ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист рослин

Зміст

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ 15

Стаття [А1]. Визначення термінів 15

1) Частина [А1-1]. Визначення відповідно до ISPM 5 15

2) Частина [А1-2]. Визначення відповідно до Регламенту 2016/2031 18

3) Частина [А1-3]. Визначення відповідно до Директиви 2009/128/ЄС . 21

4) Частина [А1-4]. Визначення відповідно до Регламенту 1107/2009 22

5) Частина [А1-5]. Визначення відповідно до Регламенту 2017/625 23

6) Частина [А1-6]. Визначення відповідно до Угоди СОТ СФЗ 25

7) Частина [А1-7]. Визначення інші, у т.ч. відповідно до інших чинних Законів України, у т.ч. після внесення змін до них відповідно до цього проекту Закону 26

Стаття [А2]. Законодавство України про захист рослин 27

Стаття [А3]. Сфера дії Закону [див. ст. 1 Директиви 2000/29; ст. 1 Регламенту 2016/2031; ст. 1 Директиви 2009/128; ст. 1 та 2 Регламенту 1107/2009; ст. 1 Регламенту 2017/625] 27

РОЗДІЛ ІІ. ПОВНОВАЖЕННЯ, ОБОВ'ЯЗКИ ТА ВИМОГИ ДО ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ОПЕРАТОРІВ РИНКУ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ 28

Стаття [В1]. Центральні органи виконавчої влади у сфері захисту рослин 28

Стаття [В2]. Повноваження [КМУ] у сфері захисту рослин 28

Стаття [В3]. Повноваження [МАП] у сфері захисту рослин 29

Стаття [В4]. Повноваження компетентного органу 29

Стаття [В5]. Засади діяльності компетентного органу у сфері державного контролю та інших офіційних заходів у сфері захисту рослин [див. ст. 5(1), 6 Регламенту 2017/625] 31

Стаття [В6]. Система компетентного органу 31

Стаття [В7]. Вимоги до аудиту діяльності компетентного органу [див. ст. 6 Регламенту 2017/625] 32

Стаття [В8]. Повноваження державних фітосанітарних інспекторів 33

Стаття [B9]. Обов'язки компетентного органу та його посадових осіб щодо конфіденційності [див. ст. 8 Регламенту 2017/625] 35

Стаття [B10]. Основні права та обов'язки операторів ринку 35

Стаття [B11]. Обов'язки операторів ринку під час здійснення заходів державного контролю або інших офіційних заходів [див. ст. 15 Регламенту 2017/625] 36

РОЗДІЛ III. РОЗРОБКА, ПЕРЕГЛЯД, ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ФІТОСАНІТАРНИХ ЗАХОДІВ 37

Стаття [C1]. Цілі фітосанітарних заходів [ч. 1 ст. 3 Угоди СОТ СФЗ] 37

Стаття [C2]. Розроблення, перегляд та затвердження фітосанітарних заходів [див. Угоду СОТ СФЗ] 37

Стаття [C3]. Належний рівень фітосанітарного захисту [див. ч. 4 ст. 5 Угоди СОТ СФЗ] 39

Стаття [C4]. Аналіз ризику та управління ризиком 40

Стаття [C4-1]. Аналіз фітосанітарного ризику та управління ризиком

Стаття [C4-2]. Встановлення переліків об'єктів регулювання у сфері захисту рослин

Стаття [C5]. Оприлюднення фітосанітарних заходів та набрання ними чинності [див. Додаток B до Угоди СОТ СФЗ] 42

Стаття [C6]. Застосування фітосанітарних заходів [див. ч. 2 та ч. 3 ст. 2 Угоди СОТ СФЗ] 43

Стаття [C7]. Розробка, затвердження та застосування методичних настанов [див. Ст. 14(5) Директиви 2009/128 + ст. 33 ЗУ 2042] .. **Error! Bookmark not defined.**

РОЗДІЛ IV. ВИМОГИ ДО ЗАХИСТУ РОСЛИН ТА БЕЗПЕЧНОГО ПОВОДЖЕННЯ ІЗ ЗАСОБАМИ ЗАХИСТУ РОСЛИН 43

Стаття [E1]. Основні вимоги у сфері захисту рослин 43

Стаття [E2]. Національний план дій [див. ст. 4, 10 та 14(4)(5) Директиви 2009/128] 44

Стаття [E3]. Навчання щодо безпечного поводження із пестицидами [див. ст. 5 та Додаток I до Директиви 2009/128] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [E4]. Реалізація засобів захисту рослин [див. ст. 6 Директиви 2009/128] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [E4-1]. Реалізація засобів захисту рослин шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет 50

Стаття [E4-2]. Звітність щодо засобів захисту рослин.. **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [E5]. Завчасне сповіщення про застосування засобів захисту рослин50

Стаття [E6]. Електронна система завчасного сповіщення про застосування засобів захисту рослин 53

Стаття [E7]. Застосування засобів захисту рослин [див. ст. 55 Регламенту 1107/2009] 54

Стаття [E8]. Розпилення засобів захисту рослин з повітря [див. ст. 9 Директиви 2009/128] 56

Стаття [E9]. Спеціальні заходи для захисту водного середовища та питної води [див. ст. 11 Директиви 2009/128] 58

Стаття [E10]. Застосування засобів захисту рослин та зменшення ризиків в особливих зонах [див. ст. 12 Директиви 2009/128] 59

Стаття [E11]. Технічний огляд обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин [див. ст. 8 та Додаток ІІ до Директиви 2009/128] 60

Стаття [E12]. Поводження та зберігання засобів захисту рослин, їх упаковки і залишків [див. ст. 13 Директиви 2009/128] 61

Стаття [E13]. Інтегрована система захисту рослин [див. ст. 14 та Додаток ІІІ до Директиви 2009/128] 62

Стаття [E14]. Діагностика, фітосанітарний моніторинг, нагляд та прогноз розвитку і поширення шкідливих організмів, як складові елементи інтегрованої системи захисту рослин 63

Стаття [E15]. Особливий режим захисту рослин 64

Стаття [E16]. Зберігання інформації [див. ст. 67 Регламенту 1107/2009].... 66

Стаття [E17]. Забезпечення простежуваності [див. статті 69 та 70 Регламенту 2031] 67

Стаття [E16]. Поширення знань про засоби захисту рослин та наслідки їх застосування [див. ст. 7 Директиви 2009/128] 68

РОЗДІЛ V. ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНА СИСТЕМА КОМПЕТЕНТНОГО ОРГАНУ [статті 131 – 136 Регламенту 2017/625] .. 69

Стаття [F1]. Інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу [див. ст. 131 Регламенту 2017/625] 69

Стаття [F2]. Загальні вимоги до інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу [див. ст. 132 Регламенту 2017/625] 70

Стаття [F3]. Використання інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу у випадку, коли товари є предметом здійснення заходів державного контролю [див. ст. 133 Регламенту 2017/625]..... 70

Стаття [F4]. Функціонування інформаційно-телекомунікаційної система компетентного органу [див. ст. 134 Регламенту 2017/625] 71

Стаття [F5]. Захист персональних даних [див. ст. 135 Регламенту 2017/625]72

Стаття [F6]. Захист даних, які містить інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу, від несанкціонованого використання [див. ст. 136 Регламенту 2017/625].....**Error! Bookmark not defined.**

РОЗДІЛ VI. ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ТА ДЕРЖАВНІ РЕЄСТРИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН 73

Стаття [R1]. Вимоги до оформлення документів, які подаються для уповноваження, державної реєстрації та/або внесення відомостей до державних реєстрів у сфері захисту рослин 73

Стаття [R2]. Державні реєстри у сфері захисту рослин та загальні вимоги до них..... 74

Стаття [R3]. Доступ до відомостей, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин [див. ст. 68 Регламенту 2031] 76

Стаття [R4]. Професійні оператори, які підлягають обов’язковій державній реєстрації [див. ст. 65 Регламенту 2031]..... 77

Стаття [R5]. Порядок здійснення державної реєстрації професійних операторів [див. ст. 66 Регламенту 2031] 79

Стаття [R6]. Відомості державного реєстру професійних операторів, які працюють із об’єктами регулювання [див. ст. 67 Регламенту 2031] 81

Стаття [R7]. Професійні користувачі, дистриб’ютори та консультанти, які підлягають державній реєстрації [аналог статті [R4] цієї частини ПЗУ]..... 82

Стаття [R8]. Порядок здійснення державної реєстрації професійних користувачів, дистриб’юторів та консультантів [аналог статті [R4] цієї частини ПЗУ]..... 82

РОЗДІЛ VII. УПОВНОВАЖЕННЯ 85

Стаття [T1]. Уповноваження осіб у сфері захисту рослин 85

Стаття [T2]. Уповноваження щодо видачі паспортів рослин 86

Стаття [T3]. Уповноваження щодо нанесення маркування на дерев’яний пакувальний матеріал 90

Стаття [T4]. Уповноваження на здійснення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами 91

Стаття [Т5]. Уповноваження щодо технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин 97

Стаття [Т6]. Уповноваження офіційних лабораторій [див. ст. 37 Регламенту 2017/625] 98

Стаття [Т7]. Відхилення від вимоги щодо обов'язкової акредитації для окремих офіційних лабораторій [див. ст. 40 Регламенту 2017/625]..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [Т8]. Право встановлення відхилення від вимоги щодо обов'язкової акредитації всіх методів лабораторного аналізу, випробувань та діагностики застосовуваних офіційною лабораторією [див. ст. 41 Регламенту 2017/625] .....**Error! Bookmark not defined.**

Стаття [Т9]. Тимчасові відхилення від вимоги щодо обов'язкової акредитації офіційних лабораторій [див. ст. 42 Регламенту 2017/625]**Error! Bookmark not defined.**

Стаття [Т10]. Уповноваження референс-лабораторій [див. ст. 100 Регламенту 2017/625] 99

РОЗДІЛ VIII. ВІДБІР ЗРАЗКІВ, ПРОВЕДЕННЯ ЛАБОРАТОРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, АНАЛІЗУ ТА ДІАГНОСТИКИ [див. ст. 34 - 38 та ст. 101 Регламенту 2017/625] 100

Стаття [Х1]. Методи, що використовуються для відбору зразків, лабораторних досліджень, аналізу та діагностики [див. ст. 34 та Додаток ІІІ до Регламенту 2017/625] 100

Стаття [Х2]. Другий експертний висновок [див. ст. 35 Регламенту 2017/625] 102

Стаття [Х3]. Відбір зразків товарів, що пропонуються до реалізації за допомогою засобів дистанційного зв'язку [див. ст. 36 Регламенту 2017/625] 104

Стаття [Х4]. Офіційні лабораторії [див. ст. 37 Регламенту 2017/625, ст. 13-1 Закону «Про карантин рослин» в редакції після набуття чинності проекту Закону № 6673]..... 105

Стаття [Х5]. Обов'язки та завдання офіційних лабораторій [див. ст. 38 Регламенту 2017/625, Додатки 1-3 до МСФЗ № 33, ст. 13-1 Закону «Про карантин рослин» в редакції після набуття чинності проекту Закону № 6673] 105

Стаття [Х6]. Аудит офіційних лабораторій [див. ст. 39 Регламенту 2017/625] 106

Стаття [Х7]. Обов'язки та завдання референс-лабораторій [див. ст. 101 Регламенту 2017/625] 107

РОЗДІЛ ІХ. ПЛАНУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ [див. ст. 109 - 115 Регламенту 2017/625] 108

Стаття [D1]. Довгостроковий план державного контролю [див. ст. 109 Регламенту 2017/625] 108

Стаття [D2]. Зміст довгострокового плану державного контролю [див. ст. 110 Регламенту 2017/625, ч. другу ст. 24 ЗУ № 2042] 108

Стаття [D3]. Підготовка, оновлення та перегляд довгострокового плану державного контролю [див. ст. 111 Регламенту 2017/625, частину четверту ст. 24 ЗУ № 2042] 109

Стаття [D4]. Щорічний план державного контролю [еквівалент статті 25 Закону № 2042 (контроль в сфері безпечності ХП)] 110

Стаття [D5]. Скоординовані програми контролю, а також збору інформації та даних [див. ст. 112 Регламенту 2017/625] 110

Стаття [D6]. Щорічні звіти [див. ст. 113 Регламенту 2017/625] 111

РОЗДІЛ Х. ВИМОГИ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ЗАХОДІВ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ 111

Стаття [Z1]. Загальні вимоги до здійснення заходів державного контролю [див. ст. 9 Регламенту 2017/625] 111

Стаття [Z1-1]. Організація та здійснення державного контролю та інших офіційних заходів 114

Стаття [Z2]. Оператори ринку, процеси та діяльність, що підлягають державному контролю [див. ст. 10 Регламенту 2017/625] 114

Стаття [Z3]. Забезпечення прозорості заходів державного контролю [див. ст. 11 Регламенту 2017/625] 115

Стаття [Z4]. Документально встановлені процедури здійснення державного контролю [див. ст. 12 та частину ІІ Додатку ІІ до Регламенту 2017/625] .. 116

Стаття [Z5]. Письмовий облік заходів державного контролю [див. ст. 13 Регламенту 2017/625] 117

Стаття [Z6]. Спеціальні вимоги стосовно здійснення державного контролю щодо здоров’я рослин [див. ст. 22 Регламенту 2017/625] 119

Стаття [Z7]. Спеціальні вимоги стосовно здійснення заходів державного контролю щодо засобів захисту рослин [див. ст. 24 Регламенту 2017/625]120

Стаття [Z8]. Методи і прийоми здійснення заходів державного контролю [див. ст. 14 Регламенту 2017/625] 121

РОЗДІЛ XI. ВИЯВЛЕННЯ, ФІТОСАНІТАРНИЙ МОНІТОРИНГ ТА БОРОТЬБА ІЗ ШКІДЛИВИМИ ОРГАНІЗМАМИ 122

Стаття [G1]. Карантинний шкідливий організм [див. ст. 3 Регламенту 2016/2031] 122

Стаття [G2]. Карантинні шкідливі організми України [див. ст. 4 та ст. 5(2)(3) Регламенту 2016/2031] 123

Стаття [G3]. Заборона ввезення, переміщення, утримання, розмноження та/або вивільнення карантинних шкідливих організмів України [див. ст. 5(1) Регламенту 2016/2031] 123

Стаття [G4]. Карантинні шкідливі організми України, а також потенційні шкідливі організми України, призначені для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розведення [див. ст. 8 Регламенту 2016/2031 та ст. 4-1 Закону «Про дозвільну систему»] 124

Стаття [G5]. Порядок видачі дозволу на ввезення карантинних шкідливих організмів України, а також потенційних шкідливих організмів України, призначених для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розведення [еквівалент у законодавстві ЄС відсутній. Вимагається Законом «Про дозвільну систему»] 126

Стаття [G6]. Повідомлення про неминучу загрозу [див. ст. 9 Регламенту (ЄС) 2016/2031]4 128

Стаття [G7]. Повідомлення про спалахи 128

Стаття [G8]. Потенційний карантинний шкідливий організм 129

Стаття [G9]. Регульований некарантинний організм 129

Стаття [G10]. Офіційне підтвердження присутності регульованих шкідливих організмів [див. ст. 10 Регламенту (ЄС) 2016/2031] 130

Стаття [G11]. Інформація про карантинні шкідливі організми України, що має надаватися професійним операторам [див. ст. 12(1) Регламенту (ЄС) 2016/2031] 131

Стаття [G12]. Заходи, які мають невідкладно вживатися професійними операторами [див. ст. 14 Регламенту (ЄС) 2016/2031] 131

Стаття [G13]. Заходи, що мають вживатися іншими особами, крім професійних операторів [див. ст. 15 Регламенту (ЄС) 2016/2031] 132

Стаття [G14]. Виключення із зобов’язань щодо надання повідомлень [див. ст. 16 Регламенту (ЄС) 2016/2031] 133

Стаття [G15]. Локалізація та ліквідація карантинних шкідливих організмів України та потенційних карантинних шкідливих організмів [див. ст. 17 Регламенту (ЄС) 2016/2031] 133

Стаття [G17]. Встановлення карантинних (демаркованих) зон (ВИКЛЮЧИТИ ОБЄДНАНА з G18) 134

Стаття [G18]. Встановлення і скасування карантинної (демаркованої) зони134

Стаття [G19]. Фітосанітарні заходи, що застосовуються в демаркованій зоні 137

Стаття [G20]. Карантинні станції та приміщення для утримання [див. МСФЗ № 34] 138

Стаття [G21]. Порядок створення карантинних станцій 140

Стаття [G22]. Порядок зупинки діяльності карантинних станцій та уповноваження приміщень для утримання 140

Стаття [G23]. Комплекс екстрених фітосанітарних заходів 140

Стаття [G24]. Місця виробництва або виробничі ділянки вільні від шкідливих організмів 141

Стаття [G25]. Паспорт рослин [див. ст. 84 Регламенту 2016/2031] 142

Стаття [G26]. Компенсація збитків, спричинених порушенням законодавства про захист рослин 145

РОЗДІЛ XII. МІЖНАРОДНА ТОРГІВЛЯ та МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН 145

Стаття [U1]. Призначені прикордонні інспекційні пости [див. ст. 59 Регламенту 2017/625] 145

Стаття [U2]. Вимоги, яким має відповідати призначений прикордонний інспекційний пост [див. ст. 64 Регламенту 2017/625 + стаття 11 та 46 Закону 2042] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U3]. Перелік призначених в Україні прикордонних інспекційних постів [див. ст. 60 Регламенту 2017/625] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U4]. Скасування призначення прикордонного інспекційного посту [див. ст. 62 Регламенту 2017/625 + ст. 46 Закону 2042] **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U5]. Зупинення дії призначення інспекційного посту [див. ст. 63 Регламенту 2017/625] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U6]. Умови ввезення в Україну дерев’яного пакувального матеріалу [див. ст. 43 Регламенту 2016/2031 + ст. 77 Регламенту 2017/625 та ISPM 15] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U7]. Ввезення в Україну рослин, продукції рослинництва та інших об’єктів регулювання у ручній поклажі, багажі або поштовому відправленні [див. ст. 75 Регламенту 2016/2031] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U8]. Інформація, що має надаватися особам, які подорожують, а також користувачам поштових послуг, користувачам послуг суб’єктів господарювання, що здійснюють торгівлю на підставі договорів, укладених на відстані [див. ст. 45 Регламенту 2016/2031] **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U9]. Державний контроль у призначеному прикордонному інспекційному пості [див. ст. 49, 51, 53(1) та 54 Регламенту 2017/625] **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U10]. Поводження з вантажами, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України, які не відповідають фітосанітарним заходам [див. ст. 65-66 Регламенту 2017/625 + п. 11 ст. 13 Директиви 2000/29 + Директиву 1994/3/ЄС] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U11]. Державний контроль засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин, у пунктах пропуску на державному кордоні України ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U12]. Вимоги до ввезення (пересилання) вантажів з об'єктами регулювання на митну територію України [див. ст. 48, 50, 56 п.4 Регламенту 2017/625 + МСФЗ №12] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U13]. Документальна перевірка вантажів з об'єктами регулювання на державному кордоні України [див. МСФЗ 12 + ст. 54 Регламенту 2017/625 + ст. 42 Закону 2042] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U14]. Перевірка відповідності вантажів з об'єктами регулювання при ввезенні на територію України..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U15]. Фізична перевірка вантажів з об'єктами регулювання на призначеному прикордонному інспекційному посту (закон 2042 пункт 4 стаття 43) ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U16]. Інформаційне забезпечення здійснення державного контролю у призначеному прикордонному інспекційному пості .... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U17]. Тимчасові фітосанітарні заходи щодо ввезення об'єктів регулювання на митну територію України [див. п. 5.1.6.4 МСФЗ № 20 + ст. 7 ЗУ № 2042 + ст. 49 Регламенту 2016/2031] ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U18]. Обмеження ввезення (пересилання) вантажів з об'єктами регулювання на митну територію України..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U19]. Поводження з вантажами, які були вивезені (переслані) за межі митної території України та повернуті на митну територію України у зв'язку з їх невідповідністю фітосанітарним вимогам країни-імпортера ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U20]. Вимоги до транзиту (переміщення) вантажів із рослинами, продукцією рослинного походження та іншими об'єктами через територію України ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U21]. Оцінка фітосанітарних заходів, які застосовані у країні експорту ..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U22]. Ввезення окремих видів об’єктів регулювання, призначених для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розведення [див. ст. 48 Регламенту 2016/2031 та ст. 4-1 Закону «Про дозвільну систему»]..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U23]. Державний контроль вантажів з об’єктами регулювання, які експортуються або реекспортуються..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U24]. Передекспортні фітосанітарні сертифікати **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U25]. Міжнародне співробітництво у сфері захисту рослин ... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U26]. Визначення еквівалентності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні [див. ст. 5 Угоди СОТ СФЗ, п. 1.10 Стандарту МСФЗ № 1, Стандарт МСФЗ № 24]..... **Error! Bookmark not defined.**

Стаття [U27]. Договори про визнання еквівалентності фітосанітарних заходів ..... **Error! Bookmark not defined.**

РОЗДІЛ XIII. ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН 175

Стаття [Q1]. Загальні обов’язки компетентного органу при застосуванні примусових заходів [див. ст. 137 Регламенту 2017/625] 175

Стаття [Q2]. Заходи у випадку виявлення порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 138 Регламенту 2017/625]..... 176

Стаття [Q3]. Вимоги до застосовуваних санкцій [див. ст. 17 Директиви 2009/128, ст. 72 Регламенту 1107/2009, ст. 139 Регламенту 2017/625] 178

Стаття [Q4]. Повідомлення про порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 140 Регламенту 2017/625] 178

Стаття [Q5]. Серйозний збій у системі державного контролю [див. ст. 141 Регламенту 2017/625]..... 179

Стаття [Q6]. Відповідальність операторів ринку за порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 65 Закону № 2042].... 179

Стаття [Q7]. Провадження у справах про порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 66 Закону № 2042] 185

Стаття [Q8]. Тимчасове закриття та/або тимчасове припинення діяльності оператора ринку [див. ст. 67 Закону № 2042]..... 189

Стаття [Q9]. Відшкодування збитків, завданих внаслідок порушення законодавства України про захист рослин 191

РОЗДІЛ XIV. ВИМОГИ ДО ДЕРЖАВНИХ ФІТОСАНІТАРНИХ ІНСПЕКТОРІВ. НАУКОВЕ, КАДРОВЕ, МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ТА СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН 191

Стаття [S1]. Загальні вимоги до співробітників компетентного органу та уповноважених органів, які здійснюють державний контроль та інші офіційні заходи [див. ст. 5, а також розділ I Додатку II до Регламенту 2017/625]... 191

Стаття [S2]. Навчальні заходи та обмін співробітниками із компетентними органами інших країн [див. ст. 130 Регламенту 2017/625] 193

Стаття [S3]. Наукове забезпечення у сфері захисту рослин 194

Стаття [S4]. Матеріально-технічне забезпечення компетентного органу та державних фітосанітарних інспекторів 194

Стаття [S5]. Соціальне забезпечення державних фітосанітарних інспекторів 194

РОЗДІЛ XV. ФІНАНСУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ТА ІНШИХ ОФІЦІЙНИХ ЗАХОДІВ. НАДАННЯ ПОСЛУГ 195

Стаття [Y1]. Загальні вимоги до фінансування державного контролю [див. ст. 78 Регламенту 2017/625] 195

Стаття [Y2]. Державний контроль, що фінансується за рахунок операторів ринку [див. ст. 79, 83(1) та Annex IV Регламенту 2017/625] 196

Стаття [Y3]. Інші витрати, пов’язані із здійсненням державного контролю та іншими офіційними заходами, які фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 80 Регламенту 2017/625] 197

Стаття [Y4]. Витрати, на основі яких визначається розмір плати за здійснення державного контролю, що фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 81 Регламенту 2017/625] 197

Стаття [Y5]. Визначення розміру плати за здійснення заходів державного контролю, що фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 82 Регламенту 2017/625] 198

Стаття [Y6]. Справляння плати [див. ст. 83, 84 Регламенту 2017/625] 198

Стаття [Y7]. Забезпечення прозорості стосовно плати за здійснення державного контролю, що фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 85 Регламенту 2017/625] 199

Стаття [Y8]. Адміністративні та інші послуги компетентного органу 199

РОЗДІЛ XVI. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ 200

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення [1984 рік – це примітка для дотримання хронології]: 201

2) у Кримінальному кодексі України [2001 рік – це примітка для дотримання хронології]: 201

3) у Митному кодексі України [2012 рік – це примітка для дотримання хронології]: 202

4) у Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» [25 червня 1991 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):202

5) перше речення частини четвертої статті 29 Закону України «Про охорону прав на сорти рослин» [21 квітня 1993 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 23, ст. 163 із наступними змінами) замінити двома реченнями такого змісту: 202

6) у Законі України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» [24 лютого 1994 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 27, ст.218) 203

7) у Законі України «Про пестициди і агрохімікати» [2 березня 1995 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91 із наступними змінами): 203

8) у Законі України «Про рекламу» [3 липня 1996 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62, № 16, ст. 238; 2005 р., № 52, ст. 566; 2006 р., № 5-6, ст. 75, № 31, ст. 268; 2007 р., № 34, ст. 445; 2008 р., № 18, ст. 197): 208

9) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» [21 травня 1997 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами): 210

10) у Законі України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» [23 грудня 1997 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України 2014 р., № 41-42, ст. 2024 із наступними змінами): 211

11) у Законі України «Про відходи» [5 березня 1998 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України 1998, № 36-37, ст.242 із наступними змінами):..... 211

12) у Законі України «Про рослинний світ» [9 квітня 1999 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 198 із наступними змінами):..... 212

13) Закон України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України» [4 листопада 1999 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 51, ст.454) 212

14) у Законі України «Про бджільництво» [22 лютого 2000 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 21, ст.157 із наступними змінами): 213

15) у Законі України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» [13 липня 2000 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 42, ст.348 із наступними змінами): 215

16) частину четверту статті 32 Закону України «Про курорти» [5 жовтня 2000 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 50, ст. 435 із наступними змінами) викласти в такій редакції: 215

17) у Законі України «Про тваринний світ» [13 грудня 2001 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 97 із наступними змінами):..... 215

18) у статті 36 Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» [10 січня 2002 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 112 із наступними змінами): 216

19) у Законі України «Про насіння і садивний матеріал» [26 грудня 2002 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 42, ст. 585 із наступними змінами): 216

20) у Законі України «Про охорону земель» [19 червня 2003 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 349 із наступними змінами):..... 217

21) у Законі України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» [19 червня 2003 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 39, ст.350 із наступними змінами): 217

22) абзац третій частини третьої статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [6 вересня 2005 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 48, ст.483 із наступними змінами) викласти в такій редакції:..... 217

23) у Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [5 квітня 2007 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389)..... 218

24) у Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» [19 травня 2011

року – це примітка для дотримання хронології – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами):..... 219

25) у частині другій статті 2 Закону України «Про особливості здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб - підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності» [23 лютого 2012 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 49, ст. 558; 2017, № 31, ст. 343) слова «благополуччя тварин» замінити словами «благополуччя тварин, а також законодавства про захист рослин»;..... 219

26) у пункті 1 частини другої статті 2 Закон України «Про адміністративні послуги» [6 вересня 2012 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 32, ст.409) слова «благополуччя тварин» замінити словами «благополуччя тварин, законодавства про захист рослин»;..... 220

27) у Законі України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин» [18 травня 2017 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 31, ст.343):..... 220

28) у Законі України «Про безпечність та гігієну кормів» [21 грудня 2017 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2018, № 10, ст.53): 220

29) у частині першій статті 3 Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» [10 липня 2018 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2018, № 36, ст. 275) слова «про карантин рослин,» виключити. 221

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист рослин

Цей Закон визначає правові та організаційні засади захисту рослин, державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю), що здійснюються з метою перевірки дотримання законодавства про захист рослин, а також повноваження органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, права і обов'язки суб'єктів господарювання та фізичних осіб, спрямовані на зменшення фітосанітарного ризику до прийнятого рівня, запобігання занесенню та поширенню шкідливих організмів та регульованих шкідливих організмів, спрямовані на безпечне застосування засобів захисту рослин.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття [А1]. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

[з технічною метою терміни (для зручності їх опрацювання) розділено за актами, якими встановлено їх визначення. Після узгодження їх змісту всі вони всі будуть розміщені за абеткою]

1) Частина [А1-1]. Визначення відповідно до ISPM 5

1) **аналіз фітосанітарного ризику** – процес оцінки біологічних або інших наукових та економічних даних з метою визначення, чи відноситься організм до шкідливих організмів, доцільності його регулювання та визначення фітосанітарних заходів, які мають бути застосовані для боротьби із ним;

2) **боротьба** – стримання, локалізація та/або ліквідація популяції шкідливого організму;

3) **буферна зона** – зона, яка оточує або межує із зоною, яка має офіційно визначені для фітосанітарних цілей межі, з метою мінімізації ймовірності поширення шкідливого організму всередину або назовні такої зони та, де це необхідно, з метою застосування фітосанітарних заходів або інших заходів боротьби;

4) **вегетаційний період** – період активного росту рослин впродовж вегетаційного сезону;

5) **вегетаційний сезон** – період або періоди року, впродовж яких рослини активно ростуть у відповідній зоні, місці виробництва або на відповідній ділянці виробництва;

6) **візуальна перевірка** – фізична перевірка неозброєним оком, за допомогою лупи, бінокуляра, мікроскопа або інших оптичних збільшуючих засобів;

7) **виробнича ділянка, вільна від шкідливих організмів** – виробнича ділянка для якої відсутність конкретного шкідливого організму підтверджена науковими даними та щодо якої, де це необхідно, цей стан офіційно підтримується протягом визначеного періоду часу;

8) **вільна зона** – зона, в якій відсутність конкретного шкідливого організму підтверджена науковими даними та щодо якої, де це необхідно, цей стан офіційно підтримується;

9) **місце виробництва, вільне від шкідливих організмів** – місце виробництва, для якого відсутність конкретного шкідливий організму підтверджена науковими даними та щодо якої, де це необхідно, цей стан офіційно підтримується протягом визначеного періоду часу;

10) **вивільнення** – умисне вивільнення організму у довкілля;

11) **деревина** – товар до якого відноситься кругла деревина, пиломатеріали, тріска та відходи деревини з корою або без неї, за виключенням дерев'яного пакувального матеріалу, обробленого дерев'яного матеріалу та виробів з бамбуку;

12) **деревина, яка звільнена від кори** – деревина, з якої видалена вся кора, крім кори, що вросла навколо сучків, а також вкраплень кори поміж кільцями щорічного приросту;

13) **дерев'яний пакувальний матеріал** – деревина або вироби з деревини (крім паперових), що використовуються для підтримки, захисту або транспортування товару (в тому числі деревина для кріплення);

14) **додаткова декларація** – заява, яка підлягає включенню до фітосанітарного сертифікату відповідно до вимог країни-імпортера та яка містить додаткову інформацію про стан вантажу з точки зору регульованих шкідливих організмів або об'єктів регулювання;

15) **державний реєстр дистриб'юторів** – перелік суб'єктів господарювання, які мають право здійснювати оптову та/або роздрібну торгівлю засобами захисту рослин;

16) **економічний поріг шкодочинності** – щільність популяції шкідливого організму, за якої проведення заходів захисту рослин є економічно доцільним;

17) **екстрений захід** – фітосанітарний захід, прийнятий у терміновому порядку у новій або неочікуваній фітосанітарній ситуації. Екстрені заходи можуть мати постійній або тимчасовій характер;

18) **проникнення** – переміщення шкідливого організму, який є об'єктом офіційної боротьби, в зону, в якій він раніше був відсутнім або обмежено

поширеним;

19) **зараження** – присутність живого шкідливого організму;

20) **зона** – офіційно визначені країна, частина країни або декількох країн або їх частин;

21) **інспектування** – офіційна візуальна перевірка рослин, продукції рослинного походження або інших об'єктів з метою визначення наявності шкідливих організмів або перевірки дотримання вимог фітосанітарних заходів;

22) **карантин** – офіційне утримання у закритих умовах об'єктів регулювання, шкідливих або корисних організмів, для спостереження, досліджень або подальшого інспектування, аналізу, обробки, спостереження або дослідження;

23) **карантинна (демаркована) зона** – зона, у якій присутній карантинний шкідливий організм, щодо якого здійснюються заходи офіційної боротьби;

24) **карантинний шкідливий організм** – шкідливий організм, який має потенційне економічне значення для зони, яка піддана небезпеці, в якій він поки відсутній або є обмежено поширеним і є об'єктом офіційної боротьби;

25) **маркування** – визнані на міжнародному рівні офіційний штамп або клеймо, які застосовуються до об'єктів регулювання для підтвердження їх фітосанітарного стану;

26) **фітосанітарний моніторинг** – державний моніторинг, який є триваючим процесом перевірки фітосанітарного стану;

27) **нагляд** – офіційний процес збору та реєстрації даних про наявність або відсутність шкідливого організму за допомогою обстеження, фітосанітарного моніторингу або інших процедур;

28) **насіння** – рослинний матеріал, призначений для сівби;

29) **обстеження** – офіційна процедура, яка проводиться у визначений період часу з метою визначення характеристик популяції шкідливого організму або видового складу організмів, присутніх у зоні;

30) **оцінка фітосанітарного ризику** – оцінка ймовірності інтродукції та поширення шкідливого організму та масштабу пов'язаних з цим потенційних економічних наслідків;

31) **офіційний** – встановлений, дозволений або здійснюваний компетентним органом;

32) **регульований шкідливий організм** – карантинний шкідливий організм або регульований некарантинний шкідливий організм;

33) **регульований некарантинний шкідливий організм** – некарантинний шкідливий організм, присутність якого у насінні та садивному

матеріалі з економічної точки зору негативно впливає на їх використання за призначенням, внаслідок чого він регулюється в межах території країни-імпортера;

34) **розпорядження про здійснення фітосанітарних заходів (процедур)** – обов'язкове для виконання особами рішення державного фітосанітарного інспектора щодо застосування фітосанітарних заходів (процедур), що видається у разі невідповідності об'єктів регулювання вимогам фітосанітарних заходів та у разі виявлення загрози поширення регульованих організмів;

35) **сейф-пакет** - одноразовий пакет, призначений для зберігання, захисту і транспортування зразка, арбітражного зразка та зразка-документа;

36) **стримання –** застосування фітосанітарних заходів у зараженій зоні з метою скорочення популяції шкідливого організму;

37) **діагностика** – процес виявлення та ідентифікації шкідливого організму;

38) **фітосанітарна процедура** – офіційний метод застосування фітосанітарних заходів, включаючи здійснення інспектування, аналізу, нагляду або обробки щодо регульованих шкідливих організмів;

39) **фітосанітарний сертифікат** – офіційний документ у паперовому вигляді або його офіційний електронний еквівалент, що відповідає сертифікату Міжнародної конвенції про захист рослин, та який підтверджує, що вантаж відповідає фітосанітарним вимогам країни призначення вантажу;

40) **фітосанітарний стан** – наявність або відсутність на даний час шкідливих організмів у посівах сільськогосподарських рослин, багаторічних насадженнях, зоні, включаючи, де це необхідно, відомості про його географічне поширення, визначене офіційно на основі експертного висновку з урахуванням поточних та раніше зібраних даних про шкідливий організм та іншої інформації;

41) **фумігація** – обробка товару хімічною речовиною в газоподібному стані, яка здійснюється з метою його знезараження;

2) Частина [А1-2]. Визначення відповідно до Регламенту 2016/2031

42) **партія** – сукупність одиниць одного й того самого товару, що визначається однорідністю свого складу, походженням та іншими характеристиками і є складовою частиною вантажу;

43) **рослини** – живі рослини та їх живі частини, у тому числі:

насіння у ботанічному розумінні, окрім насіння, не призначеного для саджання;

фрукти у ботанічному розумінні;

овочі;

клубні, клубне-цибулини, цибулини, кореневища, коріння, кореневі пагони, столони;

сходи, стебла, повзучі пагони;

зрізані квіти;

гілки із листям або без нього;

зрізані дерева із листям;

хвоя, листя;

тканина рослин для розмноження, включаючи клітини для розмноження, генетичний матеріал (ідіоплазми), меристеми, гібридні клони, матеріал для мікророзмноження;

живий квітковий пилок та спори;

бруньки, живці, черешки, відводки, прищепи (ростки).

44) **рослинні продукти** – непереоблений матеріал рослинного походження (включаючи зерно), а також продукти їх переробки, які за своєю природою або характером переробки можуть створювати ризик поширення карантинних організмів. Якщо інше не передбачено законодавством України про захист рослин, деревина вважається продукцією рослинного походження, якщо вона відповідає одному або декільком з наступних критеріїв:

вона зберігає повністю або частково свою природню округлу поверхню, з корою або без неї;

вона не зберегла свою природню округлу поверхню внаслідок розпилювання, обрізки або розщеплення;

вона має форму тріски, частин, стружки, тирси, відходів деревини, обрізків та шматків, та не зазнала обробки з використанням клею, тепла чи тиску або їх комбінації з метою виробництва пелет, брикет, фанери або деревостружкової плити;

вона використовується або призначена для використання як пакувальний матеріал, незалежно від того, фактично вона використовується для транспортування товарів чи ні;

45) **інший об’єкт** – будь-який матеріал або об’єкт, за виключенням рослин та рослинних продуктів, які здатні приховувати або поширювати шкідливі організми, у тому числі місця зберігання, упаковка, засоби переміщення, контейнери, ґрунт або інше середовище для вирощування;

46) **шкідливі організми** – будь-який вид, штам або біотип тварин або рослин або патогенний агент, шкідливий для рослин або продукції рослинного походження;

47) **торгова одиниця** – найменша комерційна або інша використовувана

одиниця товару, яка застосовується на відповідному етапі маркетингу, та яка може становити собою частину або всю партію;

48) **код простежуваності** – літерний, цифровий або літеро-цифровий код, який ідентифікує вантаж, партію або торгову одиницю для цілей простежуваності, включаючи коди, що вказують на партію, групу, серію, дату виробництва або документи професійного оператора;

49) **професійний оператор** – будь-який суб'єкт господарювання, який несе юридичну відповідальність щодо одного або декількох наступних видів діяльності, пов'язаних із рослинами, продукцією рослинного походження або іншими об'єктами, зокрема щодо їх:

саджання;

селекції;

виготовлення, в тому числі, вирощування, розмноження та підтримання;

ввезення на митну територію України, переміщення територією України та вивезення за межі митної території України;

розміщення на ринку;

зберігання, збирання, розподіл (відвантаження) та обробку.

50) **кінцевий споживач** – будь-яка особа, яка діє з метою, яка не пов'язана з торгівлею, господарською діяльністю або професійною діяльністю такої особи, які набувають рослини або продукцію рослинного походження для особистого споживання (користування)

51) **фітосанітарний захід** – будь-які нормативно-правові акти чи офіційні заходи, метою яких є запобігання проникненню (інтродукції) та/або поширенню карантинних шкідливих організмів та/або обмеження економічного впливу регульованих некарантинних шкідливих організмів;

52) **карантинна станція** – будь-яке офіційне місце для утримання рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів, у тому числі корисних організмів, під карантином;

53) **приміщення для утримання** – будь-яке місце, крім карантинних станцій, у якому шкідливі організми, рослини, рослинні продукти або інші об'єкти зберігаються в умовах ізоляції;

54) **садивний матеріал** – висаджені рослини, або рослини призначені для саджання або пересадки;

55) **саджання** – будь-яка дія із поміщення рослин у середовище для вирощування, або прищеплення, або аналогічні дії спрямовані на забезпечення їх подальшого росту, відтворення або розмноження;

56) **аналіз** – офіційна експертиза в тому числі повторна (арбітражна), крім візуальної перевірки, яка проводиться з метою виявлення присутності шкідливих

організмів або їх ідентифікації;

57) **обробка** – процедура знищення, інактивації або видалення шкідливих організмів, або позбавлення їх здатності до росту, розвитку чи розмноження;

58) **ступінь зараження** – частка або кількість одиниць у яких шкідливий організм присутній у зразку, партії, полі або іншій визначеній популяції;

59) **акліматизація** – збереження присутності шкідливого організму в передбачуваному майбутньому в межах певної території після його проникнення до неї;

60) **ліквідація**– застосування фітосанітарних заходів з метою знищення популяції шкідливого організму у відповідній зоні;

61) **локалізація** – застосування фітосанітарних заходів у зараженій зоні та навколо неї з метою запобігання поширенню шкідливого організму;

62) **зареєстрований оператор** – професійний оператор, зареєстрований у відповідності до статті [R3] цього Закону;

63) **уповноважений оператор** – зареєстрований оператор, уповноважений компетентним органом на прикріплення паспортів рослин відповідно до статті [T2] цього Закону та/або нанесення маркування відповідно до статті [T3] цього Закону;

3) Частина [A1-3]. Визначення відповідно до Директиви 2009/128/ЄС

64) **професійний користувач** – будь-яка особа, яка застосовує засоби захисту рослин у процесі своєї професійної діяльності, в тому числі оператори і техніки обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин, роботодавці і самозайняті особи, як у сільському господарстві так і в інших сферах;

65) **дистриб'ютор** – будь-яка юридична особа або фізична особа-підприємець, яка робить засоби захисту рослин доступними на ринку, включаючи осіб, що здійснюють оптову, роздрібну торгівлю, продавців та постачальників;

66) **консультант** – будь-яка фізична особа або фізична особа-підприємець, яка набула відповідних знань і консультує третіх осіб з питань боротьби зі шкідливими організмами і безпечного застосування засобів захисту рослин при здійсненні своєї професійної діяльності або в якості окремої послуги, в т.ч. самозайнятою особою, дорадником сільськогосподарської дорадчої служби, торговим агентом, виробником харчових продуктів чи роздрібним продавцем, де це доречно;

67) **обладнання для застосування засобів захисту рослин** – будь-які пристрої, спеціально призначені для застосування засобів захисту рослин, в тому числі й аксесуари, необхідні для ефективної роботи таких пристроїв, у тому числі

насадки, манометри, фільтри, сита та пристрої для очищення ємностей тощо;

68) **розпилення засобів захисту рослин з повітря** – застосування засобів захисту рослин з літального апарату (літака, гелікоптера, дельтаплану, дрону тощо);

69) **інтегрована система захисту рослин** – ретельне вивчення всіх доступних методів захисту рослин і подальше впровадження відповідних заходів, які перешкоджають розвитку популяцій шкідливих організмів та підтримують застосування засобів захисту рослин й інших форм втручання до рівня, який є економічно й екологічно виправданим і зменшує або зводить до мінімуму ризики для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та/або довкілля. Інтегрована система захисту рослин спрямована на вирощування здорового врожаю із мінімально можливим порушенням агроекосистем та застосування природних механізмів боротьби із шкідливими організмами;

70) **нехімічні методи** – методи, що передбачають застосування засобів, які є альтернативними до хімічних засобів захисту рослин для боротьби зі шкідливими організмами, засновані на агрономічних техніках, зазначених у загальних принципах інтегрованої системи захисту рослин, затверджених відповідно до частини третьої статті [E13], або фізичних, механічних чи біологічних методах боротьби із шкідливими організмами;

4) Частина [A1-4]. Визначення відповідно до Регламенту 1107/2009

71) **виробник** – особа, яка самостійно виготовляє засоби захисту рослин, активні речовини, антидоти, синергісти, коформуланти або допоміжні речовини, або яка уклала договір про таке виробництво з іншою стороною, або особа, яка призначена як її єдиний представник з метою дотримання вимог цього Закону;

72) **вразливі групи населення** – фізичні особи, які потребують особливої уваги при оцінці гострих та хронічних наслідків для здоров'я внаслідок дії засобів захисту рослин. До вразливих груп населення відносяться вагітні жінки та жінки-годувальниці, ще ненароджені діти, діти, люди похилого віку, а також працівники та мешканці, які піддаються значному впливу пестицидів протягом тривалого періоду часу;

73) **довкілля** – води (в тому числі ґрунтові, поверхневі, перехідні, прибережні і морські), наноси, ґрунт, повітря, поверхня землі, дикі види флори і фауни та будь-які взаємні зв'язки між ними, а також будь-які їх взаємовідносини з іншими живими організмами;

74) **залишки** – одна або декілька речовин, присутніх в або на рослинах або продукції рослинного походження, харчових продуктах тваринного походження, питній воді або в іншому місці довкілля та є результатом застосування засобу захисту рослин, у тому числі їх метаболіти, продукти розпаду або реакції;

75) **належна практика захисту рослин** – добровільна практика, відповідно до якої обробка рослин або продукції рослинного походження засобами захисту рослин здійснюється у відповідності з умовами їх дозволеного використання, а також обрана, дозована і розрахована у часі для забезпечення прийнятної ефективності таких засобів захисту рослин за допомогою їх мінімальної необхідної кількості, з належним урахуванням місцевих умов і можливостей для агротехнічного і біологічного контролю;

76) **речовини** – хімічні елементи та їх сполуки, у формі, в якій вони існують у природі чи при виробництві, включаючи будь-які домішки, що неминуче виникають в результаті процесу виробництва;

77) **розміщення на ринку** – будь-яке володіння з метою реалізації, включаючи пропозицію до реалізації або пропозицію до іншого способу передачі права власності, незалежно від платності чи безоплатності, у тому числі безпосередньо реалізація, розповсюдження та інші форми передачі права власності, за виключенням повернення до продавця. Для цілей цього Закону випуск у вільний обіг на території України також вважається розміщенням на ринку;

5) Частина [А1-5]. Визначення відповідно до Регламенту 2017/625

78) **аудит** – систематична та незалежна перевірка певної діяльності з метою визначення того, чи відповідає така діяльність та пов’язані з нею результати запланованим заходам, чи є такі заходи ефективними та чи дозволяють вони досягти поставленої мети;

79) **вантаж** – певна кількість рослин, рослинних продуктів, засобів захисту рослин або інших об’єктів, що супроводжується одним міжнародним фітосанітарним сертифікатом та/або будь-яким іншим документом (якщо їх наявність вимагається згідно із законом), перевозиться одним транспортним засобом та надходить з однієї країни або її окремої території. Вантаж може складатися з одного або декількох товарів або партій.

80) **ввезення (пересилання) на митну територію України** – дії із переміщення товарів на митну територію України з-за меж цієї території

81) **державний нагляд (контроль)** – діяльність компетентного органу, його територіальних органів, державних фітосанітарних інспекторів, що здійснюється з метою перевірки дотримання особами вимог цього Закону, а також вимог законодавства України у сфері захисту рослин.

82) **інші офіційні заходи –** діяльність, крім державного нагляду (контролю), яка здійснюється компетентним органом (включаючи його територіальні органи та державних фітосанітарних інспекторів) або під його контролем.

83) **оператор ринку** – будь-яка фізична або юридична особа, на яку

поширюється одна або декілька вимог, зазначених у частині другій статті [А3] цього Закону;

84) **компетентний орган** – центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту рослин;

85) **компетентний орган іншої країни** – це:

орган влади іншої країни, який відповідає за організацію державного контролю, а також здійснення інших офіційних заходів щодо дотримання вимог законодавства такої іншої країни про захист рослин;

будь-який інший орган влади, який наділений повноваженнями, зазначеними у абзаці другому цього пункту;

у відповідних випадках, орган влади третьої країни, який по відношенню до такої іншої країни наділений повноваженнями, зазначеними у абзаці другому цього пункту;

86) **офіційне затримання –** процедура, за допомогою якої компетентний орган забезпечує, щоб товари, які підлягають державному фітосанітарному контролю або державному контролю засобів захисту рослин, не були переміщені або підмінені до прийняття рішення щодо місця їх призначення.

87) **державний фітосанітарний інспектор –** особа, яка працює в системі компетентного органу, відповідає встановленим цим Законом кваліфікаційним вимогам та до службових обов'язків якої належить здійснення відповідно до цього Закону заходів державного контролю та інших офіційних заходів;

88) **документальна перевірка** – форма державного фітосанітарного контролю або державного контролю засобів захисту рослин, яка здійснюється на державному кордоні України стосовно вантажу, що ввозиться (пересилається) на митну територію України, та яка полягає у перевірці офіційних сертифікатів та інших документів, включаючи ті, які необхідні для супроводу вантажу, вимагаються при перетині кордону та містять інформацію щодо його відповідності вимогам, визначеним цим законом;

89) **перевірка відповідності** – форма державного фітосанітарного контролю або державного контролю засобів захисту рослин, яка здійснюється на державному кордоні України стосовно вантажу, що ввозиться (пересилається) на митну територію України, та яка полягає у візуальному огляді вантажу з метою перевірки того, чи її зміст і маркування відповідають інформації, яка зазначена в офіційних сертифікатах, офіційних підтвердженнях та інших документах, які супроводжують його;

90) **фізична перевірка** – форма державного фітосанітарного контролю або державного контролю засобів захисту рослин, яка здійснюється на державному кордоні України стосовно вантажу, що ввозиться (пересилається) на митну територію України, та яка полягає у перевірці товарів, в тому числі і візуальній, і може включати у себе перевірку транспортних засобів, упаковки,

маркування, відбір зразків для проведення лабораторних досліджень засобів захисту рослин або фітосанітарної експертизи (аналізів) та будь-які інші перевірки, необхідні для підтвердження дотримання вимог, визначеним цим законом;

91) **транзит** – переміщення з однієї країни до іншої країни, яке відбувається під митним контролем через територію України або переміщення з однієї точки в Україні до іншої точки в Україні через територію іншої країни;

92) **процедури контрольної перевірки** – заходи, які вживає компетентний орган з метою забезпечення того, щоб державний контроль та інші офіційні заходи були послідовними і ефективними;

93) **система державного контролю** – система, яка включає у себе компетентний орган, а також ресурси, структури, механізми і процедури, встановлені законодавством для забезпечення того, щоб державний контроль здійснювався відповідно до цього Закону;

94) **небезпека** – будь-який фактор або стан, здатний справити шкідливий вплив на організм людей, тварин, рослин та/або стан довкілля;

95) **рейтинг** – класифікація операторів ринку, яка основана на оцінці їх відповідності критеріям рейтингу;

96) **ризик** – ймовірність негативного впливу на організм людей, тварин, рослин та/або стан довкілля, а також тяжкість такого впливу, що є наслідком небезпеки;

97) **товар** – будь-які об’єкти на які поширюється дія вимог, зазначених у частині другій статті [А3] цього Закону;

6) Частина [А1-6]. Визначення відповідно до Угоди СОТ СФЗ

98) **належний рівень фітосанітарного захисту** – рівень захисту від фітосанітарних ризиків, який вважається [МАП] достатнім та який він встановлює через прийняття фітосанітарних заходів з метою захисту життя чи здоров’я людей, тварин та/або рослин на території України;

99) **фітосанітарна експертиза** (аналізи) - перевірка об’єктів регулювання в лабораторних умовах на предмет наявності та ідентифікації або відсутності шкідливих організмів;

100) **лабораторні дослідження засобів захисту рослин** - перевірка засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватись для виробництва засобів захисту рослин, щодо встановлення їх відповідності вимогам законодавства та їх якості;

101) **державний фітосанітарний контроль** – захід офіційного контролю до об’єктів регулювання, який здійснюється державним фітосанітарним інспектором відповідно до фітосанітарних заходів;

102) **державний контроль засобів захисту рослин**– захід офіційного контролю до засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватись для виробництва засобів захисту рослин, який здійснюється державним фітосанітарним інспектором відповідно до законодавства;

7) Частина [А1-7]. Визначення інші, у т.ч. відповідно до інших чинних Законів України, у т.ч. після внесення змін до них відповідно до цього проекту Закону

Терміни:

«**води поверхневі**», «**води підземні**» вживаються у значеннях, наведених у Водному кодексі України;

«**діючі речовини**», «**антидот**», «**синергіст**», «**коформулант**, «**допоміжна речовина**», «**речовини**», «**засоби захисту рослин**» – у значеннях, наведених у Законі України «Про пестициди і агрохімікати»;

«**акредитована лабораторія**», «**валідація**» – у значеннях, наведених у Законі України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин»;

«**митні правила**» – у значенні, наведеному у Митному кодексі України;

«методичні настанови» – документ, який не є нормативно-правовим актом, розроблений об'єднанням операторів ринку та затверджений в порядку, встановленому цим Законом, та який містить роз'яснення рекомендаційного характеру щодо коректного та застосування однакового розуміння законодавства про захист рослин;

«**відповідні міжнародні організації**» – Продовольча та сільськогосподарська організація Організації Об'єднаних Націй (ФАО), Міжнародна конвенція захисту рослин (МКЗР), Європейська і середземноморська організація захисту рослин (ЄОЗР), Міжнародна організація праці (МОП), Комісія з Кодексу Аліментаріус та інші міжнародні організації, якими розробляються міжнародні стандарти, інструкції, рекомендації та/або інші міжнародні документи щодо захисту життя чи здоров'я людей, тварин та/або рослин та членом яких є Україна;

«принцип «знай свого клієнта» – принцип, відповідно до якого особа, яка надає свої послуги, зобов'язана встановити особу клієнта, який звернувся за послугою, та відповідність такого клієнта вимогам статті цього Закону до надання відповідних послуг, а також відмовити у їх наданні та/або припинити їх надання у разі виявлення невідповідності вимогам цього Закону;

«об'єкт регулювання» – рослини, рослинні продукти та інші об'єкти.

захист рослин - система заходів, спрямованих на зменшення втрат врожаю

та запобігання погіршенню стану рослин сільськогосподарського та іншого призначення, рослинних продуктів, а також спрямованих на попередження занесення та/або поширення шкідливих організмів, регульованих шкідливих організмів або забезпечення контролю за ними (локалізації).

Стаття [А2]. Законодавство України про захист рослин

1. Законодавство України про захист рослин складається з Конституції України, цього Закону, міжнародних договорів України,, а також інших, виданих відповідно до них нормативно-правових актів.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила, передбачені таким міжнародним договором України.

Стаття [А3]. Сфера дії Закону [див. ст. 1 Директиви 2000/29; ст. 1 Регламенту 2016/2031; ст. 1 Директиви 2009/128; ст. 1 та 2 Регламенту 1107/2009; ст. 1 Регламенту 2017/625]

1. Цей Закон визначає правила та встановлює вимоги до:

1) визначення фітосанітарних ризиків та заходів зі зменшення таких ризиків до прийнятного рівня;

2) зниження ризиків і наслідків застосування засобів захисту рослин для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та довкілля, застосування з цією метою інтегрованої системи захисту рослин;

3) здійснення заходів державного контролю та інших офіційних заходів з метою перевірки дотримання вимог, зазначених у частині другій цієї статті;

4) офіційних лабораторій;

5) уповноваження осіб у сфері захисту рослин;

6) фінансування заходів державного контролю, державного фітосанітарного контролю та державного контролю засобів захисту рослин;

7) здійснення контролю в країнах партнерах у міжнародній торгівлі;

8) прийняття умов, які повинні виконуватися щодо товарів, що ввозяться в Україну з інших країн;

9) створення державних реєстрів у сфері захисту рослин, а також інформаційно-телекомунікаційної системи управління інформацією щодо заходів державного контролю, державного фітосанітарного контролю та державного контролю засобів захисту рослин та інших офіційних заходів (далі – інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу).

2. Дія цього Закону поширюється на відносини, які виникають під час

здійснення заходів державного контролю, державного фітосанітарного контролю та державного контролю засобів захисту рослин та інших офіційних заходів з метою перевірки дотримання вимог законодавства України щодо:

1) захисту рослин;

2) розміщення на ринку, ввезення (пересилання), обігу і застосування засобів захисту рослин, а також розміщення на ринку, обігу і використання діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин.

3. Дія цього Закону також поширюється на відносини, зазначені у частині другій цієї статті, якщо такі вимоги стосуються товарів, що ввозяться на митну територію України або вивозяться з неї.

РОЗДІЛ ІІ. ПОВНОВАЖЕННЯ, ОБОВ'ЯЗКИ ТА ВИМОГИ ДО ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ОПЕРАТОРІВ РИНКУ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Стаття [В1]. Центральні органи виконавчої влади у сфері захисту рослин

1. До системи органів виконавчої влади у сфері захисту рослин належать:

1) [МАП];

2) компетентний орган;

2. Інші органи влади не мають права встановлювати чи будь-яким іншим чином здійснювати фітосанітарні заходи, включаючи прийняття нормативно-правових актів, здійснення заходів державного контролю та/або інших офіційних заходів щодо захисту рослин, якщо інше прямо не передбачено цим Законом.

Стаття [В2]. Повноваження [КМУ] у сфері захисту рослин

1. До повноважень [КМУ] у сфері захисту рослин належить:

1) забезпечення здійснення державної політики;

2) спрямування та координація роботи органів виконавчої влади;

3) затвердження переліку призначених прикордонних інспекційних постів;

4) затвердження переліку призначених пунктів пропуску на державному кордоні України;

5) забезпечення розроблення і виконання загальнодержавних і міждержавних цільових програм;

6) здійснення нормативно-правового забезпечення у випадках, передбачених цим Законом;

7) прийняття рішення про запровадження в межах декількох областей або на всій території України особливого режиму захисту рослин та карантинного режиму;

8) ведення переговорів і підписання міжнародних договорів України від імені Уряду України;

9) здійснення інших повноважень, передбачених цим Законом.

Стаття [В3]. Повноваження [МАП] у сфері захисту рослин

1. До повноважень [МАП] у сфері захисту рослин, належить:

1) визначення пріоритетних напрямів, стратегії розвитку сфери захисту рослин;

2) організація розроблення загальнодержавних, регіональних, міждержавних цільових програм захисту рослин;

3) здійснення нормативно-правового забезпечення у випадках, передбачених цим Законом;

4) затвердження:

довгострокового плану державного контролю;

методичних настанов;

Національного плану дій;

5) внесення на розгляд [КМУ] пропозицій;

6) забезпечення взаємодії та координація діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, юридичних осіб, громадських об’єднань та фізичних осіб;

7) забезпечення здійснення фітосанітарного моніторингу та державного моніторингу;

8) забезпечення проведення наукових та інших досліджень;

9) здійснення інших повноважень, передбачених цим Законом.

Стаття [В4]. Повноваження компетентного органу

1. До повноважень компетентного органу у сфері захисту рослин, належить:

1) охорона території України від проникнення регульованих шкідливих організмів;

2) запобігання проникненню регульованих шкідливих організмів у зони, вільні від шкідливих організмів на території України;

3) виявлення, локалізація і ліквідація регульованих шкідливих організмів;

4) впровадження інтегрованої системи захисту рослин;

5) здійснення контролю за виконанням загальнодержавних, регіональних, міждержавних цільових програм захисту рослин;

6) організація впровадження екологічно безпечних для людей, тварин і довкілля методів захисту рослин;

7) розроблення разом із зацікавленими сторонами проекту Національного плану дій;

8) розроблення та затвердження щорічного плану державного контролю, щорічного плану фітосанітарного моніторингу і щорічного плану державного моніторингу;

9) здійснення, у тому числі на державному кордоні України, державного контролю, фітосанітарного моніторингу і державного моніторингу, відповідно до планів, зазначених у пункті 6 цієї частини;

10) розроблення, затвердження та виконання плану дій за надзвичайних обставин, пов’язаних із захистом рослин (далі – план дій за надзвичайних обставин);

11) надання особам, визначеним цим Законом, повноважень щодо здійснення окремих заходів державного контролю та інших офіційних заходів, контроль правомірності та ефективності їхньої діяльності, позбавлення таких повноважень за наявності підстав, визначених законодавством України про захист рослин, а також ведення обліку та оприлюднення відомостей про уповноважених осіб на своїй офіційній інтернет-сторінці;

12) забезпечення ефективності діяльності своїх структурних підрозділів, територіальних органів та їх посадових осіб;

13) залучення у разі необхідності до здійснення заходів державного контролю представників правоохоронних органів в межах наданих їм законом повноважень;

14) вжиття заходів для усунення порушень законодавства України про захист рослин, притягнення у випадках, встановлених законом, винних осіб до встановленої законом відповідальності, а також стягнення (виконання, реалізації) застосованих до винних осіб санкцій;

15) організація та проведення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами, а також видача документів, які підтверджують його проходження;

16) ведення державних реєстрів, здійснення державної реєстрації, зупинення державної реєстрації та виключення відповідних осіб із державних реєстрів у випадках, передбачених цим Законом;

17) видача документів дозвільного характеру, необхідність одержання яких передбачена цим Законом та які включено до переліку, затвердженого

Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності»;

18) видача документів дозвільного характеру, передбачених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

19) здійснення інших повноважень, передбачених цим Законом.

Стаття [В5]. Засади діяльності компетентного органу у сфері державного контролю та інших офіційних заходів у сфері захисту рослин [див. ст. 5(1), 6 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган повинен забезпечити:

1) ефективність державного контролю та інших офіційних заходів;

2) неупередженість, якість та послідовність державного контролю та інших офіційних заходів на всіх рівнях;

3) відсутність будь-якого конфлікту інтересів у осіб, які здійснюють державний контроль та інші офіційні заходи;

4) наявність у своєму розпорядженні уповноважених лабораторій або доступу до них для проведення лабораторних досліджень, аналізу та діагностики з метою державного контролю та інших офіційних заходів;

5) наявність у штаті або доступ поза штатом до достатньої кількості кваліфікованого та досвідченого персоналу для забезпечення належної реалізації пункту 1 цієї частини;

6) наявність і належний стан відповідних засобів (інструментів, обладнання, транспортних засобів тощо) для забезпечення належної реалізації пункту 1 цієї частини;

7) наявність плану дій у надзвичайних обставинах та готовність діяти згідно з цим планом у разі виникнення таких обставин;

8) відповідність здійснюваних заходів державного контролю поставленим цілям;

9) прозорість та узгодженість дій під час здійснення державного контролю на всіх рівнях;

10) здійснення державного контролю відповідно до встановлених законодавством вимог.

Стаття [В6]. Система компетентного органу

1. Систему компетентного органу складають компетентний орган, його територіальні органи, а також державні установи, підприємства та організації,

підпорядковані компетентному органу.

2. Територіальні органи компетентного органу, Головні державні фітосанітарні інспектори Автономної Республіки Крим, а також областей, їх заступники, а також державні фітосанітарні інспектори, виконують свої повноваження в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

3. Керівник компетентного органу покладає виконання повноважень Головного державного фітосанітарного інспектора Автономної Республіки Крим, а також областей, на керівника відповідного територіального органу або одного з його заступників або одного із керівників структурних підрозділів територіального органу, за умови їх відповідності вимогам, встановлених цим Законом до державного фітосанітарного інспектора.

4. Керівник компетентного органу виконує повноваження Головного державного фітосанітарного інспектора України, за умови його відповідності вимогам, встановленим цим Законом до державного фітосанітарного інспектора.

5. У разі невідповідності керівника компетентного органу вимогам, зазначеним у частині четвертій цієї статті, він покладає виконання повноважень Головного державного фітосанітарного інспектора України на одного із своїх заступників або одного із керівників структурних підрозділів компетентного органу, які відповідають вимогам, встановлених цим Законом до державного фітосанітарного інспектора.

6. Головний державний фітосанітарний інспектор України, Головні державні фітосанітарні інспектори Автономної Республіки Крим, а також областей мають не більше двох заступників, які призначаються Головним державним фітосанітарним інспектором України з числа керівників структурних підрозділів компетентного органу відповідного рівня, за умови відповідності керівників таких структурних підрозділів вимогам, встановлених цим Законом до державного фітосанітарного інспектора.

Стаття [В7]. Вимоги до аудиту діяльності компетентного органу [див. ст. 6 Регламенту 2017/625]

1. З метою підтвердження відповідності діяльності компетентного органу вимогам цього Закону компетентний орган повинен мати у своєму складі структурний підрозділ, відповідальний за проведення внутрішнього аудиту.

2. Структурний підрозділ компетентного органу, відповідальний за проведення внутрішнього аудиту, підпорядковується керівнику компетентного органу та звітує перед ним.

3. Внутрішній аудит компетентного органу проводиться на основі принципів незалежності і прозорості.

4. Напрямки проведення внутрішнього аудиту та періодичність його здійснення за кожним із таких напрямків, затверджується керівником

компетентного органу.

5. Працівники структурного підрозділу компетентного органу, відповідального за проведення внутрішнього аудиту, під час виконання своїх функціональних обов'язків мають право на ознайомлення з документами, інформацією, письмовими поясненнями з питань діяльності компетентного органу, право на доступ до будь-яких електронних систем компетентного органу, на отримання письмових пояснень від керівників і працівників компетентного органу з питань, що виникають під час проведення аудиту та за результатами його проведення.

6. За результатами кожного проведеного внутрішнього аудиту компетентний орган вживає належних заходів.

7. Порядок проведення внутрішнього аудиту та вимоги до керівника і працівників структурного підрозділу компетентного органу, відповідального за проведення внутрішнього аудиту, затверджується [МАП].

Стаття [В8]. Повноваження державних фітосанітарних інспекторів

1. Під час здійснення заходів державного нагляду (контролю), державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, інших офіційних заходів державні фітосанітарні інспектори зобов'язані:

1) дотримуватися вимог цього Закону та нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цього Закону, а також вимог іншого законодавства України про захист рослин;

2) об'єктивно та неупереджено здійснювати заходи державного нагляду (контролю), державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, інших офіційних заходів у межах повноважень, передбачених законом;

3) дотримуватися ділової етики у взаємовідносинах з операторами ринку, утримуватися від необґрунтованих висновків щодо відповідності діяльності операторів ринку вимогам законодавства, а також від неправомірного та необґрунтованого притягнення операторів ринку до відповідальності та застосування до них примусових заходів;

4) не розголошувати інформацію з обмеженим доступом, одержану під час здійснення заходів державного контролю, крім випадків, передбачених законом;

5) пред'являти документи, що посвідчують особу державного фітосанітарного інспектора та підтверджують його повноваження на здійснення заходів державного нагляду (контролю), державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, інших офіційних заходів, а також оформляти і надавати документи, пов'язані із здійсненням заходів державного контролю.

2. Під час здійснення державного нагляду (контролю), державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, інших офіційних заходів державні фітосанітарні інспектори мають право:

1) безперешкодного доступу без попередження до місць здійснення державного контролю, місць здійснення інших офіційних заходів, включаючи місця виробництва та обігу рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів, місць користування землею, лісом, водними об'єктами, вирощування рослин сільськогосподарського та іншого призначення, багаторічних і лісових насаджень, дерев, чагарників, рослинності закритого ґрунту, реалізації, переробки, зберігання і використанням рослин та рослинної продукції і сировини рослинного походження, а також місць обігу, поводження, застосування засобів захисту рослин та діючих речовин;

2) здійснювати відбір зразків;

3) перевіряти документи і отримувати їх копії, а також отримувати інформацію, необхідну для реалізації повноважень, передбачених цим Законом;

4) одержувати від центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб необхідну інформацію з питань захисту рослин;

5) здійснювати інтерпретацію результатів фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики;

6) вимагати додержання законодавства України про захист рослин, у тому числі видавати приписи щодо здійснення фітосанітарних заходів та/або усунення порушень вимог законодавства України про захист рослин;

7) здійснювати державний нагляд (контроль) з метою перевірки виконання приписів щодо усунення порушень законодавства України про захист рослин;

8) видавати (заповнювати) міжнародні сертифікати, що підтверджують відповідність вантажів вимогам країни призначення або вимогам законодавства України;

9) затримувати вантажі у випадку та в порядку, передбаченому цим Законом;

10) здійснювати фітосанітарний моніторинг, державний моніторинг, діагностику та нагляд за розвитком, поширенням і шкодочинністю шкідливих організмів, прогнозувати розвиток і поширення шкідливих організмів;

11) приймати рішення про відсторонення від робіт осіб, діяльність яких безпосередньо пов'язана із застосуванням та/або торгівлею засобами захисту рослин, а також працівників, що організовують здійснення робіт із засобами захисту рослин, які не мають відповідного чинного сертифікату про проходження навчання щодо безпечного поводження з засобами з засобами захисту рослин;

12) залучати до здійснення державного нагляду (контролю), державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, інших офіційних заходів представників правоохоронних органів відповідно до їх повноважень, визначених законом.

3. За результатами проведення фітосанітарних процедур, обстеження, державного нагляду (контролю), державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин державні фітосанітарні інспектори видають відповідно акти проведення фітосанітарних процедур, акти обстеження, акти державного нагляду (контролю), акти державного фітосанітарного контролю, акти державного контролю засобів захисту рослин або розпорядження про здійснення фітосанітарних заходів (процедур). Форми актів та розпорядження затверджує Кабінет Міністрів України.

4. Порушення державним фітосанітарним інспектором вимог законодавства України про захист рослин тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом.

Стаття [В9]. Обов'язки компетентного органу та його посадових осіб щодо конфіденційності [див. ст. 8 Регламенту 2017/625]

[потрібні положення доопрацьовуються]

Стаття [В10]. Основні права та обов'язки операторів ринку

1. Оператори ринку у сфері захисту рослин мають право:

1) отримувати в установленому законодавством порядку від компетентного органу повну та достовірну інформацію про проникнення, зараження, поширення, розвиток шкідливих організмів та їх шкодочинність, фітосанітарний стан, результати оцінки фітосанітарного ризику, результати діагностики, карантинні (демарковані) зони, екстрені заходи та інші фітосанітарні заходи;

2) брати участь у розробці та обговоренні проектів цільових програм захисту рослин, вносити пропозиції з цих питань до компетентного органу;

3) на відшкодування збитків, завданих їм внаслідок порушення фітосанітарних заходів іншими особами, відповідно до закону;

4) на відшкодування витрат, пов'язаних із використанням їх майна з метою запобігання поширенню і ліквідації карантинних організмів, відповідно до закону, у порядку і розмірах, затверджених [КМУ].

2. Оператори ринку у сфері захисту рослин зобов'язані:

1) дотримуватися вимог законодавства України про захист рослин;

2) забезпечити здійснення систематичного фітосанітарного моніторингу земельних угідь, якими вони користуються та/або які ним належать, а також потужностей (об'єктів), на яких здійснюється виробництво та/або обіг рослин, продукції рослинного походження з метою виявлення, регульованих карантинних шкідливих організмів та інших шкідливих організмів;

3) повідомити компетентний орган протягом доби в разі виявлення або підозри зараження рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів регулювання карантинними шкідливими організмами або потенційними карантинними шкідливими організмами;

4) своєчасно проводити профілактичні та інші фітосанітарні заходи;

5) сприяти проведенню фітосанітарних заходів у карантинних (демаркованих) зонах та прилеглих до них зонах у разі виявлення регульованих шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів;

6) виконувати законні вимоги державних фітосанітарних інспекторів та сприяти їм у виконанні ними своїх повноважень;

7) дотримуватись умов застосування засобів захисту рослин, здійснювати їх застосування відповідно до інтегрованої системи захисту рослин;

8) вживати заходів щодо інформування та захисту осіб, які можуть зазнати впливу повітряного зносу (переміщенню) результатів розпилення засобів захисту рослин з повітря;

9) подавати до компетентного органу визначену законодавством України про захист рослин інформацію для здійснення державної реєстрації, якщо обов'язковість такої державної реєстрації передбачена цим Законом;

10) надавати компетентному органу та своєчасно оновлювати відомості про себе, які передбачено частиною другою статті [R4] та частиною четвертою статті [R7];

11) зберігати сертифікати та інші документи, встановлені цим Законом, протягом визначеного строку;

12) відшкодовувати завдані збитки в установленому Законом порядку;

13) вести облік засобів захисту рослин та/або реалізації заходів щодо захисту рослин, зберігати інформацію відповідно до статті [E16] цього Закону;

14) подавати звітність, передбачену цим Законом.

Стаття [B11]. Обов'язки операторів ринку під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) або інших офіційних заходів [див. ст. 15 Регламенту 2017/625]

1. В обсязі, необхідному для здійснення відповідних заходів державного нагляду (контролю) та інших офіційних заходів, оператори ринку зобов'язані на

вимогу державного фітосанітарного інспектора надавати йому безперешкодний доступ до:

1) обладнання, транспортних засобів, приміщень та інших місць, що перебувають під контролем оператора ринку, а також місць, що їх оточують;

2) автоматизованих систем управління інформацією, які містять інформацію, що відноситься до сфери захисту рослин;

3) товарів, що перебувають під їх контролем;

4) документів і будь-якої іншої відповідної інформації.

2. Під час здійснення заходів державного контролю та інших офіційних заходів оператори ринку зобов'язані сприяти державним фітосанітарним інспекторам і допомагати їм у виконанні ними своїх обов'язків та завдань.

3. Оператор ринку, який несе відповідальність за вантаж, що ввозиться на митну територію України та зобов'язаний без затримок надавати державному фітосанітарному інспектору інформацію та документи щодо відповідних товарів.

4. Правила взаємодії та обміну інформацією між операторами ринку і компетентним органом, щодо прибуття, а також розвантаження товарів, у випадках, коли необхідно забезпечити їх повну ідентифікацію і ефективний державний контроль, затверджуються [МАП].

5. Вимоги частини першої – третьої цієї статті застосовуються у випадках, коли заходи державного нагляду (контролю) та інші офіційні заходи здійснюються компетентним органом, уповноваженими органами і фізичними особами, яким були делеговані окремі завдання із здійснення заходів державного нагляду (контролю) або окремі завдання, пов'язані з іншою офіційною діяльністю.

РОЗДІЛ ІІІ. РОЗРОБКА, ПЕРЕГЛЯД, ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ФІТОСАНІТАРНИХ ЗАХОДІВ

Стаття [С1]. Цілі фітосанітарних заходів [ч. 1 ст. 3 Угоди СОТ СФЗ]

1. Фітосанітарні заходи розробляються, приймаються (затверджуються) та реалізуються з метою:

1) захисту рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів на території України від ризиків занесення та/або поширення на території України регульованих шкідливих організмів, а також зменшення таких ризиків;

2) запобігання та обмеження будь-якої шкоди внаслідок занесення та/або поширення на території України регульованих шкідливих організмів.

Стаття [С2]. Розроблення, перегляд та затвердження фітосанітарних заходів [див. Угоду СОТ СФЗ]

1. Фітосанітарні заходи розробляються, переглядаються та затверджуються відповідно до таких вимог:

1) усі фітосанітарні заходи ґрунтуються на наукових принципах та існуючих наукових обґрунтуваннях, за винятком випадків, зазначених у пункті 4 цієї частини;

2) у разі якщо існують міжнародні стандарти, інструкції, рекомендації та/або інші міжнародні документи відповідних міжнародних організацій, фітосанітарні заходи розробляються на їх основі, крім випадків, якщо такі міжнародні стандарти, інструкції, рекомендації та/або інші міжнародні документи недостатні для забезпечення належного рівня фітосанітарного захисту;

3) у разі відсутності або недостатності міжнародних стандартів, інструкцій, рекомендацій та/або інших міжнародних документів відповідних міжнародних організацій для забезпечення належного рівня фітосанітарного захисту фітосанітарні заходи розробляються виходячи з оцінки ризику, з урахуванням методів оцінки ризику згідно з нормами, встановленими відповідними міжнародними організаціями;

4) у разі недостатності наукових обґрунтувань, необхідних для здійснення оцінки ризику, або у разі виникнення надзвичайних обставин, що можуть спричинити або загрожувати життю чи здоров'ю людей, тварин та/або рослин, фітосанітарні заходи розробляються на підставі існуючої відповідної інформації, отриманої від відповідних міжнародних організацій, або фітосанітарних заходів, що застосовуються заінтересованими торговими партнерами.

2. Усі фітосанітарні заходи, включаючи заходи, прийняті за надзвичайних обставин, підлягають перегляду та оновленню з метою забезпечення умов, за яких такі заходи застосовувалися б лише в межах, необхідних для захисту життя чи здоров'я людей, тварин та/або рослин, якщо:

1) надходить нова наукова інформація;

2) надходять суттєві коментарі від зацікавлених торгових партнерів.

3. Фітосанітарні заходи не повинні обмежувати міжнародну та внутрішню торгівлю більше, ніж це є необхідним для досягнення належного рівня захисту життя чи здоров'я людей, тварин та/або рослин, враховуючи технічну та економічну доцільність.

4. Усі запропоновані фітосанітарні заходи, які не узгоджуються з міжнародними стандартами або для яких не існує міжнародних стандартів, інструкцій, рекомендацій та/або інших міжнародних документів відповідних міжнародних організацій і щодо яких очікується, що вони можуть значно вплинути на експортні можливості заінтересованих торгових партнерів, підлягають повідомленню через центральний орган виконавчої влади, до повноважень якого віднесено виконання функцій центру обробки запитів, передбаченого Угодою СОТ про застосування санітарних та фітосанітарних

заходів, не менш як за 60 днів до підготовки остаточного проекту фітосанітарного заходу згідно з положеннями відповідних міжнародних угод.

5. Коментарі, отримані в результаті повідомлення та публікації запропонованих нових або змінених фітосанітарних заходів, розглядаються суб'єктом запровадження таких заходів та компетентним органом на недискримінаційній основі до прийняття таких заходів.

6. За письмовим запитом осіб або заінтересованих торгових партнерів центральний орган виконавчої влади, до повноважень якого віднесено виконання функцій центру обробки запитів, передбаченого Угодою СОТ про застосування санітарних та фітосанітарних заходів, надає текст запропонованого фітосанітарного заходу із зазначенням, якщо це можливо, положень, що суттєво відрізняються від міжнародні стандартів, інструкцій, рекомендацій та/або інших міжнародних документів відповідних міжнародних організацій.

7. У разі виникнення надзвичайних обставин фітосанітарні заходи можуть прийматися до моменту здійснення повідомлення, передбаченого частиною п'ятою цієї статті, за умови, що таке повідомлення здійснюється негайно після прийняття зазначених фітосанітарних заходів.

Стаття [С3]. Належний рівень фітосанітарного захисту [див. ч. 4 ст. 5 Угоди СОТ СФЗ]

Належний рівень фітосанітарного захисту визначається з урахуванням:

1) підтвердженої присутності в Україні регульованих шкідливих організмів;

2) економічного порогу шкодочинності;

3) рівня ризику, прийнятного для сусідніх країн та заінтересованих торгівельних партнерів;

4) міжнародних стандартів, інструкцій, рекомендацій та/або інших міжнародних документів відповідних міжнародних організацій;

5) мінімізації негативного впливу фітосанітарних заходів на міжнародну та внутрішню торгівлю;

6) необхідності уникнення довільного та/або невиправданого встановлення у різних ситуаціях різних рівнів належного фітосанітарного захисту, якщо така різниця веде до дискримінації або прихованого обмеження міжнародної або внутрішньої торгівлі.

Стаття [С4]. Оцінка фітосанітарного ризику [див. ч. 2 та ч. 3 ст. 5 Угоди СОТ СФЗ]

1. Під час оцінки фітосанітарного ризику мають братися до уваги:

1) наявні наукові обґрунтування;

2) відповідні виробничі процеси та способи виробництва;

3) відповідні методи державного контролю та інших офіційних заходів, відбору зразків, лабораторних досліджень, аналізу та діагностики;

4) поширеність шкідливих організмів;

5) наявність зон, вільних від шкідливих організмів;

6) відповідні екологічні та природоохоронні умови;

7) наявність карантинних (демаркованих) зон чи інших особливих режимів.

2. Під час оцінки фітосанітарного ризику і визначення фітосанітарних заходів, які необхідно вжити для досягнення належного рівня фітосанітарного захисту, також необхідно враховувати такі фактори:

1) потенційна шкода з точки зору втрати виробництва або продажу в результаті проникнення, укорінення чи поширення шкідливого організму;

2) вартість боротьби з шкідливим організмом або вартість його викоренення;

3) співвідношення витрат та ефективності альтернативних підходів до обмеження ризиків.

Стаття [С4-1]. Аналіз фітосанітарного ризику та управління ризиком

1. Результати аналізу фітосанітарного ризику оформляються письмово і повинні містити таку інформацію:

1) мета проведення аналізу фітосанітарного ризику;

2) факти виявлення регульованих шкідливих організмів та шляхи їх проникнення (носії, тип передачі), акліматизації та поширення;

3) джерела інформації;

4) висновки щодо аналізу ризику, включаючи вірогідність заподіяння шкоди та наслідки, що можуть бути цим викликані;

5) варіанти управління ризиком та причини, виходячи із яких відхиляються альтернативні варіанти.

2. Аналіз фітосанітарного ризику здійснюється компетентним органом та затверджується Головним державним фітосанітарним інспектором України.

3. Управління ризиком полягає у зменшенні ризику для життя чи здоров’я людей, тварин та/або рослин відповідно до належного рівня фітосанітарного захисту.

Стаття [С4-2]. Встановлення переліків об'єктів регулювання у сфері захисту рослин

1. Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері захисту рослин та за обґрунтованою пропозицією компетентного органу, затверджує окремі переліки об'єктів регулювання:

1) Перелік заборонених до ввезення в Україну об'єктів регулювання, з урахуванням країни походження або частини країни походження;

2) Перелік об'єктів регулювання, ввезення в Україну яких дозволено за умови дотримання спеціальних вимог, визначених цим переліком з урахуванням країни походження або частини країни походження;

3) Перелік об'єктів регулювання для ввезення/вивезення (пересилання) на/з митної території України;

4) Перелік об'єктів регулювання для переміщення територією України у супроводі паспорту рослин.

2. Зазначені у цій статті переліки об'єктів регулювання повинні мати код згідно з УКТ ЗЕД, назви та, за необхідності, інші характеристики об'єктів регулювання (за наявності).

3. Перелік об'єктів регулювання складається відповідно до міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій з урахуванням оцінки фітосанітарного ризику.

Зміни до переліків об'єктів регулювання вносяться відповідно до зміни статусу регульованих шкідливих організмів іноземної держави та/або України, нової науково обґрунтованої інформації, повідомлень країн-імпортерів та міжнародних стандартів.

4. Переліки об'єктів регулювання розміщуються на офіційній інтернет-сторінці компетентного органу протягом трьох робочих днів із дня набрання ними чинності.

5. На рослини, рослинні продукти, упаковки, засоби перевезення, контейнери, ґрунт та будь-які інші організми, об'єкти або матеріали, здатні переносити чи поширювати регульовані шкідливі організми, не включені до переліку об'єктів регулювання, за запитом особи, яка здійснює переміщення вантажу з такими об'єктами, поширюється правовий режим об'єктів регулювання, встановлений цим Законом.

Стаття [С5]. Оприлюднення фітосанітарних заходів та набрання ними чинності [див. Додаток В до Угоди СОТ СФЗ]

1. Усі нові та змінені фітосанітарні заходи після їх прийняття підлягають негайному офіційному оприлюдненню у відповідному офіційному друкованому виданні та на офіційній інтернет-сторінці [МАП].

2. Фітосанітарні заходи, зазначені у частині першій цієї статті, набирають чинності не раніше ніж через шість місяців після дати відповідного офіційного оприлюднення у відповідному офіційному друкованому виданні.

3. За надзвичайних обставин, а також у разі вжиття заходів, що зменшують рівень обмежень, пов'язаних із міжнародною та/або внутрішньою торгівлею, фітосанітарні заходи, зазначені у частині першій цієї статті, можуть набирати чинності в інші строки, ніж ті, що передбачені частиною другою цієї статті.

Стаття [С5-1]. Повідомлення про здійснення фітосанітарних заходів

Для повідомлення про здійснення фітосанітарних заходів компетентний орган:

у триденний строк після завершення розроблення фітосанітарних заходів розміщує відповідне повідомлення у періодичних виданнях, а також на офіційній інтернет-сторінці компетентного органу;

інформує про фітосанітарні заходи Центр обробки запитів країн - членів Світової організації торгівлі і Світової організації торгівлі (далі - Центр обробки запитів), який доводить їх до країн - членів цієї організації з метою зменшення впливу на експортні можливості заінтересованих партнерів.

Повідомлення публікується не пізніше ніж за 60 днів до здійснення фітосанітарного заходу. Повідомлення складається за формою та вимогами відповідних міжнародних організацій або міжнародних договорів. У повідомленні зазначаються об'єкти регулювання, яких стосується та/або на які вплине фітосанітарний захід, з коротким змістом та обґрунтуванням щодо здійсненого заходу.

На письмовий запит осіб чи заінтересованих партнерів компетентний орган, надає інформацію щодо фітосанітарних заходів із зазначенням у разі потреби положень, що істотно відрізняються від міжнародних стандартів.

Компетентний орган, розглядає письмові коментарі щодо надзвичайного фітосанітарного заходу, отримані від заінтересованих партнерів та осіб, і за їх письмовим запитом обговорює такі коментарі і враховує їх та результати обговорень при розгляді питання про внесення змін до надзвичайного фітосанітарного заходу.

У разі виникнення надзвичайних обставин та, як наслідок, здійснення фітосанітарного заходу повідомлення публікується в офіційних друкованих виданнях органів державної влади і на офіційній інтернет-сторінці компетентного органу.

Компетентний орган, визначає вплив надзвичайного фітосанітарного заходу на експортні можливості заінтересованих партнерів.

Стаття [С6]. Застосування фітосанітарних заходів [див. ч. 2 та ч. 3 ст. 2 Угоди СОТ СФЗ]

1. Фітосанітарні заходи застосовуються лише в обсязі, необхідному для належного рівня захисту життя чи здоров'я людей, тварин та/або рослин і без створення свавільної та/або невиправданої дискримінації.

2. Фітосанітарні заходи не можуть застосовуватися у спосіб, який являє собою приховане обмеження міжнародної та/або внутрішньої торгівлі.

Стаття [С7]. Визнання еквівалентності фітосанітарних заходів

1. Компетентний орган визнає альтернативні фітосанітарні заходи, які пропонуються національними організаціями захисту рослин країн-партнерів України в міжнародній торгівлі в якості еквівалентних, якщо продемонстровано, що дані заходи дозволяють досягнути необхідний рівень захисту.

2. На підставі проведення консультацій, інспекцій та домовленостей компетентний орган приймає рішення щодо визнання еквівалентним або відмови у визнанні еквівалентним фітосанітарного заходу країни-партнера України в міжнародній торгівлі

РОЗДІЛ IV. ВИМОГИ ДО ЗАХИСТУ РОСЛИН ТА БЕЗПЕЧНОГО ПОВОДЖЕННЯ ІЗ ЗАСОБАМИ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Стаття [Е1]. Основні вимоги у сфері захисту рослин

1. Основними вимогами у сфері захисту рослин є:

1) додержання технології вирощування рослин, у тому числі сівозміни;

2) екологічна та економічна обґрунтованість доцільності захисту рослин від шкідливих організмів;

3) використання, де це доречно, стійких та/або витривалих сортів;

4) запобігання поширенню шкідливих організмів та здійснення профілактичних заходів (у тому числі шляхом регулярного чищення застосовуваних машин та обладнання);

5) обов'язковість здійснення заходів із захисту рослин органами

державної влади та місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами, діяльність яких пов'язана з користуванням землею, лісом, водними об'єктами, вирощуванням рослин сільськогосподарського або іншого призначення, багаторічних і лісових насаджень, дерев, чагарників, рослинності закритого ґрунту, а також реалізацією, переробкою, зберіганням і використанням рослин та продукції рослинного походження;

6) збереження корисної флори і фауни;

7) недопущення пошкодження рослин, погіршення їх стану та/або недопущення перевищення залишкової кількості засобів захисту рослин в рослинних продуктах та забруднення довкілля тощо.

Стаття [Е2]. Національний план дій [див. ст. 4, 10 та 14 (4)(5) Директиви 2009/128]

1. Національний план дій визначає кількісні показники, завдання, заходи і графік зниження ризиків та наслідків застосування засобів захисту рослин для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та довкілля, а також сприяє розробці і впровадженню інтегрованої системи захисту рослин та альтернативних підходів або методів для зменшення залежності від застосування засобів захисту рослин.

2. Національний план дій має містити показники для здійснення державного моніторингу застосування засобів захисту рослин, які містять діючі речовини ІІ або І класу небезпечності, особливо якщо існує можливість застосування засобів, які є альтернативними.

3. Національний план дій має описувати яким чином професійні користувачі гарантують виконання загальних принципів інтегрованої системи захисту рослин, затвердженої відповідно до частини третьої статті [Е13] цього Закону.

4. Національний план дій має пояснювати, яким саме чином та які саме центральні органи державної влади, відповідальні за здійснення заходів, будуть виконувати відповідні положення Національного плану дій, зазначені у частині першій цієї статті та вимоги статей [Е2] – [Е16] цього Закону.

5. Національний план дій має враховувати інші плани (програми) щодо застосування засобів захисту рослин, прийняті відповідно до законодавства України та може посилатися на них, а також на положення методичних настанов, затверджених відповідно до статті [Е13] цього Закону, якщо це є доречним і доцільним.

6. Національний план дій може:

1) охоплювати різні аспекти застосування засобів захисту рослин, у тому числі питання захисту здоров'я осіб, які працюють із пестицидами, захисту довкілля, відходів, застосування спеціальних методів або застосування до конкретних сільськогосподарських культур;

2) включати положення про інформування осіб, які можуть постраждати внаслідок повітряного зносу (переміщення) результатів розпилення засобів захисту рослин з повітря.

7. При складанні та перегляді Національного плану дій беруться до уваги наслідки для здоров'я, соціальні, економічні, екологічні наслідки передбачених ним заходів, а також конкретні національні, регіональні і місцеві умови, а також інтереси зацікавлених сторін.

8. Національний план дій переглядається щонайменше кожні п'ять років.

9. Національний план дій та зміни до нього затверджуються [МАП] та розміщується на офіційній інтернет-сторінці.

Стаття [Е3]. Навчання щодо безпечного поводження із пестицидами [див. ст. 5 та Додаток І до Директиви 2009/128]

1. Особи, діяльність яких пов'язана із транспортуванням, зберіганням, реалізацією, застосуванням та іншим поводженням із пестицидами (у тому числі професійні користувачі, дистриб'ютори, консультанти) повинні пройти навчання щодо безпечного поводження із пестицидами (далі – навчання) до початку здійснення своєї діяльності та мати чинне посвідчення про проходження навчання.

2. Метою навчання є забезпечення осіб, зазначених у частині першій цієї статті, достатніми знаннями щодо безпечного поводження із пестицидами з урахуванням їх різних ролей та обов'язків.

3. Навчання складається з основного курсу та курсу оновлення знань.

Програми навчання за основним курсом та курсом оновлення знань розробляються з урахуванням вимог частини першої цієї статті, а також класу небезпечності засобів захисту рослин.

Програми навчання за основним курсом та курсом оновлення знань передбачають здійснення:

1) навчання професійних користувачів, діяльність яких пов'язана з використанням засобів захисту рослин І класу небезпечності;

2) навчання професійних користувачів, діяльність яких пов'язана з використанням засобів захисту рослин ІІІ і ІІ класу небезпечності;

3) навчання дистриб'юторів засобів захисту рослин;

4) навчання консультантів.

Програми навчання за основним курсом та курсом оновлення знань затверджуються [МАП].

4. За результатами навчання за програмою основного курсу та за програмою курсу оновлення знань особи, вказані у частині першій цієї статті,

мають скласти іспит.

5. Особи, вказані у частині першій цієї статті, які мають вищу освіту у галузі агрономії та/або захисту і карантину рослин мають право протягом перших п’яти років після отримання такої вищої освіти скласти іспит, вказаний у частині четвертій цієї статті, без проходження основного курсу навчання.

6. Наявність достатніх знань, набутих шляхом проходження навчання з основного курсу, а також наявність достатніх знань, набутих шляхом проходження навчання за курсом оновлення знань, підтверджується посвідченням про проходження навчання.

7. Навчання мають право здійснювати компетентний орган і організації, установи та/або заклади, уповноважені компетентним органом в порядку, встановленому статтею [R19] цього Закону.

8. Якщо навчання проводилось організаціями, установами та/або закладами, уповноваженими компетентним органом, то відомості про осіб, які успішно склали іспит, вказаний у частині третій цієї статті, передаються до компетентного органу зазначеними організаціями, установами та/або закладами протягом п’яти робочих днів після дня складання такого іспиту.

9. Компетентний орган включає відомості про осіб, які успішно склали іспит, вказаний у частині третій цієї статті, до державного реєстру професійних користувачів, дистриб’юторів та консультантів у сфері захисту рослин та видає зазначеним особам посвідчення про проходження навчання протягом п’яти робочих днів після дня:

1) отримання відомостей про таких осіб від організацій, установ та/або закладів, вказаних у частині сьомій цієї статті, якщо навчання проводилось організаціями, установами та/або закладами, уповноваженими компетентним органом;

2) складання такого іспиту, якщо навчання проводилось компетентним органом.

10. Строк дії посвідчення про проходження навчання з основного курсу навчання становить п’ять років із дня складання іспиту, вказаного у частині третій цієї статті. Строк дії посвідчення про проходження навчання з курсу оновлення знань становить три роки із дня складання іспиту, вказаного у частині третій цієї статті.

11. Якщо особи, вказані у частині першій цієї статті, не пройшли чергового навчання за програмою курсу оновлення знань протягом трьох або більше років із дати закінчення строку дії їх посвідчення про проходження навчання, такі особи для отримання наступного посвідчення про проходження навчання зобов’язані пройти навчання та скласти відповідний іспит за основним курсом.

12. Особи, які не мають чинного посвідчення про проходження навчання,

не мають права здійснювати діяльність професійного користувача, дистриб'ютора та/або консультанта відповідно.

13. Передача посвідчення про проходження навчання іншій особі, а також його використання особою, яка не вказана у ньому, заборонені.

14. У разі викрадення, загублення, пошкодження чи знищення чинного посвідчення про проходження навчання, компетентний орган здійснює його повторну видачу на підставі даних, які містить державний реєстр професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин, за заявою особи, чинне посвідчення якої було викрадено, загублено, пошкоджено чи знищено.

15. У разі зміни прізвища, імені, по батькові чи інших даних про особу, які зазначені у посвідчення про проходження навчання, компетентний орган за заявою відповідної особи до якої додаються документи, що підтверджують зміну зазначених відомостей, здійснює:

1) оновлення відповідної інформації, яку містить державний реєстр професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин;

2) заміну посвідчення про проходження навчання.

При здійсненні заміни посвідчення про проходження навчання терміном дії та номером виданого посвідчення є термін дії та номер, зазначені у заміненому посвідчення.

Посвідчення про проходження навчання, яке обмінюється, має бути здане до компетентного органу в момент його обміну на нове посвідчення про проходження навчання.

16. Повторна видача і заміна посвідчення про проходження навчання, зазначені у частині чотирнадцятій і п'ятнадцятій цієї статті, здійснюється у строк не пізніше наступного робочого дня після отримання заяви про таку повторну видачу і заміну посвідчення, а також передбачених цим Законом документів, від відповідної особи.

17. Компетентний орган зобов'язаний прийняти рішення про скасування посвідчення про проходження навчання у таких випадках:

1) за зверненням особи, яка має чинне посвідчення про проходження навчання;

2) за рішенням суду, у тому числі щодо обмеження дієздатності особи, визнання її недієздатною;

3) надання завідомо неправдивих відомостей, що призвели до прийняття рішення про видачу посвідчення про проходження навчання;

4) у разі встановлення компетентним органом факту порушення законодавства про захист рослин, яке призвело до тяжких наслідків;

5) у разі встановлення компетентним органом, факту про те, що порушення законодавства про захист рослин не усунуто у встановлений строк;

6) встановлення факту передачі посвідчення про проходження навчання іншій особі та/або факту його використання особою, яка не вказана у ньому;

7) на підставі свідоцтва про смерть;

8) в інших випадках, встановлених законом.

18. Рішення про скасування посвідчення про проходження навчання має бути прийняте компетентним органом протягом п'яти робочих днів після того, як йому стало відомо про настання обставин, зазначених у частині шістнадцятій цієї статті.

19. Відомості про скасування посвідчення про проходження навчання вносяться до державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення, зазначеного у частині сімнадцятій цієї статті.

20. У разі прийняття компетентним органом рішення про скасування посвідчення про проходження навчання, зазначене посвідчення підлягає безоплатному вилученню компетентним органом та воно має бути повернене до компетентного органу протягом п'яти робочих днів із дня доведення до відома відповідної особи рішення компетентного органу про скасування посвідчення про проходження навчання.

21. Перелік документів, які подаються для проходження навчання, порядок видачі, повторної видачі, заміни та скасування дії посвідчення про проходження навчання, а також форма зазначеного посвідчення затверджується [МАП].

22. На документи, які подаються для проходження навчання поширюються вимоги, встановлені статтею [R1] цього Закону.

Стаття [E4]. Реалізація засобів захисту рослин [див. ст. 6 Директиви 2009/128]

1. Забороняється реалізація засобів захисту рослин до їх державної реєстрації.

2. Засоби захисту рослин можуть реалізовуватись виключно дистриб'юторами, які включені до державного реєстру дистриб'юторів, відповідно до статті [R6] цього Закону.

3. Працівники дистриб'ютора, які мають чинне посвідчення про проходження навчання, повинні бути присутніми в момент реалізації засобів захисту рослин для надання покупцям адекватної інформації стосовно застосування засобів захисту рослин, ризику для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та довкілля, а також стосовно техніки безпеки для запобігання ризикам, пов'язаним з засобами захисту рослин.

4. У момент реалізації засобів захисту рослин особам, які не є професійними користувачами, дистриб'ютори зобов'язані надавати їм загальну інформацію про ризики для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та довкілля, що пов'язані із застосуванням засобів захисту рослин, зокрема, про:

1) небезпечні фактори та небезпеку контакту із ними;

2) необхідність належного зберігання, поводження, застосування та їх безпечного видалення відповідно до законодавства України про відходи;

3) альтернативи із більш низьким ризиком.

5. З метою належного виконання вимог частини третьої та четвертої цієї статті дистриб'ютори зобов'язані мати у своєму штаті достатньо кількість працівників, які мають чинне посвідчення про проходження навчання.

6. Виробники та імпортери засобів захисту рослин зобов'язані надавати дистриб'юторам інформацію, вказану у частині четвертій цієї статті.

7. Засоби захисту рослин дозволено зберігати та реалізовувати виключно в оригінальній упаковці виробника, без її зовнішніх пошкоджень, та за умови наявності до кожної товарної одиниці інструкції, зміст якої відповідає статті 10 Закону України «Про пестициди і агрохімікати».

8. Реалізація засобів захисту рослин III, II і I класу небезпечності може здійснюватися лише професійним користувачам та консультантам, які мають чинне посвідчення про проходження навчання, вказане у статті [E3] цього Закону.

9. Реалізація препаратів для боротьби зі шкідниками запасів (фумігантів) дозволяється виключно:

1) або професійним користувачам, які мають чинне посвідчення про проходження навчання, вказаний у статті [E3] цього Закону та здійснюють господарську діяльність з проведення фумігації;

2) або іншим дистриб'юторам засобів захисту рослин, які включені до державного реєстру дистриб'юторів, відповідно до статті [R6] цього Закону.

10. Особам, які не є професійними користувачами можуть реалізовуватися тільки ті засоби захисту рослин, які дозволені для реалізації населенню.

11. Забороняється вводити в обіг та здійснювати реалізацію засобів захисту рослин, фізико-хімічні та/або інші характеристики яких не відповідають тим, що пройшли державну реєстрацію.

12. Дистриб'ютори зобов'язані:

1) зберігати та здійснювати реалізацію засобів захисту рослин в місцях, включених до державного реєстру дистриб'юторів, передбаченого статтею [R6] цього Закону;

2) зберігати та здійснювати реалізацію засобів захисту рослин окремо від інших товарів, на властивості яких вони можуть вплинути або які можуть вплинути на властивості засобів захисту рослин;

3) зберігати окремо від інших засобів захисту рослин ті засоби захисту рослин, строк придатності яких закінчився, упаковка яких пошкоджена, реалізація та/або застосування яких є забороненими, а також які є непридатними для реалізації та/або застосування з інших причин;

4) зберігати засоби захисту рослин в умовах, які відповідають інструкції, яка додається до них або зазначена у маркуванні;

5) забезпечувати простежуваність.

Стаття [E4-1]. Реалізація засобів захисту рослин шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет

1. Засоби захисту рослин можуть реалізовуватись шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет, у випадках та з дотриманням вимог, встановлених Цивільним кодексом України, цим Законом та Законом України «Про захист прав споживачів».

2. Реалізація засобів захисту рослин шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет, може здійснюватися виключно дистриб'юторами, які включені до державного реєстру дистриб'юторів, відповідно до статті [R6] цього Закону.

3. Шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет, можуть реалізовуватися тільки ті засоби захисту рослин, які відносяться до IV або III класу небезпечності та, одночасно, дозволені для реалізації населенню.

4. Особи, які надають можливість реалізації засобів захисту рослин шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет, за допомогою власних та/або контрольованих ними інтернет-сторінок (у тому числі маркетплейсів), зобов'язані застосовувати принцип «знай свого клієнта».

5. Реалізація діючих речовин шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет, заборонена.

6. У разі невідповідності вимогам цієї статті, головний державний фітосанітарний інспектор зобов'язаний негайно прийняти рішення зазначені у частині першій статті [Q8] цього Закону.

7. Порядок реалізації засобів захисту рослин шляхом укладення договорів на відстані, у тому числі через Інтернет, затверджується [MEPT].

Стаття [E5]. Завчасне сповіщення про застосування засобів захисту рослин

1. Професійні користувачі зобов’язані завчасно сповіщати осіб, зазначених у частині п’ятій цієї статті, про майбутнє застосування засобів захисту рослин (далі – завчасне сповіщення) у випадках та в порядку, встановленому цим Законом.

2. Професійні користувачі зобов’язані здійснити завчасне сповіщення у випадку, якщо:

1) засоби захисту рослин, які передбачено застосувати, відносяться до III, II або I класу небезпечності;

2) застосування засобів захисту рослин відбуватиметься на відкритій території, до якої є вільний фізичний доступ сторонніх осіб, худоби та/або інших тварин, або на якій можуть знаходитися пасіки;

3) застосування відбуватиметься в межах населеного пункту або у безпосередній близькості від нього.

3. Завчасне сповіщення про застосування засобів захисту рослин здійснюється, не менше ніж за 48 годин до початку відповідних робіт, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

4. Якщо за результатами оцінки фітосанітарного стану відповідної території, проведеної державним фітосанітарним інспектором та підтвердженої актом обстеження відповідної території, існує значний ризик масового розвитку й поширення шкідливих організмів, строки здійснення завчасного сповіщення, визначені частиною другою цієї статті, можуть бути скорочені не менше ніж до 12 годин.

5. Професійні користувачі мають право не здійснювати завчасне сповіщення у випадку, якщо:

1) засоби захисту рослин, які передбачено застосувати, відносяться до VI класу небезпечності;

2) застосування засобів захисту рослин відбуватиметься на території, доступ до якої є закритий для сторонніх осіб, худоби та/або інших тварин, та на якій відсутні пасіки;

3) застосування засобів захисту рослин відбуватиметься протягом періоду, який не є вегетаційним.

6. Обов’язковому завчасному сповіщенню у межах території, яка становить [п’ять] кілометрів від зовнішнього периметру території застосування засобів захисту рослин підлягають:

1) населення, що проживає, в межах зазначеної території;

2) працівники підприємств, установ, організацій, які знаходяться в межах зазначеної території;

3) пасічники, пасіки яких знаходяться в межах зазначеної території;

4) користувачі будь-яких об’єктів, включаючи користувачів земель, які знаходяться в межах зазначеної території.

7. Завчасне повідомлення подається професійним користувачем до органів місцевого самоврядування (сільської, селищної, міської, районної в місті ради) на адміністративній території яких (з урахуванням відстані у [п’ять] кілометрів від зовнішнього периметру території застосування засобів захисту рослин) планується застосування засобів захисту рослин та до електронної системи завчасного сповіщення компетентного органу.

У разі, якщо територія, на якій планується застосовувати засоби захисту рослин, знаходиться на адміністративній території двох чи більше органів місцевого самоврядування (з урахуванням відстані у [п’ять] кілометрів від зовнішнього периметру території застосування засобів захисту рослин), завчасне сповіщення подається до всіх таких органів місцевого самоврядування.

8. Завчасне сповіщення подається до органів, зазначених у частині сьомій цієї статті:

1) або у паперовому вигляді (особисто або поштою);

2) або в електронному вигляді (через електронну систему завчасного сповіщення про застосування засобів захисту рослин).

У разі якщо передбачається розпилення засобів захисту рослин з повітря, до завчасного сповіщення додається копія дозволу, передбаченого статтею [Е8] цього Закону.

9. Доведення змісту завчасного сповіщення до відома осіб, вказаних у частині третій цієї статті, здійснюється одночасно такими способами:

1) надіслання з використанням електронної системи завчасного сповіщення про застосування засобів захисту рослин завчасного сповіщення електронними засобами комунікації у вигляді тексту, зображення, аудіо- чи відеоповідомлення, або іншому вигляді, доступному для коректного сприйняття змісту завчасного сповіщення;

2) публікації завчасного сповіщення або на офіційній інтернет-сторінці органів місцевого самоврядування, вказаних у частині сьомій цієї статті, або у засобах масової інформації місцевого рівня, або оголошення завчасного сповіщення по радіо та/або телебаченню місцевого рівня.

10. Завчасне повідомлення має містити щонайменше інформацію про:

1) дату та час початку робіт із застосування засобів захисту рослин;

2) територію майбутнього застосування засобів захисту рослин;

3) назву та діючі речовини запланованих до застосування засобів захисту рослин;

4) спосіб (метод) застосування засобів захисту рослин;

5) термін детоксикації та дата і час, починаючи із якого знімаються заборони, передбачені частиною третьою цієї статті;

6) професійних користувачів, які застосовуватимуть засоби захисту рослин із зазначенням їх прізвищ, імен та по-батькові, реквізитів їх чинних посвідчень про проходження навчання, даних для зв'язку із ними.

Стаття [Е6]. Електронна система завчасного сповіщення про застосування засобів захисту рослин

1. Електронна система завчасного сповіщення про застосування засобів захисту рослин (далі – електронна система завчасного сповіщення) створюється та діє з метою своєчасного забезпечення осіб, вказаних у частині шостій статті [Е5] цього Закону, інформацією про майбутнє застосування засобів захисту рослин на відповідній території.

2. Доступ до електронної системи завчасного сповіщення забезпечується через Інтернет.

3. Реєстрація професійних користувачів, пасічників, органів місцевого самоврядування в електронній системі завчасного сповіщення, є обов'язковою та здійснюється безкоштовно.

4. До електронної системи завчасного сповіщення вносяться відомості передбачені частиною десятою статті [Е5] цієї статті.

5. Електронна система завчасного сповіщення повинна забезпечувати її сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що складають інформаційний ресурс держави.

6. Відомості, внесені до електронної системи завчасного сповіщення, мають бути захищені відповідно до вимог законодавства у сфері захисту інформації.

7. Електронна система завчасного сповіщення є об'єктом права державної власності.

8. Створення та функціонування електронної системи завчасного сповіщення забезпечує компетентний орган.

9. Технічним адміністратором електронної системи завчасного сповіщення є компетентний орган, або уповноважена ним організація (установа) що належить до сфери його управління, яке здійснює заходи з адміністрування і програмного супроводження електронної системи завчасного сповіщення, відповідає за збереження її даних, захищає їх від несанкціонованого доступу та знищення.

10. Порядок функціонування електронної системи завчасного сповіщення затверджує [МАП].

Стаття [Е7]. Застосування засобів захисту рослин [див. ст. 55 Регламенту 1107/2009]

1. До застосування в Україні допускаються тільки ті засоби захисту рослин, які пройшли державну реєстрацію і включені до державного реєстру пестицидів і агрохімікатів, дозволених до застосування в Україні, у тому числі для реалізації населенню та для застосування авіаційним методом. Застосування незареєстрованих засобів захисту рослин, а також засобів захисту рослин, які не включені до державного реєстру пестицидів і агрохімікатів, дозволених до застосування в Україні, у тому числі для реалізації населенню та для застосування авіаційним методом, заборонено.

2. Засоби захисту рослин мають застосовуватися за призначенням з дотриманням регламентів застосування, зазначених в Переліку пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні. Застосування засобів захисту рослин не за призначенням заборонене.

3. Застосування засобів захисту рослин за призначенням передбачає дотримання належної практики із захисту рослин та дотримання умов, визначених статтею 10 Закону України «Про пестициди і агрохімікати» і зазначених у маркуванні.

4. Застосування засобів захисту рослин за призначенням має відповідати загальним принципам інтегрованої системи захисту рослин, затвердженої відповідно до частини третьої статті [Е13] цього Закону, а також вимогам Закону України «Про пестициди і агрохімікати».

5. Нехімічні методи, якщо вони забезпечують задовільний результат боротьби із шкідливими організмами, повинні бути пріоритетними перед іншими методами боротьби із шкідливими організмами.

6. Із декількох варіантів засобів захисту рослин до застосування має обиратися той, що є більш спеціалізованим для відповідної мети та має менший негативний вплив на здоров’я людей, нецільові організми, довкілля тощо.

7. За виключенням випадку, передбаченого частиною дев’ятою цієї статті, застосування засобів захисту рослин може здійснюватися виключно професійними користувачами, які мають чинне посвідчення про проходження навчання, вказаний у статті [Е3] цього Закону.

8. Особи, які не є професійними користувачами, можуть застосовувати виключно ті засоби захисту рослин, які дозволені для реалізації населенню.

9. Заборонено застосовувати засоби захисту рослин на територіях (у приміщеннях), які мають асфальтовану або іншу водонепроникну поверхню, які не використовуються як сільськогосподарські, лісові чи садово-паркові території або не знаходяться під зеленими насадженнями, крім випадку, коли засоби захисту рослин спеціально призначені для таких територій (приміщень).

10. Перед початком застосування засобів захисту рослин в особливих

зонах, зазначених у пункті першому та другому частини третьої статті [Е10], вздовж зовнішнього периметру території застосування засобів захисту рослин, а також на всіх дорогах (включаючи стежки) в місцях перетинання периметру такої території мають бути встановлені попереджувальні знаки безпеки із зазначенням слів «Небезпечно! Оброблено пестицидами» та наведенням інформації, яка передбачена частиною дев'ятою статті [Е4] цього Закону.

11. Попереджувальні знаки безпеки, вказані у частині одинадцятій цієї статті, мають встановлюватися в межах видимості від одного знаку до іншого, виділятися на фоні довкілля і перебувати в полі зору осіб, для яких вони призначені.

12. Заборонено прибирати попереджувальні знаки безпеки, вказані у частині одинадцятій цієї статті, до закінчення строку детоксикації застосованого на відповідній території пестициду.

13. Від початку застосування засобів захисту рослин та до часу повної їх детоксикації, зазначених у завчасному сповіщені, заборонено на території застосування засобів захисту рослин:

1) перебування людей та домашніх тварин;

2) збір врожаю сільськогосподарських культур;

3) збір дикорослих плодів, горіхів, грибів, ягід, лікарських рослин, збирання лісової підстилки;

4) заготівля сіна та інших кормів, сінокосіння;

5) заготівля деревини та очерету;

6) проведення будь-яких робіт (крім аварійно-відновлювальних та рятувальних, які, у разі їх здійснення, повинні відбуватися із дотриманням належних правил безпеки);

7) випас худоби та інших тварин.

14. З метою забезпечення безпечності продукції бджільництва та охорони бджіл від негативного впливу засобів захисту рослин, застосування засобів захисту рослин необхідно здійснювати у період відсутності льоту бджіл (у пізні або ранні години доби) та із дотриманням вимог щодо завчасного сповіщення пасічників, про майбутнє застосування засобів захисту рослин, передбаченого статтею [Е5] цього Закону.

15. Професійні користувачі повинні відслідковувати ефективність застосовуваних ними засобів захисту рослин.

16. Вимоги до застосування засобів захисту рослин в органічному виробництві визначається Законом України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції».

Стаття [Е8]. Розпилення засобів захисту рослин з повітря [див. ст. 9 Директиви 2009/128]

1. Розпилення засобів захисту рослин з повітря заборонене за виключенням випадків, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Розпилення засобів захисту рослин з повітря може бути дозволене в особливих випадках, із обов'язковим дотриманням наступних умов:

1) відсутні будь-які альтернативи, або мають місце явні переваги щодо зменшення впливу на здоров'я людей та довкілля у порівнянні із наземним способом застосуванням засобів захисту рослин;

2) засоби захисту рослин, які застосовуються, повинні відповідати вимогам статті [Е7], та бути призначеними для розпилення з повітря;

3) професійний користувач та оператор, які здійснюватимуть розпилення засобів захисту рослин з повітря, мають чинні посвідчення про проходження навчання, вказані у статті [Е3] цього Закону.

4) суб'єкт господарювання, який відповідатиме за розпилення засобів захисту рослин з повітря, має всі передбачені законодавством України документи, які дозволяють використання обладнання та повітряного судна для розпилення засобів захисту рослин з повітря;

5) якщо територія, яка перебуватиме під розпиленням засобів захисту рослин з повітря, знаходиться в безпосередній близькості до районів, відкритих для громадськості, мають бути вжиті спеціальні заходи із забезпечення відсутності шкідливого впливу на здоров'я людей, які вказуються у дозволі на розпилення засобів захисту рослин з повітря. Територія, яка перебуватиме під розпиленням засобів захисту рослин з повітря, не повинна знаходитися ближче ніж 500 метрів до житлових будівель;

6) повітряне судно повинно бути обладнане аксесуарами, які ефективно запобігають повітряному зносу (переміщенню) результатів розпилення засобів захисту рослин з повітря.

3. Умови, при дотриманні яких розпилення засобів захисту рослин з повітря може бути дозволено, включаючи погодні умови, порядок оприлюднення інформації про сільськогосподарські культури, територію та інші вимоги, крім зазначених у частині другій цієї статті, затверджуються [МОЗ].

4. Для розпилення засобів захисту рослин з повітря необхідно отримати дозвіл, який видається компетентним органом.

5. Професійний користувач, який має намір здійснити розпилення засобів захисту рослин з повітря, подає до органу, вказаного у частині четвертій цієї статті, заяву на надання дозволу на розпилення засобів захисту рослин з повітря до якої додаються:

1) план здійснення розпилення засобів захисту рослин з повітря;

2) докази того, що умови, вказані у частинах другій та третій цієї статті є виконаними.

6. Заява на надання дозволу на розпилення засобів захисту рослин з повітря має містити інформацію про запланований період часу розпилення засобів захисту рослин з повітря, кількість та тип засобів захисту рослин, розпилення яких заплановане.

7. Заява на надання дозволу на розпилення засобів захисту рослин з повітря подається не пізніше ніж за п’ять діб до бажаного часу розпилення засобів захисту рослин з повітря.

8. Заява на розпилення засобів захисту рослин з повітря розглядається не довше однієї доби з моменту її отримання.

9. Дозвіл на розпилення засобів захисту рослин з повітря або рішення про відмову у видачі зазначеного дозволу має бути видано не пізніше однієї доби після закінчення строку, вказаного у частині восьмій цієї статті.

10. У дозволі на розпилення засобів захисту рослин з повітря орган, вказаний у частині четвертій цієї статті, з урахуванням вимог Закону України «Про бджільництво» має визначити конкретні заходи, необхідні для своєчасного попередження мешканців, пасічників та інших зацікавлених осіб, що можуть знаходитися в безпосередній близькості від території, яка перебуватиме під розпиленням засобів захисту рослин з повітря, а також для захисту довкілля.

11. Дозвіл на розпилення засобів захисту рослин з повітря видається безоплатно.

12. Дозвіл на розпилення засобів захисту рослин з повітря діє протягом строку, зазначеного у ньому, який визначається органом, вказаним у частині четвертій цієї статті, з урахуванням бажаного періоду часу, вказаного у заяві, вимог Закону України «Про бджільництво» та часу, достатнього для розпилення засобів захисту рослин з повітря над заявленою територією.

13. Підставами для відмови у видачі дозволу є:

1) недотримання вимог, встановлених частиною другою цієї статті;

2) недотримання вимог, встановлених умовами, що затверджені відповідно до частини третьої цієї статті;

3) недотримання вимог щодо переліку документів, встановленого частиною п’ятою цієї статті;

4) недотримання вимог щодо змісту заяви, встановлених частиною шостою цієї статті;

5) недотримання вимог щодо граничних строків подання заяви, встановлених частиною сьомою цієї статті;

6) заява підписана неуповноваженою особою суб’єкта господарювання, який відповідатиме за розпилення засобів захисту рослин з повітря.

14. Як виключення, розпилення засобів захисту рослин з повітря може бути дозволене також в особливих випадках, таких, як дія режиму надзвичайного стану, особливого режиму захисту рослин та інших подібних ним випадках.

15. Орган, вказаний у частині четвертій цієї статті, забезпечує виконання умов, зазначених у частинах другій та третій цієї статті, шляхом проведення фітосанітарного моніторингу.

16. Орган, вказаний у частині четвертій цієї статті веде облік заявок, виданих дозволів та рішень про відмови у їх видачі, та забезпечують доступність цієї інформації для громадськості, а також інформації яку вони містять, у тому числі зони, де має відбуватися розпилення, попередні день і час розпилення і тип засобу захисту рослин, відповідно до законодавства України, в тому числі в електронній системі завчасного сповіщення.

Стаття [Е9]. Спеціальні заходи для захисту водного середовища та питної води [див. ст. 11 Директиви 2009/128]

1. Забороняється застосування засобів захисту рослин у поверхневих водах або поблизу них, у межах першого та другого поясу зон санітарної охорони, відповідно до статті 36 Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення».

Виняток можливий лише тоді, коли інші заходи не є достатніми, і таке застосування засобів захисту рослин не буде суперечити інтересам громадськості з точки зору життя чи здоров’я людей, тварин та довкілля, а також збереження нецільової флори і фауни.

2. Професійні користувачі зобов’язані забезпечити вжиття відповідних заходів для захисту водного середовища та питної води від впливу засобів захисту рослин.

3. Заходи, зазначені в частині першій цієї статті, включають у себе необхідність:

1) надання переваги засобам захисту рослин, які не класифікуються як небезпечні для водного середовища і не містять в собі речовин, які відносяться до І або ІІ класу небезпечності;

2) надання переваги застосуванню найбільш ефективних методів, зокрема, використанню обладнання для застосування засобів захисту рослин із низьким повітряним зносом (переміщенням) результатів розпилення засобів захисту рослин, особливо стосовно культур, що ростуть вертикально, таких як хміль, сади та виноградники;

3) застосування заходів пом’якшуючого характеру, які мінімізують ризик забруднення довкілля за межами ділянки, яка була піддана обробці засобом захисту рослин, внаслідок повітряного зносу (переміщення) результатів розпилення засобів захисту рослин, потрапляння у систему водовідведення та

змиву з поверхні. Такі заходи включають у себе створення достатніх за своїм розміром буферних зон для захисту нецільових водних організмів і зон для захисту поверхневих і підземних вод, використовуваних для забору питної води, в яких засоби захисту рослин не повинні застосовуватися та зберігатися;

4) скорочення, наскільки це можливо, чи унеможливлення їх застосування вздовж доріг, залізничних ліній, дуже проникних поверхонь, або іншої інфраструктури, близьких до поверхневих вод або підземних вод, або на водонепроникних поверхнях з високим ризиком змиву з такої поверхні у поверхневі води або потрапляння у систему водовідведення.

Стаття [Е10]. Застосування засобів захисту рослин та зменшення ризиків в особливих зонах [див. ст. 12 Директиви 2009/128]

1. Виходячи із міркувань гігієни, охорони громадського здоров'я, збереження біорізноманіття, результатів відповідних оцінок ризику, застосування засобів захисту рослин в особливих зонах є забороненим за виключенням біологічних засобів захисту, а також випадків, передбачених частиною другою цієї статті.

2. У разі домінування суспільних інтересів над ризиками від використання засобів захисту рослин в особливих зонах фітосанітарний інспектор має право дозволити застосування засобів захисту рослин в таких зонах.

3. До особливих зон, зазначених у частині першій та другій цієї статті, відносяться:

1) території природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, а також території, що використовуються громадськістю та/або вразливими групами населення (зокрема, але не виключно, громадські парки, сквери і сади, спортивні і розважальні майданчики, території шкіл і дитячих майданчиків, закладів охорони здоров'я, будинків для людей похилого віку, а також території в безпосередній близькості від них);

2) відповідні зони санітарної охорони та інші водоохоронні зони, передбачені Водним кодексом України, Законом України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» або іншими законами;

3) нещодавно оброблені ЗЗР території, які використовуються або є доступними для ведення сільського господарства;

4) території, що зазнали радіоактивного забруднення;

5) зони надзвичайних екологічних ситуацій.

4. У разі застосування засобів захисту рослин в особливих зонах відповідно до частини другої цієї статті, в першу чергу мають розглядатися і вживатися біологічні заходи захисту рослин. Якщо таких заходів недостатньо, то можуть розглядатися і вживатися засоби захисту рослин з низьким степенем

ризику, що відносяться до ІІІ або IV класу небезпечності.

При застосування засобів захисту рослин в особливих зонах мають вживатися відповідні заходи з управління ризиком.

5. Застосування засобів захисту рослин на території, що зазнала радіоактивного забруднення, а також у зонах надзвичайних екологічних ситуацій, здійснюється в порядку, визначеному [КМУ], з урахуванням статей 16 та 18 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Стаття [E11]. Технічний огляд обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин [див. ст. 8 та Додаток ІІ до Директиви 2009/128]

1. Обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин, підлягає регулярному технічному огляду, із періодичністю не менше одного разу на три роки, якщо інша періодичність не встановлена цим Законом.

2. Нове обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин, підлягає проведенню першого технічного огляду протягом перших п’яти років після його першого придбання, після чого воно підлягає регулярному технічному огляду, із періодичністю, яка передбачена частиною першою цієї статті.

3. Професійні користувачі можуть використовувати лише те обладнання для застосування засобів захисту рослин, яке успішно пройшло технічний огляд, якщо такий огляд вже мав місце відповідно до вимог цього Закону.

4. Для обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин, може бути встановлена інша періодичність технічного огляду, ніж це передбачено частинами першою та другою цієї статті, якщо таке обладнання:

1) не використовується для розпилення засобів захисту рослин;

2) є ручним обладнанням для застосування засобів захисту рослин;

3) є додатковим обладнанням для застосування засобів захисту рослин, яке використовується рідко та перераховане у Національному плані дій.

5. Наступне додаткове обладнання для застосування засобів захисту рослин не може розглядатися таким, що рідко коли використовується:

1) розпилювальне обладнання, прилаштоване на причеп або повітряне судно;

2) штангові обприскувачі більші, ніж три метри, у тому числі штангові обприскувачі, які встановлені на посівне обладнання.

6. Ручне обладнання для застосування засобів захисту рослин та/або ранцеві обприскувачі можуть бути звільнені від технічного огляду за умови, якщо компетентний орган забезпечить:

1) поінформованість професійних користувачів про необхідність регулярної заміни аксесуарів;

2) поінформованість професійних користувачів про конкретні ризики, пов'язані з таким обладнанням;

3) належну підготовку професійних користувачів до експлуатації такого обладнання, відповідно до статті 55 цього Закону.

7. Вимоги, яким має відповідати обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин, затверджуються [МАП].

8. Технічний огляд обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин, мають право здійснювати суб'єкти господарювання, уповноважені компетентним органом в порядку, встановленому статтею [Т5] цього Закону.

9. Метою технічного огляду обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин, є підтвердження того, що таке обладнання задовольняє вимогам, встановленим відповідно до частині восьмої цієї статті з точки зору високого рівня безпеки та захисту життя чи здоров'я людей, а також довкілля.

10. Періодичність та порядок проведення технічного огляду обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин, затверджується [МАП].

11. Професійні користувачі зобов'язані забезпечити регулярні калібрування і технічний контроль обладнання, яке вони використовують для застосування засобів захисту рослин, відповідно до результатів навчання, яке вони пройшли відповідно до статті … цього Закону.

12. Експлуатація обладнання, яке професійні користувачі використовують для застосування засобів захисту рослин та яке не є належним чином каліброваним, є технічно несправним, вчасно не пройшло технічний огляд, заборонена.

Стаття [Е12]. Зберігання засобів захисту рослин, їх упаковки і залишків, та поводження з ними [див. ст. 13 Директиви 2009/128]

1. Наступні дії професійних користувачів і дистриб'юторів, є потенційно небезпечними для життя чи здоров'я людей та довкілля:

1) зберігання, володіння, використання, включаючи розбавлення та змішування засобів захисту рослин перед застосуванням;

2) поводження з упаковкою та залишками засобів захисту рослин;

3) видалення сумішей, що залишилися в ємності після застосування засобів захисту рослин;

4) очищення використовуваного обладнання після його застосування;

5) відновлення або знищення залишків засобів захисту рослин та їх упаковки відповідно до законодавства України про відходи.

2. Консультанти, дистриб'ютори, виробники засобів захисту рослин, призначених для непрофесійних користувачів зобов'язані вживати всіх заходів, щоб зазначені користувачі уникали небезпечних операцій із засобами захисту рослин. Ці заходи можуть включати можливість застосування зазначеними користувачами засобів захисту рослин, які відносяться до ІІІ або IV класу небезпечності, готових до використання формул, обмеження на розміри контейнерів або упаковки тощо.

3. Приміщення для зберігання засобів захисту рослин, в т.ч. митно-ліцензійні склади, мають відповідати вимогам безпечності для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та/або довкілля, встановленим законодавством України до таких приміщень.

4. Професійні користувачі, а також особи, які не є професійними користувачами зобов'язані вживати всіх заходів для унеможливлення повторного використання упаковки від засобів захисту рослин шляхом її розрізання, проколу та/або інших механічних дій.

Стаття [E13]. Інтегрована система захисту рослин [див. ст. 14 та Додаток ІІІ до Директиви 2009/128]

1. Професійні користувачі, дистриб'ютори, консультанти, компетентний орган, суб'єкти господарювання та фізичні особи зобов'язані вживати всіх необхідних заходів для сприяння низькому рівню використання засобів захисту рослин у боротьбі із шкідливими організмами, надаючи пріоритет, де це можливо, нехімічним методам.

2. Професійні користувачі зобов'язані вживати всіх необхідних заходів для переходу до практик і засобів з найменшим ризиком для життя чи здоров'я людей, а також довкілля серед доступних для боротьби із відповідними шкідливими організмами.

3. Низький рівень застосування засобів захисту рослин для боротьби із шкідливими організмами передбачає:

1) впровадження інтегрованої системи захисту рослин;

2) переважне застосування біологічного методу захисту рослин у всіх випадках, коли це можливо;

3) перехід на органічне виробництво відповідно до Закону України «Про

основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції».

4. [МАП], компетентний орган та інші [центральні органи виконавчої влади] повинні підтримувати впровадження інтегрованої системи захисту рослин щодо боротьби з шкідливими організмами і сприяти застосуванню методів біологічного захисту рослин та засобів захисту рослин 3-4 класу небезпечності. Зокрема, вони мають забезпечити, щоб професійні користувачі мали в своєму розпорядженні біологічні засоби захисту рослин і засоби захисту рослин 3-4 класу небезпечності, і в їх розпорядженні була інформація для моніторингу фітосанітарних шкідників і прийняття рішень, а також доступ до консультаційних послуг щодо впровадження інтегрованої системи захисту рослин.

5. Загальні принципи інтегрованої системи захисту рослин затверджує [МАП].

6. Компетентний орган сприяє професійним користувачам у реалізації ними на добровільній основі методичних настанов щодо впровадження інтегрованої системи захисту рослин.

Стаття [Е14]. Діагностика, фітосанітарний моніторинг, нагляд та прогноз розвитку і поширення шкідливих організмів, як складові елементи інтегрованої системи захисту рослин

1. Діагностика, фітосанітарний моніторинг, нагляд та прогноз розвитку і поширення шкідливих організмів здійснюється компетентним органом шляхом:

1) проведення систематичних спостережень за фенологічними фазами розвитку сільськогосподарських культур в співвідношенні зі стадіями розвитку шкідливих організмів і хвороб, за якісними характеристиками популяцій шкідливих організмів, а також проведення маршрутних обстежень;

2) виявлення вогнищ з метою боротьби з шкідливими організмами і запобігання їх розповсюдженню;

3) збору і обробки даних фітосанітарного моніторингу поширення шкідливих організмів з метою розробки прогнозу їх розвитку;

4) визначення ареалу та зон поширення й шкодочинності шкідливих організмів і хвороб сільськогосподарських культур;

5) прогнозу фаз розвитку шкідливих організмів на підставі метеоданих;

6) своєчасного попередження землекористувачів про появу шкідливих організмів і терміни проведення захисних заходів.

2. Фітосанітарний моніторинг, нагляд за фітосанітарним станом угідь, посівів, насаджень, рослинності закритого ґрунту здійснюють суб’єкти господарювання та фізичні особи, діяльність яких пов’язана з користуванням землею, лісом, водними об’єктами, вирощуванням рослин

сільськогосподарського та іншого призначення, багаторічних і лісових насаджень, дерев, чагарників, рослинності закритого ґрунту, а також реалізацією, переробкою, зберіганням і використанням рослин, продукції рослинного походження та/або інших об'єктів.

3. Компетентний орган залучає науково-дослідні установи до підготовки прогнозу розвитку і поширення шкідливих організмів.

4. Порядок здійснення діагностики, фітосанітарного моніторингу, нагляду та прогнозу розвитку і поширення шкідливих організмів затверджується [МАП].

Стаття [Е15]. Особливий режим захисту рослин

1. У разі масового розвитку і поширення особливо небезпечних шкідливих організмів, потреби у додаткових заходах та/або ресурсах щодо їх локалізації і ліквідації, вводиться особливий режим захисту рослин.

2. Особливий режим захисту рослин може вводитися на будь якій частині території України або всій території України одночасно.

3. У разі виявлення масового розвитку і поширення особливо небезпечних шкідливих організмів державний фітосанітарний інспектор, вказаний у частині п'ятій цієї статті, упродовж однієї доби із моменту такого виявлення зобов'язаний внести на розгляд органу, вказаного у частині п'ятій цієї статті, подання про введення особливого режиму захисту рослин на відповідній території.

4. Подання про введення особливого режиму захисту рослин на відповідній території повинно щонайменше:

1) містити інформацію про настання умов введення особливого режиму захисту рослин, вказаних у частині першій цієї статті;

2) розкривати інформацію, вказану у абзацах другому – п'ятому частини сьомої цієї статті;

3) за можливості, містити пропозиції стосовно обмежень та/або заборон, а також заходів, вказаних у абзацах шостому та сьомому частини сьомої цієї статті.

5. Особливий режим захисту рослин вводиться, подовжується та скасовується:

1) у межах території декількох областей, однієї або декількох областей та, одночасно, території Автономної Республіки Крим – Кабінетом Міністрів України за поданням Головного державного фітосанітарного інспектора України або особи, яка виконує його обов'язки;

2) у межах території декількох районів Автономної Республіки Крим, всіє території Автономної Республіки Крим – Радою Міністрів Автономної

Республіки Крим за поданням головного державного фітосанітарного інспектора Автономної Республіки Крим або особи, яка виконує його обов'язки;

3) у межах території декількох районів однієї області, всієї області – відповідною обласною радою за поданням головного державного фітосанітарного інспектора відповідної області або особи, яка виконує його обов'язки;

4) у межах території декількох населених пунктів одного району, або всього району – відповідною районною радою за поданням державного фітосанітарного інспектора, до сфери повноважень якого належить територія відповідного району, або особи, яка виконує його обов'язки;

5) у межах території населеного пункту – відповідною сільською, селищною, міською радою за поданням державного фітосанітарного інспектора, до сфери повноважень якого належить територія відповідного населеного пункту, або особи, яка виконує його обов'язки.

6. Органи, вказані у частині четвертій цієї, статті зобов'язані розглянути подання, вказане у частині третій цієї статті, невідкладно, але не пізніше трьох діб з моменту його отримання.

7. У рішенні про введення особливого режиму захисту рослин щонайменше зазначаються:

1) обставини, що спричинили введення та мета введення особливого режиму захисту рослин;

2) межі території, на якій вводиться особливий режим захисту рослин;

3) період, на який вводиться особливий режим захисту рослин;

4) перелік особливо небезпечних шкідливих організмів, задля локалізації і ліквідації яких вводиться особливий режим захисту рослин;

5) перелік обмежень та/або заборон, що встановлюються у зв'язку із введенням особливого режиму захисту рослин на час дії такого режиму;

6) перелік заходів, що мають бути вжито відповідними органами влади, юридичними та фізичними особами та/або перелік ресурсів, які має бути залучено для локалізації і ліквідації відповідних особливо небезпечних шкідливих організмів на відповідній території.

8. Під час дії особливого режиму захисту рослин здійснюється локалізації і ліквідації відповідних особливо небезпечних шкідливих організмів на відповідній території, а також інші заходи, передбачені рішенням про введення особливого режиму захисту рослин.

9. Якщо це передбачено рішенням про введення особливого режиму захисту рослин до зазначеної локалізації і ліквідації можуть бути залучені та використані державні, комунальні та/або приватні ресурси (матеріальні, людські, наукові тощо), включаючи ресурси підприємств, установ і організацій,

незалежно від форми власності, та ресурси фізичних осіб відшкодуванням їм витрат, які будуть ними понесені.

10. Особливий режим захисту рослин може бути скасований раніше закінчення строку, на який він вводився, в разі усунення обставин, що обумовили необхідність його введення.

11. У рішенні про скасування особливого режиму захисту рослин обов'язково зазначаються:

1) обставини, що дозволяють скасувати особливий режим захисту рослин;

2) момент у часі, із якого скасовується особливий режим захисту рослин.

12. Орган, який прийняв рішення про введення, подовження або скасування особливого режиму захисту рослин, невідкладно оприлюднює таке рішення та всіма доступними засобами доводить зміст цього рішення до органів влади, яких воно стосується, а також осіб, зазначених у частині … статті [E5] цього Закону.

Стаття [E16]. Зберігання інформації, облік та звітність щодо засобів захисту рослин [див. ст. 67 Регламенту 1107/2009]

1. Виробники, постачальники, дистриб'ютори, імпортери та експортери засобів захисту рослин зобов'язані зберігати не менше п'яти років записи та документи стосовно засобів захисту рослин, які вони виробляють, імпортують, експортують, зберігають або розміщують на ринку.

Такі записи мають включати у себе інформацію про:

1) назву засобу захисту рослин;

2) дату надходження і дата реалізації;

3) назву документа, за яким надійшов та/або реалізований засіб захисту рослин;

4) вагу наявного засобу захисту рослин (кілограмів, тонн);

5) залишок засобу захисту рослин після реалізації (кілограмів, тонн).

2. Професійні користувачі зобов'язані зберігати не менше трьох років записи та документи стосовно засобів захисту рослин, які вони застосовують.

Такі записи мають включати у себе інформацію про:

1) назву засобу захисту рослин;

2) назву всіх діючих речовин, які він містить;

3) час і дозу його застосування;

4) кількість використаного засобу захисту рослин;

5) площу і назву культури, на якій засіб захисту рослин було застосовано.

3. Відомості, пов'язані із забезпеченням простежуваності, мають зберігатися протягом строку, визначеного у статті [Е17] цього Закону.

4. Особи, зазначені у частинах першій та другій цієї статті, зобов'язані надавати записи та документи, вказані у частині першій та другій цієї статті, компетентному органу за його запитом.

5. Треті особи, включаючи виробників та постачальників питної води, фізичних осіб тощо, мають право доступу до інформації, зазначеної у частині першій та другій цієї статті (крім тієї частини, яка відповідно до закону є інформацією із обмеженим доступом) звернувшись із відповідним запитом до компетентного органу. У цьому разі компетентний орган забезпечує доступ до такої інформації, відповідно до законодавства України про інформацію.

6. Виробники, постачальники, дистриб'ютори, імпортери, експортери засобів захисту рослин та професійні користувачі, а також інші особи, зобов'язані вести в місцях виробництва, зберігання, використання, а також реалізації засобів захисту рослин їх відповідні записи та документи щодо засобів захисту рослин, які вони виробляють, імпортують, експортують, зберігають, застосовують або розміщують на ринку.

7. Порядок зберігання записів та документів, форми записів та документів, зазначених у частині першій та другій цієї статті, обліку та надання інформації щодо засобів захисту рослин, затверджується [МАП].

Стаття [Е17]. Забезпечення простежуваності [див. статті 69 та 70 Регламенту 2031]

1. Виробники засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовин), їх дистриб'ютори (включаючи імпортерів та експортерів), професійні користувачі, а також професійні оператори, яким постачаються засоби захисту рослин (у тому числі діючі речовини), рослини, продукція рослинного походження або інші об'єкти, зобов'язані вести облік, який дозволяє їм ідентифікувати особу, яка є постачальником по відношенню до них, стосовно кожної поставленої торгової одиниці засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовин), рослин, рослинних продуктів або іншого об'єкту.

2. Виробники засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовин), їх дистриб'ютори (включаючи імпортерів та експортерів), професійні користувачі, а також професійні оператори, які постачають засоби захисту рослин (у тому числі діючі речовини), рослини, продукцію рослинного походження або інші об'єкти, зобов'язані вести облік, який дозволяє їм ідентифікувати особу, яка є отримувачем по відношенню до них, стосовно кожної поставленої торгової одиниці засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовин), рослин, рослинних продуктів або іншого об'єкту.

3. Якщо зареєстрованому оператору паспорт рослини видає

уповноважений оператор та/або компетентний орган, як це передбачено статтею [G25] цього Закону, такий зареєстрований оператор, для забезпечення простежуваності відповідно до частини першої та другої цієї статті, зобов'язаний вести облік, який містить щонайменше наступну інформацію стосовно паспорту рослини:

1) про професійного оператора, який є постачальником відповідної торгової одиниці;

2) професійного оператора, який є одержувачем відповідної торгової одиниці;

3) відповідну інформацію щодо паспорту рослини.

4. Особи, зазначені у частині першій та другій цієї статті, які є одержувачами або постачальниками засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовин), рослин, продукції рослинного походження або інших об'єктів, зазначених у частині першій та другій цієї статті, зобов'язані мати системи або процедури обліку, які дозволяють ідентифікувати переміщення цих засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовин), рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів в межах їх власних приміщень або між власними приміщеннями.

5. Особи, зазначені у частині першій та другій цієї статті зобов'язані забезпечити зберігання записів та даних, зазначених у частині першій та другій цієї статті, не менше трьох років після дати виконання поставки або отримання зазначеними особами торгової одиниці засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовин), рослини, рослинних продуктів або іншого об'єкту.

6. Порядок забезпечення простежуваності засобів захисту рослин (у тому числі діючих речовини), рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів затверджується [МАП] та такий порядок може передбачати:

1) скорочення або подовження мінімального періоду зберігання даних, порівняно із тим, що зазначений у частині п'ятій цієї статті, стосовно окремих рослин, якщо це виправдано тривалістю періоду вегетації цих рослин;

2) вимоги стосовно доступу до записів та даних обліку, які мають вести професійні оператори, зазначені у частині першій та другій цієї статті.

7. Особи, зазначені у частині п'ятій цієї статті, зобов'язані надавати записи та дані, вказані у частинах першій – четвертій цієї статті, компетентному органу за його запитом.

8. Вимоги щодо необхідності забезпечення простежуваності, передбачені цією статтею, не поширюються на професійних операторів, зазначених у абзацах четвертому та п'ятому частини п'ятої статті [?] цього Закону.

Стаття [E18]. Поширення знань про засоби захисту рослин та наслідки їх застосування [див. ст. 7 Директиви 2009/128]

1. Компетентний орган вживає заходів для узагальнення інформації та інформування громадськості, реалізації інформаційно-просвітницьких програм, а також доступності громадськості точної і збалансованої інформації про засоби захисту рослин, зокрема, про ризики і потенційні наслідки їх застосування для життя чи здоров'я людей, нецільових організмів, а також довкілля та можливість використання нехімічних методів в якості альтернативи пестицидам.

2. [МОЗ] повинен мати систему для збору інформації про випадки гострих отруєнь засобами захисту рослин, а також, розвитку хронічних отруєнь серед груп, які можуть регулярно піддаватися впливу засобів захисту рослин, таких як особи, які працюють із засобами захисту рослин, працівники в сфері сільського господарства, особи, що проживають близько до території застосування засобів захисту рослин тощо.

[МОЗ] зобов'язано обмінюватися інформацією, зазначеною у абзаці першому цієї частини, із компетентним органом та іншими [ЦОВВ].

РОЗДІЛ V. ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНА СИСТЕМА КОМПЕТЕНТНОГО ОРГАНУ [СТАТТІ 131 – 136 РЕГЛАМЕНТУ 2017/625]

Стаття [F1]. Інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу [див. ст. 131 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган зобов'язаний створити та, у випадках передбачених законодавством України у сфері захисту рослин, використовувати інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу.

2. Інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу призначена для комплексного використання механізмів і інструментів, за допомогою яких здійснюється управління, обробка і автоматичний обмін даними, інформацією та документами, що стосуються заходів державного контролю та інших офіційних заходів.

3. Обробка персональних даних у інформаційно-телекомунікаційній системі компетентного органу та у будь-якому із її компонентів повинна здійснюватися виключно з метою здійснення заходів державного контролю та інших офіційних заходів відповідно до цього Закону, а також відповідно до вимог, зазначених у частині другій статті [А3] цього Закону.

4. Держателем інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу є компетентний орган.

5. Функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу забезпечує компетентний орган.

6. Фінансування витрат, пов'язаних із створенням, технічною підтримкою, обслуговуванням програмного забезпечення інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу забезпечується за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел, не заборонених законом.

7. Програмне забезпечення інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу, розроблене на замовлення держателя інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу та/або придбане ним, відомості, які містить інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу, є власністю держави в особі держателя інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу.

Стаття [F2]. Загальні вимоги до інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу [див. ст. 132 Регламенту 2017/625]

1. Програмне забезпечення інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу повинно:

1) передбачати автоматизовану обробку та обмін даними, інформацією та документами, необхідними для здійснення заходів державного контролю, результатів здійснення заходів державного контролю або фіксації фактів здійснення чи наслідків здійснення заходів державного контролю у всіх випадках, коли цей Закон, включаючи вимоги, зазначені у частині другій статті [A3] цього Закону і порядки здійснення заходів державного контролю, затверджені [МАП] відповідно до статей [Z6] та [Z7] цього Закону, передбачають обмін такими даними, інформацією та документами всередині компетентного органу, а також, за необхідності, між компетентним органом та іншими органами і операторами ринку;

2) забезпечувати обмін даними, інформацією і документами, необхідний для здійснення процедур взаємної допомоги між компетентним органом та компетентними органами інших країн;

3) забезпечувати наявність інструментів для створення та управління звітами щодо державного контролю;

4) передбачати інтеграцію автоматизованої системи, яка призначена для швидкого обміну даними, інформацією та документами у зв’язку із наявністю ризиків для здоров’я рослин, а також забезпечувати відповідні зв’язки між зазначеною системою та іншими компонентами інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу.

Стаття [F3]. Використання інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу у випадку, коли товари є предметом здійснення заходів державного контролю [див. ст. 133 Регламенту 2017/625]

1. У випадку вивезення за межі України товарів, які вимагають оформлення експортного сертифіката, інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу має надавати територіальному органу компетентного органу місця відправлення вантажу та іншим територіальним органам

компетентного органу, відповідальним за здійснення заходів державного контролю, можливість обміну у режимі реального часу:

1) даними, інформацією та документами стосовно таких товарів;

2) результатами здійснення заходів державного контролю стосовно таких товарів.

2. Якщо товари, відповідно до цього Закону, є предметом державного контролю, інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу повинна:

1) дозволяти компетентному органу у призначених прикордонних інспекційних (фітосанітарних) постах та/або призначених пунктах пропуску на державному кордоні України та іншим органам, які є відповідальними за здійснення заходів державного контролю щодо цих товарів, обмінюватися в режимі реального часу даними, інформацією та документами, щодо таких товарів, а також здійснених щодо таких товарів державного контролю;

2) дозволяти компетентному органу у призначених прикордонних інспекційних (фітосанітарних) постах та/або призначених пунктах пропуску на державному кордоні України поширювати та обмінюватися відповідними даними, інформацією та документами з органом доходів і зборів та іншими органами, відповідальними за здійснення контролю щодо товарів, які ввозяться на митну територію України з третіх країн, а також з операторами, які беруть участь в процедурах ввезення;

3) підтримувати, управляти та застосовувати процедури, які необхідні для:

дотримання частоти перевірок ідентичності та фізичних перевірок з урахуванням ризиків, які властиві відповідним партіям та товарам;

здійснення посиленого офіційного контролю.

Стаття [F4]. Функціонування інформаційно-телекомунікаційної система компетентного органу [див. ст. 134 Регламенту 2017/625]

1. Вимоги до функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу затверджує [….] та вони щонайменше повинні містити:

1) технічні специфікації інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу та її системних компонентів, у тому числі механізму обміну даними із існуючими інформаційними системами та мережами, що складають інформаційний ресурс держави, перелік застосовуваних стандартів, опис структури повідомлень, словників даних, протоколів і процедур обміну;

2) правила функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу та її системних компонентів для забезпечення захисту персональних даних і безпечного обміну інформацією;

3) правила функціонування і використання інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу та її системних компонентів, в тому числі правила для створення і поновлення необхідних зв'язків між її окремими системами;

4) порядок дій у надзвичайних ситуаціях у випадку недоступності будь-якого функціоналу інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу;

5) випадки і умови, за яких третім країнам та міжнародним організаціям може бути наданий частковий доступ до функціональних можливостей інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу, а також порядок здійснення такого доступу;

6) випадки і умови, за яких дані, інформація та документи повинні передаватися через інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу;

7) правила електронних систем, відповідно до яких фітосанітарні сертифікати в електронній формі, видані компетентними органами третіх країн, приймаються компетентним органом;

8) випадки і умови, за яких окремі користувачі можуть бути звільненні від використання інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу.

Стаття [F5]. Захист персональних даних та даних, які містять інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу, від несанкціонованого використання [див. ст. 135, 136 Регламенту 2017/625]

1. Обробка персональних даних через інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу, а також доступ третім особам до персональних даних, які містить інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу, надається в порядку, встановленому Законом України «Про захист персональних даних».

2. Порядок доступу третіх осіб до персональних даних, які знаходяться у володінні компетентного органу, як розпорядника публічної інформації, визначається Законом України «Про доступ до публічної інформації».

3. Компетентний орган зобов'язаний забезпечити, щоб інформаційно-телекомунікаційна система компетентного органу відповідала вимогам законодавства України про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах

РОЗДІЛ VI. ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ТА ДЕРЖАВНІ РЕЄСТРИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Стаття [R1]. Вимоги до оформлення документів, які подаються для уповноваження, державної реєстрації та/або внесення відомостей до державних реєстрів у сфері захисту рослин

1. Документи, що подаються для уповноваження, державної реєстрації та/або внесення відомостей до державних реєстрів у сфері захисту рослин, повинні відповідати таким вимогам:

1) бути викладеними державною мовою (крім випадку, зазначення даних про родину, рід або види рослин та рослинні продукти, викладення яких допускається латинською мовою, або у випадку вимог міжнародного договору України - однією з мов ФАО);

2) не повинні містити підчищень або дописок, закреслених слів та інших виправлень, не обумовлених в них, орфографічних та арифметичних помилок, заповнюватися олівцем, а також містити пошкодження, які не дають змоги однозначно тлумачити їх зміст;

3) документи в електронній формі мають бути оформлені згідно з вимогами, встановленими законодавством для електронних документів;

4) заява та документи, які додаються до неї (крім оригіналів, нотаріально засвідчених копій та документів, зазначених у абзацах сьомому – дев’ятому цієї частини), підписуються заявником або уповноваженою ним особою;

5) документи, викладені іноземною мовою, повинні бути перекладені на державну мову із засвідченням вірності перекладу з однієї мови на іншу або підпису перекладача в установленому законодавством порядку;

6) у разі якщо оригінали документів, необхідних для уповноваження, державної реєстрації та/або внесення відомостей до державних реєстрів у сфері захисту рослин, відповідно до законодавства залишаються у справах органів державної влади, органів місцевого самоврядування, що їх видають, заявник подає копії документів, оформлені такими органами відповідно до законодавства.

2. Документи для уповноваження, державної реєстрації та/або внесення відомостей до державних реєстрів у сфері захисту рослин можуть подаватися у паперовій або електронній формі.

У паперовій формі документи подаються особисто заявником або поштовим відправленням.

3. Якщо документи подаються особисто, заявник пред’являє документ, який, відповідно до закону, посвідчує його особу.

У разі подання документів представником, додатково подається примірник оригіналу документа, що підтверджує його повноваження.

Стаття [R2]. Державні реєстри у сфері захисту рослин та загальні вимоги до них

1. До державних реєстрів у сфері захисту рослин, відносяться:

1) державний реєстр професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання;

2) державний реєстр професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин;

3) державний реєстр офіційних та референс-лабораторій у сфері захисту рослин;

4) державний реєстр виданих офіційних фітосанітарних документів;

5) державний реєстр осіб, яким надане право технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин;

6) державний реєстр осіб, які проводять навчання щодо безпечного поводження з пестицидами;

7) державний реєстр карантинних станцій та приміщень для утримання;

8) реєстр професійних операторів, уповноважених на видачу паспортів рослин;

9) реєстр уповноважених професійних операторів щодо виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу;

10) реєстри ведення яких передбачено міжнародними договорами України або фітосанітарними заходами чи іншим законодавствам країн-імпортерів.

2. Держателем державних реєстрів у сфері захисту рослин є компетентний орган.

3. Компетентний орган стосовно державних реєстрів у сфері захисту рослин забезпечує:

1) їх ведення;

2) відкритий та безоплатний доступ до них шляхом їх розміщення на своїй офіційній інтернет-сторінці.

4. Якщо інше не встановлено цим Законом, відомості до державних реєстрів у сфері захисту рослин та зміни до відомостей, які вони містить, вносяться безоплатно.

5. Фінансування витрат, пов'язаних із створенням, технічною підтримкою, обслуговуванням програмного забезпечення державних реєстрів у сфері захисту рослин, формуванням і веденням зазначених реєстрів, забезпечується за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел, не заборонених законом.

6. Програмне забезпечення державних реєстрів у сфері захисту рослин, розроблене на замовлення держателя державних реєстрів у сфері захисту рослин та/або придбане ним, відомості, які зазначені реєстри містять, є власністю держави в особі держателя державних реєстрів у сфері захисту рослин.

7. Державні реєстри у сфері захисту рослин є електронними базами даних.

8. Програмне забезпечення державних реєстрів у сфері захисту рослин повинно забезпечувати щонайменше:

1) автоматизацію процесу внесення відомостей до відповідних державних реєстрів у сфері захисту рослин та автоматизацію інших дій, пов'язаних із веденням відповідних державних реєстрів у сфері захисту рослин;

2) можливість заповнення в електронному вигляді та друк форми заяви для включення відомостей про відповідну особу (далі – заявник) до відповідних державних реєстрів у сфері захисту рослин, а також заповнення та друк форм заяв для внесення змін до відомостей, які містять відповідні державні реєстри у сфері захисту рослин;

3) ідентифікацію заявників, які подають заяву для їх включення до відповідних державних реєстрів у сфері захисту рослин та для внесення змін до відомостей, які містить відповідні державні реєстри у сфері захисту рослин в електронній формі, з використанням електронного цифрового підпису та альтернативних електронному цифровому підпису засобів ідентифікації;

4) контроль за повнотою внесення відомостей до державних реєстрів у сфері захисту рослин;

5) ведення записів в електронній формі та створення їх електронного архіву;

6) створення та ведення персонального кабінету користувача відповідного державного реєстру у сфері захисту рослин;

7) можливість передачі органам державної влади відомостей з державних реєстрів у сфері захисту рослин у випадках, передбачених законом;

8) взаємодію між державними реєстрами у сфері захисту рослин та іншими державними реєстрами та інформаційними системами органів державної влади;

9) зберігання відомостей, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин протягом строків, встановлених законодавством;

10) захист відомостей, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин, згідно із законом;

11) виконання функцій накопичення, аналізу даних, актуалізації та обробки даних, прав доступу тощо;

12) здійснення інших дій, визначених цим Законом та порядком ведення відповідного державного реєстру у сфері захисту рослин.

9. [МАП] має право визначити категорії операторів ринку, відомості про які можуть не включатися до державних реєстрів, зазначених у частині першій цієї статті, якщо процедура державної реєстрації та включення їх до відповідного державного реєстру буде являти собою непропорційний адміністративний тягар для них у порівнянні з ризиком, пов'язаним із їх діяльністю. [див. ст. 10 Регламенту 2017/625]

10. Державні реєстри у сфері захисту рослин ведуться державною мовою, за виключенням полів інформації, перелік яких визначено у порядку ведення відповідного державного реєстру у сфері захисту рослин, затвердженого відповідно до частини дев'ятої цієї статті.

11. Порядок ведення кожного окремого державного реєстру у сфері захисту рослин, значеного у частині першій цієї статті, затверджується [МАП].

Стаття [R3]. Доступ до відомостей, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин [див. ст. 68 Регламенту 2031]

1. Кожна особа (у тому числі орган державної влади) має право доступу до відомостей, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин, шляхом їх пошуку, перегляду та друку, отримання запитуваної публічної інформації, отримання витягів.

2. Відомості, що містяться державні реєстри у сфері захисту рослин, надаються компетентним органом, у вигляді:

1) доступу до відомостей, що містять державні реєстри у сфері захисту рослин (крім відомостей про реєстраційні номери облікових карток платників податків та паспортних даних), через мережу Інтернет;

2) оприлюднення у формі відкритих даних відомостей з державних реєстрів у сфері захисту рослин, які є публічною інформацією відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації»;

3) безоплатного доступу через персональний кабінет користувача відповідного державного реєстру у сфері захисту рослин;

4) витягів у паперовій та електронній формі.

3. Компетентний орган, забезпечує пошук у державних реєстрах у сфері захисту рослин за всіма відомостями, що містять відповідні державні реєстри у сфері захисту рослин.

4. Відомості, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин, одержані шляхом доступу через мережу Інтернет до офіційної інтернет-сторінки компетентного органу:

1) мають статус офіційної інформації компетентного органу;

2) не потребують будь-якого додаткового підтвердження компетентним органом;

3) можуть використовуватися будь-якими органами державної влади та органами місцевого самоврядування, фізичними особами, фізичними особами - підприємцями, юридичними особами на їх розсуд.

5. Витяги в паперовій та електронній формі мають однакову юридичну силу.

6. Компетентний орган, у відповідь на обґрунтований офіційний запит компетентного органу іншої країни, або організації, що діє відповідно до міжнародного договору, надає зазначеним органам та організаціям відомості, які містяться в державних реєстрах у сфері захисту рослин, для їх використання у власних цілях.

7. Доступ до відомостей, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин, не може порушувати вимоги законодавства щодо конфіденційності, доступу до інформації та захисту персональних даних.

Стаття [R4]. Професійні оператори, які підлягають обов'язковій державній реєстрації [див. ст. 65 Регламенту 2031]

1. Професійні оператори, які здійснюють діяльність, передбачену частиною другою цієї статті підлягають обов'язковій державній реєстрації шляхом включення відомостей про них до державного реєстру професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання.

2. Державній реєстрації підлягають професійні оператори, які:

1) здійснюють ввезення, вивезення в/з території України або переміщення територією України рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів, для яких вимагається фітосанітарний сертифікат, передекспортний фітосанітарний сертифікат або паспорт рослини відповідно до статей [XX], [XX], [XX] цього Закону;

2) уповноважені на видачу паспортів рослин відповідно до статті [T2] цього Закону;

3) уповноважені щодо виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу, зазначеного у статті [T3] цього Закону;

4) надають послуги із поштових відправлень рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів та/або зобов'язані надавати інформацію подорожуючим та клієнтам поштових послуг, відповідно до статі [U8] цього Закону;

5) здійснюють діяльність, пов'язану із відповідними рослинами, рослинними продуктами або іншими об'єктами у карантинних (демаркованих) зонах;

6) уповноважені на здійснення діяльності в карантинних станціях або в

приміщеннях для утримання;

7) вирощують насіння та/або садивний матеріал;

8) здійснюють господарську діяльність в місцях виробництва, вільних від шкідливих організмів або на виробничих ділянках, вільних від шкідливих організмів;

9) здійснюють господарську діяльність з проведення фумігації;

10) здійснюють господарську діяльність в карантинних (демаркованих) зонах;

11) передбачені порядком здійснення державної реєстрації професійних операторів у державному реєстрі професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання, який затверджено відповідно до частини шостої цієї статті.

3. Відомості про одного професійного оператора, що підлягає державній реєстрації, включаються до державного реєстру професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання, один раз.

4. Там, де це є можливим, державна реєстрація професійних операторів здійснюється із зазначенням конкретних приміщень та/або земельних ділянок, вказаних у пункті 4 частини другої статті [R5] цього Закону.

5. Вимоги частини першої та другої цієї статті не застосовується до професійних операторів, які відповідають одному або декільком наступним критеріям:

1) професійний оператор постачає виключно та безпосередньо кінцевим користувачам незначну кількість рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів за будь яким договором, який не є договором, укладеним на відстані;

2) професійний оператор постачає виключно та безпосередньо кінцевим користувачам незначну кількість насіння, окрім насіння, що підпадає під дію положень статті [XX] цього Закону;

3) професійна діяльність професійного оператора стосовно рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів обмежується їх транспортуванням до іншого професійного оператора;

4) професійна діяльність професійного оператора стосується виключно транспортування будь-яких об'єктів з використанням дерев'яного пакувального матеріалу.

6. Порядок здійснення державної реєстрації професійних операторів затверджує [МАП] та такий порядок має відповідати вимогам статті [R5] цього Закону та може:

1) передбачати й інші категорії професійних операторів, крім вказаних у частині другій цієї статті, які підлягають державній реєстрації, якщо це виправдано ризиком зараження шкідливим організмом, який викликано

рослинами, які вони вирощують, або будь-якою іншою їхньою діяльністю;

2) не передбачати звільнення, зазначене в абзаці другому частини п'ятої цієї статті, до всіх або до окремих видів професійних операторів, якщо це виправдано ризиком зараження шкідливим організмом, який викликано рослинами, які вони вирощують, або будь-якою іншою їхньою діяльністю;

3) передбачати звільнення й інших категорій професійних операторів, крім передбачених [XX] цього Закону, від застосування процедур, передбачених частиною першою та другою цієї статті, якщо реєстрація для них становитиме адміністративне навантаження, яке є непропорційним низькому ризику зараження шкідливим організмом, пов'язаним з їх професійною діяльністю;

4) передбачати особливі вимоги до реєстрації окремих категорій професійних операторів, з урахуванням характеру діяльності або відповідного виду рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів;

5) визначати максимальні значення для незначної кількості відповідних рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів, зазначених у абзаці другому та третьому частини п'ятої цієї статті. Ці значення визначаються, де це доречно, стосовно відповідних рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів з урахуванням ризику зараження шкідливими організмами.

Стаття [R5]. Порядок здійснення державної реєстрації професійних операторів [див. ст. 66 Регламенту 2031]

1. Для здійснення державної реєстрації професійні оператори, на яких поширюється дія частини першої та другої статті [R4] цього Закону, мають подати (надіслати) до відповідного територіального органу компетентного органу заяву про здійснення державної реєстрації.

2. Заява, зазначена у частині першій цієї статті, має включати в себе, щонайменше, наступні відомості:

1) найменування професійного оператора (або його прізвище, ім'я та по-батькові, за наявності), адресу його місцезнаходження (або його місця проживання), а також інформацію для здійснення зв'язку із ним (телефон та адресу електронної пошти);

2) дані про намір професійного оператора здійснювати один або декілька видів діяльності, зазначених у частині другій статті [R4] цього Закону стосовно рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів;

3) дані про намір професійного оператора здійснювати один або декілька наступних видів діяльності:

видачу паспортів рослин для рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів відповідно до статті [T2] цього Закону;

нанесення маркування на дерев'яний пакувальний матеріал, відповідно до

статті [T3] цього Закону;

4) адресу приміщень та, якщо це доречно, місцезнаходження земельних ділянок, що будуть використовуватися професійним оператором в Україні для здійснення видів професійної діяльності, зазначених у частині другій статті [R4] цього Закону;

5) види товарів, дані про родину, рід або види рослин, а також, де це доречно, характеристику рослинних продуктів чи інших об'єктів, пов'язаних з діяльністю професійного оператора, яка зазначена у частині другій статті [R4] цього Закону.

3. Заява реєструється територіальним органом компетентного органу в день її надходження.

4. Підставою для прийняття рішення про відмову у державній реєстрації професійного оператора є:

1) невідповідність поданої заяви встановленій формі;

2) зазначення у заяві неповної або недостовірної інформації;

3) наявність раніше прийнятого рішення про державну реєстрацію цього самого професійного оператора;

4) перебування професійного оператора у процесі припинення господарської діяльності;

5) наявність рішення суду, яке передбачає заборону або іншим чином унеможливлює здійснення діяльності суб'єкта господарювання як професійного оператора.

Відмова у державній реєстрації професійного оператора з інших підстав не дозволяється.

У рішенні про відмову в державній реєстрації обов'язково зазначаються підстава для відмови та фактичні обставини, що підтверджують наявність такої підстави.

5. Якщо заява містить відомості, зазначені у частині другій цієї статті та відсутні підстави для відмови у державній реєстрації професійного оператора, територіальний орган компетентного органу приймає рішення та включає відомості, які містить заява, до державного реєстру професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання, невідкладно, але не пізніше 5 робочих днів з моменту отримання заяви.

6. Копія рішення про відмову у такій реєстрації надається (надсилається) професійному оператору, який подав заяву, протягом трьох робочих днів з дня його прийняття.

7. Професійний оператор має право розпочати свою професійну діяльність з моменту включення відомостей про нього до державного реєстру професійних операторів.

8. Професійний оператор має право розпочати свою професійну діяльність за принципом мовчазної згоди, якщо протягом п'яти робочих днів після отримання територіальним органом компетентного органу заяви зазначений орган не прийняв рішення про державну реєстрацію або про відмову у такій реєстрації та не надав (не надіслав) професійному оператору копію такого рішення.

9. У разі будь-яких змін у відомостях, зазначених у частині другій цієї статті зареєстровані професійні оператори зобов'язані подати до територіального органу компетентного органу оновлену інформацію в такі строки:

1) стосовно відомостей, зазначених у абзаці другому частини другої цієї статті – не пізніше, ніж через 30 днів після змін у таких відомостях;

2) стосовно відомостей зазначених у абзацах третьому – дев'ятому частини другої цієї статті – до 30 квітня року, який йде за роком, у якому відбулися такі зміни.

10. У разі якщо, після закінчення строків, передбачених частиною дев'ятою цієї статті, територіальному органу компетентного органу стане відомо про те, що зареєстрований професійний оператор більше не здійснює діяльність, вказану у частині другій статті [R4] цього Закону, або про те, що відомості, надані зареєстрованим професійним оператором відповідно до частини другої цієї статті, більше не відповідають дійсності, територіальний орган компетентного органу звертається до такого професійного оператора із запитом про невідкладне виправлення таких відомостей або про їх виправлення протягом визначеного територіальним органом компетентного органу строку, але не менше 10 робочих днів.

Якщо зареєстрований професійний оператор у відповідь на запит територіального органу компетентного органу не подав оновлену інформацію протягом встановленого зазначеним органом строку, територіальний орган компетентного органу, залежно від обставин:

1) або оновлює відомості щодо професійного оператора яку містить державний реєстр професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання, за власною ініціативою (якщо наявних у нього відомостей про професійного оператора достатньо для здійснення такого оновлення);

2) або скасовує реєстрацію такого професійного оператора та виключає відомості про нього із державного реєстру професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання (в усіх інших випадках).

Стаття [R6]. Відомості державного реєстру професійних операторів, які працюють із об'єктами регулювання [див. ст. 67 Регламенту 2031]

1. Державний реєстр професійних операторів, які працюють із об'єктами

регулювання, містить, щонайменше:

1) реєстраційний номер професійного оператора, який включає в себе двозначний код країни, у вигляді дволітерного коду, відповідно до міжнародного стандарту ISO 3166-1 тієї країни, у якій зареєстроване місцезнаходження (або місце проживання) професійного оператора;

2) відомості, вказані в пунктах 1, 2, 4 та 5 частини другої статті [R5] цього Закону;

3) відомості про те, на який з видів діяльності, вказаних у пункті 3 частини другої статті [R5] цього Закону, професійний оператор має уповноваження, та, якщо це доречно, відповідні конкретні рослини, продукції рослинного походження або інші об'єкти.

Стаття [R7]. Професійні користувачі, дистриб'ютори та консультанти, які підлягають державній реєстрації [аналог статті [R4] цієї частини ПЗУ]

1. Професійні користувачі, дистриб'ютори та консультанти підлягають обов'язковій державній реєстрації шляхом включення відомостей про них до державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин.

2. Відомості про одного професійного користувача, дистриб'ютора та консультанта, що підлягають державній реєстрації, включаються до державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин один раз.

3. Там, де це є можливим, державна реєстрація професійних користувачів, дистриб'юторів здійснюється із зазначенням конкретних приміщень та/або земельних ділянок, вказаних у пункті 2 частини четвертої статті [R8] цього Закону, які належать їм на підставі права власності або користування.

4. Порядок здійснення державної реєстрації професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів та ведення державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин затверджує [МАП] та такий порядок має відповідати вимогам статті [R8] цього Закону.

Стаття [R8]. Порядок здійснення державної реєстрації професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів [аналог статті [R4] цієї частини ПЗУ]

1. Для здійснення державної реєстрації професійні користувачі, дистриб'ютори та консультанти мають подати (надіслати) до відповідного територіального органу компетентного органу заяву про здійснення державної реєстрації.

2. Юридична особа може бути включена до державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин якщо у її штаті є хоча б один працівник, який відповідно до статті [Е3] цього Закону має чинне посвідчення про проходження навчання.

3. Фізична особа-підприємець може бути включена до державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин тільки якщо:

або така фізична особа-підприємець відповідно до статті [Е3] цього Закону має чинне посвідчення про проходження навчання ;

або якщо у штаті такої фізичної особи-підприємця є хоча б один працівник, який відповідно до статті [Е3] цього Закону має чинне посвідчення про проходження навчання.

4. Заява, зазначена у частині першій цієї статті, має включати в себе, щонайменше, наступні відомості:

1) найменування професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта (або його прізвище, ім'я та по-батькові, за наявності), адресу його місцезнаходження (або його місця проживання), а також інформацію для здійснення зв'язку із ним (телефон та адресу електронної пошти);

2) адресу приміщень та, якщо це доречно, місцезнаходження земельних ділянок, що будуть використовуватися професійним користувачем та дистриб'ютором в Україні для здійснення їх професійної діяльності, які належать їм на підставі права власності або користування;

3) дані про намір професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта здійснювати свою професійну діяльність із відповідним класом небезпечності засобів захисту рослин;

4) дані про штатних працівників заявника, які відповідно до статті [Е3] цього Закону мають чинне посвідчення про проходження навчання, якщо заявником є юридична особа або фізична особа підприємець, крім випадку, коли фізична особа-підприємець сама є власником чинного посвідчення про проходження навчання.

5. Заява реєструється територіальним органом компетентного органу в день її надходження.

6. Підставою для прийняття рішення про відмову у державній реєстрації професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта є:

1) невідповідність поданої заяви встановленій формі;

2) зазначення у заяві неповної або недостовірної інформації;

3) наявність раніше прийнятого рішення про державну реєстрацію цього самого професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта;

4) невідповідність заявника вимогам частин другої або третьої цієї статті;

5) перебування професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта у процесі припинення господарської діяльності;

6) наявність рішення суду, яке передбачає заборону або іншим чином унеможливлює здійснення діяльності суб'єкта господарювання як професійного користувача, дистриб'ютора та консультанта.

Відмова у державній реєстрації професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта з інших підстав не дозволяється.

У рішенні про відмову в державній реєстрації обов'язково зазначаються підстава для відмови та фактичні обставини, що підтверджують наявність такої підстави.

7. Якщо заява містить відомості, зазначені у частині другій цієї статті та відсутні підстави для відмови у державній реєстрації професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта, територіальний орган компетентного органу приймає рішення та включає відомості, які містить заява, до державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин, протягом п'яти робочих днів з дня отримання заяви.

8. Копія рішення про державну реєстрацію або про відмову у такій реєстрації надається (надсилається) професійному користувачу, дистриб'ютору або консультанту, який подав заяву, протягом трьох робочих днів з дня його прийняття.

9. Професійний користувач, дистриб'ютор та консультант має право розпочати свою професійну діяльність з моменту включення відомостей про них до державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин.

10. Професійний користувач, дистриб'ютор та консультант мають право розпочати свою професійну діяльність за принципом мовчазної згоди, якщо протягом десяти робочих днів після отримання територіальним органом компетентного органу заяви зазначений орган не прийняв рішення про державну реєстрацію або про відмову у такій реєстрації та не надав (не надіслав) професійному оператору копію такого рішення.

11. Юридична особа або фізична особа-підприємець зобов'язані подати заяву про їх виключення із державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин якщо протягом останніх трьох місяців вони не мають у своєму штаті жодного працівника, який би мав чинне посвідчення про проходження навчання та при цьому сама фізична особа-підприємець не має чинного посвідчення про проходження навчання.

12. Компетентний орган має право виключити юридичну особу або фізичну особу-підприємця із державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин за власною ініціативою, якщо ним буде встановлено, що юридична особа або фізична особа-підприємець протягом останнього місяця не має у своєму штаті жодного працівника, який би

мав чинне посвідчення про проходження навчання та при цьому сама фізична особа-підприємець не має чинного посвідчення про проходження навчання.

13. У разі будь-яких змін у відомостях, зазначених у частині четвертій цієї статті зареєстровані професійний користувач, дистриб'ютор та консультант зобов'язані подати до територіального органу компетентного органу оновлену інформацію в такі строки:

1) стосовно відомостей, зазначених у пункті першому частини четвертої цієї статті – не пізніше, ніж через 30 днів після змін у таких відомостях;

2) стосовно відомостей зазначених у пункті другому – четвертому дев'ятому частини четвертої цієї статті – до 30 квітня року, який йде за роком, у якому відбулися такі зміни.

14. У разі якщо, після закінчення строків, передбачених частиною дев'ятою цієї статті, територіальному органу компетентного органу стане відомо про те, що зареєстрований професійний користувач, дистриб'ютор або консультант більше не здійснює свою професійну діяльність, або про те, що відомості, надані зареєстрованим професійним користувачем, дистриб'ютором або консультантом відповідно до частини другої цієї статті, більше не відповідають дійсності, територіальний орган компетентного органу звертається до такого професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта із запитом про необхідність невідкладного виправлення таких відомостей або про їх виправлення протягом визначеного територіальним органом компетентного органу строку.

Якщо зареєстрований професійний користувач, дистриб'ютор або консультант у відповідь на запит територіального органу компетентного органу не подав оновлену інформацію протягом встановленого зазначеним органом строку, територіальний орган компетентного органу, залежно від обставин:

1) або оновлює відомості щодо професійного користувача, дистриб'ютора та консультанта яку містить державний реєстр професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин, за власною ініціативою (якщо наявних у нього відомостей про професійного користувача, дистриб'ютора та консультанта достатньо для здійснення такого оновлення);

2) або скасовує реєстрацію такого професійного користувача, дистриб'ютора або консультанта та виключає відомості про нього із державного реєстру професійних користувачів, дистриб'юторів та консультантів у сфері захисту рослин (в усіх інших випадках).

РОЗДІЛ VII. УПОВНОВАЖЕННЯ

Стаття [Т1]. Уповноваження осіб у сфері захисту рослин

1. Компетентний орган уповноважує осіб у сфері захисту рослин відповідно до цього Закону та порядків уповноваження та здійснення

обов’язкових заходів, на підставі яких проводиться таке уповноваження.

2.Компетентний орган уповноважує осіб які здійснюють:

1) видачу паспортів рослин;

2) виготовлення, ремонт, знезараження та маркування дерев’яного пакувального матеріалу;

3) навчання щодо безпечного поводження із пестицидами;

4) діяльність в карантинних станціях або в приміщеннях для утримання;

5) технічний огляд обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин;

6) фітосанітарну експертизу (аналізи), лабораторні дослідження засобів захисту рослин.

3. Порядки уповноваження осіб у сфері захисту рослин та здійснення обов’язкових заходів, на підставі яких проводиться таке уповноваження, затверджуються КМУ.

Стаття [Т2]. Уповноваження щодо видачі паспортів рослин

1. Компетентний орган уповноважує професійного оператора на видачу паспортів рослин для конкретних родин, родів чи видів та товарних видів рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів, якщо цей професійний оператор відповідає наступним вимогам:

1) має у праві власності або користування місця виробництва та/або виробничої ділянки та/або місця зберігання конкретних родин, родів чи видів та товарних видів рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів;

2) володіє необхідними знаннями стосовно виявлення, локалізації, ліквідації та вжиття заходів щодо запобігання поширення регульованих шкідливих організмів, потенційних карантинних шкідливих організмів та шкідливих організмів, які можуть спричиняти зараження об’єктів регулювання;

3) створив умови щодо системи управління фітосанітарними ризиками відповідно до фітосанітарних заходів та МСФЗ №14 та збереження інформації про врожайність, обіг, фітосанітарний стан об’єктів регулювання та вжиття заходів щодо виявлення, локалізації, ліквідації, запобігання поширення шкідливих організмів;

4) не порушував законодавство у сфері захисту рослин протягом одного року.

2. З метою уповноваження професійного оператора на видачу паспортів рослин професійний оператор, який є власником або користувачем місця виробництва та/або виробничої ділянки та/або місця зберігання конкретних родин, родів чи видів та товарних видів рослин, рослинних продуктів та інших

об'єктів подає до компетентного органу:

1) заяву, відповідної форми затвердженої Кабінетом Міністром України;

2) документи, які підтверджують наявність та право власності або користування місця виробництва та/або виробничої ділянки та/або місця зберігання конкретних родин, родів чи видів та товарних видів рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів;

3) документи, які підтверджують володіння співробітників необхідними знаннями стосовно виявлення, локалізації, ліквідації та вжиття заходів щодо запобігання поширення регульованих шкідливих організмів, потенційних карантинних шкідливих організмів та шкідливих організмів, які можуть спричиняти зараження об’єктів регулювання;

4) документи, які описують системи управління фітосанітарними ризиками відповідно до фітосанітарних заходів та МСФЗ №14 в місцях виробництва та/або виробничих ділянках та/або місцях зберігання конкретних родин, родів чи видів та товарних видів рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів;

5) документи, що підтверджують оплату за проведення обстеження території та приміщень, які належать професійному оператору.

3. Компетентний орган приймає рішення про уповноваження, поновлення в уповноваженні або відмову в уповноваженні професійного оператора на видачу паспортів рослин після проведення перевірки документів та обстеження території і потужностей, які є у власності або користуванні заявника на підставі подання територіального органу компетентного органу в термін не більше ніж 30 діб з дня подачі заяви.

4. Рішення про відмову в уповноваженні професійного оператора надається в письмовій формі.

5. Підставою про відмову в уповноваженні професійного оператора на видачу паспортів рослин є:

1) відсутність документів зазначених в пункті 2 цієї статті;

2) недостовірність відомостей зазначених в пунктах 1 та 2 цієї статті;

3) наявність інформації щодо порушення законодавства у сфері захисту рослин протягом одного року до дня подачі заяви;

4) розміщення об’єктів чи потужностей які належать професійному оператору на території карантинної (демаркованої) зони.

6. Компетентний орган приймає рішення про уповноваження та присвоює реєстраційний номер професійному оператору уповноваженому на видачу паспортів рослин.

7. У рішенні про уповноваження професійного оператора на видачу паспортів рослин зазначається:

1) повна інформація щодо назви, юридичної адреси, адреси місць знаходження професійного оператора та площі і рослини які вирощує чи виробляє професійний оператор;

2) конкретні родини, роди чи види та товарні види рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів на які професійний оператор може видавати паспорти рослин;

3) реєстраційний номер професійного оператора уповноваженого на видачу паспорта рослин, який використовується при видачі паспорту рослин;

4) термін дії уповноваження;

5) зобов’язання професійного оператора які необхідно здійснювати при уповноваженні.

8. Уповноваження професійного оператора на видачу паспортів рослин або поновлення у уповноважені після анулювання такого уповноваження компетентним органом у зв’язку із порушенням фітосанітарних заходів діє:

1) у перший рік діяльності уповноваженого професійного оператора на видачу паспортів рослин – впродовж одного року;

2) до його скасування компетентним органом;

3) до подання письмової вимоги власника або заявника за згодою власника, яка подається до компетентного органу із зазначенням реєстраційного номеру, у термін, який не перевищує 10 днів до проведення перевірки компетентним органом.

9. Професійний оператор уповноважений на видачу паспортів рослин повинен:

1) виявляти та контролювати критичні моменти його виробничого процесу та критичні контрольні точки, що стосуються руху та виробництва рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів згідно з системою управління фітосанітарними ризиками, яку створено відповідно до фітосанітарних заходів та МСФЗ №14;

2) мати детальний план (схему, карту) вирощування рослин або місць зберігання;

3) інформувати компетентний орган про зміни в його діяльності;

4) вести облік усіх рослин, придбаних для зберігання чи посадки у господарстві рослин, що вирощуються чи продаються;

5) зберігати не менше 3 років документи та записи про обіг та фітосанітарний стан рослин, рослинних продуктів та інші об’єкти регулювання,

на які видавались паспорти рослин;

6) призначити відповідальну особу на видачу паспорту рослин та співпрацю з компетентним органом;

7) проводити обстеження, візуальні огляди рослин, рослинних продуктів, інших об’єктів регулювання та інвентарю;

8) прикріпляти встановлені форми та правильно оформлені паспорти рослин виключно до рослин, рослинних продуктів чи інших об’єктів регулювання, які визначені в рішенні компетентного органу про уповноваження;

9) забезпечити надання можливості фітосанітарному інспектору здійснювати обстеження рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів за його місцем виробництва;

10) створити умови щодо системи управління фітосанітарними ризиками відповідно до фітосанітарних заходів та МСФЗ №14 та збереження інформації про урожайність, обіг, фітосанітарний стан об’єктів регулювання та вжиття заходів щодо виявлення, локалізації, ліквідації, запобігання поширення шкідливих організмів;

11) забезпечити належне навчання персоналу, який бере участь у обстеженнях рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів щодо виявлення, локалізації, ліквідації, запобігання поширення шкідливих організмів;

12) повідомити компетентний орган про виявлення карантинних шкідливих організмів, або симптомів ураження такими організмами рослин, рослинних продуктів чи інших об’єктів та ініціювати проведення офіційного обстеження території, на якій було виявлено такі організми;

13) забезпечити простежуваність рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів, на які він видавав та прикріпляв паспорт рослин.

10. Професійний оператор уповноважений на видачу паспортів рослин забезпечує, щоб усі рослини, рослинні продукти та інші об’єкти, на які видані недійсні паспорти рослин, були вилучені з торгівлі.

11. Компетентний орган проводить перевірки діяльності професійних операторів, уповноважених на видачу паспортів рослин не рідше одного разу на рік.

Підчас перевірки компетентний орган перевіряє професійних операторів уповноважених на видачу паспортів рослин щодо виконання ними норм передбачених цією статтею, СТАТТЕЮ [G25] та порядками зазначеними в цій статті.

12. Якщо компетентному органу стає відомо, що професійний оператор уповноважений на видачу паспортів рослин не дотримується положень, зазначених у пункті 6 цієї статті, статті [G25] та порядків зазначених в цій статті або що рослина, рослинний продукт чи інший об'єкт, на який цей уповноважений оператор видав паспорт рослин, не відповідає вимогам, що пред'являються до

паспортів рослин, компетентний орган повинен вжити заходів щодо усунення таких порушень професійним оператором.

Ці заходи можуть включати штрафи або анулювання уповноваження на видачу паспортів рослин для відповідних рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів.

13. Поновлення уповноваження професійного оператора на видачу паспортів рослин може відбутись не раніше ніж через один рік після анулювання уповноваження на видачу паспорту рослин, за умови усунення всіх порушень.

Поновлення уповноваження професійного оператора на видачу паспортів рослин відбувається відповідно до порядку уповноваження.

14 Компетентний орган веде реєстр професійних операторів уповноважених на видачу паспортів рослин.

15. Порядок уповноваження, скасування, відмови та поновлення в уповноваженні професійних операторів щодо видачі паспортів рослин, видачі та контроля за видачою професійними операторами паспортів рослин затверджується КМУ

Стаття [Т3]. Уповноваження щодо виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу

1. Компетентний орган уповноважує професійного оператора на проведення виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу відповідно до вимог МСФЗ №15 та включає до реєстру уповноважених професійних операторів щодо виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу у випадку якщо професійний оператор:

1) має необхідну матеріально-технічну базу для виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу відповідно до обробок затверджених МСФЗ №15 або міжнародних договорів України;

2) забезпечує простежуваність знезараженого нового або відремонтованого дерев'яного пакувального матеріалу або деревини з якої буде виготовлятись дерев'яний пакувальний матеріал;

3) не порушував законодавство у сфері захисту рослин протягом одного року;

4) звернувся до компетентного органу із заявою, форма якої затверджена КМУ.

2. Компетентний орган відмовляє професійному оператору або іншій особі в уповноваженні на проведення виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу у випадку якщо:

1) особа не є професійним оператором;

2) відсутня необхідна матеріально-технічна база для виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу, відповідно до обробок, затверджених МСФЗ №15 або міжнародних договорів України;

3) відсутні документи, які підтверджують можливість забезпечення простежуваності знезараженого нового або відремонтованого дерев'яного пакувального матеріалу або деревини з якої буде виготовлятись дерев'яний пакувальний матеріал;

4) виявлені факти порушення законодавства у сфері захисту рослин протягом одного року;

5) наявність зараження території карантинними шкідливими організмами.

3. Компетентний орган проводить офіційні перевірки за діяльністю уповноважених професійних операторів на проведення виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу відповідно до вимог МСФЗ №15 не рідше одного разу на рік з відбором зразків з метою перевірки виконання вимог щодо знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу визначеного цим Законом.

Якщо компетентному органу стає відомо, що професійний оператор уповноважений операторів на проведення виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу відповідно до вимог МСФЗ №15, порушив вимоги порядків зазначених в цій статті або що дерев'яний пакувальний матеріал який виготовляв, ремонтував, знезаражував та/або маркував не відповідає вимогам МСФЗ №15, компетентний орган повинен негайно вжити заходів щодо усунення таких порушень.

Ці заходи можуть включати штрафи або анулювання уповноваження на проведення виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу відповідно до вимог МСФЗ №15.

4. Компетентний орган веде реєстр уповноважених професійних операторів щодо виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу.

5. Порядок уповноваження, скасування, відмови та поновлення в уповноваженні професійних операторів щодо виготовлення, ремонту, знезараження та маркування дерев'яного пакувального матеріалу, контроля за такими діями та форму маркера затверджує КМУ.

Стаття [Т4]. Уповноваження на здійснення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами

1. Компетентний орган уповноважує підприємства, установи, організації на здійснення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами, якщо підприємства, установи, організації відповідають таким вимогам:

1) є юридичною особою або фізичною особою-підприємцем – резидентом України;

2) може підтвердити відповідний рівень компетенції;

3) має належну кількість кваліфікованого персоналу;

4) не є суб'єктом у сфері захисту рослин (відсутність конфлікту інтересів);

5) має належне інформаційно-технічне забезпечення, належну матеріально-технічну базу та інші об'єкти інфраструктури для реалізації уповноваження на здійснення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами.

2. Порядок підтвердження підприємствами, установами, організаціями відповідного рівня компетентності, вимоги щодо кількості кваліфікованого персоналу, вимоги до фінансових та матеріальних ресурсів, перелік документів, необхідних для отримання уповноваження, та порядок їх подачі, оцінювання навчання, затверджуються МАП).

3**.** У разі прийняття рішення про уповноваження підприємства, установи, організації компетентний орган протягом 30 днів видає рішення про уповноваження на проведення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами, в якому зазначаються:

1) найменування юридичної особи, фізичної особи-підприємця, яку уповноважено на здійснення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами;

2) термін уповноваження;

3) умови, за яких уповноваження може бути припинене або відкликане;

4) порядок координації дій між компетентним органом та уповноваженими підприємствами, установами, організаціями.

4. Рішення про відмову в уповноваженні підприємства, установи, організації на здійснення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами надається в письмовій формі протягом 30 днів.

Підставою про відмову в уповноваженні підприємства, установи, організації на здійснення навчання щодо безпечного поводження із пестицидами є невідповідність вимогам, зазначеним в пункті 1 цієї статті.

5. Компетентний орган у разі виявлення порушень вимог Порядку, зазначеному в пункті 2 цього Закону, встановлює термін для їх усунення. Якщо підприємство, установа, організація не вживає заходів з усунення таких порушень протягом встановленого строку, компетентний орган відкликає уповноваження.

6. Компетентний орган оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті рішення про уповноваження підприємства, установи, організації не пізніше наступного дня після його прийняття, а також перелік підприємств, установ, організацій, уповноважених на здійснення навчання щодо безпечного

поводження із пестицидами.

Стаття [Т4-1]. Порядок уповноваження осіб, які здійснюють діяльність в карантинних станціях або в приміщеннях для утримання

1. Компетентний орган включає до реєстру та уповноважує професійного оператора щодо надання приміщенням або території, що належать йому на будь-яких правах власності, статусу карантинних станцій або приміщень для утримання у випадку їх відповідності наступним вимогам:

1) забезпечення фізичної ізоляції рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів від карантинних шкідливих організмів шляхом уникнення контакту, в тому числі і обігу таких рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів без офіційної згоди компетентного органу;

2) наявність можливості знезараження рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів, їх відходів, приміщень та обладнання яке використовувалось на території;

3) забезпечення відповідальною особою та достатньою кількістю персоналу, який володіє необхідними знаннями стосовно виявлення, локалізації, ліквідації та вжиття заходів щодо запобігання поширення регульованих шкідливих організмів, потенційних карантинних шкідливих організмів та шкідливих організмів, які можуть вражати об'єкти регулювання та знаннями, які необхідні для реалізації мети з якою створено карантинну станцію та/або приміщення для утримання;

4) створення умов щодо системи простежуваності та управління фітосанітарними ризиками відповідно до фітосанітарних заходів та МСФЗ №14 та збереження інформації про урожайність та/або наявність, обіг, фітосанітарний стан об'єктів регулювання та вжиття заходів щодо виявлення, локалізації, ліквідації, запобігання поширення шкідливих організмів;

5) наявність плану дій при непередбачуваних ситуаціях щодо ефективної локалізації та ліквідації будь-якого шкідливого організму;

6) відсутність порушень законодавства у сфері захисту рослин протягом одного року.

2. Для включення до реєстру та уповноваження професійного оператора на надання його приміщенням або території, що належать йому на будь-яких правах власності, статусу карантинних станцій або в приміщень для утримання професійний оператор подає до компетентного органу:

1) заяву, форма якої затверджена КМУ із зазначенням мети з якою створено карантинну станцію та/або приміщення для утримання;

2) документи, які засвідчують право власності або користування приміщеннями або територією якій планується присвоїти статус карантинної станції або приміщенню для утримання;

3) документи, які підтверджують відповідність вимогам приміщення або території, якій планується присвоїти статус карантинної станції або приміщенню для утримання зазначені в частині 1 цієї статті;

4) документ, що підтверджує внесення плати за обстеження приміщення та/або території якій планується присвоїти статус карантинної станції або приміщенню для утримання щодо наявності або відсутності карантинних шкідливих організмів.

3. Після отримання заяви та документів, передбачених частиною 2 цієї статті компетентний орган:

1) визначає дату початку проведення перевірки та обстеження території, якій планується присвоїти статус карантинної станції або приміщення для утримання, яка не перевищує 10 робочих днів з дня подачі заяви, про що інформує професійного оператора;

2) протягом терміну, що не перевищує 14 робочих днів державний фітосанітарний інспектор проводить перевірку достовірності інформації, зазначеної в документах, передбачених частиною 2 цієї статті та проводить обстеження приміщення та/або території, яким планується присвоїти статус карантинної станції або приміщення для утримання щодо наявності або відсутності карантинних шкідливих організмів.

4. За результатами перевірки державний фітосанітарний інспектор повинен:

1) надати заявнику один примірник акту про перевірку території, якій планується присвоїти статус карантинної станції або приміщенню для утримання;

2) надіслати до компетентного органу подання та пакет документів щодо включення або пропозиції щодо відмови у включенні до реєстру карантинних станцій або приміщень для утримання.

5. Компетентний орган веде реєстр уповноважених карантинних станцій або приміщень для утримання.

6. Рішення щодо призначення карантинної станції на території України або приміщення або території професійних операторів або інших осіб для тимчасової ізоляції об’єктів регулювання приймається Головним державним

фітосанітарним інспектором України на підставі заяви від особи, документів до неї та акту про перевірку території, якій планується присвоїти статус карантинної станції або приміщенню для утримання. Рішення про присвоєння статусу карантинних станцій або приміщень для утримання видається компетентним органом терміном на 3 роки.

7. Документальні записи інформації передбаченої у частині … цієї статті зберігаються протягом трьох років.

8. Компетентний орган приймає рішення щодо відмови у призначенні карантинної станції на території України або приміщення для утримання у випадках:

1) відсутності реєстрації, передбаченої у статті….цього закону;

2) недотримання вимог передбачених у частині … цієї статті.

9. Карантинна станція або приміщення для утримання мають право почати свою діяльність з моменту включення інформації до реєстру уповноважених карантинних станцій або приміщень для утримання.

10. Особа, яка визначена відповідальною за діяльність карантинних станцій або приміщень для утримання повинна зберігати протягом трьох років інформацію щодо:

1) переліку осіб, які працюють в карантинних станціях або приміщеннях для утримання;

2) руху відвідувачів карантинних станцій або приміщень для утримання;

3) руху та обіг рослин, рослинних продуктів, інших об’єктів, шкідливих організмів, які потрапляють на територію карантинної станції або приміщення для утримання, та залишають її;

4) місця походження таких шкідливих організмів та рослин, рослинних продуктів, інших об’єктів;

5) моніторинг присутності шкідливого організму в рослинах, рослинних продуктах, інших об’єктах на території карантинної станції або приміщення для утримання та у навколишній (прилеглій) території.

11. Порядок уповноваження, скасування, відмови та поновлення в уповноваженні осіб, які здійснюють діяльність в карантинних станціях або в приміщеннях для утримання затверджує КМУ.

12. Компетентний орган визначає:

1) карантинні станції на території України;

2) приміщення або території професійних операторів чи інших осіб для тимчасової ізоляції об’єктів регулювання, які є приміщеннями для утримання.

13. Форма акту про перевірку території, якій планується присвоїти статус карантинної станції або приміщенню для утримання передбачає:

1) загальні вимоги до карантинних станцій;

2) специфічні вимоги до карантинних станцій.

14. Загальні вимоги до карантинних станцій та приміщень для утримання включають:

1) успішне забезпечення фізичної ізоляції шкідливих організмів та об’єктів регулювання, які мають перебувати у карантинній станції або приміщенні для утримання;

2) визначення карантину з урахуванням біології рослини, біології потенційного карантинного шкідливого організму або регульованого шкідливого організму, біології переносників, які потенційно можуть бути пов’язані з ним та засобами розповсюдження.

Специфічні вимоги до карантинних станцій та приміщень для утримання включають:

1) забезпечення місцезнаходження з врахуванням відповідної ізоляції від об’єктів регулювання які можуть заразити;

2) матеріально-технічне забезпечення;

3) керівництво щодо експлуатації;

4) вимоги до персоналу;

5) ведення документації щодо діяльності;

6) забезпечення моніторингу прилеглих територій на наявність регульованих шкідливих організмів та потенційних карантинних шкідливих організмів;

7) обмеження щодо доступу з метою непередбаченого вивільнення шкідливих організмів та об’єктів регулювання;

8) забезпечення системою стерилізації, знезараження або знищення шкідливих організмів, об’єктів регулювання та відходів;

9) забезпечення розроблення та виконання резервного плану заходів щодо непередбаченого вивільнення шкідливих організмів та об’єктів регулювання.

15. Компетентний орган визначає в залежності від фітосанітарного ризику періодичність проведення перевірки щодо дотримання умов для карантинної станції або приміщення для утримання передбачені у частині …..цієї статті.

16. У випадку порушення умов визначених у частині …. цієї статті державний фітосанітарний інспектор видає розпорядження про їх термінове усунення або усунення їх протягом визначеного періоду часу.

17. У випадку неможливості усунути недоліки, державний фітосанітарний інспектор повідомляє компетентний орган. Головним державним фітосанітарним інспектором України приймається рішення щодо припинення діяльності карантинної станції або об’єкта або скасування рішення про призначення карантинної станції.

18. Поновлення статусу карантинної станції відбувається після виконання вимог передбачених у цій статті.

19. МАП затверджує Порядок визнання карантинних станцій та приміщень для утримання, вимоги до їх функціонування та вивільнення рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів за межі карантинної станції або приміщення для утримання.

20. Порядок уповноваження карантинних станцій або приміщень для утримання затверджується КМУ.

Стаття [Т5]. Уповноваження щодо технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин

1. Компетентний орган здійснює уповноваження осіб щодо технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин.

2. Уповноваженою особою щодо технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин, може бути виключно суб’єкт господарювання, який одночасно відповідає всім наступним вимогам:

1) є акредитованим відповідно до ДСТУ ISO/IEC 17020 або іншого стандарту, яким його замінено;

2) не порушував протягом останніх шести місяців вимог нормативно-правових актів та стандарту ДСТУ ISO/IEC 17020 або іншого стандарту, яким його замінено, на відповідність якому вона акредитована;

3) має досвід, обладнання та інфраструктуру, необхідні для здійснення технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин;

4) має достатню кількість підготовленого і досвідченого персоналу відповідної кваліфікації;

5) гарантує, що завдання, покладені на неї відповідно до абзацу другого частини другої цієї статті, будуть виконуватися неупереджено, та який буде вільною від будь-якого конфлікту інтересів щодо їх здійснення в якості офіційної лабораторії;

6) здатен вчасно надавати результати технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин.

3. Порядок уповноваження осіб щодо технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин, затверджує [МАП].

4. Уповноваження осіб щодо технічного огляду обладнання, яке використовується для застосування засобів захисту рослин, здійснюється компетентним органом безоплатно.

Стаття [Т6]. Уповноваження офіційних лабораторій [див. ст. 37 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган може уповноважити лабораторію в якості офіційної лабораторії, якщо вона одночасно відповідає всім наступним вимогам:

1) має досвід, обладнання та інфраструктуру, необхідні для проведення фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин;

2) має достатню кількість підготовленого і досвідченого персоналу відповідної кваліфікації;

3) гарантує, що завдання, покладені на неї відповідно до пункту 1 частини другої статті [Х4], будуть виконуватися неупереджено, та яка буде вільною від будь-якого конфлікту інтересів щодо їх здійснення в якості офіційної лабораторії;

4) здатна вчасно надавати результати фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, відібраних під час державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю) та інших офіційних заходів;

5) є акредитованою лабораторією відповідно до стандарту ISO/IEC 17025

або ДСТУ ISO 17025 (або інших стандартів, якими їх замінено).

2. Компетентний орган може уповноважувати офіційні лабораторії, що не належать до сфери його управління на проведення фітосанітарної експертизи виключно з метою експорту.

3. Порядок уповноваження лабораторії в якості офіційної лабораторії затверджує [КМУ].

Стаття [Т10]. Уповноваження референс-лабораторій [див. ст. 100 Регламенту 2017/625]

1. Уповноваженою референс-лабораторією може бути акредитована лабораторія, яка підпорядкована компетентному органу, уповноважена компетентним органом як референс-лабораторія.

2. На референс-лабораторії поширюються вимоги, передбачені пунктом 5 частини першої, частиною другою статті [Т6], статтею [Х6], цього Закону.

3. Референс-лабораторії повинні відповідати одночасно всім наступним вимогам:

1) бути неупередженими, вільними від будь-якого конфлікту інтересів, і, зокрема, не перебувати в ситуації, здатній прямо або опосередковано вплинути на неупередженість їх професійної поведінки щодо виконання своїх завдань в якості референс-лабораторій;

2) мати у своєму штаті або мати на договірній основі доступ до відповідного кваліфікованого персоналу з належною підготовкою щодо методів проведення фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, у сфері їх компетенції, а також, за необхідності, допоміжний персонал;

3) володіти або мати доступ до інфраструктури, обладнання і продуктів, необхідних для виконання завдань, покладених на них;

4) дбати про те, щоб її персонал та будь-який персонал, залучений на договірній основі, добре знав і брав до уваги в своїй роботі міжнародні стандарти та практики, а також останні наукові розробки у сфері досліджень на національному рівні, рівні Європейського Союзу та міжнародному рівні;

5) бути обладнаними або мати доступ до необхідного обладнання для виконання своїх завдань у надзвичайних ситуаціях;

6) де це доречно, мати спорядження та обладнання для дотримання відповідних стандартів біологічного методу захисту рослин.

4. Якщо компетентний орган уповноважить в якості референс-лабораторії декілька лабораторій, то компетентний орган має забезпечити, щоб такі референс-лабораторії працювали в тісній співпраці, з тим щоб забезпечувати ефективну координацію між ними та іншими національними лабораторіями, а

також референс-лабораторіями Європейського Союзу.

5. [МАП] має право затвердити додаткові вимоги до референс-лабораторій на додаток до тих, які передбачені частинами другою та третьою цієї статті. Такі додаткові вимоги повинні:

1) передбачати лише узгодження будь яких додаткових вимог із вимогами, які передбачені частинами другою та третьою цієї статті;

2) обмежуватися регулюванням ситуацій із виникненням нових або надзвичайних ризиків, нових чи надзвичайних шкідливих організмів або якщо такі ситуації вимагають встановлення нових юридичних вимог.

6. Порядок уповноваження референс-лабораторій затверджується [КМУ].

РОЗДІЛ VIII. ВІДБІР ЗРАЗКІВ, ПРОВЕДЕННЯ ФІТОСАНІТАРНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ (АНАЛІЗІВ), ЛАБОРАТОРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗАСОБІВ ЗАХИСТУ РОСЛИН, ДІАГНОСТИКИ ЗРАЗКІВ[ДИВ. СТ. 34 - 38 ТА СТ. 101 РЕГЛАМЕНТУ 2017/625]

Стаття [Х1]. Методи, що використовуються для відбору зразків, проведення фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків [див. ст. 34 та Додаток ІІІ до Регламенту 2017/625]

1. Відібрані зразки для фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, іншої діагностики запаковуються у сейф-пакети. Вимоги до сейф-пакетів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Методи, що використовуються для відбору зразків, проведення фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, встановлені нормативно-правовими актами.

3. За відсутності нормативно-правових актів, зазначених у частині другій цієї статті, офіційні лабораторії мають, з урахуванням їх придатності для своїх конкретних дослідницьких, аналітичних та діагностичних потреб, використовувати один з методів, який:

1) затверджений відповідними міжнародними організаціями;

2) або прийнятий Європейським комітетом зі стандартизації (CEN);

3) або є національним стандартом України;

4) або, за відсутності відповідних методів, правил або протоколів, зазначених у абзацах другому – третьому цієї статті, методи, які:

є такими, що розроблено та/або рекомендовано будь-якою національною референс-лабораторією і затверджені відповідно до міжнародно визнаних наукових протоколів;

або є такими, що розроблено і валідовано за допомогою міжлабораторних або внутрішньолабораторних методів валідації відповідно до міжнародно визнаних наукових протоколів.

4. Якщо необхідно терміново провести фітосанітарну експертизу (аналізи), лабораторні дослідження засобів захисту рослин, діагностику зразків і немає можливості використати жоден з методів, зазначених у частині першій та другій цієї статті, відповідна референс-лабораторія або будь-яка інша лабораторія за відсутності референс-лабораторії, уповноважена відповідно до частини першої статті [X4] цього Закону, може скористатися іншими методами, аніж ті, що вказано у частинах другій та третій цієї статті, до моменту затвердження такого методу відповідно до міжнародно визнаних наукових протоколів.

5. Методи фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, якщо це можливо, мають визначатися за такими критеріями:

1) правильність (достовірність і точність);
2) можливість застосування (матриця та інтервал концентрації);
3) межа виявлення;
4) межа виміру;
5) точність;
6) повторюваність;
7) відтворюваність;
8) відновлення;
9) вибірковість;
10) чутливість;
11) лінійність;
12) похибка вимірювання;
13) інші критерії, які можуть бути визначені як обов’язкові [MEPT].

6. Якщо існують методи, які призначені для застосування до різних видів об’єктів досліджень та, одночасно, існують методи, які призначені для застосування лише до окремих видів об’єктів дослідження, перевага має віддаватися застосуванню останніх.

7. Якщо методи можуть бути валідовані лише в одній лабораторії, ці методи повинні бути валідовані відповідно до міжнародно визнаних наукових протоколів або керівництв або, якщо критерії ефективності аналітичних методів встановлені, вони повинні ґрунтуватися на критеріях відповідності таким критеріям.

8. Методи, прийняті відповідно до цього Закону, повинні мати стандартну структуру методів, рекомендованих ISO.

9. Зразки повинні відбиратися, оброблятися і маркуватися таким чином, щоб забезпечити їх правову, наукову і технічну ідентичність.

Обсяг відібраних зразків має бути достатнім для проведення фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, отримання другого експертного висновку та перегляду, зазначеного у частині третій статті [Х2] цього Закону.

10. МАП затверджує Порядок відбору зразків, транспортування (пересилання) таких зразків до уповноважених лабораторій для цілей державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю);

Стаття [Х2]. Другий експертний висновок лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностиці зразків [див. ст. 35 Регламенту 2017/625]

1. Оператори ринку, товари яких було піддано відбору зразків, лабораторним дослідженням засобів захисту рослин, діагностиці зразків з метою державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю), та не згодні із їх результатами, мають право на отримання другого експертного висновку.

Право другого експертного висновку полягає у наданні оператору ринку можливості проведення документального перегляду результатів відбору зразків, лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків іншим фахівцем відповідної кваліфікації.

Витрати, пов’язані з отриманням другого експертного висновку, оплачується за рахунок оператора ринку.

2. У випадках, коли це доречно, доцільно і технічно можливо, зважаючи, зокрема, на поширеність та розподіл небезпечних факторів серед товару, здатність відібраних зразків або товару швидко псуватися та кількості матеріалу, доступного для відбору зразків, компетентний орган повинен:

1) під час взяття зразків, а також на вимогу оператора ринку, перевіряти взяття достатньої кількості матеріалу в якості зразків для отримання другого експертного висновку і для перегляду, вказаного у частині третій цієї статті, якщо це виявиться необхідним;

2) коли неможливо взяти достатню кількість матеріалу в якості зразків, зазначених у абзаці другому цієї частини, невідкладно повідомляти про це оператора ринку будь-яким способом, що забезпечує наявність доказів здійснення такого повідомлення.

Вимоги цієї частини не поширюються на відбір зразків для фітосанітарної експертизи (аналізів) щодо виявлення шкідливих організмів у рослинах,

рослинних продуктах або інших об'єктах.

3. У випадку наявності спору між компетентним органом та оператором ринку, який стосується другого експертного висновку, вказаного у частині першій цієї статті, оператори ринку мають право за власний рахунок запросити проведення документального перегляду первинних лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, а також, за необхідності, проведення інших лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків в іншій офіційній лабораторії.

4. Запит оператора ринку щодо другого експертного висновку відповідно до частини першої цієї статті не впливає на обов'язок компетентного органу вжити невідкладних заходів щодо усунення або обмеження ризиків для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та довкілля, відповідно до цього Закону.

5. Порядок отримання другого експертного висновку, проведення документального перегляду лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, а також проведення інших лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків в іншій офіційній лабораторії затверджується [КМУ].

Стаття [Х2-1]. Повторна фітосанітарна (арбітражна) експертиза (аналізи) [див. ст. 13-1 Закон України «Про карантин рослин»]

1. Повторна фітосанітарна (арбітражна) експертиза (аналізи) проводиться офіційною лабораторією, або офіційною референс-лабораторією, яка підпорядкована компетентному органу та уповноважена на проведення такої експертизи (аналізів) (далі - арбітражна офіційна лабораторія).

2.Офіційна лабораторія уповноважується на проведення повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів) на підставі рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину рослин, якщо вона відповідає вимогам до офіційних лабораторій, визначених у статті Т6 цього Закону.

3.Арбітражна офіційна лабораторія позбавляється уповноваження на проведення повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів) на підставі рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину рослин, у разі позбавлення уповноваження на проведення фітосанітарної експертизи (аналізів) або її приватизації.

4.Повторна фітосанітарна (арбітражна) експертиза (аналізи) проводиться на вимогу особи, яка оскаржує результати фітосанітарної експертизи (аналізів). Результати фітосанітарної експертизи (аналізів) можуть оскаржуватися лише особою, яка є власником вантажу, або уповноваженою нею особою протягом строку дії висновку фітосанітарної експертизи (аналізів).

5.Об'єктами повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів)

є арбітражний зразок або зразок-документ. Зразок-документ, сформований під час проведення фітосанітарної експертизи (аналізів), є об'єктом фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів) у разі відсутності арбітражного зразка.

6.Арбітражний зразок за кількістю, якістю та часом відбору має бути рівноцінним зразку. Арбітражний зразок передається на зберігання особі, яка є власником вантажу, або її уповноваженому представнику. Арбітражний зразок зберігається протягом строку дії висновку фітосанітарної експертизи (аналізів).

7.Зразки для повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів) відбираються та транспортуються відповідно до вимог частини…статті Х 1 цього Закону.

8.Зразок-документ, відібраний під час проведення фітосанітарної експертизи (аналізів), запаковується у сейф-пакет, про що складається відповідний акт з описом вкладення у довільній формі, що підписується представником лабораторії, яка проводила фітосанітарну експертизу (аналізи).

9.Якщо результати повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів) відрізняються від результатів фітосанітарної експертизи (аналізів), застосовуються результати повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів).

10.Порядок проведення повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів) затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття [Х3]. Відбір зразків товарів, що пропонуються до реалізації за допомогою засобів дистанційного зв'язку [див. ст. 36 Регламенту 2017/625]

1. У випадку якщо товари пропонуються до реалізації за допомогою засобів дистанційного зв'язку та їх було замовлено компетентним органом, який не ідентифікував себе, зразки таких товарів можуть бути використані для цілей державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин.

2. Як тільки компетентний орган отримав зразок товарів, вказаних у частині першій цієї статті, він повинен вжити всіх заходів для того, щоб оператора ринку, у якого такий зразок було замовлено, було поінформовано про те, що відповідні зразки товарів було відібрано для цілей державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин та, в разі необхідності, вони будуть досліджені, піддані аналізу або діагностиці для цілей зазначеного контролю.

3. Якщо зразки, зазначені у частині другій цієї статті, було досліджено, піддано аналізу або діагностиці, оператори ринку, у якого такий зразок було замовлено, мають право на запит другого експертного висновку в порядку, передбаченому статтею [Х2] цього Закону.

Стаття [Х4]. Офіційні лабораторії [див. ст. 37 Регламенту 2017/625, ст. 13-1 Закону «Про карантин рослин» в редакції після набуття чинності проекту Закону № 6673]

1. Фітосанітарна експертиза (аналізи), лабораторні дослідження засобів захисту рослин, діагностика зразків з метою державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю) та інших офіційних заходів проводяться офіційними лабораторіями.

Офіційною лабораторією може бути лабораторія, яка є юридичною особою будь-якої форми власності, уповноважена компетентним органом як офіційна лабораторія.

2. Уповноваження в якості офіційної лабораторії здійснюється компетентним органом у письмовій формі та має містити докладний опис:

1) завдань, які виконує лабораторія в якості офіційної лабораторії;

2) умов, на яких офіційна лабораторія виконує завдання, зазначені у абзаці другому цієї частини;

3) заходів, необхідних для забезпечення ефективної та дієвої координації та співпраці між офіційною лабораторією і компетентним органом.

3. За відсутності офіційної лабораторії, уповноваженої компетентним органом відповідно до частини другої цієї статті, яка б мала досвід, обладнання, інфраструктуру і персонал, необхідні для проведення нової фітосанітарної експертизи, лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, компетентний орган може звернутися до офіційної лабораторії, яка стосовно нових або особливо рідкісних фітосанітарних експертиз, лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків не відповідає одній чи декільком вимогам, зазначеним у частині другій та третій цієї статті, провести такі нові або особливо рідкісні лабораторні дослідження, аналізи та діагностику.

Стаття [Х5]. Обов’язки та завдання офіційних лабораторій [див. ст. 38 Регламенту 2017/625, Додатки 1-3 до МСФЗ № 33, ст. 13-1 Закону «Про карантин рослин» в редакції після набуття чинності проекту Закону № 6673]

1. Якщо результати фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, відібраних з метою державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю) або інших офіційних заходів, свідчать про небезпеку для життя чи здоров’я людей, тварин, рослин, або для довкілля, або вказують на ймовірність недотримання вимог законодавства, офіційна лабораторія зобов’язана невідкладно інформувати про це компетентний орган.

2. На вимогу референс-лабораторії офіційні лабораторії повинні брати участь в міжлабораторних порівняльних випробуваннях або кваліфікаційних випробуваннях щодо фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних

досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, які вони проводять в якості офіційних лабораторій.

3. На вимогу компетентного органу офіційні лабораторії зобов'язані:

1) інформувати третіх осіб (включаючи громадськість) про методи, які використано ними для фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків з метою державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю) та інших офіційних заходів;

2) вказувати разом з результатами найменування методу, який використано ними для кожного окремо узятого лабораторного дослідження, аналізу та діагностики з метою державного фітосанітарного контролю, державного контролю засобів захисту рослин, державного нагляду (контролю) та інших офіційних заходів;

3) надавати документи, інформацію та пояснення, необхідні для з'ясування обставин, що призвели до отримання відповідно до Міжнародних стандартів з фітосанітарних заходів нотифікації про невідповідність фітосанітарним заходам.

4. Офіційна лабораторія зобов'язана забезпечити:

1) дотримання вимог, передбачених цим Законом, а також дотримання інших вимог законодавства;

2) дотримання стандарту ISO/IEC 17025 або ДСТУ ISO 17025 (або інших стандартів, якими їх замінено).

Стаття [Х6]. Аудит офіційних лабораторій [див. ст. 39 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган зобов'язаний забезпечити проведення аудитів офіційних лабораторій, які він уповноважив відповідно до статті [Х4] цього Закону, на регулярній основі та в будь-який час, коли він вважатиме, що такий аудит необхідний, за винятком випадку, коли компетентний орган вважатиме, що такий аудит, з урахуванням останніх результатів оцінки акредитації, проведеної відповідним національним органом з акредитації, є надмірним.

Компетентний орган зобов'язаний провести аудит офіційної лабораторії, яку він уповноважив відповідно до статті [Х4] цього Закону, якщо повторно, протягом 12 місяців, виявлено регульовані шкідливі організми у вантажі, щодо якого офіційна лабораторія надала висновок про їх відсутність.

2. Компетентний орган зобов'язаний невідкладно скасувати уповноваження офіційної лабораторії щодо виконання нею всіх або певних завдань, вказаних у абзаці другому частини другої статті [Х4] цього Закону, якщо нею не буде вжито вичерпних і своєчасних заходів за підсумками аудиту, передбаченого частиною першою цієї статті, у ході якого було виявлено, що

вона:

1) або не відповідає умовам, що передбачені частиною другою або третьою статті [Х4] цього Закону;

2) або не виконує обов'язки (не забезпечує виконання вимог), передбачених статтею [Х5] цього Закону;

3) або демонструє неприйнятні результати у міжлабораторних порівняльних випробуваннях або кваліфікаційних випробуваннях, передбачених частиною другою статті [Х5] цього Закону.

Стаття [Х7]. Обов'язки та завдання референс-лабораторій [див. ст. 101 Регламенту 2017/625]

1. Референс-лабораторії в межах своєї компетенції зобов'язані:

1) координувати діяльність офіційних лабораторій, уповноважених відповідно до статті [Х4] цього Закону, з метою гармонізації та вдосконалення методів фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків, а також їх застосування;

2) організовувати проведення між офіційними лабораторіями міжлабораторних порівняльних випробувань та кваліфікаційних випробувань, забезпечувати належний супровід таких випробувань, інформувати компетентний орган про результати їх проведення та забезпечувати вжиття за їх підсумками відповідних заходів;

3) забезпечувати поширення між компетентним органом і офіційними лабораторіями інформації, яка стосується фітосанітарної експертизи (аналізів), лабораторних досліджень засобів захисту рослин, діагностики зразків;

4) надавати компетентному органу науково-технічну підтримку у виконанні ним своїх функцій та завдань;

5) за необхідності, проводити навчання персоналу офіційних лабораторій, уповноважених відповідно до статті [Х4] цього Закону;

6) брати участь у розробці та валідації методів лабораторних досліджень, аналізу та діагностики, а також у розробці проектів нормативних документів.

2. Референс-лабораторії в межах своєї компетенції мають право співпрацювати із іншими референс-лабораторіями країн-партнерів в міжнародній торгівлі, а також брати участь у навчальних курсах та міжлабораторних порівняльних випробуваннях та кваліфікаційних випробуваннях, організованих зазначеними лабораторіями.

3. [МАП] має право затвердити вимоги, обсяги відповідальності та завдання для національних референтних лабораторій на додаток до тих, що вже передбачені частиною першою цієї статті, якщо це пов'язано із виникненням нових ризиків, у тому числі появою нових шкідливих організмів.

РОЗДІЛ IX. ПЛАНУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ [ДИВ. СТ. 109 - 115 РЕГЛАМЕНТУ 2017/625]

Стаття [D1]. Довгостроковий план державного контролю [див. ст. 109 Регламенту 2017/625]

1. Заходи державного контролю, передбачені цим Законом, здійснюються компетентним органом на основі довгострокового плану державного контролю, підготовка та реалізація якого має координуватися ним на всіх (національному, регіональному та місцевому) рівнях.

2. Стосовно довгострокового плану державного контролю, компетентний орган зобов'язаний:

1) координувати його підготовку в усіх органах, відповідальних за здійснення заходів державного контролю, передбачених цим Законом;

2) забезпечити, щоб він був послідовним;

3) збирати інформацію щодо його виконання з метою подання річного звіту, вказаного у статті [D5] цього Закону, його перегляду і оновлення в міру необхідності відповідно до частини другої статті [D3] цього Закону.

Стаття [D2]. Зміст довгострокового плану державного контролю [див. ст. 110 Регламенту 2017/625, ч. другу ст. 24 ЗУ № 2042]

1. Довгостроковий план державного контролю повинен бути підготовлений таким чином, щоб забезпечити планування заходів державного контролю у всіх сферах, зазначених у частині другій статті [A3], та відповідно вимог, які встановлено статтями [Z1], [Z6] та [Z7] цього Закону;

2. Довгостроковий план державного контролю має містити загальну інформацію про структуру та організацію системи державного контролю, а також інформацію, щонайменше, про наступне:

1) стратегічні цілі довгострокового плану державного контролю та опис того, яким чином вони враховані під час визначення пріоритетів державного контролю та розподілу ресурсів для його виконання;

2) класифікацію ризиків, якщо такі є, для різних видів діяльності, що підлягають заходам державного контролю;

3) процедуру визначення завдань компетентного органу на центральному, регіональному та місцевому рівні, а також ресурси, що перебувають у розпорядженні компетентного органу;

4) якщо це доцільно, делегування окремих завдань із здійснення заходів державного контролю уповноваженим органам;

5) загальну організацію та управління державним контролем на національному, регіональному та місцевому рівнях, включаючи державний контроль окремих об'єктів;

6) системи контролю, які застосовуються у різних секторах, та координацію діяльності структурних підрозділів компетентного органу, його територіальних органів та підпорядкованих йому державних установ, підприємств та організацій, відповідальних за здійснення державного контролю, а також інших органів виконавчої влади в установлених законом випадках;

7) процедури і механізми, необхідні для забезпечення виконання обов'язків компетентного органу, передбачених статтею [B5] цього Закону;

8) навчання персоналу компетентного органу, який здійснює державний контроль;

9) документально встановлені процедури здійснення заходів державного контролю, передбачені статтею [Z4] цього Закону;

10) загальну організацію і функціонування плану дій за надзвичайних обставин відповідно до вимог, зазначених у частині другій статті [A3];

11) загальну організацію взаємодопомоги і співробітництва із компетентними органами інших країн.

Стаття [D3]. Підготовка, оновлення та перегляд довгострокового плану державного контролю [див. ст. 111 Регламенту 2017/625, частину четверту ст. 24 ЗУ № 2042]

1. Компетентний орган повинен забезпечити доступність останньої редакції довгострокового плану державного контролю для громадськості, за винятком тих його частин, розкриття яких може зашкодити ефективності здійснення заходів державного контролю.

2. Довгостроковий план державного контролю має регулярно оновлюватися з метою його приведення у відповідність до змін, які мають місце у законодавстві України про захист рослин, а також переглядатися з метою врахування, щонайменше, наступних факторів:

1) поява нових хвороб, шкідників рослин або інших ризиків для здоров'я людей, тварин або рослин, а також для довкілля;

2) істотні зміни в структурі, управлінні або діяльності компетентного органу;

3) результати здійснених компетентним органом заходів державного контролю;

4) отримання нових наукових або інших даних, в тому числі рекомендацій відповідних міжнародних організацій;

5) результати перевірки системи державного контролю України компетентним органом іншої країни.

3. Перегляд та внесення змін до довгострокового плану державного контролю здійснюються не пізніше 60 днів з моменту виникнення обставин, зазначених у частині третій цієї статті.

Стаття [D4]. Щорічний план державного нагляду (контролю) [еквівалент статті 25 Закону № 2042 (контроль в сфері безпечності ХП)]

1. Планові заходи державного нагляду (контролю) здійснюються відповідно до щорічного плану державного нагляду (контролю).

2. Щорічний план державного нагляду (контролю) на наступний рік розробляється та затверджується компетентним органом до 1 грудня поточного року.

3. Щорічний план державного нагляду (контролю) має відповідати довгостроковому плану державного контролю та складатися на основі вимог статей [Z1] та [Z2] цього Закону.

4. Щорічний план державного нагляду (контролю) може включати щорічний план державного моніторингу.

5. Щорічний план державного нагляду (контролю) переглядається одночасно з довгостроковим планом державного контролю з урахуванням положень статті [D3] цього Закону.

Стаття [D5]. Скоординовані програми контролю, а також збору інформації та даних [див. ст. 112 Регламенту 2017/625]

1. З метою проведення загальної оцінки стану застосування в Україні вимог, зазначених у частині другій статті [A3] цього Закону, або встановлення поширеності певних небезпек в Україні, [МАП] має право затвердити акти, які передбачають:

1) реалізацію скоординованих програм контролю обмеженої тривалості в будь якій із сфер, що підпадають під дію вимог, зазначених у частині другій статті [A3] цього Закону;

2) організацію збору даних та інформації на разовій основі у зв’язку із застосуванням певного набору вимог, зазначених у частині другій статті [A3] цього Закону, або поширеності певних небезпек.

Стаття [D6]. Щорічні звіти [див. ст. 113 Регламенту 2017/625]

1. До 1 квітня кожного року компетентний орган зобов'язаний підготувати звіт про стан виконання довгострокового плану державного контролю за попередній рік із зазначенням, щонайменше:

1) будь-яких змін, внесених до довгострокового плану державного контролю протягом звітного року з урахуванням факторів, зазначених у частині другій статті [D3] цього Закону, причин таких змін та їх обґрунтування;

2) загальний аналіз результатів державного контролю у звітному році в межах довгострокового плану державного контролю;

3) характеру та кількості встановлених випадків недотримання вимог, зазначених у статті частині другій статті [A3] цього Закону;

4) заходи, у тому числі примусові, вжиті для виконання довгострокового плану державного контролю, та їх результати;

5) посилання на офіційну інтернет-сторінку компетентного органу, що містить публічну інформацію, зазначену у частині другій статті [F7] цього Закону.

2. Вимоги до структури та змісту щорічних звітів, передбачених частиною першою цієї статті визначає компетентний орган.

РОЗДІЛ X. ВИМОГИ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ЗАХОДІВ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ

Стаття [Z1]. Загальні вимоги до здійснення заходів державного контролю [див. ст. 9 Регламенту 2017/625]

1. Заходи державного контролю та інші офіційні заходи здійснюються виключно компетентним органом крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини.

У випадках, передбачених цим Законом, компетентний орган має право делегувати окремі завдання із здійснення заходів державного контролю або окремі завдання із здійснення інших офіційних заходів уповноваженим органам і фізичним особам.

2. Компетентний орган зобов'язаний здійснювати заходи державного контролю:

1) стосовно всіх операторів ринку:

2) на регулярній та безперервній основі;

3) із періодичністю, яка визначається з урахуванням та на основі ризиків, а також є достатньою для досягнення цілей цього Закону.

3. При плануванні та здійсненні заходів державного контролю мають бути взяті до уваги:

1) ризики, які пов'язані із:

видом товару, із яким працюють оператори ринку;

видом діяльності, яка знаходиться під контролем операторів ринку;

місцем здійснення діяльності та/або місцем здійснення окремих операцій операторів ринку;

використанням продуктів, процесів, матеріалів або речовин, які можуть вплинути на здоров'я рослин, або які здатні справити негативний вплив на довкілля;

2) будь-яка інформація, яка вказує на ймовірність того, що споживачі можуть бути введені в оману, зокрема, щодо природи товару, його справжності, властивостей, складу, кількості, строку придатності, країни або місця походження, способу виробництва тощо;

3) результати минулих заходів державного контролю щодо операторів ринку та історії дотримання ними вимог законодавства України у сфері захисту рослин;

4) надійність і результати власного контролю операторів ринку, який вони здійснюють власними силами або який на їх прохання здійснюють треті особи з метою підтвердження дотримання вимог законодавства України у сфері захисту рослин;

5) будь-яка інформація, яка може вказувати на недотримання вимог законодавства України у сфері захисту рослин.

4. Здійснення заходів державного контролю має бути спрямовано на попередження та виявлення можливих навмисних порушень вимог законодавства України у сфері захисту рослин, у тому числі тих, які здійснюються шляхом шахрайства та/або введення в оману.

5. Заходи державного контролю здійснюються:

1) відповідно до довгострокового плану державного контролю та щорічного плану державного контролю, передбачених статтями [D1] – [D4] цього Закону;

2) позапланово, у разі виявлення невідповідності або появи обґрунтованої підозри щодо наявності невідповідності, а також в інших встановлених законом випадках.

6. Заходи державного контролю, які здійснюється до розміщення товарів на ринку або до їх переміщення у зв'язку з видачою офіційних сертифікатів або інших офіційних підтверджень в якості умови для їх розміщення на ринку або переміщення, повинні здійснюватися відповідно до:

1) вимог законодавства України у сфері захисту рослин;

2) правил здійснення компетентним органом заходів державного

контролю та інших офіційних заходів щодо здоров'я рослин, затверджених відповідно до статті [Z8] цього Закону;

3) правил здійснення компетентним органом заходів державного контролю та інших офіційних заходів щодо засобів захисту рослин, затверджених відповідно до статті [Z9] цього Закону.

7. Заходи державного контролю здійснюються без завчасного повідомлення оператора ринку про його проведення, за винятком випадків, коли таке повідомлення є виправданим і обґрунтованим з точки зору досягнення цілей здійснення заходів державного контролю.

Заходи державного контролю, які здійснюються на вимогу оператора ринку, за рішенням компетентного органу можуть здійснюватися із завчасним повідомленням або без нього.

Здійснення заходів державного контролю із попереднім повідомленням не позбавляє компетентний орган права їх здійснення без завчасного повідомлення відповідно до абзацу першого цієї частини.

8. У разі якщо компетентний орган прийняв рішення про здійснення заходу державного контролю із завчасним повідомленням, таке повідомлення вручається (направляється) оператору ринку будь-яким способом, що забезпечує наявність доказів здійснення такого вручення (направлення).

Направлення завчасного повідомлення про здійснення заходу державного контролю поштовим відправленням або відправленням електронної пошти здійснюється на адресу місцезнаходження (місця проживання) або електронну адресу оператора ринку, які містять державні реєстри у сфері захисту рослин. Завчасне повідомлення про здійснення заходу державного контролю може бути вручене особисто під розписку керівнику (особі, яка його замінює) або належним чином уповноваженому представнику оператора ринку.

У разі прийняття компетентним органом рішення, вказаного у абзаці першому цієї частини, завчасне повідомлення про здійснення заходу державного контролю має бути вручене оператору ринку не пізніше ніж за три робочі дні до дня початку здійснення такого заходу.

9. Заходи державного контролю мають здійснюватися таким чином, щоб максимально, на скільки це можливо, але без шкоди для ефективності зазначених заходів, звести до мінімуму адміністративне навантаження та втручання у роботу операторів ринку.

10. Компетентний орган зобов'язаний здійснювати заходи державного контролю недискримінаційний спосіб, однаково, з урахуванням необхідності їх адаптації до конкретних ситуацій, та незалежно від того, чи вони:

1) розміщені на ринку України та якою є їх країна походження;

2) вивозяться з України;

3) ввозяться на митну територію України.

Стаття [Z1-1]. Організація та здійснення державного контролю та інших офіційних заходів

1. Організація та здійснення державного контролю та інших офіційних заходів відповідно до цього Закону покладаються на:

1) головного державного фітосанітарного інспектора України та його заступників;

2) головних державних фітосанітарних інспекторів Автономної Республіки Крим, а також областей та їх заступників;

3) державних фітосанітарних інспекторів.

2. Рішення державного фітосанітарного інспектора, прийняте відповідно до цього Закону та у межах його повноважень, є обов'язковим для виконання.

3. Будь-які вказівки та/або рішення будь-яких осіб не можуть бути підставою для незаконних дій або бездіяльності державних фітосанітарних інспекторів.

4. З метою належної організації державного контролю оператори ринку, які здійснюють ввезення товарів в Україну, зобов'язані завчасно повідомляти про прибуття таких товарів на відповідний призначений прикордонний інспекційний пост або у пункт пропуску в порядку та обсязі, затвердженому [МАП].

Стаття [Z2]. Оператори ринку, процеси та діяльність, що підлягають державному контролю та інших офіційних заходів [див. ст. 10 Регламенту 2017/625]

1. В обсязі, необхідному для перевірки дотримання вимог законодавства України у сфері захисту рослин, компетентний орган здійснює державний контроль:

1) товарів на будь-якій стадії виробництва, переробки, доставки, використання та/або застосування;

2) речовин, матеріалів або інших об'єктів, здатних впливати на характеристики товарів та їх відповідність встановленим вимогам на будь-якій стадії виробництва, переробки, доставки та використання;

3) операторів ринку стосовно їх діяльності, в тому числі обладнання, транспортних засобів, приміщень та інших місць, які перебувають під їх контролем, а також оточують їх та відповідну документацію.

2. З метою належної організації державного контролю компетентний орган зобов'язаний створити, своєчасно вносити зміни та підтримувати в актуальному стані державні реєстри у сфері захисту рослин, передбачені статтею

[R2] цього Закону.

Стаття [Z3]. Забезпечення прозорості заходів державного контролю та інших офіційних заходів [див. ст. 11 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган зобов'язаний здійснювати заходи державного контролю та інші офіційні заходи у спосіб, який забезпечує високий рівень їх прозорості.

2. З метою забезпечення прозорості, зазначеної у частині першій цієї статті, компетентний орган вживає таких заходів:

1) щонайменше один раз на рік надає громадськості, в тому числі шляхом оприлюднення на своїй офіційній інтернет-сторінці, узагальнену інформацію, щодо способу організації та ефективності здійснюваних заходів державного контролю.

2) забезпечує регулярне і своєчасне оприлюднення інформації про:

тип, кількість і результати здійснення заходів державного контролю;

тип і кількість виявлених випадків недотримання законодавства України про захист рослин;

тип і кількість випадків вживання компетентним органом заходів відповідно до статті [Q2] цього Закону;

тип і кількість випадків застосування санкцій, передбачених статтею [Q3] цього Закону, а також Кодексом України про адміністративні правопорушення, Кримінальним кодексом України тощо.

3. Інформація, зазначена в абзацах другому – п'ятому пункту 2 частини другої цієї статті може оприлюднюватися шляхом публікації щорічного звіту, зазначеного у статті [D6] цього Закону.

4. Компетентний орган має право оприлюднювати на своїй офіційній інтернет-сторінці, публікувати або іншим чином надавати громадськості інформацію про рейтинг окремих операторів ринку на основі результатів здійсненого одного або декількох заходів державного контролю з дотриманням наступних умов:

1) критерії визначення рейтингової оцінки є об'єктивними, прозорими і доступними для громадськості;

2) існують відповідні механізми забезпечення справедливості, послідовності і прозорості процесу визначення рейтингової оцінки.

5. Правила визначення рейтингової оцінки, зазначеної у частині четвертій цієї статті, затверджуються [МАП].

Стаття [Z4]. Документально встановлені процедури здійснення державного контролю [див. ст. 12 та частину ІІ Додатку ІІ до Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган здійснює заходи державного контролю відповідно до процедур, встановлених нормативно-правовими актами, які прийнято відповідно до цього Закону.

2. Процедури, зазначені у частині першій цієї статті, у тому числі повинні:

1) охоплювати напрямки, вказані у частині … цієї статті;

2) містити інструкції для державних фітосанітарних інспекторів, які здійснюють заходи державного контролю, у тому числі необхідність:

1) невідкладного інформування оператора ринку про будь-які недоліки у заявах та/або інших документах, які подаються ним компетентному органу з метою виконання вимог законодавства про захист рослин;

2) повідомлення оператора ринку про результати здійснення будь-яких заходів державного контролю у строк, встановлений законодавством України про захист рослин, але не більше двох робочих днів після закінчення кожної з процедур державного контролю у письмовій (електронній) формі в повному обсязі;

3) невідкладеного повідомлення оператора ринку за його запитом про очікуваний час завершення будь-яких процедур, пов’язаних із здійсненням заходів державного контролю.

3. Процедури здійснення заходів державного контролю повинні охоплювати вимоги до:

1) організації компетентного органу та відносини між компетентним органом та іншими органами державної влади, які залучені до здійснення заходів державного контролю або іншої офіційної діяльності;

2) відносини між компетентним органом та уповноваженими ним органами чи фізичними особами, яким він делегував окремі завдання із здійснення заходів державного контролю чи окремі завдання із здійснення інших офіційних заходів;

3) цілі, які заявляються, та які мають бути досягнуті через здійснення заходів державного контролю;

4) завдання, обов’язки та сфери відповідальності посадових осіб компетентного органу;

5) процедур відбору зразків, методів та порядку здійснення заходів державного контролю, включаючи лабораторні дослідження, аналіз та діагностику, інтерпретацію результатів та прийняття наступних рішень;

6) фітосанітарного моніторингу, у тому числі програми цільового фітосанітарного моніторингу;

7) процедур взаємної допомоги у випадку, якщо для здійснення заходів державного контролю вимагається участь компетентних органів інших країн;

8) дій, які мають бути вжито державним фітосанітарним інспектором після здійснення заходу державного контролю;

9) співпраці з іншими органами державної влади, крім вказаних у частині … цієї статті, установами та відомствами, офіційними лабораторіями та операторами ринку;

10) перевірки відповідності методів відбору зразків, фітосанітарної експертизи, лабораторних досліджень засобів захисту рослин та діагностики;

11) будь-якої іншої діяльності або інформації, необхідної для ефективного функціонування системи державного контролю.

4. Застосування вимог, зазначених у частині … статті …, із дотриманням умов, встановлених частиною …. цієї статті, означає виконання вимог законодавства України про захист рослин.

Положення цієї частини не поширюються на процедури державної реєстрації, передбачені цим Законом.

5. Компетентний орган повинен мати процедури здійснення контрольної перевірки.

6. Компетентний орган зобов’язаний вносити пропозиції відповідним органам влади щодо внесення змін до процедур, зазначених у частині … цієї статті, в усіх випадках, коли:

1) під час здійснення зазначених процедур, будуть виявлені недоліки таких процедур;

2) існує потреба в оновленні зазначених процедур, у тому числі внаслідок технічного прогресу та/або змін, які відбулися у міжнародних стандартах фітосанітарних заходів, інструкціях, рекомендаціях, інших документах відповідних міжнародних організацій, у законодавстві України тощо.

Стаття [Z5]. Письмовий облік заходів державного контролю [див. ст. 13 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган зобов’язаний скласти акт державного контролю або інший письмовий звіт щодо кожного заходу державного контролю, який ним здійснюється, за винятком випадків, коли в результаті здійснення заходів державного контролю було видано офіційний сертифікат чи офіційне підтвердження.

2. Акт державного контролю або інший письмовий звіт, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути складені у паперовому та/або електронному вигляді.

3. Акт а державного контролю бо інший письмовий звіт, зазначені у частині першій цієї статті, обов'язково повинні містити:

1) опис мети здійснення відповідного заходу державного контролю;

2) застосовані методи контролю;

3) результати здійснення заходу державного контролю;

4) де це доречно, заходи, вжиття яких компетентний орган вимагає від оператора ринку за результатами здійснення заходу державного контролю.

4. Крім відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, акт державного контролю повинен містити вичерпний перелік питань для перевірки дотримання оператором ринку законодавства України про захист рослин із посиланням на вимогу нормативно-правового акту (статтю, частину, пункт, підпункт, абзац тощо), яка підлягає дотриманню та/або виконанню оператором ринку.

5. Перелік питань для перевірки дотримання оператором ринку законодавства України про захист рослин, що містить акт державного контролю, є вичерпним.

6. Забороняється здійснення заходів державного контролю стосовно питань, які:

1) відсутні в акті державного контролю;

2) не містять посилань на вимогу нормативно-правового акту (статтю, пункт, підпункт, абзац тощо), яка підлягає виконанню та/або дотриманню;

3) не передбачені чинним законодавством України про захист рослин;

4) не стосуються оператора ринку щодо якого здійснюються заходи державного контролю.

7. Відбір зразків здійснюється із складанням письмового звіту у вигляді акту відбору зразків.

8. Здійснення заходів державного контролю без застосування актів державного контролю або інших письмових звітів заборонено.

9. Якщо в результаті здійснення заходів державного контролю буде виявлено невідповідність, то:

1) оператор ринку має бути невідкладно повідомлений про це компетентним органом в письмовій формі;

2) в акті державного контролю або іншому письмовому звіті наводиться детальний опис виявлених порушень із посиланням на відповідні вимоги законодавства України про захист рослин.

10. Копія акту або іншого письмового звіту, зазначеного у частині першій цієї статті, надається операторам ринку, стосовно яких здійснено заходи державного контролю, протягом трьох робочих днів після дня його завершення,

за винятком випадків, коли в результаті здійснення заходів державного контролю було видано офіційний сертифікат чи офіційне підтвердження.

11. Вимоги частини 1 – 5 цієї статті також застосовуються до уповноважених органів і фізичних осіб, яким були делеговані окремі завдання із здійснення заходів державного контролю.

12. Державні фітосанітарні інспектори, уповноважені органи, фізичні особи, яким відповідно до цього Закону делеговано окремі завдання із здійснення заходів державного контролю окремі завдання із здійснення інших офіційних заходів, а також оператори ринку мають право фіксувати процес здійснення заходів державного контролю засобами аудіо- та відеотехніки, не перешкоджаючи здійсненню відповідних заходів.

13. Форми актів державного контролю та інших письмових звітів заходу державного контролю затверджуються [МАП].

Стаття [Z6]. Спеціальні вимоги стосовно здійснення державного контролю щодо здоров'я рослин [див. ст. 22 Регламенту 2017/625]

1. З метою перевірки дотримання вимог, зазначених у пункті 1 частини другої статті [А3] цього Закону, державний контроль включає у себе, у тому числі, державний контроль щодо шкідливих організмів, рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів, а також професійних операторів та інших осіб, які підпадають під дію зазначених вимог.

2. Порядок здійснення державного контролю, зазначених у частині першій цієї статті, включаючи заходи, які можуть бути застосовані до рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів, а також порядок вжиття компетентним органом заходів за результатами державного контролю, затверджує [МАП].

3. Порядок, зазначений у частині другій цієї статті, повинен визначати у тому числі:

1) особливості здійснення заходів державного контролю щодо ввезення на митну територію України і переміщення нею конкретних рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів, що підпадають під дію вимог, зазначених у пункті 1 частини другої статті [А3] цього Закону;

2) випадки, коли компетентний орган щодо конкретних невідповідностей зобов'язаний вжити один або декілька заходів, передбачених частиною другою статті [Q1] та частино третьою статті [Q2] цього Закону.

4. Вимоги до організації здійснення заходів державного контролю, зазначених у частині першій цієї статті, а також вимоги до вжиття компетентним органом заходів за результатами державного контролю, затверджує [МАП].

5. Вимоги, зазначені у частині четвертій цієї статті, повинні визначати у тому числі:

1) мінімальну частоту здійснення заходів державного контролю у тих сферах, де потрібен мінімальний рівень державного контролю, щоб реагувати на загальновизнані небезпеки та ризики для здоров'я конкретних рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів, які мають певне походження або джерело;

2) постійну частоту здійснення компетентним органом заходів державного контролю по відношенню до операторів ринку, уповноважених видавати паспорт рослини відповідно до частини першої статті [G25] цього Закону, щодо того, чи реалізували ці оператори план управління фітосанітарним ризиком, передбачений статтею [91 Регламенту 2017/625] цього Закону, для рослин, продукції рослинного походження та інших об'єктів, які вони виробляють;

3) постійну частоту здійснення компетентним органом заходів державного контролю по відношенню до операторів ринку, уповноважених щодо нанесення маркування на дерев'яний пакувальний матеріал, вказана у пункті 1 частини першої статті [U6] цього Закону.

Стаття [Z7]. Спеціальні вимоги стосовно здійснення заходів державного контролю щодо засобів захисту рослин [див. ст. 24 Регламенту 2017/625]

1. З метою перевірки дотримання вимог, зазначених у пункті 2 частини другої статті [A3] цього Закону, заходи державного контролю включають у себе, у тому числі, державний контроль щодо діючих речовин, антидотів, синергістів, коформулантів, допоміжних речовин, а також щодо професійних користувачів, дистриб'юторів, консультантів та інших осіб, які підпадають під дію зазначених вимог.

2. Порядок здійснення заходів державного контролю, зазначених у частині першій цієї статті, включаючи заходи, які можуть бути застосовані до засобів захисту рослин та інших об'єктів, а також порядок вжиття компетентним органом заходів за результатами державного контролю, затверджує [МАП].

3. Порядок, зазначений у частині другій цієї статті, повинен визначати у тому числі:

1) особливості здійснення заходів державного контролю щодо виробництва, розміщення на ринку, ввезення на територію України, маркування, пакування, транспортування, зберігання і застосування засобів захисту рослин з метою забезпечення їх безпечного і раціонального використання, а також боротьби з їх незаконним обігом;

2) випадки, коли компетентний орган щодо конкретних невідповідностей зобов'язаний вжити один або декілька заходів, передбачених частиною другою статті [Q1] та частиною другою статті [Q2] цього Закону. Вимоги до організації здійснення заходів державного контролю, зазначених у частині першій цієї

статті, а також вимоги до вжиття компетентним органом заходів за результатами державного контролю, затверджує [МАП].

4. Вимоги, зазначені у частині четвертій цієї статті, повинні визначати у тому числі:

1) мінімальну частоту здійсняв заходів державного контролю у тих сферах, де потрібен мінімальний рівень державного контролю, щоб реагувати на небезпеки та ризики пов'язані із засобами захисту рослин та стосується виробництва, розміщення на ринку, ввезення на територію України, маркування, пакування, транспортування, зберігання і застосування засобів захисту рослин з метою забезпечення їх безпечного і раціонального використання, а також боротьби з їх незаконним обігом;

2) вимоги до збору інформації, державного моніторингу та повідомлення про підозру на отруєння спричинене засобами захисту рослин;

3) вимоги до збору інформації, а також державного моніторингу та повідомлення про незареєстровані засоби захисту рослин, у тому числі про незаконний обіг засобів захисту рослин.

5. З метою встановлення періодичності здійснення заходів державного контролю, зазначених у частині першій цієї статті, з урахуванням та на основі ризиків, компетентний орган зобов'язаний враховувати у тому числі:

1) результати відповідних заходів державного моніторингу, в тому числі щодо залишків засобів захисту рослин;

2) інформацію про незареєстровані засоби захисту рослин, в тому числі про незаконну реалізацію засобів захисту рослин, а також результати відповідних заходів державного контролю з боку інших органів державної влади;

3) інформацію про отруєння, пов'язані із засобами захисту рослин та інші надзвичайні ситуації, пов'язані із ними;

4) інформацію, яка вказує, що засіб захисту рослин, діюча речовина, її метаболіти, антидот, синергіст, коформулант, допоміжна речовина, які він містить, більше не відповідають умовам реєстрації та/або умовам розміщення засобу захисту рослин на ринку.

Стаття [Z8]. Методи і прийоми здійснення заходів державного контролю [див. ст. 14 Регламенту 2017/625]

1. Під час здійснення заходів державного контролю компетентний орган має право застосовувати методи і прийоми державного контролю які включають у себе, залежно від обставин:

1) перевірку ефективності систем контролю, які застосовують оператори ринку, та результатів, які мають місце при їх застосуванні;

2) інспектування:

обладнання, транспортних засобів, приміщень та інших місць, що перебувають під контролем оператора ринку, а також місць, що їх оточують;

товарів, включаючи напівфабрикати, сировину, інгредієнти, технологічні добавки та інші продукти, які використовуються для виробництва товарів;

дотримання вимог простежуваності, етикетування, презентації, реклами і вимог до дерев'яного пакувального матеріалу;

3) оцінку процедур належної практики захисту рослин, належної виробничої практики, належної сільськогосподарської практики та/або інших належних практик;

4) перевірку документів, перевірку записів, які стосуються забезпечення простежуваності, а також інших документів, які можуть мати відношення до оцінки дотримання вимог законодавства України у сфері захисту рослин, в тому числі, за необхідності, документи, які супроводжують будь-який товар, речовину або матеріал, які ввозяться на територію, що перебуває під контролем оператора ринку, та/або вивозяться з неї;

5) співбесіду з керівництвом оператора ринку та його співробітниками;

6) перевірку вимірювань, проведених оператором ринку, та інших результатів аналізу;

7) відбір зразків, лабораторні дослідження, аналіз та діагностику;

8) будь-які інші заходи, які необхідні для виявлення випадків невідповідності.

РОЗДІЛ XI. ВИЯВЛЕННЯ, ФІТОСАНІТАРНИЙ МОНІТОРИНГ ТА БОРОТЬБА ІЗ ШКІДЛИВИМИ ОРГАНІЗМАМИ

Стаття [G1]. Карантинний шкідливий організм [див. ст. 3 Регламенту 2016/2031]

1. Шкідливий організм є карантинним шкідливим організмом якщо він відповідає всім наступним умовам:

1) його ідентифіковано;

2) він відсутній на території України, або інформація про його присутність не відома, або він є обмежено поширеним на території України;

3) здатний до проникнення, акліматизації та поширення на території України, або, він є обмежено поширеним на території України та здатний до проникнення, акліматизації та поширення на території, де він відсутній;

4) його проникнення, акліматизація та поширення матиме неприйнятний економічний, екологічний або соціальний вплив на територію де він відсутній, або, якщо він є обмежено поширеним, на частину території, де він відсутній;

5) відомі доступні та ефективні фітосанітарні заходи для попередження

проникнення, акліматизації, поширення, або зменшення ризиків та впливу такого шкідливого організму в межах відповідної території.

2. Порядок надання шкідливому організму статусу карантинного шкідливого організму або статусу потенційного карантинного шкідливого організму затверджується [МАП].

Стаття [G2]. Карантинні шкідливі організми України [див. ст. 4 та ст. 5(2)(3) Регламенту 2016/2031]

1. Карантинний шкідливий організм є карантинним шкідливим організмом України, якщо він відповідає умовам, зазначеним у статті [G1], та якщо його включено до переліку карантинних шкідливих організмів України.

2. Перелік карантинних шкідливих організмів України затверджує [МАП] за поданням компетентного органу.

3. Перелік карантинних шкідливих організмів України включає в себе перелік карантинних шкідливих організмів, відсутніх в Україні (частина А) та перелік карантинних шкідливих організмів, які є присутніми та є обмежено поширеними на території України (частина Б).

4. [МАП] за поданням компетентного органу вносить зміни до переліку карантинних шкідливих організмів України шляхом додавання до нього або видалення з нього відповідного шкідливого організму якщо результати оцінки фітосанітарного ризику свідчать:

1) або про те, що шкідливий організм, який не включено до переліку карантинних шкідливих організмів України, відповідає умовам, які передбачені статтею [G1] цього Закону по відношенню до території України;

2) або про те, що карантинний шкідливий організм, включений до переліку карантинних шкідливих організмів України більше не відповідає одній або декільком умовам, які передбачені статтею [G1] цього Закону по відношенню до території України.

5. Компетентний орган зобов’язаний невідкладно інформувати секретаря комісії з фітосанітарних заходів, заснованої відповідно до статті XII Міжнародної конвенції про захист рослин, про внесення змін до переліку карантинних шкідливих організмів України та розміщує інформацію на офіційному веб-сайті компетентного органу.

Стаття [G3]. Заборона ввезення, переміщення, утримання, розмноження та/або вивільнення карантинних шкідливих організмів України [див. ст. 5(1) Регламенту 2016/2031]

1. Ввезення на територію України, переміщення в її межах, утримання, розмноження та/або вивільнення карантинних шкідливих організмів України

заборонено, крім випадків, передбачених, цим Законом.

Стаття [G4]. Карантинні шкідливі організми України, а також потенційні шкідливі організми України, призначені для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розмноження [див. ст. 8 Регламенту 2016/2031 та ст. 4-1 Закону «Про дозвільну систему»]

1. Ввезення на територію України, переміщення в її межах, а також утримання та розмноження карантинних шкідливих організмів України, а також потенційних шкідливих організмів України, дозволяється, якщо вони призначені для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розмноження.

2. Дії, зазначені у частині першій цієї статті, потребують отримання дозволу на ввезення та інші дії із карантинним шкідливим організмом України, або потенційним шкідливим організмом України.

3. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, передбачає необхідність перевірки та дотримання всіх наступних умов:

1) утримання карантинного шкідливого організму України, або потенційного шкідливого організму України має здійснюватися у місці та в умовах, які:

за результатами їх перевірки компетентним органом відповідають вимогам фітосанітарних заходів; та

зазначені у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті;

2) дії із карантинним шкідливим організмом України, або потенційним шкідливим організмом України виконуються на карантинній станції або у приміщенні для утримання, призначеному компетентним органом у відповідності до статті [G21] цього Закону, та які зазначені у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті;

3) дії з карантинним шкідливим організмом України, або потенційним шкідливим організмом України виконуються персоналом:

наукова та технічна компетентність якого за результатами перевірки компетентним органом є відповідною; та

який зазначено у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті;

4) карантинний шкідливий організм України, або потенційний шкідливий організм України під час ввезення, переміщення, утримання та розмноження на території України супроводжується дозволом, вказаним у частині другій цієї статті.

4. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, видається компетентним органом.

5. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, видається за умови визначення у ньому адекватних обмежень, метою яких є усунення ризику акліматизації та поширення відповідного карантинного шкідливого організму України, або потенційного шкідливого організму України.

6. Умови, які містить дозвіл, передбачений частиною другою цієї статті, мають гарантувати, що ввезення на територію України, переміщення в її межах, утримання, розмноження або/або інше використання відповідного карантинного шкідливого організму або потенційного шкідливого організму не спричиняє його закріплення та/або поширення на території України, з огляду, стосовно шкідливого організму, на:

1) сутність;

2) біологію;

3) шляхи поширення;

4) запланованих із ним дій;

5) характеру взаємодії з довкіллям;

6) інших відповідних факторів, які стосуються ризику, який являє собою відповідний шкідливий організм.

7. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, повинен також містити обмеження щодо:

1) кількості карантинних шкідливих організмів України, або потенційних шкідливих організмів України, які можуть ввозитися, переміщуватися, утримуватися, розмножуватися або використовуватися;

2) періоду часу виконання відповідних дій із ними.

8. Кількість карантинних шкідливих організмів України, або потенційних шкідливих організмів України організмів, зазначена у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті, не може перевищувати граничну потужність карантинної станції або приміщення для утримання, призначеного компетентним органом у відповідності до статті [G21] цього Закону.

9. Компетентний орган має право обмежити кількість карантинних шкідливих організмів України, або потенційних шкідливих організмів України до кількості, достатньої для здійснення відповідних дій із ними.

10. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, є чинним із дня його видачі і до закінчення періоду часу, вказано у пункті 2 частини сьомої цієї статті.

11. Дозвіл, передбачений частиною другою цієї статті, який видається на такі дії як ввезення на територію України та/або переміщення в її межах, є одноразовим.

12. Компетентний орган здійснює фітосанітарний моніторинг дотримання умов, визначених у частині третій, а також обмежень, зазначених у

частині четвертій цієї статті, а також вживає необхідних заходів у разі їх недотримання.

13. Компетентний орган має право скасувати дію дозволу, вказаного у частині другій цієї статті, у разі недотримання умов, визначених у частині третій та/або обмежень, зазначених у частині четвертій цієї статті. Карантинні шкідливі організми України, або потенційні шкідливі організми України в такому випадку підлягають знищенню під контролем державного фітосанітарного інспектора або переміщенню за заявою оператора ринку або його уповноваженої особи до іншої карантинної станції або приміщення для утримання в порядку, який затверджується МАП.

14. Порядок здійснення фітосанітарного моніторингу, передбаченого частиною дванадцятою цієї статті, затверджується [МАП].

Стаття [G5]. Порядок видачі дозволу на ввезення карантинних шкідливих організмів України, а також потенційних шкідливих організмів України, призначених для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розведення [еквівалент у законодавстві ЄС відсутній. Вимагається Законом «Про дозвільну систему»]

1. Для отримання дозволу, вказаного у частині другій статті [G4] цього Закону, оператор ринку або його уповноважена особа подає до компетентного органу відповідну заяву та додає до неї:

1) відомості про місце проведення діяльності та його статус (карантинна станція або приміщення для утримання, призначене компетентним органом у відповідності до статті [G21] цього Закону);

2) відомості про умови проведення діяльності (опис системи фітосанітарної безпеки у приміщеннях, опис процедур запланованої діяльності);

3) відомості, які підтверджують наукову і технічну компетенції персоналу, який буде задіяний, із закріпленням особи, відповідальної за здійснювану діяльність;

4) обґрунтування потрібної кількості карантинних шкідливих організмів України, або потенційних шкідливих організмів України;

5) перелік заходів, спрямованих на локалізацію та ліквідацію карантинних шкідливих організмів України, або потенційних шкідливих організмів України у разі непередбаченого їх вивільнення;

6) копію документу про внесення плати (адміністративного збору), вказаного у частині третій цієї статті.

Документи, зазначені у пунктах 1-6 цієї частини, повинні бути засвідчені підписом особи, зазначеної у частині першій цієї статті.

2. Перевірка місць та умов утримання карантинних шкідливих організмів

України, або потенційних шкідливих організмів України та здійснюваної діяльності передбачає перевірку:

1) відсутності на території прилеглої до приміщення рослин та/або організмів, які можуть бути переносником карантинних шкідливих організмів України або потенційних шкідливих організмів України;

2) наявності приміщень для утримання та обладнання;

3) обмеженості доступу до приміщень та обладнання;

4) наявності засобів та умов для знищення після діяльності;

5) системи безпеки у приміщеннях, яка гарантує ізоляцію карантинних шкідливих організмів України, або потенційних шкідливих організмів України;

6) наявності умов, які забезпечують контроль за розмноженням;

7) наявності умов, для діяльності в кількості та обсягах, заявлених особою.

3. За видачу дозволу, вказаного у частині другій статті [G4], справляється плата (адміністративний збір), що зараховується до державного бюджету та становить 0,17 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому подано заяву про видачу дозволу. Переоформлення та анулювання дозволу, вказаного у частині другій статті [G4] здійснюється безоплатно.

4. Державний фітосанітарний інспектор у строк не пізніше десяти робочих днів після дня отримання компетентним органом заяви та документів, передбачених частиною першою цієї статті, здійснює перевірку заявлених відомостей, місць та умов утримання карантинних шкідливих організмів України, або потенційних шкідливих організмів України та здійснюваної діяльності.

5. За результатами перевірки складається акт, форма якого затверджується [МАП].

6. Рішення про видачу або відмову у видачі дозволу, вказаного у частині другій статті [G4] цього Закону, приймається Головним державним фітосанітарним інспектором України (або особою, на яку покладено виконання його обов’язків), не пізніше десяти робочих днів після дня складання акту перевірки, передбаченого частиною п’ятою цієї статті.

7. Підставами для відмови у видачі дозволу, вказаного у частині другій статті [G4] цього Закону, є:

1) подання неповного пакета документів та/або інформації, передбачених частиною першою цієї статті;

2) виявлення у поданих документах та/або інформації недостовірних відомостей;

3) невідповідність заявлених відомостей, місць та/або умов вимогам частини третьої статті [G4], частини першої цієї статті та/або вимогам інших фітосанітарних заходів;

4) невідповідність розміру плати встановленому.

8. Відмова у видачі дозволу вказаного у частині другій статті [G4] з підстав, не передбачених частиною сьомої цієї статті, забороняється.

9. У разі прийняття Головним державним фітосанітарним інспектором України (або особою, на яку покладено виконання його обов'язків) рішення про відмову у видачі дозволу вказаного у частині другій статті [G4], особі, зазначеній у частині першій цієї статті, повинно бути надано рішення про таку відмову із поясненням причин посиланням на конкретні положення частини сьомої цієї статті, які є підставою для такої відмови.

10. Рішення про відмову у видачі дозволу вказаного у частині другій статті [G4] може бути оскаржене до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту рослин або суду.

11. Переоформлення та анулювання дозволу, вказаного у частині другій статті [G4] цього Закону, здійснюються з підстав, у порядку та строки, що встановлені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

12. Порядок видачі дозволу, вказаного у частині другій статті [G4] цього Закону, затверджується [КМУ].

Стаття [G6]. Повідомлення про неминучу загрозу [див. ст. 9 Регламенту (ЄС) 2016/2031]4

1. Якщо професійний оператор має докази неминучої загрози проникнення карантинного шкідливого організму України чи потенційного шкідливого організму на територію України, або ту її частину, на якій цей шкідливий організм ще не був присутній, професійний оператор зобов'язаний невідкладно повідомити компетентному органу про це.

2. Дія частини першої цієї статті також поширюється на шкідливі організми, які не включені до переліку карантинних шкідливих організмів України, якщо такі шкідливі організми підпадають під дію заходів, ухвалених відповідно до [статті 30(1) Регламенту 2031].

Стаття [G7]. Повідомлення про спалахи

1. Відповідно до міжнародних договорів України у сфері захисту рослин, компетентний орган повідомляє відповідні регіональні організації захисту рослин щодо виявлення регульованих карантинних шкідливих організмів та/або потенційних карантинних шкідливих організмів.

Стаття [G8]. Потенційний карантинний шкідливий організм

1. Якщо шкідливий організм, який не включено до переліку, передбаченого статтею [G2] цього Закону, потенційно може відповідати умовам для включення його до такого переліку, Головний державний фітосанітарний інспектор України має право прийняти рішення про визнання такого шкідливого організму потенційним карантинним шкідливим організмом.

2. Рішення, передбачене частиною першою цієї статті, може передбачати необхідність вжиття відповідних фітосанітарних заходів, які є аналогічними для карантинних шкідливих організмів України.

3. Рішення, передбачене частиною першою цієї статті не може діяти довше, ніж два місяці.

4. Рішення про визнання шкідливого організму потенційним карантинним шкідливим організмом діє, залежно від того, що станеться раніше:

або до спливу строку, на який його було прийнято (з урахуванням обмеження, передбаченого частиною третьою цієї статті);

або до набуття чинності рішенням [МАП] щодо включення потенційного карантинного шкідливого організму до переліку, передбаченого статтею [G2] цього Закону;

або до скасування Головним державним фітосанітарним інспектором України рішення про визнання шкідливого організму потенційним карантинним шкідливим організмом.

5. Головний державний фітосанітарний інспектор України приймає рішення про визнання шкідливого організму потенційним карантинним шкідливим організмом на підставі його потенційної відповідності умовам та у порядку, визначеним в статті [G1] цього Закону.

Стаття [G9]. Регульований некарантинний організм

1. Шкідливий організм є регульованим некарантинним організмом, якщо:

1) його ідентифіковано;

2) він був виявлений на території України;

3) він не належить до карантинних шкідливих організмів України або потенційних карантинних шкідливих організмів;

4) він розповсюджується з насіннєвим та/або садивним матеріалом;

5) його присутність на насіннєвому та/або садивному матеріалі має неприйнятний економічний вплив при використанні цього насіннєвого та/або садивного матеріалу;

6) існують доступні і ефективні заходи для запобігання присутності цього шкідливого організму на відповідному насіннєвому та/або садивному матеріалі.

2. Професійні оператори не повинні ввозити або переміщувати територією України регульовані некарантинні шкідливі організми та заражені ними об'єкти регулювання, крім:

1) переміщення насіннєвого та/або садивного матеріалу для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розведення чи для виставкових цілей;

2) передача насіннєвого та/або садивного матеріалу для цілей знезараження та переробки.

3. Перелік регульованих некарантинних шкідливих організмів, затверджує МАП за поданням компетентного органу. У переліку регульованих некарантинних шкідливих організмів зазначаються:

1) українські та латинські наукові назви регульованих некарантинних шкідливих організмів;

2) назви культур насіннєвого та/або садивного матеріалу з якими можуть розповсюджуватись регульовані некарантинні шкідливі організми;

3) економічний поріг шкодочинності регульованих некарантинних шкідливих організмів;

4) критерії регулювання.

Стаття [G10]. Офіційне підтвердження присутності регульованих шкідливих організмів [див. ст. 10 Регламенту (ЄС) 2016/2031]

1. Якщо державний фітосанітарний інспектор підозрює або отримав інформацію щодо присутності карантинного шкідливого організму України або потенційного карантинного шкідливого організму на території України, або в партії рослин, рослинних продуктах чи в інших об'єктах регулювання, які були ввезені, заплановані до ввезення або переміщення в межах території України, державний фітосанітарний інспектор на підставі результатів аналізів, проведених офіційною лабораторією, що була призначена компетентним органом, невідкладно надає розпорядження про застосування фітосанітарних заходів спрямованих на усунення ризику поширення такого карантинного шкідливого організму України або потенційного карантинного шкідливого організму.

2. На час очікування офіційного підтвердження присутності карантинного шкідливого організму України або потенційного карантинного шкідливого організму компетентний орган, якщо це доречно, застосовує фітосанітарні заходи для усунення ризику поширення такого шкідливого організму.

3. Розпорядження про застосування фітосанітарних заходів, спрямованих на усунення ризику поширення карантинного шкідливого організму України або потенційного карантинного шкідливого організму є обов'язковим для виконання всіма особами та органами державної влади.

Стаття [G11]. Інформація про регульовані шкідливі організми, що має надаватися професійним операторам [див. ст. 12(1) Регламенту (ЄС) 2016/2031]

1. Компетентний орган забезпечує невідкладне інформування професійних операторів, чиї рослини, рослинні продукти або інші об'єкти регулювання можуть бути зараженими регульованим шкідливим організмом, якщо будь-яка із зазначених нижче ситуацій матиме офіційне підтвердження:

1) присутність на території України регульованого шкідливого організму, про присутність якого було невідомо;

2) присутність регульованого шкідливого організму на частині території, де раніше він не був присутній;

3) присутність на території України регульованого шкідливого організму в партії рослин, рослинних продуктів або в інших об'єктах регулювання, які були ввезені, плануються до ввезення або переміщуються в межах території України.

2. Невідкладне інформування професійних операторів, передбачене частиною першою цієї статті, здійснюється компетентним органом шляхом розміщення відповідної інформації на своїй офіційній інтернет-сторінці.

Стаття [G12]. Заходи, які мають невідкладно вживатися професійними операторами [див. ст. 14 Регламенту (ЄС) 2016/2031]

1. Якщо професійний оператор підозрює або йому стало відомо про присутність регульованого шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму у рослинах, рослинних продуктах походження або в інших об'єктах регулювання, він зобов'язаний невідкладно повідомити про це компетентний орган. Одночасно, якщо це доречно, професійний оператор зобов'язаний невідкладно вжити запобіжних заходів для попередження закріплення та поширення такого шкідливого організму.

2. Компетентний орган може прийняти рішення про те, що повідомлення, зазначене у частині першій цієї статті, не вимагається, якщо про присутність відповідного шкідливого організму на відповідній території вже відомо. У такому випадку, компетентний орган інформує відповідних професійних операторів про таке рішення.

3. Якщо професійний оператор отримає офіційне підтвердження про присутність або зараження регульованим шкідливим організмом на рослинах, рослинних продуктах або інших об'єктах регулювання, що перебувають під його

контролем, він зобов'язаний проконсультуватися із компетентним органом стосовно заходів, які мають бути вжиті, та діяти, якщо це доречно, відповідно до частин четвертої – сьомої цієї статті.

4. Професійний оператор зобов'язаний невідкладно вжити заходів для запобігання поширенню шкідливого організму. Якщо компетентний орган надав розпорядження стосовно таких заходів, професійний оператор діє відповідно до такого розпорядження.

5. У разі надання компетентним органом розпорядження, професійний оператор зобов'язаний вжити заходів для знищення шкідника на рослинах, рослинних продуктах або інших об'єктах регулювання та у приміщеннях, землі, ґрунті, воді або інших заражених об'єктах, які перебувають під контролем такого оператора.

6. Якщо компетентний орган не надав інших розпоряджень, професійний оператор зобов'язаний без затримок вилучити розміщені на ринку рослини, рослинні продукти або інші об'єкти регулювання, які перебувають під контролем такого оператора, та на яких може бути присутній шкідливий організм.

7. Якщо ці рослини, рослинні продукти або інші об'єкти регулювання вибули з-під контролю професійного оператора, професійний оператор зобов'язаний, якщо компетентний орган не надав інших розпоряджень, невідкладно:

1) інформувати представників торговельних закладів, до яких були поставлені такі рослини, рослинні продукти або інші об'єкти регулювання, про присутність шкідливого організму;

2) надати таким представникам розпорядження про необхідні заходи, які мають бути вжиті ними під час перевезення відповідних рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів регулювання для зменшення ризику поширення чи вивільнення відповідних шкідливих організмів; та

3) відкликати ці рослини, рослинні продукти або інші об'єкти регулювання, якщо вони вже були реалізовані.

8. Професійний оператор за запитом компетентного органу надає йому всю необхідну інформацію, що випливає із цієї статті та яка має значення для громадськості.

9. Професійний оператор зобов'язаний виконувати розпорядження державного фітосанітарного інспектора про застосування фітосанітарних заходів.

Стаття [G13]. Заходи, що мають вживатися іншими особами, крім професійних операторів [див. ст. 15 Регламенту (ЄС) 2016/2031]

1. Якщо будь-якій особі, яка не є професійним оператором, стало відомо про присутність регульованого шкідливого організму або вона має підстави

підозрювати про таку присутність, така особа зобов'язана невідкладно повідомити про це компетентний орган. Якщо таке повідомлення було надано в формі, яка не є письмовою, компетентний орган все одно зобов'язаний його офіційно зареєструвати. За запитом компетентного органу особа, яка не є професійним оператором, надає йому всю інформацію, якою вона володіє стосовно присутності регульованого шкідливого організму.

2. Особа, яка надала повідомлення, зазначене у частині першій цієї статті, зобов'язана проконсультуватися із компетентним органом стосовно заходів, які мають вживатися, та, відповідно до розпоряджень компетентного органу, вживає необхідних заходів для запобігання поширенню такого шкідливого організму і видалення його з відповідних рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів, а також, якщо це доречно, з приміщень такої особи.

Стаття [G14]. Виключення із зобов'язань щодо надання повідомлень [див. ст. 16 Регламенту (ЄС) 2016/2031]

1. Вимоги щодо надання повідомлень, передбачені статтями [G12] та [G13], не застосовуються у випадках, якщо:

1) встановлена присутність регульованого шкідливого організму в карантинній (демаркованій) зони, створеній для утримання такого шкідливого організму відповідно до статті [G18] цього Закону;

2) встановлена присутність регульованого шкідливого організму в карантинній (демаркованій) зони та він підпадає під дію заходів зі знищення, які тривають вісім або більше років, протягом періоду цих перших восьми років.

Стаття [G15]. Локалізація та ліквідація карантинних шкідливих організмів України та потенційних карантинних шкідливих організмів [див. ст. 17 Регламенту (ЄС) 2016/2031]

1. Локалізація та ліквідація карантинних шкідливих організмів України та потенційних карантинних шкідливих організмів здійснюється у відповідності до фітосанітарних заходів.

2. Фітосанітарні заходи, які спрямовані на локалізацію та ліквідацію карантинних шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів, є обов'язковими до виконання будь-якими особами, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх посадовими особами.

3. У разі невиконання фітосанітарних заходів, спрямованих на локалізацію та ліквідацію карантинних шкідливих організмів України або потенційних карантинних шкідливих організмів, винні особи:

несуть відповідальність, визначену законом;

відшкодовують витрати, пов'язані із локалізацію та ліквідацією відповідних карантинних шкідливих організмів України або потенційних карантинних шкідливих організмів.

4. У разі невиконання фітосанітарних заходів, зазначених у частині третій цієї статті, компетентний орган здійснює заходи щодо локалізації та ліквідації карантинних шкідливих організмів України або потенційних карантинних шкідливих організмів власними силами та/або із залученням професійних операторів. У такому випадку власник об'єкта регулювання зобов'язаний відшкодувати витрати компетентного органу та/або залучених ним професійних операторів, пов'язані із локалізацією та ліквідацією карантинних шкідливих організмів України або потенційних карантинних шкідливих організмів, відповідно до виставленого компетентним органом рахунку протягом десяти робочих днів після його отримання.

Стаття [G17]. Встановлення карантинних (демаркованих) зон

[потрібні положення доопрацьовуються] [об'єднано з G18]

Стаття [G18]. Встановлення і скасування карантинної (демаркованої) зони

1. У разі виявлення карантинних шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів на території України карантинна (демаркована) зона встановлюється: у межах декількох областей Кабінетом Міністрів України за поданням Головного державного фітосанітарного інспектора України, або його заступників; на території Автономної Республіки Крим, областей, декількох районів, району, населеного пункту чи території окремого господарства - відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією за поданням відповідно головних державних фітосанітарних інспекторів чи державних фітосанітарних інспекторів.

2. Рішення про встановлення карантинної (демаркованої) зони приймається протягом доби з моменту виявлення карантинних шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів.

Орган, що приймає рішення про встановлення або скасування карантинної (демаркованої) зони протягом доби оприлюднює таке рішення в офіційних друкованих виданнях та на офіційній інтернет-сторінці компетентного органу. Рішення набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування в офіційному друкованому виданні та на офіційній інтернет-сторінці компетентного органу.

3. У рішенні про встановлення карантинної (демаркованої) зони обов'язково зазначається:

1) обставини, що спричинили прийняття такого рішення, включаючи ідентифікацію конкретного карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму;

2) межі демаркованої зони, включаючи заражену та буферну зону, на яких встановлюється карантинна (демаркована) зона;

3) час, з якого встановлюється карантинна (демаркована) зона;

4) фітосанітарні заходи, що здійснюються в демаркованій зоні, включаючи заражену та буферну зону;

5) відомості про органи, особи та людей, що здійснюють фітосанітарні заходи.

4. Фітосанітарні заходи в карантинній (демаркованій) зоні, включаючи демарковану та буферну зону є обов'язковими для виконання органами державної влади та їх посадовими особами, а також людьми і особами, що проживають або здійснюють господарську діяльність на зазначеній території.

5. Рішення про встановлення карантинної (демаркованої) зони приймається невідкладно, але не пізніше семи робочих днів після отримання подання державного фітосанітарного інспектора, Головного державного фітосанітарного інспектора області, Головного державного фітосанітарного інспектора України або їх заступників.

6. Фітосанітарні заходи на території, яка зазначена в проекті подання державного фітосанітарного інспектора про встановлення карантинної (демаркованої) зони до її офіційного встановлення та на підставі розпорядження державного фітосанітарного інспектора здійснюються невідкладно та є обов’язковими до виконання всіма особами та людьми.

7. Демаркована зона включає територію, на якій знаходяться:

1) всі рослини, відомі як заражені відповідним карантинним шкідливим організмом або потенційним карантинним шкідливим організмом;

2) всі рослини, які мають ознаки або симптоми, що вказують на можливе зараження таким карантинним шкідливим організмом або потенційним карантинним шкідливим організмом;

3) всі інші рослини, які можуть бути заражені таким карантинним шкідливим організмом або потенційним карантинним шкідливим організмом, враховуючи сприйнятливість, близькість до вогнища, загального місця виробництва / походження, якщо воно відоме;

4) земля, ґрунт, водні ресурси або інші об'єкти регулювання, які заражені або можуть бути заражені відповідним карантинним шкідливим організмом або потенційним карантинним шкідливим організмом;

5) карантинний шкідливий організм або потенційний карантинний шкідливий організм.

8. Буферна зона прилягає до демаркованої зони і оточує її.

Розмір буферної зони визначається відповідно до:

1) ризику поширення карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму за межі зараженої зони природним шляхом або в результаті людської діяльності в демаркованій зоні і навколо неї;

2) морфологічних, біологічних, фізіологічних властивостей карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного організму;

3) особливостей рельєфу, наземних водних ресурсів, будівель, насаджень рослин, які обмежують або сприяють розповсюдженню регульованого карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму.

9. Компетентний орган не менше одного разу на рік у відповідний час проводить моніторинг кожної карантинної (демаркованої) зони на предмет відстеження присутності відповідного карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму.

10. Прийняття рішення про зміну меж карантинних (демаркованих) зон, буферних зон та демаркованих зон встановлюється за результатами моніторингу. (зазначених у пункті 10.10. Регл.)

11. Порядок визначення демаркованих та буферних зон та фітосанітарні заходи, що в них здійснюються затверджуються МАП.

12. Рішення про встановлення карантинної (демаркованої) зони скасовується органом, що прийняв рішення про її встановлення, за поданням відповідних головних державних фітосанітарних інспекторів чи державних фітосанітарних інспекторів. В такому рішенні обов'язково зазначаються обставини, що спричинили скасування встановленої карантинної (демаркованої) зони та час з якого прийнято таке рішення.

13. Рішення про скасування встановленої карантинної (демаркованої) зони приймається за поданням головного державного фітосанітарного інспектора або державного фітосанітарного інспектора, якщо за результатами моніторингу в демаркованій та буферній зонах, протягом визначеного фітосанітарними заходами періоду, присутність відповідного карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму, враховуючи його біологічні особливості, не встановлено.

14. У випадку прийняття рішення про внесення змін до рішення про встановлення карантинної (демаркованої) зони, в тому числі демаркованої або буферної зони, або скасування такого рішення, державний фітосанітарний інспектор враховує такі фактори:

1) біологію карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму і відповідного переносника;

2) присутність рослин - носіїв;

3) екокліматічні умови;

4) ефективність заходів з ліквідації таких організмів.

Стаття [G19]. Фітосанітарні заходи, що застосовуються в карантинній (демаркованій) зоні

1. На підставі та в порядку, встановлених законом, в карантинній (демаркованій) зоні здійснюються такі спеціальні заходи:

1) інспектування, обстеження та фітосанітарна експертиза рослин, рослинних продуктів, інших об'єктів регулювання та обстеження території;

2) здійснення контролю за проведенням локалізації та ліквідації карантинних шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів особами, визначеними у рішенні про встановлення карантинної (демаркованої) зони;

3) заборона на вивезення з карантинної (демаркованої) зони заражених карантинними шкідливими організмами або потенційними карантинними шкідливими організмами відповідних об’єктів регулювання;

4) фізична, хімічна, біологічна обробка в тому числі і фумігація та інші ефективні види знезараження об'єктів регулювання у разі їх вивезення з демаркованої зони в зону вільну від регульованих карантинних шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів;

5) технічна переробка рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів, заражених карантинними шкідливими організмами або потенційними карантинними шкідливими організмами;

6) обмеження на культивацію рослин, збирання врожаю і подальше використання;

7) використання сортів рослин, протестованих на резистентність до відповідного карантинного шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму;

8) реєстрація заінтересованих професійних операторів;

9) обмеження на застосування приміщень, землі, води, ґрунту, субстрату, механізмів, устаткування та інших об'єктів;

10) визначення зобов'язань з інформування, фіксування даних, комунікацій і повідомлень;

11) вимога по переміщенню об’єктів регулювання з карантинної (демаркованої) зони з паспортом рослини та/або з відповідним маркуванням.

2. Рослини, продукти рослинного походження та інші об'єкти, заражені карантинними шкідливими організмами або потенційними карантинними шкідливими організмами які неможливо знезаразити або направити на технічну переробку, підлягають знищенню в порядку, встановленому законом.

3. Місцеві державні адміністрації, власники (уповноважені ними органи) морських і річкових портів (пристаней), залізничних станцій, аеропортів (аеродромів), підприємств поштового зв'язку, автовокзалів (автостанцій), посадові особи митниць та пунктів пропуску на державному кордоні України, на автомобільних шляхах сполучення повинні сприяти державним фітосанітарним інспекторам у здійсненні карантинних заходів.

4. Відшкодування збитків, завданих в результаті неправомірних дій органів і посадових осіб, які забезпечують виконання фітосанітарних заходів, здійснюється відповідно до закону.

Стаття [G20]. Карантинні станції та приміщення для утримання [див. МСФЗ № 34]

1. Метою створення та діяльності карантинних станцій та приміщень для утримання є:

1) забезпечення, щоб будь-які карантинні шкідливі організми, які можуть бути ввезені із вантажами, належним чином стримувалися і не могли бути переміщені або потрапити за межі карантинної станції та приміщення для утримання;

2) зберігання об’єктів регулювання в умовах, найбільш сприятливих для спостереження, вивчення, подальшого огляду, проведення лабораторних аналізів або обробці.

2. Карантинні станції є юридичними особами або їх відокремленими підрозділами, що належать виключно до сфери управління компетентного органу.

Приміщення для утримання є юридичними особами або їх відокремленими підрозділами, які можуть належати професійному оператору або іншому суб’єкту господарювання. Приміщення для утримання мають бути уповноважені компетентним органом.

3. Загальні вимоги до карантинних станцій та приміщень для утримання

повинні враховувати:

1) біологію рослин, біологію потенційного карантинного шкідливого організму або регульованого шкідливого організму, біологію переносників, які потенційно можуть бути пов'язані з ними та способами їх розселення і поширення;

2) запобігання потраплянню шкідливих організмів за межі станції, а також проникненню на станцію організмів із зони, що знаходиться поза карантинною станцією, і винесення карантинних шкідливих організмів із станції переносниками.

4. Спеціальні вимоги до карантинних станцій та приміщень для утримання включають:

1) вимоги до місця розташування;

2) матеріально-технічні вимоги;

3) операційні вимоги (вимоги до персоналу, до технічних і операційних процедур, до зберігання документації);

4) вимоги до діагностики і видалення карантинних шкідливих організмів або їх переносників;

5) вимоги до аудиту, включаючи його періодичність.

5. На карантинних станціях, приміщеннях для утримання та на території навколо них мають застосовуватися системи моніторингу присутності шкідливих організмів, а також виявлення і ідентифікації карантинних шкідливих організмів або потенційних переносників карантинних шкідливих організмів.

Моніторинг має проводитися персоналом, безпосередньо працюючим на карантинній станції або у приміщеннях для утримання, або, а у разі неможливості цього, іншим персоналом. Рішення щодо проведення моніторингу іншим персоналом, ніж той, що працює на карантинній станції або у приміщеннях для утримання, приймає компетентний орган.

6. Карантинні станції та приміщення для утримання повинні мати можливість звернутися за експертною допомогою і за матеріально-технічними засобами для здійснення обробок, видалення або знищення в найбільш короткий термін будь-якого зараженого рослинного матеріалу, виявленого на карантинній станції та/або у приміщені для утримання та/або навколо них.

7. Спеціальні вимоги до карантинних станцій та приміщень для утримання затверджуються [МАП].

8. Компетентний орган повинен забезпечити офіційний аудит карантинних станцій, приміщень для утримання на регулярній основі для забезпечення їх відповідності усім вимогам законодавства, встановлених до таких карантинних станцій та приміщень для утримання.

Стаття [G21]. Порядок створення карантинних станцій

1. Рішення про створення карантинної станції приймається компетентним органом.

2. Для прийняття рішення про створення карантинної станції заявник має пройти з боку компетентного органу аудит виконання вимог, встановлених законодавством для карантинних станцій (далі – аудит). Для цього заявник звертається до компетентного органу із заявою, форма якої затверджується [МАП].

3. Після отримання заяви, вказаної у частині другій цієї статті, компетентний орган визначає дату початку проведення аудиту, яка не може бути пізнішою за 10 робочих днів після дати отримання відповідної заяви. Строк проведення аудиту не може перевищувати 10 робочих днів.

4. Компетентний орган має надати заявнику один примірник акту аудиту не пізніше 5 робочих днів після дня завершення аудиту.

5. Протягом шести місяців після отримання акту аудиту заявник, посилаючись на результати аудиту, має право звернутися до Головного державного фітосанітарного інспектора України із проханням прийняти рішення про надання статусу карантинної станції.

6. Головний державний фітосанітарний інспектор України, або особа, яка виконує його обов'язки, має прийняти рішення щодо надання статусу карантинної станції протягом 10 робочих днів після дня отримання заяви, передбаченої частиною п'ятою цієї статті.

7. Карантинна станція має право розпочати свою діяльність з моменту включення відомостей про неї до державного реєстру карантинних станцій та приміщень для утримання.

8. За здійснення аудиту, вказаного у частині другій цієї статті, справляється плата (адміністративний збір), що зараховується до державного бюджету та становить [XX] розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому подано заяву, передбаченою частиною другою цієї статті.

9. Форма акту аудиту затверджується [МАП] та повинна передбачати можливість перевірки всіх вимог, що висуваються законодавством України до карантинних станцій.

Стаття [G22]. Порядок зупинки діяльності карантинних станцій та уповноваження приміщень для утримання зазначено в Т4

Стаття [G23]. Комплекс екстрених фітосанітарних заходів

1. Для окремих карантинних шкідливих організмів України та потенційних карантинних шкідливих організмів які мають високий ризик

проникнення і поширення на території України або на ту частину території України, де вони відсутні, компетентний орган складає, затверджує і підтримує в актуальному стані комплекс екстрених фітосанітарних заходів (далі – комплекс екстрених фітосанітарних заходів).

2. Комплекс екстрених фітосанітарних заходів містить інформацію про процеси прийняття рішень, процедур, програм і заходів, обов'язкових до виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, професійними операторами та іншими особами і людьми які залучаються для його реалізації, зокрема попередження проникнення, локалізації та ліквідації карантинного шкідливого організму (далі – учасники реалізації комплексу).

3. Комплекс екстрених фітосанітарних заходів розробляється з метою взаємодії та обміну інформацією між учасниками реалізації комплексу у відповідності до закону, наявності необхідних ресурсів, і процедур залучення подальших ресурсів у випадках офіційно підтвердженою або можливою присутності карантинних шкідливих організмів України та потенційних карантинних шкідливих організмів.

4. Комплекс екстрених фітосанітарних заходів щодо карантинного шкідливого організму України затверджується [КМУ] і містить заходи, які підлягають невідкладному виконанню учасниками реалізації комплексу місцевими державними адміністраціям, власниками морських і річкових портів (пристаней), залізничних станцій, аеропортів (аеродромів), підприємств поштового зв'язку, автовокзалів (автостанцій), посадових осіб митниць та пунктів пропуску на державному кордоні України, на автомобільних шляхах сполучення.

5. Комплекс екстрених заходів переглядається і підтримується в актуальному стані.

Стаття [G24]. Місця виробництва або виробничі ділянки вільні від шкідливих організмів

1. Місця виробництва або виробничі ділянки, вільні від шкідливих організмів, встановлюються у разі наявності фітосанітарних вимог країни-імпортера та на вимогу особи, що займається виробництвом об'єктів регулювання або уповноваженої нею особи.

2. Компетентний орган та особа, що займається виробництвом об'єктів регулювання, виконують процедури для встановлення та/або підтримання статусу місця виробництва або виробничої ділянки, вільних від шкідливих організмів.

3. Порядок встановлення та підтримання статусу місця виробництва або виробничої ділянки, вільних від шкідливих організмів затверджується [МАП] та такий порядок має відповідати вимогам МСФЗ №10.

4. [КМУ] встановлює розмір платежів за надання послуг, зазначених у цій статті.

Стаття [G25]. Паспорт рослин [див. ст. 84 Регламенту 2016/2031]

1. Переміщення об’єктів регулювання територією України у супроводі паспорту рослин здійснюється у випадках:

1) обігу садивного матеріалу, насіння, рослин які призначенні для посадки але які не є насінням чи садивним матеріалом та інших об’єктів регулювання які потребують фітосанітарного контролю визначені Кабінетом Міністрів України;

2) вивезення/ввезення об’єктів регулювання із/в демарковану зону, вільну зону, вільну ділянку виробництва чи вільне місце виробництва;

3) обігу об’єктів регулювання після імпорту чи реімпорту, якщо всі фітосанітарні заходи при імпорті були виконані;

4) за ініціативи особи.

2. Паспорт рослини видається у формі бланку чи етикетки.

Паспорт рослин у формі бланку видається на однорідний вантаж об’єктів регулювання, які переміщуються в одному транспортному засобі.

Паспорт рослин у формі етикетки видається на одну торгову одиницю та має бути легко помітний і чітко розбірливий, а інформація про нього незмінна і довговічна та вологостійка.

Паспорт рослин видається після імпорту чи реімпорту, для обігу об’єктів регулювання в межах країни на заміну фітосанітарного сертифікату або фітосанітарного сертифікату на реекспорт.

3. Паспорт рослин (крім насіннєвого та садивного матеріалу) видається виключно на ті об’єкти регулювання з якими може розповсюджуватись шкідливий організм:

1) за результатами виявлення якого встановлено демарковану зону;

2) від якого, встановлено вільну зону, вільну ділянку виробництва чи вільне місце виробництва;

3) від якого має бути вільний вантаж за ініціативи особи.

4. Паспорти рослин не вимагаються у випадках:

1) транзиту об’єктів регулювання територією країни в опломбованих транспортних засобах або засобах перевезення;

2) переміщення об’єктів регулювання які належать одному професійному оператору по території одного адміністративного району або міста за умови що об’єкт регулювання не вивозиться із карантинної зони;

3) експорту об’єктів регулювання.

5. Паспорти рослин не вимагаються для переміщення об’єктів регулювання, що постачаються безпосередньо кінцевим користувачам, крім випадків:

1) якщо кінцевий користувач отримує об’єкти регулювання на підставі дистанційних контрактів (придбання об’єкту регулювання через веб-ресурси);

2) якщо кінцевий користувач об’єктів регулювання, для яких вимагається паспорт рослин ввозить в вільну зону, вільну ділянку виробництва чи вільне місць виробництва;

3) якщо кінцевий користувач об’єктів регулювання, для яких вимагається паспорт рослин вивозить об’єкти регулювання із демаркованих зон.

6. Паспорт рослин видається державним фітосанітарним інспектором або уповноваженим професійним оператором під наглядом компетентного органу на кожну товарну одиницю не раніше, ніж за 14 діб до дати переміщення об'єктів регулювання територією України.

7. Паспорт рослин видається на підставі проведених фітосанітарних процедур:

1) обстеження місць виробництва об’єкту регулювання в період вегетації (там де це доречно) з відбором зразків для фітосанітарної експертизи та фітосанітарної експертизи (термін проведення фітосанітарної процедури може перевищувати 14 діб, але не більше чим один період вегетації);

2) догляду вантажу об’єкту регулювання з відбором зразків для фітосанітарної експертизи в фітосанітарних лабораторіях;

3) фітосанітарної експертизи в фітосанітарних лабораторіях;

4) інспектування транспортного засобу;

5) у випадку виявлення зараження об’єкту регулювання – після проведення ефективного знезараження.

8. Уповноважені професійні оператори видають паспорти рослин під наглядом компетентних органів виключно виключно на об’єкт регулювання який йому належить та не вивозиться/ввозиться із/в демарковану зону, вільну зону, вільну ділянку виробництва чи вільне місце виробництва, не ввозиться на територію країни шляхом імпорту чи реімпорту.

9. У випадку вивезення об’єктів регулювання з вільних зон, вільних ділянок виробництва чи вільних місць виробництва паспорт рослин видається за результатами інспектування (візуального догляду) транспортного засобу та проведення обстеження місць вирощування у період вегетації та в оптимальний час для виявлення певного шкідливого організму із застосуванням необхідного методу проведення фітосанітарної експертизи.

10. Прийняття рішення про відмову у видачі паспорту рослин або видача паспорта рослин приймається не пізніше ніж протягом 24 годин після проведення фітосанітарних процедур.

11. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі паспорту рослин є:

1) невідповідність об'єктів регулювання вимогам фітосанітарних заходів та не проведення необхідних фітосанітарних процедур;

2) виявлення зараження об'єктів регулювання регульованими шкідливими організмами.

12. У випадку виявлення шкідливого організму:

1) за результатами виявлення якого встановлено демарковану зону;

2) від якого, встановлено вільну зону, вільну ділянку виробництва чи вільне місце виробництва;

3) від якого має бути вільний вантаж за ініціативи особи;

4) відсутність реєстрації особи, яка передбачена цим Законом;

5) невідповідність наявних об'єктів регулювання, заявлених особою для переміщення територією України;

6) невиконання розпоряджень державного фітосанітарного інспектора щодо застосування фітосанітарних заходів;

7) відсутність оплати за видачу паспорту рослин.

13. Підставами для прийняття рішення про анулювання паспорту рослин є:

1) ініціатива особи, якій видано паспорт рослин;

2) порушення особою вимог фітосанітарних заходів, які визначені у паспорті рослин або були підставою щодо видачі паспорту рослин;

3) повідомлення особи про втрату паспорту рослин;

4) пошкодження паспорту рослин, що не дає можливості ідентифікувати інформацію зазначену в паспорті рослин;

5) підробка паспорту рослин;

6) рішення суду щодо анулювання паспорту рослин.

14.Уповноважений професійний оператор, який отримав вантаж з об’єктами регулювання, для обігу яких був виданий паспорт рослини, або компетентний орган, що діє за запитом професійного оператора, може видати новий паспорт рослини для такої торгової одиниці на заміну паспорта рослини, попередньо виданого для такого вантажу, за умови відсутності підстав для відмови у видачі паспорту рослин та можливості доказу відстежуваності.

15. Анулювання, переоформлення паспорту рослин здійснює державний фітосанітарний інспектор.

16. Кабінетом Міністрів України затверджує:

порядок оформлення паспорту рослин та фітосанітарні процедури що передують оформленню паспорту рослин;

порядок уповноваження професійного оператора на оформлення паспорту рослин;

порядок нагляду компетентного органу за діями професійного оператора;

розмір плати за оформлення паспорту рослин та фітосанітарних процедур що передують оформленню паспорту рослин;

форму бланків паспорту рослин та етикеток а також вимог до етикеток.

Стаття [G26]. Компенсація збитків, спричинених порушенням законодавства про захист рослин

1. Підприємства, установи, організації усіх форм власності та громадяни, які своїми діями або бездіяльністю сприяли поширенню шкідливих організмів, регульованих карантинних шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів, порушенню регламентів використання засобів захисту рослин відшкодовують завдані збитки відповідно до законодавства України.

РОЗДІЛ XII. МІЖНАРОДНА ТОРГІВЛЯ ТА МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Стаття [U1]. Призначені прикордонні інспекційні пости [див. ст. 59 Регламенту 2017/625]

1. З метою здійснення державного контролю засобів захисту рослин, державного фітосанітарного контролю вантажів, що ввозяться в Україну (у тому числі з метою транзиту), призначаються прикордонні інспекційні пости.

2. Перелік призначених прикордонних інспекційних постів із зазначенням їх місцезнаходження та видів товарів, які можуть переміщуватися через такі пости, затверджується [КМУ] за поданням [МАП].

Стаття [U2]. Вимоги, яким має відповідати призначений прикордонний інспекційний пост [див. ст. 64 Регламенту 2017/625 + стаття 11 та 46 Закону 2042]

1. Призначений прикордонний інспекційний пост розташовується у пункті пропуску через державний кордон України. У разі географічних обмежувальних чинників (розвантажувальна пристань, гірський перевал тощо) можливим є розташування призначеного прикордонного інспекційного поста на певній відстані від пункту пропуску через державний кордон України, а на залізничному транспорті - на першій станції, визначеній [КМУ].

2. Призначений прикордонний інспекційний пост повинен мати:

1) державних фітосанітарних інспекторів та інший кваліфікований

персонал, кількість яких є достатньою для організації здійснення державного контролю засобів захисту рослин, державного фітосанітарного контролю;

2) приміщення чи інші споруди, які відповідають природі та обсягу різних категорій вантажів, що підлягають державному контролю засобів захисту рослин, державному фітосанітарному контролю;

3) обладнання та приміщення чи інші умови, що дозволяють здійснювати державний контроль засобів захисту рослин, державний фітосанітарний контроль за кожною категорією вантажів, для яких прикордонний інспекційний пост є призначеним;

4) механізми, що гарантують, у відповідних випадках, доступ до будь-якого іншого обладнання, приміщень та послуг, необхідних для застосування заходів, які було вжито відповідно до статті [U10] цього Закону у випадку підозри щодо невідповідності вантажів, або щодо вантажів, які представляють ризик;

5) механізми, що гарантують, у разі виникнення непередбачених обставин, безперебійність державного контролю засобів захисту рослин, державного фітосанітарного контролю та ефективне застосування заходів, які було вжито відповідно до статі [U10] цього Закону у випадках настання непередбачуваних та несподіваних умов або подій;

6) технології та обладнання, необхідні для ефективного функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу, а також, у відповідних випадках, електронних систем управління інформацією, необхідної для обробки та обміну даними з іншими органами;

7) доступ до послуг офіційних лабораторій, здатних забезпечити лабораторні дослідження, аналізи та діагностику в належні строки та оснащені електронними системами, що забезпечують, у відповідних випадках, внесення результатів фітосанітарних експертиз (аналізів), лабораторної діагностики засобів захисту рослин, діагностики зразків до інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу;

8) відповідні механізми для правильного поводження з різними категоріями вантажів та для запобігання ризикам, які можуть місце внаслідок зараження;

9) механізми дотримання відповідних заходів безпеки з метою запобігання поширенню регульованих шкідливих організмів в Україні.

3. З метою врахування особливостей та матеріально-технічних потреб, пов’язаних із здійсненням державного контролю та застосуванням заходів, які було вжито відповідно до частини другої та десятої статі [U10] цього Закону стосовно різних категорій вантажів, [МАП] затверджує детальний перелік вимог до призначеного прикордонного інспекційного посту.

4. У випадках та за умов, затверджених [МАП], прикордонні інспекційні

пости, призначені для ввезення на територію України дерев'яного пакувального матеріалу, необробленої деревини, пиломатеріалів, тріски можуть бути звільнені від необхідності відповідати одній чи більше вимог, передбачених частиною третьою, крім пункту першого цієї статті. Такі випадки та умови мають враховувати потреби компетентного органу, який здійснює діяльність в умовах географічних обмежень та, одночасно, забезпечувати здійснення державного фітосанітарного контролю.

5. Призначений прикордонний інспекційний пост повинен перебувати під керівництвом державного фітосанітарного інспектора, який працює на цьому посту та є відповідальним за проведення державного контролю засобів захисту рослин, державного фітосанітарного контролю.

Стаття [U3]. Перелік призначених в Україні прикордонних інспекційних постів [див. ст. 60 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган оприлюднює на своїй офіційній інтернет-сторінці актуальний Перелік призначених в Україні прикордонних інспекційних постів, який містить стосовно кожного прикордонного інспекційного посту наступну інформацію:

1) контактні дані (телефон, факс, електронну пошту тощо);

2) графік роботи, включаючи робочі години;

3) точне місцезнаходження та вид транспортного сполучення (морський, річковий, поромний, повітряний, залізничний або автомобільний);

4) категорії вантажів, для яких він є призначеним.

2. Компетентний орган зобов'язаний негайно інформувати секретаря комісії з фітосанітарних заходів, заснованої відповідно до статті XII Міжнародної конвенції про захист рослин, про прийняття [КМУ] рішення про призначення прикордонного інспекційного посту для всіх або для певних категорій вантажів, для яких таке призначення було зроблено.

Стаття [U4]. Скасування призначення прикордонного інспекційного посту [див. ст. 62 Регламенту 2017/625 + ст. 46 Закону 2042]

1. Якщо призначений прикордонний інспекційний пост перестає відповідати вимогам, вказаним у статті [U2], [КМУ] за поданням компетентного органу, зобов'язаний:

1) скасувати призначення, передбачене статтею [U1] цього Закону, для всіх або для певних категорій вантажів, для яких таке призначення було зроблено; та

2) вилучити прикордонний інспекційний пост з Переліку призначених в Україні прикордонних інспекційних постів, в частині категорій вантажів, для

яких відповідне призначення було скасоване.

2. Компетентний орган зобов'язаний негайно інформувати секретаря комісії з фітосанітарних заходів, заснованої відповідно до статті XII Міжнародної конвенції про захист рослин, про прийняття [КМУ] рішення про скасування призначення прикордонного інспекційного посту для всіх або для певних категорій вантажів, для яких таке призначення було зроблено.

3. [КМУ] за поданням [МАП], має право скасувати призначення прикордонного інспекційного посту, з підстав, які є відмінними від тих, що зазначені у частині першій цієї статті.

Стаття [U5]. Зупинення дії призначення інспекційного посту [див. ст. 63 Регламенту 2017/625]

1. У випадках, коли діяльність призначеного прикордонного інспекційного посту може призвести до фітосанітарного ризику або вимоги, яким має відповідати прикордонний інспекційний пост не дотримані, компетентний орган має право прийняти рішення про зупинення дії призначення прикордонного інспекційного посту в повному обсязі чи в певній частині, що має наслідком зупинення його діяльності для всіх або для певних категорій вантажів, для яких це призначення було зроблено.

2. У випадку фітосанітарного ризику, рішення компетентного органу, зазначене у частині першій цієї статті, набуває чинності негайно.

3. Компетентний орган зобов'язаний негайно інформувати секретаря комісії з фітосанітарних заходів, заснованої відповідно до статті XII Міжнародної конвенції про захист рослин, про будь-яке зупинення дії призначення прикордонного інспекційного пункту.

4. Компетентний орган зобов'язаний негайно інформувати [органи доходів і зборів (Держмитслужбу)] та [Держприкорднслужбу] про будь-яке зупинення дії призначення прикордонного інспекційного пункту.

5. Про прийняття рішення та підстави зупинення дії призначення прикордонного інспекційного посту, компетентний орган зобов'язаний негайно вказати у переліку, зазначеному у частині першій статті [U3], оприлюднивши її на своїй офіційній інтернет-сторінці.

6. Компетентний орган зобов'язаний скасувати рішення про зупинення, дії призначення прикордонного інспекційного пункту, як тільки він переконається, що фітосанітарний ризик, згаданий у частині першій цієї статті, більше не існує або усунена невідповідність, яка були підставою для винесення рішення про зупинення дії призначення прикордонного інспекційного посту.

Стаття [U6]. Умови ввезення в Україну дерев'яного пакувального матеріалу [див. ст. 43 Регламенту 2016/2031 + ст. 77 Регламенту 2017/625 та

ISPM 15]

1. Дерев'яний пакувальний матеріал ввозиться в Україну лише за умови дотримання наступних вимог:

1) він пройшов один або декілька видів затверджених видів обробки та відповідає вимогам, що визначені у Міжнародному стандарті з фітосанітарних заходів, яким передбачено регулювання дерев'яного пакувального матеріалу в міжнародній торгівлі (далі – МСФЗ № 15);

2) містить маркування, зазначене у додатку 2 до МСФЗ № 15, яке засвідчує, що дерев'яний пакувальний матеріал пройшов обробки, вказані у пункті 1 цієї частини;

3) візуальної відсутності шкідливих організмів;

4) окорування, про яке зазначене у МСФЗ № 15.

2. Вимоги, передбачені частиною першою цієї статті не застосовуються до дерев'яного пакувального матеріалу, до якого МСФЗ № 15 не застосовується.

3. Державний фітосанітарний контроль дерев'яного пакувального матеріалу при ввезенні в Україну може проводитися за зверненням особи:

1) або у призначеному прикордонному інспекційному пості;

2) або у митниці призначення.

Державний фітосанітарний контроль дерев'яного пакувального матеріалу передбачає візуальну перевірку (інспектування) транспортного засобу, перевірку товаросупровідних документів та виконання вимог визначених у частині першій цієї статті.

4. У випадку, якщо дерев'яний пакувальний матеріал не містить маркування, вказане у пункті 1 частини першої цієї статті, або виявлено шкідливі організми, що свідчить про можливу неефективність проведеної обробки, державний фітосанітарний інспектор зобов'язаний вжити відповідні заходи, у тому, числі, за необхідності, екстрені заходи.

5. Відповідними заходами можуть бути: виокремлення дерев'яного пакувального матеріалу, який не відповідає вимогам фітосанітарних заходів, проведення його обробки з наступним маркуванням, знищення (або інше надійне знешкодження) під контролем державного фітосанітарного інспектора або повернення.

6. У випадках виявлення державним фітосанітарним інспектором невідповідності дерев'яного пакувального матеріалу фітосанітарним вимогам, зазначеним у частині першій цієї статті, компетентний орган зобов'язаний повідомити країну експортера (відправника) вантажу або, де це доречно, країну-виробника дерев'яного пакувального матеріалу.

7. Фітосанітарні правила ввезення в Україну дерев'яного пакувального матеріалу, здійснення щодо нього державного фітосанітарного контролю та

вжиття заходів у випадку виявлення невідповідності вимогам фітосанітарних заходів, затверджуються [МАП].

Стаття [U7]. Ввезення в Україну рослин, продукції рослинництва та інших об'єктів регулювання у ручній поклажі, багажі або поштовому відправленні [див. ст. 75 Регламенту 2016/2031]

1. Окремі рослини, продукція рослинництва та інші об'єкти регулювання (окрім насіння, садивного матеріалу та картоплі), що ввозяться в Україну у незначних кількостях можуть бути звільнені від вимоги надання фітосанітарного сертифікату, якщо вони відповідають всім наступним умовам:

1) ввозяться в Україну як частина багажу та/або ручної поклажі особи, що подорожує;

2) не призначені для використання у професійних та/або комерційних цілях;

3) включені до переліку, вказаного у частині другій цієї статті;

4) вільні від регульованих шкідливих організмів та потенційних карантинних шкідливих організмів, крім випадків передбачених цим Законом.

2. Перелік рослин, продукції рослинництва та інших об'єктів регулювання, що ввозяться в Україну у ручній поклажі, багажі або поштовому відправленні затверджується [МАП], який передбачає найменування рослин, продукції рослинництва та інших об'єктів регулювання та їх максимальну кількість.

3. Компетентний орган оприлюднює на своїй офіційній інтернет-сторінці актуальний перелік, зазначений у частині другій цієї статті.

Стаття [U8]. Інформація, що має надаватися особам, які подорожують, а також користувачам поштових послуг, користувачам послуг суб'єктів господарювання, що здійснюють торгівлю на підставі договорів, укладених на відстані [див. ст. 45 Регламенту 2016/2031]

1. Компетентний орган, морські порти, аеропорти та суб'єкти господарювання, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів зобов'язані доводити до відома пасажирів інформацію стосовно заборон та обмежень, встановлених щодо ввезення в Україну рослин, продукції рослинництва та інших об'єктів регулювання у багажі та/або ручній поклажі, які їх супроводжують.

Зазначену інформацію компетентний орган, морські порти, аеропорти та суб'єкти господарювання, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів надають пасажирам у вигляді, стендів, постерів та/або брошур, а також, розміщують її на своїх офіційних інтернет-сторінках.

2. Оператори ринку, що надають поштові послуги та/або оператори

ринку, що здійснюють торгівлю на підставі договорів, укладених на відстані, зобов'язані доводити до своїх клієнтів інформацію стосовно рослин, продукції рослинництва та інших об'єктів регулювання, вказану у абзаці першому цієї частини, шляхом її розміщення на своїх офіційних інтернет-сторінках.

Стаття [U9]. Державний контроль у призначеному прикордонному інспекційному пості [див. ст. 49, 51, 53(1) та 54 Регламенту 2017/625]

1. З метою перевірки дотримання фітосанітарних вимог, компетентний орган, здійснює державний контроль вантажів після їх прибуття у призначений прикордонний інспекційний пост.

2. Державний контроль у призначеному прикордонному інспекційному пості включає:

1) документальну перевірку;

2) перевірку відповідності;

3) фізичну перевірку.

3. [МАП] затверджує фітосанітарні правила ввезення вантажів в Україну, які передбачають:

1) випадки та умови, за яких компетентний орган має право дозволити подальше перевезення вантажу до місця відмінного від призначеного прикордонного інспекційного посту, до отримання ним результатів фізичних перевірок, якщо такі перевірки проводилися;

2) строки та механізми проведення документальної перевірки, перевірки відповідності та фізичної перевірки;

3) випадки та умови, за яких перевірки відповідності та фізичні перевірки перевантажених вантажів, які прибувають в Україну морським, річковим або повітряним транспортом і залишаються на тих же самих транспортних засобах для подальшого переміщення може здійснюватися в іншому призначеному прикордонному інспекційному пості ніж прикордонний інспекційний пост, через який здійснювалось ввезення вантажу в Україну;

4) випадки та умови, за яких може бути дозволено транзит вантажів, а також здійснено окремі заходи державного контролю на призначеному прикордонному інспекційному пості, в тому числі випадки та умови зберігання вантажу у митному режимі митний склад або у вільних митних зонах;

5) випадки та умови, за яких може застосовуватися відступ від правил, що стосуються перевірок відповідності та фізичних перевірок перевантажених вантажів та транзитних вантажів.

4. Перевірка відповідності та фізичні перевірки вантажів з рослинами, рослинними продуктами та інші об'єкти, можуть здійснюватися компетентним органом у митницях призначення, якщо вони відповідають вимогам,

передбаченим статтею [U2].

Стаття [U10]. Поводження з вантажами, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України, які не відповідають вимогам фітосанітарних заходів [див. ст. 65-66 Регламенту 2017/625 + п. 11 ст. 13 Директиви 2000/29 + Директиву 1994/3/ЄС]

1. Якщо за результатами державного фітосанітарного контролю вантажу, що ввозиться (пересилається) на митну територію України, виявлена його невідповідність фітосанітарним заходам, компетентний орган зобов'язаний прийняти рішення про офіційне затримання та відмовити у ввезенні в Україну.

2. У випадку прийняття рішення, зазначеного у частині першій цієї статті, компетентний орган зобов'язує власника вантажу (особу, відповідальну за вантаж), вжити один або декілька таких заходів:

1) повернути вантаж за межі України;

2) знищити вантаж;

3) піддати вантаж спеціальній обробці (переробці) або застосувати будь-які інші заходи, необхідні для забезпечення виконання фітосанітарних заходів, та, за необхідності, змінити цільове призначення;

4) переадресувати вантаж в іншу країну за умови отримання від неї офіційного повідомлення про прийняття вантажу;

5) інші заходи, за яких можливе дотримання вимог фітосанітарних заходів.

3. Заходи, зазначені в пунктах 1-3 частини другої цієї статті, мають бути виконані власником вантажу (особою, відповідальною за вантаж) з дотриманням фітосанітарних заходів, виключаючи можливість розповсюдження регульованих шкідливих організмів на території України.

4. Фітосанітарні заходи мають бути застосовані до всього вантажу, за виключенням випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

5. Фітосанітарні заходи можуть бути застосовані до частини вантажу за умови, що знищення, повернення, спеціальна обробка або інші фітосанітарні заходи стосовно частини вантажу:

1) забезпечують дотримання вимог фітосанітарних заходів;

2) не становлять ризику для здоров'я рослин і не порушують здійснення заходів державного контролю.

6. Якщо інше не передбачено цим Законом, державний фітосанітарний інспектор узгоджує одне із рішень, передбачених частиною другою цієї статті, з власником вантажу або особою, відповідальною за вантаж.

7. Державний фітосанітарний інспектор видає особі, яка є власником вантажу або його представником розпорядження щодо вжиття заходів для усунення у найкоротший термін порушення вимог фітосанітарних заходів при ввезенні рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів на митну територію України.

8. Вантаж, до якого прийнято рішення про затримання, перебуває під державним фітосанітарним контролем до моменту його повернення (вивезення), знищення або випуску у вільний обіг за результатами проведеного державного фітосанітарного контролю.

9. Компетентний орган (державний фітосанітарний інспектор) повинен негайно повідомити про затримання та відмову у ввезенні в Україну вантажу або його частини:

1) органи доходів і зборів ;

2) власника вантажу (особу, відповідальну за вантаж);

3) компетентні органи країни відправлення (походження) вантажу.

Інформування власника вантажу (особи, відповідальної за вантаж) та органів доходів і зборів здійснюються через інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу.

10. Якщо вантаж не було заявлено для здійснення державного фітосанітарного контролю, компетентний орган (державний фітосанітарний інспектор) зобов’язаний прийняти рішення про його затримання для здійснення державного фітосанітарного контролю.

11. Вантаж має бути повернуто (вивезено) до країни експортера або іншої країни в найкоротший термін з дня прийняття рішення державним фітосанітарним інспектором.

12. У випадку порушення вимог фітосанітарних заходів при ввезенні рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів на митну територію України фітосанітарний сертифікат, який супроводжував вантаж анулюється, про що зазначається державним фітосанітарним інспектором печаткою на лицьовому боці фітосанітарного сертифікату, датою про ануляцію та підписом.

13. Вантаж повертається з анульованим фітосанітарним сертифікатом, а копія зберігається щонайменше 3 роки у державного фітосанітарного інспектора, який його анулював.

14. Про порушення вимог фітосанітарних заходів при ввезенні на митну територію України рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів компетентний орган, відповідно до фітосанітарних правил ввезення рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів на митну територію України, інформує нотифікацією компетентні органи країни відправлення (походження) вантажу. Форма нотифікації затверджується [МАП].

15. Застосування заходів, зазначених у цій статті до вантажу або його

частини, здійснюються за рахунок власника вантажу (особи, відповідальної за вантаж), який зобов'язаний оплатити відповідні витрати.

Стаття [U11]. Державний контроль засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин, у пунктах пропуску на державному кордоні України

1. Державний контроль засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин , що ввозяться на митну територію України (у тому числі з метою транзиту), здійснюється компетентним у призначеному прикордонному інспекційному посту.

2. На митну територію України заборонено ввезення засобів захисту рослин, які не пройшли державну реєстрацію та не внесені до Переліку засобів захисту рослин, дозволених до використання в Україні та доповнень до нього.

3. Ввезення на митну територію України незареєстрованих засобів захисту рослин, що використовуються для державних випробувань та наукових досліджень, у науково обґрунтованих обсягах здійснюється на підставі дозволу, що видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища відповідно до Закону України «Про пестициди та агрохімікати».

4. Порядок здійснення контролю вантажів засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин, що ввозяться на митну територію України (у тому числі з метою транзиту), затверджує МАП.

5 При проведенні державного документального контролю власник вантажу засобів захисту рослин (уповноважена особа) надає державному фітосанітарному інспектору такі документи:

1) супровідні документи вантажу засобів захисту рослин;

2) фрахтовий рахунок–фактуру;

3) сертифікати якості та безпечності;

4) копію Свідоцтва про державну реєстрацію засобу захисту рослин;

5) копію рішення про внесення до державного реєстру дистриб'юторів.

Після проведення документальної перевірки на підставі Протоколу державного контролю державний фітосанітарний інспектор заповнює відповідну частину Акту про результати державного контролю засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин, підписує його та засвідчує печаткою.

6. Державний контроль відповідності вантажу засобів захисту рослин включає в себе перевірку:

1)оригінальності тари (пакування) виробника;

2)герметичності тари (пакування);

3)неушкодженості тари (пакування);

4)відповідності маркування та пакування. Кожна товарна одиниця повинна мати етикетку українською мовою з рекомендацією щодо її застосування із зазначенням культур та об'єктів, для оброблення яких призначено засоби захисту рослин, способів, норм і кратності використання, термінів вичікування, заборони та обмеження на застосування, способів і засобів їх знешкодження, а також заходів безпеки під час роботи, транспортування і зберігання, ліквідації аварійних ситуацій та їх наслідків, заходів подання першої медичної допомоги у разі отруєння;

5)терміну придатності;

6)фактичної кількості імпортованих засобів захисту рослин, з кількістю, яка вказана в супровідних документах;

7)умов транспортування вантажу. Забороняється перевозити засоби захисту рослин в одному транспортному засобі з продуктами харчування, кормами, лікарськими засобами.

Після проведення перевірки відповідності на підставі Протоколу державного контролю державний фітосанітарний інспектор заповнює відповідну частину Акту про результати державного контролю засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин, підписує його та засвідчує печаткою.

7. Підставами для проведення державного фізичного (вибіркового) контролю засобів захисту рослин, що імпортуються є:

виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання недостовірних відомостей;

відсутність сертифікатів якості виробника;

наявні ознаки пошкодження упаковки засобів захисту рослин;

відсутність на упаковках маркування.

Рішення про відбір зразку засобів захисту рослин приймає державний фітосанітарний інспектор за наявності однієї з підстав або обґрунтованої підозри.

Після проведення фізичної перевірки на підставі Протоколу державного контролю державний фітосанітарний інспектор заповнює відповідну частину Акту про результати державного контролю засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин, підписує його та засвідчує печаткою.

8. Митне оформлення вантажу засобів захисту рослин завершується виключно після завершення державного контролю засобів захисту рослин, діючих речовин та інших хімічних речовин, які можуть використовуватися для виробництва засобів захисту рослин.

9. Вантаж із засобами захисту рослин, діючими речовини та іншими хімічними речовинами, які можуть використовуватися для виробництва засобів

захисту рослин, повинен бути повернутий країні–експортеру в разі порушення вимог державного контролю засобів захисту рослин.

Стаття [U12]. Вимоги до ввезення (пересилання) вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами на митну територію України [див. ст. 48, 50, 56 п.4 Регламенту 2017/625 + МСФЗ №12]

1. Здійснення державного фітосанітарного контролю рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів, які ввозяться (пересилаються) на митну територію України, забезпечується компетентним органом.

Державний фітосанітарний контроль рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів при ввезенні на митну територію України проводиться у призначеному прикордонному інспекційному посту;

2. Вантаж із рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами приймається до перевірки державним фітосанітарним інспектором, якщо власник вантажу або його представник, надсилає в електронному вигляді через інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу у місце проведення державного фітосанітарного контролю повідомлення про надходження вантажу з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами, згідно форми, яка затверджується Фітосанітарними правилами щодо ввезення рослин, рослинних продуктів та інших обєктів на територію України і копії фітосанітарних сертифікатів та інших документів, які вимагаються згідно із законом.

3. Вантажі з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами, які ввозяться (пересилаються) на митну територію України повинні:

1) супроводжуватися оригіналами фітосанітарних сертифікатів та інших документів, які вимагаються згідно із законом;

2) або супроводжуватися електронними фітосанітарними сертифікатами, якщо це передбачено двосторонніми угодами між компетентними органами країн;

3) бути вільними від регульованих шкідливих організмів та потенційних карантинних шкідливих організмів, крім випадків передбачених цим законом.

4. Вимоги частини 3, пунктів 1 та 2 цієї статті не поширюються на рослини та продукцію рослинного походження, які знаходяться на борту транспортних засобів, які використовуються для міжнародних перевезень, та призначені для споживання персоналом і пасажирами, за умови, що вони не ввозяться на митну територію України. Такі рослини, рослинні продукти та інші об'єкти повинні бути знищені при розвантаженні, крім випадків їх перевантаження безпосередньо з транспортного засобу, що використовується для міжнародних перевезень, на інший у тому самому порту та під тим самим митним наглядом.

Стаття [U13]. Документальна перевірка вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами на державному кордоні України [див. МСФЗ 12 + ст. 54 Регламенту 2017/625 + ст. 42 Закону 2042]

1. Для кожного вантажу з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами державний фітосанітарний інспектор проводить документальну перевірку, яка передбачає перевірку:

1) фітосанітарного сертифіката та інших документів, що вимагаються згідно із законом та містять інформацію щодо відповідності вантажу законодавству у сфері карантину;

2) фітосанітарного сертифікату з метою підтвердження, що такий сертифікат:

є оригіналом;

виданий компетентним органом країни відправника та підписаний його представником;

адресований компетентному органу країни отримувача;

має форму та зміст, що відповідають формі, яка затверджена Додатком до Міжнародної конвенції про захист рослин та оформлений у відповідності до міжнародних стандартів з фітосанітарних заходів;

має заповнену додаткову декларацію, у випадку її необхідності;

виданий не більше, ніж за 14 днів до дати вивезення за межі країни, у якій він був виданий;

містить ботанічну назву рослин латинською мовою за необхідності;

надрукований або заповнений друкованими літерами від руки однією з офіційних мов ФАО, бажано англійською.

3) правильності заповнення фітосанітарного сертифікату та відповідність інформації, зазначеної у ньому іншим документам, що супроводжують вантаж.

2. Фітосанітарні сертифікати вважаються недійсними:

1) якщо вони нерозбірливо заповнені, або містять:

неповні, недостовірні, суперечливі відомості;

виправлення, які незавірені печаткою, штампом та підписом відповідальної особи, не містять дату виправлення або іншим чином сфальсифіковані.

пошкодження фітосанітарного сертифікату, що не дає можливості встановити зазначену інформацію.

2) термін дії яких закінчився;

3) без дати, печатки, підпису особи і штампа національної організації

захисту рослин, що їх видала;

4) видані на бланках невстановленої форми.

2. Якщо під час проведення документального контролю вантажу з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами, що ввозиться (пересилається) на митну територію України, з’являється обґрунтована підозра щодо невідповідності фітосанітарного сертифіката вимогам, та/або встановлюється невідповідність рослин, рослинних продуктів та інших обєктів у вантажі тим, що зазначені у фітосанітарному сертифікаті, державний фітосанітарний інспектор затримує його на призначеному прикордонному інспекційному посту та надсилає повідомлення через інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу.

3. Державний фітосанітарний інспектор після офіційного затримання вантажу або його частини протягом 24 годин повідомляє власника вантажу або особу, відповідальну за вантаж, про появу таких обставин. Компетентний орган зв’язується з компетентним органом, який видав фітосанітарний сертифікат з метою підтвердження його автентичності.

4. Якщо компетентний орган, який видав фітосанітарний сертифікат, підтверджує його прийнятність, відповідний вантаж його частина підлягає продовженню державного фітосанітарного контролю.

5. Якщо від компетентного органу, який видав фітосанітарний сертифікат, відповіді не отримано, відповідний вантаж або його частина підлягає обов’язковому проведенню фізичної перевірки із здійсненням лабораторних досліджень, аналізу та діагностики.

6. У випадку надходження у прикордонний інспекційний пост вантажу з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами без фітосанітарного сертифікату, відповідний вантаж підлягає поверненню, а у випадку відсутності фітосанітарного сертифікату на частину вантажу, ця частина підлягає поверненню до країни експорту або обов’язковому проведенню фізичної перевірки із здійсненням лабораторних досліджень, аналізу та діагностики.

7. У випадку завершення державного фітосанітарного контролю на призначеному прикордонному інспекційному посту компетентний орган забезпечує зберігання оригіналів фітосанітарних сертифікатів та інших документів, що вимагаються згідно із законом щонайменше три роки.

8. Під час проведення документальної перевірки державний фітосанітарний інспектор заповнює Протокол державного фітосанітарного контролю, форма якого затверджується Фітосанітарними правилами щодо ввезення рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів на митну територію України (далі – Протокол державного фітосанітарного контролю).

9. Після проведення документальної перевірки на підставі Протоколу державного фітосанітарного контролю державний фітосанітарний інспектор заповнює відповідну частину Акту про результати державного фітосанітарного

контролю, підписує його та засвідчує печаткою. Форма Акту про результати державного фітосанітарного контролю затверджується Фітосанітарними правилами щодо ввезення рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів на територію України.

Стаття [U14]. Перевірка відповідності вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами при ввезенні на територію України

1. Для вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами державний фітосанітарний інспектор проводить перевірку відповідності, яка передбачає:

1) перевірку наявного опломбування вантажу, здійсненого представником компетентного органу країни-експортера.

2) встановлення відповідності наявного вантажу з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами інформації, яка зазначена у фітосанітарному сертифікаті та інших документах, що супроводжують вантаж;

3) оцінку стану упаковки та маркування і відповідність інформації у фітосанітарному сертифікаті. Якщо рослини, продукція рослинного походження та інші об'єкти не упаковані, оцінюється, чи складається партія з одного типу рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів чи з різних.

2. Для проведення перевірки відповідності власник вантажу (особа, відповідальна за вантаж) зобов'язаний надати доступ до вантажу.

3. Під час проведення перевірки відповідності державний фітосанітарний інспектор заповнює Протокол державного фітосанітарного контролю.

4. Після проведення перевірки відповідності на підставі Протоколу державного фітосанітарного контролю державний фітосанітарний інспектор заповнює відповідну частину Акту про результати державного фітосанітарного контролю, підписує його та засвідчує печаткою.

Стаття [U15]. Фізична перевірка вантажів з рослинами, рослинними продуктами та інших об'єктів на призначеному прикордонному інспекційному посту (закон 2042 пункт 4 стаття 43)

1. Фізична перевірка здійснюється шляхом перевірки державним фітосанітарним інспектором транспортного засобу та рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів з метою встановлення їх відповідності вимогам фітосанітарних заходів та виявлення присутності регульованих шкідливих організмів, потенційних карантинних шкідливих організмів або ознак зараження ними.

2. Державний фітосанітарний інспектор візуально перевіряє відібрані від

рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів зразки.

3. Під час проведення фізичної перевірки лабораторні дослідження, аналіз та діагностика здійснюються у випадках:

1) невідповідності вантажу з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами вимогам фітосанітарних заходів встановленої під час документальної перевірки або перевірки відповідності;

2) виявлення державним фітосанітарним інспектором в результаті візуальної перевірки регульованих шкідливих організмів, потенційних карантинних шкідливих організмів або ознак пошкодження чи ураження ними;

3) вибірковості, частота якої визначається Головним державним фітосанітарним інспектором України один раз на рік;

4) ввезення на територію України посадкового або насіннєвого матеріалу.

4. Компетентний орган визначає частоту проведення лабораторних досліджень, аналізу та діагностики регулювання на підставі фітосанітарного ризику з урахуванням:

1) історії попередніх лабораторних досліджень, аналізу та діагностики об’єктів регулювання з урахуванням країни походження та країни експорту;

2) результатів здійснення державного фітосанітарного контролю рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів з урахуванням країни походження та країни експорту;

3) офіційного повідомлення від компетентного органу країни походження вантажу та країни експорту щодо фітосанітарного стану, місць виробництва або виробничі ділянки, вільних від шкідливих організмів та зони вирощування та виробництва у цих країнах;

4) інших критеріїв що впливають на фітосанітарний ризик.

5. Під час проведення фізичної перевірки власник вантажу (особа, відповідальна за вантаж) зобов’язаний надати доступ до вантажу та забезпечити умови для відбору зразків.

6. Транспортні засоби з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами повинні розвантажуватися у разі, якщо вантаж із рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами:

1) завантажено у такий спосіб, що одержати доступ до всього вантажу за допомогою лише одного часткового розвантаження неможливо;

2) вантаж складається з декількох партій.

7. Державний фітосанітарний інспектор після фізичної перевірки закриває та офіційно засвідчує печаткою всі відкриті упаковки з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами .

8. Після проведення фізичної перевірки на підставі Протоколу

державного фітосанітарного контролю державний фітосанітарний інспектор заповнює відповідну частину Акту про результати державного фітосанітарного контролю, підписує його та засвідчує печаткою.

9. Якщо інше не передбачено цим Законом, рослини, рослинні продукти та інші об'єкти , які ввозяться (пересилаються) на митну територію України через призначені прикордонні інспекційні пости, можуть бути випущені в обіг, лише якщо результати документальної перевірки, перевірки відповідності, а також фізичної перевірки підтверджують їх відповідність законодавству.

10. Митне оформлення вантажу завершується виключно після завершення державного фітосанітарного контролю.

11. Оформлення вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами, які ввозяться на територію України здійснюється в інформаційно-телекомунікаційній системі компетентного органу.

Стаття [U16]. Інформаційне забезпечення здійснення державного контролю засобів захисту рослин та державного фітосанітарного контролю у призначеному прикордонному інспекційному пості

1. Компетентний орган забезпечує доступ призначених прикордонних інспекційних постів та митниць призначення до інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу, яка забезпечує обмін інформацією з інформаційно-телекомунікаційною системою митного органу.

2. Відомості про результати здійснення державного контролю засобів захисту рослин та державного фітосанітарного контролю вносяться до інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу.

Стаття [U17]. Тимчасові фітосанітарні заходи щодо ввезення об'єктів регулювання на митну територію України [див. п. 5.1.6.4 МСФЗ № 20 + ст. 7 ЗУ № 2042 + ст. 49 Регламенту 2016/2031]

1. Компетентний орган приймає рішення про тимчасові фітосанітарні заходи щодо ввезення рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів на митну територію України у випадках:

1) Виявлення шкідливих організмів, статус яких не встановлено в Україні

2) відсутності інформації для проведення оцінки фітосанітарного ризику об'єкту регулювання з іншої країни;

3) підтвердження ризику проникнення регульованих шкідливих організмів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами за результатами оцінки фітосанітарного ризику.

2. Тимчасові фітосанітарні заходи щодо ввезення рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів на митну територію України передбачають

виконання однієї із дій чи процедур:

1) обов'язковості лабораторних досліджень, аналіз та діагностику вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами , що ввозяться на митну територію України;

2) розміщення вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами у карантинну станцію на встановлений період;

3) застосування додаткових фітосанітарних заходів з метою зменшення ризику проникнення регульованих шкідливих організмів разом із вантажами з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами, що ввозяться на митну територію України;

4) заборона на ввезення вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами на митну територію України.

3. Тимчасові фітосанітарні заходи передбачені у пунктах 1 - 3 частини другої цієї статті будуть переглянуті на підставі проведеної оцінки фітосанітарного ризику.

Тимчасові фітосанітарні заходи передбачені у пункті 4 частини другої цієї статті будуть переглянуті за результатами вжитих фітосанітарних заходів у країні експорту та на підставі оцінки фітосанітарного ризику.

Стаття [U18]. Обмеження ввезення (пересилання) вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами на митну територію України

1. При підтвердженні виявлення вогнища та поширення регульованого шкідливого організму або потенційного карантинного шкідливого організму на конкретній території або виробничій ділянці країни походження компетентний орган має право залежно від рівня загрози вжити один із таких заходів:

1) заборонити ввезення (пересилання) вантажів із рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами з усієї території зазначеної країни або окремої частини її території та, за необхідності, з країни транзиту;

2) встановити спеціальні умови щодо вантажів із об'єктами регулювання, які надходять з цієї країни або її окремої частини.

Стаття [U19]. Поводження з вантажами, які були вивезені (переслані) за межі митної території України та повернуті на митну територію України у зв'язку з їх невідповідністю вимогам фітосанітарних заходів країни-імпортера

1. Державний фітосанітарний інспектор дозволяє ввезення вантажів із рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами на митну територію України, які були вивезені (переслані) за межі митної території України та яким

було відмовлено у ввезенні іншою країною, якщо:

1) рослини, рослинні продукти та інші об'єкти супроводжуються оригіналом фітосанітарного сертифіката або його копією, засвідченою компетентним органом України або іншої країни, та іншими документами, які вимагаються згідно із законом, а також документом, в якому зазначаються підстави відмови у ввезенні.

2) здійснена документальна перевірка, перевірка відповідності та фізична перевірка вантажу з об'єктами регулювання.

Фітосанітарна експертиза (аналіз) вантажу здійснюється у разі появи за результатами його документальної перевірки та перевірки відповідності обґрунтованої підозри щодо невідповідності вантажу або повернення з підстав виявлення шкідливого організму.

2. Державний фітосанітарний інспектор призначеного прикордонного інспекційного поста через який ввозиться вантаж з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами на митну територію України, повідомляє про відправлення такого вантажу державного фітосанітарного інспектора, який здійснював фітосанітарні процедури до вантажу, із внесенням відповідної інформації до інформаційно-телекомунікаційної системи компетентного органу, повідомляє Головного державного фітосанітарного інспектора області до якої прибув вантаж та Головного державного фітосанітарного інспектора України.

3. Усі витрати, які виникають із виконанням цієї статті, включаючи вартість державного фітосанітарного контролю, покладаються на власника вантажу або на особу, відповідальну за вантаж, без подальшої компенсації з боку держави.

Стаття [U20]. Вимоги до транзиту (переміщення) вантажів із рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами через територію України

1. Державний фітосанітарний інспектор на призначеному прикордонному інспекційному (фітосанітарному) посту дозволяє транзит (переміщення) через територію України без права відкриття транспортного засобу або контейнеру вантажу з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами включеними до Переліку рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів для ввезення (пересилання) на митну територію України або Переліку заборонених до ввезення в Україну рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами, з урахуванням країни походження або частини країни походження.

2. Рослини, рослинні продукти та інші об'єкти повинні бути упаковані та переміщуватися у такий спосіб, що виключає будь–який ризик поширення регульованих шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів на територію України.

3. У випадку повернення вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами , які заражені регульованими шкідливими організмами або потенційними карантинними шкідливими організмами територією України, дозволяється транзит без права розкриття транспортного засобу та зміни митного режиму.

Стаття [U21]. Оцінка фітосанітарних заходів, які застосовані у країні експорту

1. Компетентний орган здійснює оцінку фітосанітарних заходів у країнах, які планують ввозити (пересилати) об’єкти регулювання на митну територію України, з метою перевірки на основі інформації, визначеної частиною […] цієї статті, відповідності (еквівалентності) системи фітосанітарних заходів країни-експортера законодавству України.

2. Оцінка фітосанітарних заходів передбачає оцінку:

1) законодавства у сфері фітосанітарних заходів, яке діє на території країни-експортера;

2) організаційної структури компетентного органу країни-експортера, його незалежності та компетенції, у тому числі його повноважень, необхідних для ефективного забезпечення дотримання законодавства на території країни-експортера, а також системи нагляду за його діяльністю;

3) рівня підготовки персоналу компетентного органу країни-експортера у сфері здійснення фітосанітарних заходів;

4) ресурсів компетентного органу країни-експортера, у тому числі засобів діагностики;

5) наявності та використання документованих систем та процедур здійснення фітосанітарних заходів;

6) фітосанітарного стану території країни-експортера;

7) обсягу та порядку здійснення країною-експортером фітосанітарних заходів до рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів , що ввозяться (пересилаються) на її територію.

3. Для забезпечення ефективності оцінки фітосанітарних заходів, які застосовані у країні країні-експортері компетентний орган має право до початку здійснення таких заходів вимагати від країни-експортера надання актуальної інформації щодо загальної організації та управління системою державного фітосанітарного контролю, яка охоплює:

1) законодавство у сфері фітосанітарних заходів, що діє на території цієї країни;

2) інформацію про процедури вирощування та державного фітосанітарного контролю рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів ;

3) процедури оцінки ризику, фактори, що беруться до уваги при визначенні належного рівня фітосанітарного захисту;

4) результати фітосанітарних заходів, що здійснюються компетентним органом країни–експортера, щодо рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів , які планується експортувати до України;

5) істотні зміни у структурі та функціонуванні системи фітосанітарних заходів країни–експортера, що сталися після попереднього отримання відповідної інформації.

До обов'язків договірної сторони-експортера відноситься надання наукової інформації, яка підтверджує, що альтернативні заходи зменшують специфічний фітосанітарний ризик і дають можливість досягти такого рівня захисту, якого потребує договірна сторона-імпортер.

4. На періодичність оцінки фітосанітарних заходів країни–експортера компетентним органом України впливає:

1) зміни у законодавстві країни-експортера;

2) обсяги і характеру імпорту з країни-експортера;

3) результатів фітосанітарних заходів, здійснених компетентним органом України в країні-експортері;

4) результатів заходів державного фітосанітарного контролю під час імпорту з країни-експортера та інших фітосанітарних заходів до вантажів, що походять (надходять) з країни-експортера;

5) інформації, отриманої від міжнародних та регіональних організацій у сфері захисту рослин або з інших джерел;

6) інформації про появу регульованих шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів внаслідок імпорту відповідних видів об'єктів.

Стаття [U22]. Ввезення окремих видів рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів, призначених для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розведення [див. ст. 48 Регламенту 2016/2031 та ст. 4-1 Закону «Про дозвільну систему»]

1. Ввезення на територію України, переміщення в її межах, а також утримання та розмноження рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів, які заборонені до ввезення в Україну дозволяється, якщо вони призначені для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розмноження.

2. Дії, зазначені у частині першій цієї статті, потребують отримання дозволу на ввезення та інші дії з рослинами, рослинними продуктами та іншими об'єктами.

3.Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, передбачає необхідність перевірки та дотримання всіх наступних умов:

1) утримання рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів має здійснюватися у місці та в умовах, які за результатами їх перевірки компетентним органом відповідають вимогам фітосанітарних заходів, та зазначені у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті;

2) дії з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами виконуються на карантинній станції або у приміщенні для утримання, призначеному компетентним органом, та які зазначені у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті;

3) дії з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами виконуються персоналом, наукова та технічна компетентність якого за результатами перевірки компетентним органом є відповідною та який зазначено у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті.

4. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, видається компетентним органом.

5. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, видається за умови визначення у ньому адекватних обмежень, метою яких є усунення ризику акліматизації та поширення регульованого шкідливого організму України або потенційного шкідливого організму України.

6. Компетентний орган визначає умови та зазначає їх у дозволі, за якими рослини, рослинні продукти та інші об’єкти ввозяться та використовуються на території України.

7. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, повинен також містити обмеження щодо:

кількості рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів, які можуть ввозитися, переміщуватися, утримуватися, розмножуватися або використовуватися;

періоду часу виконання відповідних дій із ними.

8. Кількість рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів зазначена у дозволі, вказаному у частині другій цієї статті, не може перевищувати граничну потужність карантинної станції або приміщення для утримання.

9. Компетентний орган має право обмежити кількість рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів до кількості, достатньої для здійснення відповідних дій із ними.

10. Дозвіл, вказаний у частині другій цієї статті, є чинним із дня його видачі і до закінчення періоду часу, вказаного у частини сьомій цієї статті.

11. При оформленні дозволу, вказаному у частині другій цієї статті враховується:

1) сутність об’єкта для ввезення;
2) біологія об’єкта;
3) можливі шляхи поширення, шкодочинність та взаємодія з довкіллям;
4) заплановані дії;
5) країна експорту;
6) інші фактори, що стосуються ризику.

12. Дозвіл, передбачений частиною другою цієї статті, який видається на такі дії як ввезення на територію України та/або переміщення в її межах, є одноразовим.

13. Компетентний орган здійснює фітосанітарний моніторинг дотримання умов, визначених у частині ….., а також обмежень, зазначених у частині …. цієї статті, а також вживає необхідних заходів у разі їх недотримання

14. Компетентний орган має право скасувати дію дозволу, вказаного у частині …. цієї статті, у разі недотримання умов, визначених у частині … та/або обмежень, зазначених у частині ….. цієї статті.

15. Порядок здійснення фітосанітарного моніторингу, передбаченого частиною ……цієї статті, затверджується [МАП].

Стаття [22[1]]. Дозвіл на ввезення та/або інші дії з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами, які заборонені до ввезення в Україну [еквівалент у законодавстві ЄС відсутній. Вимагається Законом «Про дозвільну систему»]

1. Для отримання дозволу, вказаного у частині … статті …… цього Закону, оператор ринку або його уповноважена особа подає до компетентного органу відповідну заяву та додає до неї:

1) обгрунтування для проведення офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, сортового відбору або розмноження;

2) відомості про місце проведення діяльності та його статус (карантинна станція або приміщення для утримання, призначене компетентним органом у відповідності до статті … цього Закону);

3) відомості про умови проведення діяльності (опис системи фітосанітарної безпеки у приміщеннях, опис процедур запланованої діяльності);

4) відомості, які підтверджують наукову і технічну компетенції персоналу, який буде задіяний, із закріпленням особи, відповідальної за здійснювану діяльність;

5) обґрунтування потрібної кількості рослин, рослинних продуктів та інших об’єктів;

6) перелік заходів, спрямованих на локалізацію та ліквідацію шкідливих організмів у разі непередбаченого їх вивільнення;

7) копію документу про внесення плати (адміністративного збору),

вказаного у частині третій цієї статті.

Документи, зазначені у пунктах 1-7 цієї частини, повинні бути засвідчені підписом особи, зазначеної у частині першій цієї статті.

13. Протягом 15 днів після отримання заяви компетентний орган для дій зазначених у частині 1 статті U22 та здійснює перевірку місць та умов, передбачає перевірку:

1) відсутності на території прилеглої до карантинної станції або приміщення для утримання рослин, рослинних продуктів або інших об'єктів;

2) наявності приміщень для утримання та обладнання;

3) обмеженості доступу до приміщень та обладнання;

4) наявності засобів та умов для знищення після діяльності;

5) системи безпеки у приміщеннях, яка гарантує ізоляцію об'єктів регулювання та розповсюдження рослин, рослинних продуктів та інших об'єктів;

6) наявності умов, які забезпечують контроль за розмноженням;

7) наявності умов, для діяльності в кількості та обсягах, заявлених особою.

14. За видачу дозволу, вказаного у частині другій цієї статті, справляється плата (адміністративний збір), що зараховується до державного бюджету та становить 0,17 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому подано заяву про видачу імпортного дозволу. Переоформлення та анулювання дозволу здійснюється безоплатно.

15. За результатами перевірки складається акт, форма якого затверджується [МАП].

16. Рішення про видачу або відмову у видачі дозволу, вказаного у частині другій статті … цього Закону, приймається Головним державним фітосанітарним інспектором України (або особою, на яку покладено виконання його обов'язків), не пізніше десяти робочих днів після дня надання акту перевірки, передбаченого частиною п'ятою цієї статті.

17. Підставами для відмови у видачі дозволу, вказаного у частині другій статті … цього Закону, є:

1) подання неповного пакета документів та/або інформації, передбачених частиною першою цієї статті;

2) виявлення у поданих документах та/або інформації недостовірних відомостей;

3) невідповідність заявлених відомостей, місць та/або умов вимогам частини третьої статті …, частини першої цієї статті та/або вимогам інших фітосанітарних заходів;

4) невідповідність розміру плати встановленому.

18. Відмова у видачі дозволу на ввезення об’єкту регулювання з підстав, не передбачених частиною ….цієї статті, забороняється.

19. Підставами для анулювання дозволу, вказаного у частині ….статті … цього Закону є:

1) виявлення регульованих шкідливих організмів або потенційних карантинних шкідливих організмів на прилеглій до карантинній станції території або приміщень для утримання;

2) виявлення у поданих документах та/або інформації недостовірних відомостей;

3) недотримання умов, зазначених у дозволі.

20. У разі прийняття Головним державним фітосанітарним інспектором України (або особою, на яку покладено виконання його обов’язків) рішення про відмову у видачі дозволу на ввезення об’єкту регулювання, особі, зазначеній у частині першій цієї статті, повинно бути надано рішення про таку відмову із поясненням причин посиланням на конкретні положення частини ….цієї статті, які є підставою для такої відмови.

21. Рішення про відмову у видачі дозволу на ввезення об’єкту регулювання може бути оскаржене до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту рослин або суду.

22. Переоформлення та анулювання дозволу, вказаного у частині другій статті …. цього Закону, здійснюються з підстав, у порядку та строки, що встановлені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

23. Порядок видачі дозволу, вказаного у частині другій статті …. цього Закону, затверджується [КМУ].

Стаття [U23]. Державний фітосанітарний контроль вантажів з рослинами, рослинними продуктами та іншими об’єктами, які експортуються або реекспортуються.

1. Імпорт, експорт, реекспорт об’єктів регулювання, включених до переліку об’єктів регулювання здійснюється в супроводі оригіналу фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт та/або іншої документації за запитом країни призначення.

2. Фітосанітарний сертифікат або фітосанітарний сертифікат на реекспорт видається державним фітосанітарним інспектором не раніше, ніж за 14 діб до дати переміщення об’єктів регулювання на підставі проведених фітосанітарних процедур. Фітосанітарний сертифікат або фітосанітарний сертифікат на реекспорт також може видаватися на рослини, продукція рослинного походження, упаковки, засоби перевезення, контейнери, ґрунт та

будь-які інші організми, об’єкти або матеріали, здатні переносити чи поширювати шкідливі організми, не включені до переліку об’єктів регулювання, за запитом особи, яка здійснює переміщення вантажу з такими об’єктами.

3. Державний фітосанітарний інспектор зобов’язаний видати заявнику фітосанітарний сертифікат або фітосанітарний сертифікат на реекспорт чи прийняти рішення про відмову у його видачі протягом 4 годин після проведення необхідних фітосанітарних процедур.

4. Рішення про відмову у видачі фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт надається особі у письмовій формі.

5. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт є:

1) невідповідність об’єктів регулювання вимогам фітосанітарних заходів країни імпортера;

2) виявлення зараження об’єктів регулювання шкідливими організмами з урахуванням вимог країни імпортера;

3) відсутність реєстрації особи, яка передбачена цим Законом;

4) невідповідність наявних об’єктів регулювання заявленим особою для переміщення;

5) невиконання розпоряджень державного фітосанітарного інспектора щодо застосування фітосанітарних заходів;

6) відсутність оплати за видачу фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт.

6. Підставами для анулювання фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт є:

1) повідомлення особи про втрату фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт;

2) зміна способу транспортування або транспортного засобу;

3) підробка фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт;

4) пошкодження фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт, що не дає можливості визначити фітосанітарний стан об’єктів регулювання;

5) ініціатива особи.

7. Переоформлення фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт здійснюється за зверненням особи у випадках неможливості повторного зараження вантажу об’єктів регулювання, що експортується.

8. Рішення про відмову у видачі фітосанітарного сертифіката або

фітосанітарного сертифіката на реекспорт може бути оскаржено до компетентного органу, або до суду.

9. Заява про оскарження рішення про відмову у видачі фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт подається до компетентного органу, у строк, що не перевищує 10 днів після одержання відповідного рішення. Заява розглядається не пізніше двох робочих днів після її подання.

10. Про результати розгляду заявник повідомляється у письмовій формі.

11. Особа, яка у встановленому порядку надала державному фітосанітарному інспектору всі необхідні документи та здійснила оплату і не отримала у визначені терміни рішення про видачу або відмову у видачі фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт, має право здійснити задекларoване переміщення об’єктів регулювання та отримати відшкодування шкоди, завданої внаслідок неотримання такого рішення.

12. Фітосанітарний сертифікат або фітосанітарний сертифікат на реекспорт повинен мати серійний номер та відповідати типовим сертифікатам міжнародних організацій і в разі потреби містити додаткову декларацію, визначену країною призначення.

13. Фітосанітарні сертифікати або фітосанітарний сертифікат на реекспорт переоформлюються у випадку:

1) заяви особи про переоформлення фітосанітарного сертифікату або фітосанітарного сертифікату на реекспорт з причини зміни адреси отримувача вантажу, зміни пункту ввезення, зміни країни призначення або пошкодження фітосанітарного сертифікату за умови відповідності об’єктів регулювання фітосанітарному стану та фітосанітарним заходам країни до якої експортується об’єкт регулювання;

2) наявності документів чи інформації що підтверджує проведення фітосанітарних процедур які були підставою для оформлення фітосанітарного сертифікату або фітосанітарного сертифікату на реекспорт який буде переоформлено;

3) наявності оплати за переоформлення фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт;

4) наявності заяви особи про анулювання фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт який необхідно переоформити.

5) Підставами для відмови у переоформленні фітосанітарного сертифікату або фітосанітарного сертифікату на реекспорт є:

6) невідповідність об’єктів регулювання фітосанітарному стану та фітосанітарним заходам країни до якої експортується об’єкт регулювання;

7) відсутність документів чи інформації що підтверджує проведення фітосанітарних процедур які були підставою для оформлення фітосанітарного

сертифікату або фітосанітарного сертифікату на реекспорт який буде переоформлено;

8) відсутність оплати за переоформлення фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт та заяви особи про анулювання фітосанітарного сертифікату на реекспорт який буде переоформлено.

14. У випадку переоформлення фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт:

1) державний фітосанітарний інспектор в графі додаткова декларація зазначається інформацію про реквізити фітосанітарного сертифіката який було анульовано;

2) компетентний орган повідомляє компетентний орган країни призначення яку було зазначено в анульованому фітосанітарному сертифікаті про дату та номер анульованого фітосанітарного сертифікату або фітосанітарного на реекспорт.

15.Переоформлений фітосанітарний сертифікат повинен містити інформацію про анульований фітосанітарний сертифікат.

Стаття [U24]. Передекспортні фітосанітарні сертифікати

1. Передекспортний фітосанітарний сертифікат є документом, який служить основою для видачі фітосанітарного сертифіката. Передекспортний фітосанітарний сертифікат видається компетентним органом на підставі проведених фітосанітарних процедур в місцях, де рослини, рослинні продукти або інші об'єкти вирощуються, виробляються, зберігаються або обробляються.

2. Передекспортний фітосанітарний сертифікат видається тільки в тих випадках, коли фітосанітарні заходи країни-імпортера вимагають інформації або дій з місць, де рослини, рослинні продукти або інші об'єкти були вирощені, виготовлені, збережені або оброблені, і цю інформацію не можливо відстежити використовуючи інформацію зазначену в паспорті рослин або документацією яка була підставою для видачі паспорту рослин.

3. У випадку відповідності інформації зазначеної в паспорті рослин або документації яка була підставою для видачі паспорту рослин фітосанітарним заходи країни-імпортера, така документація використовується як передекспортний сертифікат.

4. Передекспортний фітосанітарний сертифікат супроводжує об’єкти регулювання до місця, в якому накопичується партія об’єктів регулювання для експорту або в місця з яких експортуються рослини, рослинні продукти або інші об'єкти.

5. Державний фітосанітарний інспектор територіального органу компетентного органу регіону в якому ці об'єкти регулювання вирощуються, виробляються, зберігаються або переробляються (далі – державний

фітосанітарний інспектор територіального органу місця походження об'єкту регулювання) надає територіальному органу компетентного органу регіону, з якого планується експорт об'єкта регулювання, необхідну фітосанітарну інформацію, яка є підставою для видачі фітосанітарного сертифіката.

6. Обмін інформацією, відбувається за формою документа передекспортний сертифікат, в якому державний фітосанітарний інспектор територіального органу місця походження об'єкту регулювання вказує що до об'єктів регулювання було вжито відповідні фітосанітарні заходи, які вимагає країна імпортер, зокрема:

1) відсутні або наявні шкідливі організми з максимально допустимою кількістю, яку дозволяє для ввезення країна імпорту;

2) походження об'єкту регулювання, що належить до конкретного місця виробництва, дільнки або території виробництва;

3) статус шкідливих організмів в полі, місці виробництва або місці походження об'єктів регулювання;

4) відповідні результати інспектування, відбору зразків та фітосанітарної експертизи об'єктів регулювання;

5) фітосанітарні процедури, які застосовувались при виробництві або переробці об'єктів регулювання.

7. Передекспортний сертифікат видається за заявою професійного оператора державним фітосанітарним інспектором територіального органу місця походження об'єкту регулювання до тих пір, поки такі об'єкти регулювання знаходились під відповідальністю професійного оператора.

8. Передекспортний сертифікат супроводжує об'єкти регулювання під час переміщення по території України до місця формування експортної партії.

9. Передекспортний сертифікат видається у випадку проведення фітосанітарних процедур, які відповідають умовам однієї або декількох країн імпортерів.

10. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі перед експортного є:

1) невідповідність об'єктів регулювання вимогам фітосанітарних заходів країни імпортера;

2) виявлення зараження об'єктів регулювання шкідливими організмами

з урахуванням вимог країни імпортера;

3) відсутність реєстрації особи, передбаченої цим Законом;

4) невідповідність наявних об'єктів регулювання заявленим особою для переміщення;

5) невиконання розпоряджень державного фітосанітарного інспектора щодо застосування фітосанітарних заходів;

6) відсутність оплати за видачу передекспортного сертифіката .

11. Підставами для анулювання передекспортного сертифіката є:

1) повідомлення особи про втрату передекспортного сертифіката;

2) зміна способу транспортування або транспортного засобу;

3) підробка передекспортного сертифіката ;

4) пошкодження передекспортного сертифіката, що не дає можливості визначити фітосанітарний стан об'єктів регулювання.

12. Порядок оформлення передекспортного сертифіката визначається Кабінетом Міністрів України.

13. Плата за видачу передекспортного сертифіката справляється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття [U25]. Міжнародне співробітництво у сфері захисту рослин

1. Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері захисту рослин на основі членства в Міжнародній конвенції про захист рослин, регіональних організаціях із захисту рослин, інших міжнародних та регіональних організаціях, які опікуються питаннями захисту рослин, багатосторонніх та двосторонніх угод.

2. Участь України у міжнародному співробітництві у сфері захисту рослин здійснюється в порядку, встановленому законодавством України, шляхом:

1) проведення спільних наукових досліджень;

2) розроблення і реалізації міжнародних програм із захисту рослин;

3) здійснення взаємного обміну інформацією у сфері захисту рослин, вивчення міжнародного досвіду;

4) проведення та участі у міжнародних конференціях, конгресах, симпозіумах, виставках тощо.

Стаття [U26]. Визначення еквівалентності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні [див. ст. 5 Угоди СОТ СФЗ, п. 1.10 Стандарту МСФЗ № 1, Стандарт МСФЗ № 24]

1. Фітосанітарні заходи, які здійснюються в іншій країні, вважаються еквівалентними тим, що застосовуються в Україні, якщо така інша країна на основі науково обґрунтованої інформації доведе, що ці заходи відповідають належному рівню фітосанітарного захисту або перевищують його порівняно з тими, що застосовуються в Україні.

2. Визначення ефективності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні, здійснюється відповідно до критеріїв, встановлених Секретаріатом Міжнародної конвенції з захисту рослин.

3. При визначенні ефективності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні, у тому числі враховується частота визнання недійсними фітосанітарних сертифікатів, які засвідчують відсутність регульованих шкідливих організмів у вантажі з об’єктами регулювання, що імпортується, які були видані компетентним органом іншої країни на вантаж, але були визнані недійсними в результаті фізичної перевірки із здійсненням лабораторних досліджень, аналізу та діагностики зразків цього вантажу.

4. Усі розглянуті фактори та відповідні висновки, зроблені під час оцінки ефективності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні, документуються та піддаються оцінці ефективності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні за її запитом. У разі якщо компетентний орган іншої країни звертається із запитом про проведення консультацій та надання коментарів щодо оцінки ефективності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні, розпочинаються консультації, а результати та пояснення аналізуються на предмет наявності підстав перегляду оцінки ефективності фітосанітарних заходів, які здійснюються в іншій країні.

Стаття [U27]. Договори про визнання еквівалентності фітосанітарних заходів – віднесено С7

РОЗДІЛ XIII. ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Стаття [Q1]. Загальні обов’язки компетентного органу при

застосуванні примусових заходів [див. ст. 137 Регламенту 2017/625]

1. При застосуванні вимог, передбачених статтями [Q1] - [Q4] цього Закону, компетентний орган зобов'язаний віддавати пріоритет тим заходам, які необхідно вжити для усунення або обмеження ризиків для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин, а також довкілля.

2. У випадку наявності у компетентного органу обґрунтованої підозри щодо наявності порушення вимог законодавства України про захист рослин, зазначений орган зобов'язаний здійснити заходи державного контролю та інші офіційні заходи, щоб підтвердити або виключити таку підозру.

3. Заходи, які застосовуються відповідно до частини другої цієї статті, за необхідності також можуть включати у себе:

1) здійснення посиленого державного контролю та інших офіційних заходів за відповідними товарами і операторами протягом відповідного періоду часу;

2) офіційне затримання товарів, будь-яких недозволених, незареєстрованих речовин або продуктів залежно від обставин.

Стаття [Q2]. Заходи у випадку виявлення порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 138 Регламенту 2017/625]

1. Якщо компетентний орган виявив порушення вимог законодавства України про захист рослин, зазначений орган зобов'язаний:

1) вжити будь-які заходи, необхідні для з'ясування першопричин виникнення порушення вимог законодавства України про захист рослин, ступеню недотримання встановлених вимог, ступеню відповідальності оператора ринку;

2) вжити відповідні заходи для забезпечення того, щоб відповідний оператор ринку усунув порушення вимог законодавства України про захист рослин, а також запобігав подальшим випадкам виникнення таких порушень.

2. Для визначення того, які саме заходи слід вжити, компетентний орган зобов'язаний враховувати характер порушення вимог законодавства України про захист рослин, а також останні записи оператора щодо дотримання таких вимог.

3. Діючи відповідно до частини першої цієї статті, компетентний орган зобов'язаний вживати будь-які заходи, які він вважає необхідними для забезпечення дотримання вимог законодавства про захист рослин, в тому числі, але не виключно, наступні:

1) вимагати здійснення знезараження товарів, заміни етикеток, маркування або коригування інформації, яка надається споживачам;

2) обмежувати або забороняти розміщення на ринку, обіг, переміщення, ввезення на територію України або вивезення з неї відповідних товарів.

Забороняти повернення відповідних товарів до країни відправлення або вимагати їх повернення до країни відправлення;

3) вимагати від оператора ринку збільшити частоту здійснення власного контролю;

4) визначити відповідні види товарів або види діяльності оператора ринку такими, що підпадають під посилені заходи державного контролю;

5) вимагати відкликання, вилучення, переміщення і знищення товарів, дозволяючи, де це можливо, використання відповідних товарів для цілей, які є відмінними від тих, для яких вони були спочатку призначені;

6) вимагати на відповідний період часу ізоляції та/або закриття певної частини або всієї діяльності оператора ринку або діяльності його відділень, ділянок, обладнання, приміщень чи інших територій;

7) вимагати припинення на відповідний період часу певної частини або всієї діяльності оператора ринку та, де це доречно, діяльності відповідних інтернет-сторінок, якими відповідний оператор ринку керує та/або використовує для здійснення відповідної діяльності;

8) приймати рішення про призупинення або скасування державної реєстрації, уповноваження, [доповнити за потреби іншими діями].

4. Компетентний орган зобов’язаний у письмовій формі надати оператору ринку або його представнику:

1) рішення щодо дій або заходів, які мають бути вжиті оператором ринку відповідно до частин першої та третьої цієї статті, а також інформацію щодо причин прийняття компетентним органом такого рішення;

2) вичерпну інформацію щодо права оператора ринку на оскарження такого рішення, включаючи інформацію щодо порядку і строків такого оскарження.

5. Всі витрати, які мають місце у зв’язку із виконанням рішення компетентного органу, прийнятого відповідно до цієї статті, здійснюються за власний рахунок оператора ринку, на якого покладено обов’язок виконання такого рішення.

6. У разі видачі офіційних сертифікатів, які є підробленими, або містять недостовірну інформацію, або інформацію, що вводить в оману, а також у випадку інших зловживань, пов’язаних із офіційними сертифікатами, компетентний орган зобов’язаний вжити відповідних заходів, у тому числі:

1) тимчасово відсторонити особу, уповноважену засвідчувати документи, від виконання ним своїх обов’язків;

2) відкликати право зазначеної особи підписувати офіційні сертифікати;

3) направити до правоохоронних органів заяву щодо виявлених правопорушень та щодо притягнення відповідних осіб до відповідальності,

встановленої законом;

4) вжити будь-які інші заходи, метою яких є не допущення повторення правопорушень, зазначених у абзаці першому цієї частини.

Стаття [Q3]. Вимоги до застосовуваних санкцій [див. ст. 17 Директиви 2009/128, ст. 72 Регламенту 1107/2009, ст. 139 Регламенту 2017/625]

1. Якщо компетентний орган виявив порушення вимог законодавства України про захист рослин, зазначений орган має право застосування адміністративних стягнень та інших санкцій, передбачених Кодексом України про адміністративні правопорушення, цим, а також іншими законами України.

2. У разі застосування адміністративних стягнень та інших санкцій, зазначених у частині першій цієї статті, компетентний орган зобов'язаний вживати всіх необхідних заходів для забезпечення їх стягнення (їх виконання, реалізації).

3. Застосовувані компетентним органом адміністративних стягнень та інших санкцій повинно ефективно впливати на поведінку оператора ринку, який допустив правопорушення, бути пропорційними допущеному правопорушенню та виконувати превентивну (стримуючу) функцію для відвернення майбутніх правопорушень.

4. Санкція за порушення вимог законодавства України про захист рослин, допущені шляхом підробки, введення в оману та/або шахрайства мають позбавляти відповідного оператора ринку отриманої таким чином економічної переваги шляхом сплати штрафу у розмірі, який обчислюється від доходу (виручки), отриманої від відповідних засобів захисту рослин.

Стаття [Q4]. Повідомлення про порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 140 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган зобов'язаний забезпечити дію ефективних механізмів, які дозволяють повідомляти про наявність фактичного або потенційного порушення вимог законодавства України про захист рослин.

2. Механізми, згадані у частині першій цієї статті, повинні включати в себе щонайменше:

1) процедури отримання повідомлень про порушення вимог законодавства України про захист рослин, а також процедури відстеження подальших дій за ними;

2) належний захист осіб, які повідомляють про порушення законодавства України про захист рослин, від можливого переслідування, дискримінації або інших видів несправедливого ставлення до них;

3) захист персональних даних особи, яка повідомила про порушення

вимог законодавства України про захист рослин, відповідно до законодавства України.

Стаття [Q5]. Серйозний збій у системі державного контролю [див. ст. 141 Регламенту 2017/625]

1. У разі, якщо [треба обрати МАП або компетентний орган] має докази наявності серйозного збою у системі державного контролю, і такий збій може становити масштабний ризик для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин, а також для довкілля, або має своїм наслідком масштабне порушення вимог законодавства України про захист рослин, зазначений орган зобов'язаний подати на розгляд [КМУ] пропозиції щодо вжиття одного або декількох наступних заходів:

1) заборони розміщення на ринку або транспортування, переміщення чи обробки товарів, яких стосується серйозний збій в системі державного контролю;

2) встановлення особливих умов для діяльності або для товарів, зазначених у пункті першому цієї частини;

3) припинення здійснення державного фітосанітарного контролю та державного контролю засобів захисту рослин у призначених прикордонних інспекційних постах та/або призначених пунктах пропуску на державному кордоні України, на яких має місце серйозний збій у системі державного контролю, або скасування призначення таких постів та/або пунктів;

4) інших відповідних тимчасових заходів, необхідних для того, щоб обмежити ризик, зазначений у абзаці першому цієї частини.

2. Заходи, передбачені частиною першою цієї статті, мають застосовуватися до тих пір, поки серйозний збій у системі державного контролю не буде усунуто.

3. Заходи, передбачені частиною першою цієї статті, мають застосовуватися тільки у випадку, якщо [компетентний орган] не виправив ситуацію на вимогу [МАП] протягом визначеного у ній строку.

4. У випадку наявності обґрунтованих підстав щодо терміновості, яка пов'язана із життям чи здоров'ям людей, тварин, рослин або захистом довкілля, [КМУ] зобов'язаний застосувати заходи, передбачені частиною першою цієї статті, негайно, навіть якщо відсутні пропозиції [треба обрати МАП або компетентного органу], зазначені у абзаці першому частини першої цієї статті та не зважаючи на вимоги частини третьої цієї статті.

Стаття [Q6]. Відповідальність операторів ринку за порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 65 Закону № 2042]

1. Порушення оператором ринку вимог законодавства України про захист

рослин тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом.

2. Оператори ринку несуть відповідальність за такі правопорушення:

[далі йдуть <u>загальні випадки відповідальності</u>, які можуть бути доповнені/ уточнені/ скорочені і т.д.]

1) здійснення діяльності професійного користувача, дистриб'ютора, консультанта, професійного оператора без державної реєстрації, якщо обов'язковість такої реєстрації встановлена законом, -

тягнуть за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

2) непред'явлення або ухилення від пред'явлення рослин, продукції рослинного походження, інших об'єктів та/або засобів захисту рослин для здійснення державного контролю, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

3) порушення вимог щодо забезпечення простежуваності, передбачених законодавством України про захист рослин, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

4) невиконання обов'язку щодо відкликання або вилучення з обігу рослин, продукції рослинного походження, інших об'єктів та/або засобів захисту рослин, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

5) невиконання рішення державного фітосанітарного інспектора про знищення рослин, продукції рослинного походження, інших об'єктів та/або засобів захисту рослин, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

6) реалізація рослин, продукції рослинного походження, інших об'єктів та/або засобів захисту рослин, які були ввезені на митну територію України як

торговельні (виставкові) зразки або об’єкти наукових досліджень (випробувань), порушення вимог щодо їх знищення або вивезення за межі України або інших встановлених законодавством правил поводження з ними, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

7) ненадання, несвоєчасне надання та/або надання недостовірної інформації на вимогу державного фітосанітарного інспектора, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

8) відмова в допуску державного фітосанітарного інспектора до здійснення державного контролю з підстав, не передбачених законом та/або інше перешкоджання його законній діяльності, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

9) невиконання, несвоєчасне виконання рішення головного державного фітосанітарного інспектора про тимчасове припинення оператором ринку відповідної діяльності та/або про тимчасове припинення розміщення на ринку, обігу, переміщення рослин, продукції рослинного походження, інших об’єктів та/або засобів захисту рослин, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

10) невиконання, несвоєчасне виконання законних вимог (приписів) державного фітосанітарного інспектора щодо усунення порушень законодавства України про захист рослин, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

11) невиконання, несвоєчасне виконання законних інших вимог державного фітосанітарного інспектора, крім випадків, зазначених у пунктах 5, 9 та 10 цієї частини, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

12) підробка, введення в оману та/або шахрайство щодо засобів захисту рослин та/або їх складових, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі від [цифра прописом] до [цифра прописом] розмірів доходу (виручки) отриманої від засобів захисту рослин, яких стосується підробка, введення в оману та/або шахрайство, за останні 12 місяців, що передують дню виявлення правопорушення, на фізичних осіб - підприємців, - у розмірів від [цифра прописом] до [цифра прописом] розмірів доходу (виручки) отриманої від засобів захисту рослин, яких стосується підробка, введення в оману та/або шахрайство, за останні 12 місяців, що передують дню виявлення правопорушення;

[далі йдуть випадки відповідальність за <u>порушення в сфері обігу та застосування ЗЗР</u>, які можуть бути доповнені/ уточнені/ скорочені і т.д.]

13) нездійснення повідомлення про застосування засобів захисту рослин, в порядку та строки, встановлені законом, якщо обов'язковість такого повідомлення є обов'язковою відповідно до закону, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

14) допущення до виконання робіт із засобами захисту рослин осіб, які не пройшли навчання щодо безпечного поводження із засобами захисту рослин, якщо обов'язковість такого навчання передбачена законом, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

15) недотримання правил торгівлі засобами захисту рослин, встановлених законодавством України про захист рослин, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

16) реалізація засобів захисту рослин, маркування яких не відповідає вимогам законодавства, якщо це створює загрозу для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та/або довкілля, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

17) експлуатація обладнання для застосування засобів захисту рослин, яке не є належним чином каліброваним, є технічно несправним та/або вчасно не пройшло технічний огляд, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра

прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

18) зберігання (крім як з метою державної реєстрації та в межах дозволеного обсягу), пропонування до реалізації, реалізація та/або застосування незареєстрованих засобів захисту рослин, якщо обов'язковість їх державної реєстрації встановлена законом, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

19) пропонування до реалізації або реалізація засобів захисту рослин, строки придатності яких закінчився, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

19-1) не дотриманням регламентів застосування, зазначених в Переліку пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні,-

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

19-2) порушенні інших вимог щодо зберігання, транспортування, торгівлі та/або застосування засобів захисту рослин, встановлених законодавством України про захист рослин, крім випадків, зазначених у пунктах 13 – 19-1 цієї частини,

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

[далі йдуть випадки відповідальності за <u>порушення в сфері захисту рослин</u>, які можуть бути доповнені/ уточнені/ скорочені і т.д.]

20) ввезення на територію України, вивезення з карантинних зон об'єктів регулювання без здійснення державного контролю, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

21) неповідомлення про виявлення регульованих шкідливих організмів, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра

прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

22) поширення шкідливих організмів які не є карантинними, у тому числі внаслідок несвоєчасного проведення заходів щодо боротьби із шкідливими організмами, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

23) поширення карантинних організмів, у тому числі внаслідок несвоєчасного проведення заходів щодо боротьби із шкідливими організмами, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб - підприємців - у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат;

[далі йде відповідальність за <u>порушення в сфері діяльності лабораторій</u>, які можуть бути доповнені/ уточнені/ скорочені і т.д.]

24) порушення вимог законодавства України про захист рослин стосовно порядку відбору зразків, лабораторних досліджень, аналізу та/або діагностики, що мало наслідком отримання від країни-імпортера відповідно до Міжнародних стандартів з фітосанітарних заходів двох і більше нотифікацій про невідповідність фітосанітарним заходам, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі [цифра прописом] мінімальних заробітних плат.

3. Для цілей пункту 12 цієї частини розмір доходу (виручки), отриманої від засобів захисту рослин, яких стосується підробка, введення в оману та/або шахрайство:

може бути обчислена оціночним шляхом, якщо відсутня можливість її визначення за документами суб’єкта господарювання;

обчислюється від доходу (виручки) отриманої за весь час здійснення господарської діяльності до дня, що передує дню виявлення правопорушення, якщо суб’єкт господарювання здійснював свою діяльність менше 12 місяців.

4. Повторне протягом року вчинення правопорушення, передбаченого частиною другою цієї статті, за яке оператора ринку вже було піддано штрафу, крім відповідальності, передбаченої пунктом 12 частини другої цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - у подвійному розмірі від розміру, встановленого за відповідні правопорушення частиною другою цієї статті.

5. Законами може бути встановлено відповідальність і за інші види порушень у сфері захисту рослин.

Стаття [Q7]. Провадження у справах про порушення вимог законодавства України про захист рослин [див. ст. 66 Закону № 2042]

1. Провадження у справах про порушення операторами ринку, які є юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, вимог законодавства України про захист рослин здійснюється відповідно до положень цієї статті.

2. Санкції за порушення вимог законодавства України про захист рослин можуть бути застосовані протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

3. Протокол про порушення вимог законодавства України про захист рослин (далі – протокол) мають право складати державні фітосанітарні інспектори.

4. У протоколі зазначаються:

1) дата і місце його складення;

2) посада, прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) особи, яка склала протокол;

3) відомості про особу, щодо якої складено протокол (найменування та місцезнаходження юридичної особи або прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) та місце проживання фізичної особи - підприємця, адреса здійснення відповідної господарської діяльності, контактні дані);

4) місце, час вчинення і суть вчиненого порушення вимог законодавства України про захист рослин;

5) посилання на конкретні положення нормативно-правового акта (із зазначенням відповідної статті, частини, пункту та/або абзацу), вимоги якого було порушено особою, щодо якої складено протокол;

6) посилання на відповідний акт державного контролю, аудіо, відео записи, фотографії та/або інші докази, якими підтверджується вчинення порушення вимог законодавства України про захист рослин особою, щодо якої складено протокол;

7) прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) та місце проживання, контактні дані свідків та/або потерпілих, а також їхні пояснення (за наявності);

8) пояснення особи, щодо якої складено протокол, або її представника чи запис про відмову від надання пояснень;

9) інші відомості, що сприяють всебічному та об’єктивному розгляду і вирішенню справи (за наявності).

5. Форма протоколу затверджується [МАП].

6. Особа, щодо якої складено протокол, або її представник мають право викласти у протоколі або на окремому аркуші, який додається до нього, свої пояснення щодо змісту протоколу, засвідчивши їх особистим підписом.

У разі відмови особи, щодо якої складено протокол, або її представника від надання таких пояснень у протоколі робиться відповідний запис.

Викладені у протоколі або на окремому аркуші, який додається до нього, пояснення свідків та/або потерпілих засвідчуються їхніми підписами.

7. Протокол складається у двох примірниках та підписується особою, яка його склала.

Один примірник протоколу вручається під підпис особі, щодо якої складено протокол, або її представникові, а другий – зберігається у компетентному органі. У разі відмови особи, щодо якої складено протокол, або її представника від отримання примірника протоколу в ньому робиться відповідний запис, і не пізніше наступного робочого дня після його складення протокол надсилається такій особі рекомендованим поштовим відправленням з повідомленням про вручення.

У разі ненадання особою, щодо якої складено протокол, інформації про її місцезнаходження (місце проживання) протокол надсилається за відповідною адресою, зазначеною в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, і вважається врученим незалежно від його фактичного отримання такою особою.

8. Справа про порушення вимог законодавства України про захист рослин (далі – справа) розглядається компетентним органом.

Від імені компетентного органу розглядати справи про правопорушення, передбачені статтею [Q6] цього Закону, мають право головні державні фітосанітарні інспектори.

9. Справа має бути розглянута не пізніше п’ятнадцяти робочих днів з дня отримання відповідною посадовою особою компетентного органу, вказаною у частині восьмій цієї статті, протоколу та інших матеріалів справи.

За письмовим клопотанням особи, щодо якої складено протокол, розгляд справи відкладається, але не більше ніж на десять робочих днів, для подання нею додаткових матеріалів або з інших поважних причин.

10. Час і місце розгляду справи повідомляються особі, щодо якої складено протокол, не пізніше ніж за п’ять робочих днів до дня її розгляду.

Повідомлення про час і місце розгляду справи вручається особисто особі, щодо якої складено протокол, або її представникові під розпис або надсилається їй рекомендованим поштовим відправленням з повідомленням про вручення.

Повідомлення про час і місце розгляду справи, надіслане рекомендованим

поштовим відправленням за місцезнаходженням (місцем проживання) особи, щодо якої складено протокол, зазначеним у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, вважається врученим незалежно від його фактичного отримання такою особою.

11. Справа може бути розглянута за відсутності особи, щодо якої складено протокол, якщо є відомості про її належне повідомлення про час і місце розгляду справи і якщо від неї до початку розгляду справи не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи в порядку, передбаченому частиною дев'ятою цієї статті.

12. Особа, щодо якої складено протокол, а також її представник, мають право знайомитися з матеріалами справи, надавати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання, користуватися правовою допомогою адвоката або іншого фахівця у галузі права, оскаржувати постанову у справі.

13. Справа не може бути розпочата, розпочата справи підлягає закриттю у разі:

1) відсутності події або складу порушення вимог законодавства України про захист рослин;

2) втрати чинності положенням закону, яким встановлено відповідальність за порушення вимог законодавства України про захист рослин;

3) закінчення визначеного законом строку, протягом якого може бути застосовано штраф;

4) наявності за тим самим фактом порушення вимог законодавства України про захист рослин постанови про накладення штрафу або нескасованої постанови про закриття справи, винесеної щодо тієї самої особи;

5) державної реєстрації припинення у результаті ліквідації юридичної особи, щодо якої складено протокол;

6) смерті або оголошення в установленому законом порядку померлою фізичної особи - підприємця, щодо якої складено протокол.

14. За результатами розгляду справи виноситься у формі постанови одне із таких рішень:

1) про застосування санкції у вигляді штрафу;

2) про закриття справи.

15. Постанова у справі має містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові посадової особи компетентного органу, яка винесла постанову;

2) дату і місце розгляду справи;

3) відомості про особу, щодо якої винесено постанову, а також потерпілого (за наявності);

4) опис обставин, встановлених під час розгляду справи, та доказів, що їх підтверджують;

5) посилання на положення цього Закону або положення іншого законодавства України про захист рослин, які були порушені, та/або зазначення підстав для закриття справи;

6) посилання на положення цього або іншого закону, які передбачають відповідальність за правопорушення;

7) прийняте у справі рішення.

Постанова про накладення штрафу має відповідати вимогам до виконавчого документа, передбаченим Законом України «Про виконавче провадження».

16. Постанова у справі вручається особі, щодо якої її винесено, або її представникові під розпис або надсилається рекомендованим поштовим відправленням з повідомленням про вручення протягом трьох робочих днів з дня її винесення.

17. Потерпілий та особа, щодо якої винесено постанову у справі, мають право оскаржити її в адміністративному (досудовому) порядку або до суду в порядку, визначеному законом, протягом одного місяця з дня її винесення.

Скарга на постанову у справі, подана в адміністративному (досудовому) порядку, залишається без розгляду у разі оскарження цієї постанови до суду.

18. Якщо останній день строку подання скарги на постанову у справі в адміністративному (досудовому) порядку припадає на вихідний, святковий або неробочий день, останнім днем строку вважається наступний робочий день, який йде за вихідним, святковим або неробочим днем.

За відповідною заявою скаржника відповідна посадова особа компетентного органу, уповноважена на розгляд скарги, поновлює цей строк у разі визнання причин його пропущення поважними.

19. Оскарження постанови у справі в адміністративному (досудовому) порядку здійснюється шляхом подання через орган, який її виніс, скарги до компетентного органу вищого рівня.

Скарга, що надійшла, протягом трьох робочих днів передається (надсилається) разом із справою до компетентного органу вищого рівня та розглядається відповідним головним державним фітосанітарним інспектором України або його заступником протягом десяти робочих днів з дня її отримання останнім.

20. За результатами розгляду скарги на постанову у справі в адміністративному (досудовому) порядку може бути прийнято одне з таких рішень:

1) про залишення постанови без змін, а скарги – без задоволення;

2) про скасування постанови і закриття справи;

3) про скасування постанови та прийняття нової постанови.

21. Порядок адміністративного (досудового) оскарження постанови у справі затверджується [МАП].

22. Постанова у справі, яку не було оскаржено у встановлений законом строк, набирає законної сили після закінчення строку, встановленого цим Законом на її оскарження.

Постанова у справі, оскаржена в адміністративному (досудовому) порядку, набирає законної сили після закінчення одного місяця після дня прийняття рішення, зазначеного у частині двадцятій цієї статті, крім рішення про скасування постанови і закриття справи, яке набуває законної сили з моменту проголошення.

Постанова у справі, оскаржена до суду, набирає законної сили з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

23. Штраф підлягає сплаті протягом п’ятнадцяти днів після дня набрання законної сили постановою про накладення штрафу.

Сплата штрафу не звільняє особу, щодо якої винесено постанову у справі, від обов’язку усунення допущеного правопорушення, а також від обов’язку відшкодування пов’язаної з ним шкоди (завданих збитків).

24. Якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною двадцять третьою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

25. Суми штрафів зараховуються до державного бюджету.

Стаття [Q8]. Тимчасове закриття та/або тимчасове припинення діяльності оператора ринку [див. ст. 67 Закону № 2042]

1. Якщо діяльність оператора ринку внаслідок порушення вимог законодавства України про захист рослин становлять серйозну загрозу для життя чи здоров’я людей, тварин, рослин та/або для довкілля, державний фітосанітарний інспектор зобов’язаний негайно прийняти рішення, передбачене пунктами шостим та/або сьомим частини третьої статті [Q2] цього Закону, а також, за потреби, будь-які інші заходи, передбачені зазначеною частиною статті [Q2] цього Закону.

2. Рішення, передбачене пунктами шостим та сьомим частини третьої статті [Q2] цього Закону, повинно:

1) обмежувати відповідну господарську діяльність оператора ринку лише в тій частині, що є необхідною та достатньою для усунення загрози для життя чи здоров’я людей, тварин та/або рослин або для довкілля;

2) визначати конкретний вид господарської діяльності та яка саме її частина (відділення, ділянка, обладнання, приміщення чи інша територія, інтернет-сторінка тощо) підлягає ізоляції, закриттю, припиненню, обмеженню тощо.

3. Рішення, зазначене у частині другій цієї статті, набирає чинності з моменту його вручення операторові ринку та діє протягом визначеного таким рішенням строку, але не більше 10 робочих днів.

4. Якщо для усунення оператором ринку порушень вимог законодавства України про захист рослин необхідно тимчасово припинити діяльність, передбачену пунктами 6 та 7 частини третьої статті [Q2] цього Закону та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів на час, що перевищує граничний строк, встановлений частиною третьою цієї статті, головний державний фітосанітарний інспектор Автономної Республіки Крим, або головний державний фітосанітарний інспектор відповідної області або особа, яка виконує відповідні обов'язки зазначених інспекторів, звертається до суду в порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України, з позовом про зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити відповідну діяльність та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів.

Позов про зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити відповідну діяльність та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів має бути подано до суду не пізніше закінчення строку дії рішення про тимчасове припинення відповідної діяльності та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів.

5. Оператор ринку має право відновити відповідну діяльність та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів, якщо:

1) відсутня постанова суду, що набрала законної сили, про зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити відповідну діяльність та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів та закінчився строк тимчасового припинення відповідної діяльності та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів, визначений у рішенні головного державного фітосанітарного інспектора;

2) суд скасував рішення головного державного фітосанітарного інспектора про тимчасове припинення відповідної діяльності та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів;

3) суд, який ухвалив постанову про зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити відповідну діяльність та/або розміщення на ринку, обіг, переміщення відповідних товарів, постановив ухвалу про її скасування на підставі усунення або припинення існування обставин, які стали підставою для її прийняття;

4) головний державний фітосанітарний інспектор скасував винесене ним рішення про тимчасове припинення відповідної діяльність та/або розміщення на

ринку, обіг, переміщення відповідних товарів на підставі усунення або припинення існування обставин, які стали підставою для його винесення.

Стаття [Q9]. Відшкодування збитків, завданих внаслідок порушення законодавства України про захист рослин

1. Оператори ринку та фізичні особи, які своїми діями та/або бездіяльністю сприяли поширенню шкідливих організмів, відшкодовують завдані збитки та шкоду в порядку, встановленому законом.

РОЗДІЛ XIV. ВИМОГИ ДО ДЕРЖАВНИХ ФІТОСАНІТАРНИХ ІНСПЕКТОРІВ. НАУКОВЕ, КАДРОВЕ, МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ТА СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Стаття [S1]. Загальні вимоги до співробітників компетентного органу та уповноважених органів, які здійснюють державний контроль та інші офіційні заходи [див. ст. 5, а також розділ І Додатку ІІ до Регламенту 2017/625]

1. Державні фітосанітарні інспектори є державними службовцями. На державних фітосанітарних інспекторів поширюється дія Закону України «Про державну службу».

2. Будь-яке призначення на посаду державного фітосанітарного інспектора має бути оформлене у письмовій формі та передбачати право здійснення зазначеним інспектором державного контролю та інших офіційних заходів, а також пов’язаних з ними завдань, для виконання яких було зроблено таке призначення.

3. На момент призначення, а також в процесі здійснення державним фітосанітарним інспектором зазначених у частині першій цієї статті заходів та завдань державний фітосанітарний інспектор має бути вільним від будь-якого конфлікту інтересів.

4. Державні фітосанітарні інспектори, які здійснюють державний контроль та інші офіційні заходи, повинні:

1) пройти навчання відповідно до сфери своєї компетенції, яка дозволить їм виконувати свої обов’язки професійно та здійснювати офіційний контроль та інші офіційні заходи у єдиний спосіб;

2) підтримувати рівень своїх навичок та знань в актуальному стані, проходити навчання за програмою оновлення знань не рідше одного разу на [п’ять] років;

3) пройти навчання за темами, зазначеними у частині п’ятій цієї статті, а також за темою обов’язків компетентного органу, які випливають із вимог цього Закону.

5. Компетентний орган, та уповноважені органи зобов'язані розробити та реалізовувати програми професійного навчання з метою забезпечення того, щоб співробітники, які здійснюють державний контроль та інші офіційні заходи, пройшли навчання, вказане у частині третій цієї статті.

6. Програми професійного навчання, зазначені у частині четвертій цієї статті, затверджуються [МАП].

7. Навчання співробітників компетентного органу та уповноважених органів, які здійснюють державний контроль та інші офіційні заходи має включати у себе, щонайменше, наступні теми:

1) методи, прийоми та форми здійснення державного контролю;

2) процедури та порядок здійснення державного контролю;

3) вимоги, зазначені у частині другій статті [А3] цього Закону;

4) оцінка невідповідності вимогам, зазначеним у частині другій статті [А3] цього Закону;

5) небезпеки, пов'язані із виробництвом, переробкою та розміщенням товарів на ринку;

6) етапи виробництва, переробки та розміщення на ринку, можливі ризики для життя чи здоров'я людей, тварин, рослин, а також довкілля;

7) оцінка простежуваності, належної практики ведення сільського господарства, належної практики захисту рослин;

8) системи управління, такі як програми забезпечення якості, якими управляють оператори, та їх оцінка, в тій мірі, наскільки це має значення для вимог, зазначених у частині другій статті [А3] цього Закону;

9) порядок дій у випадку настання надзвичайної ситуації, включаючи комунікацію з різними органами влади та компетентними органами інших країн;

10) наслідки здійснення державного контролю, процедури адміністративного (досудового) оскарження та судові процедури;

11) розгляд письмових, документальних матеріалів та інших записів, включаючи ті, що стосуються міжлабораторних порівняльних випробувань, акредитації та оцінки ризику, які можуть мати значення для оцінки відповідності вимогам, зазначеним у частині другій статті [А3];

12) процедури здійснення державного контролю та вимоги щодо ввезення на митну територію України товарів з третіх країн;

13) будь-яка інша тема та/або сфера, яка необхідна для забезпечення здійснення державного контролю відповідно до цього Закону.

8. Якщо в межах виконання своїх обов'язків за здійснення державного контролю або інших офіційних заходів відповідає більше ніж один підрозділ компетентного органу, такі підрозділи та їх співробітники зобов'язані

забезпечити дієву та ефективну координацію та співпрацю між собою.

Стаття [S2]. Навчальні заходи та обмін співробітниками із компетентними органами інших країн [див. ст. 130 Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган та [МАП] мають право організовувати навчальні заходи для працівників компетентного органу та, за необхідності, для працівників компетентних органів іншої країни, які беруть участь в розслідуванні можливих порушень вимог законодавства України про захист рослин.

2. Навчальні заходи, зазначені у частині першій цієї статті, повинні сприяти створенню єдиного підходу до здійснення державного контролю та інших офіційних заходів. Вони повинні включати в себе, у міру необхідності, навчання щодо:

1) вимог цього Закону та щодо вимог, зазначених у частині другій статті [А3] цього Закону;

2) методів та способів здійснення державного контролю та інших офіційних заходів компетентного органу;

3) методів та способів виробництва, переробки та збуту.

3. Навчальні заходи, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути, у тому числі:

1) відкритими для працівників компетентних органів іншої країни;

2) організовані за межами України.

4. Компетентний орган має забезпечити, щоб знання від навчальних заходів, зазначених у частині першій цієї статті, поширювалися та відповідним чином використовувалися під час навчання, зазначеного у частині третій статті [S1] цього Закону.

Навчальні заходи, спрямовані на поширення знань, від навчальних заходів, зазначених у частині першій цієї статті, повинні бути включені у програми, зазначені у частині третій статті [S1] цього Закону.

5. Компетентний орган та [МАП] мають право організовувати у співпраці із компетентними органами інших країн програми обміну працівниками компетентних органів, які здійснюють державний контроль або інші офіційні заходи.

Такий обмін може здійснюватися шляхом тимчасового відрядження працівників компетентного органу до компетентного органу інших країн та навпаки, а також шляхом тимчасового обміну такого персоналу між відповідними компетентними органами.

6. [МАП] має право затвердити правила організації навчальних заходів,

зазначених у частині першій цієї статті, і програм обміну, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

7. Оплата навчання державних фітосанітарних інспекторів для компетентного органу здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

Стаття [S3]. Наукове забезпечення у сфері захисту рослин

Наукове забезпечення у сфері захисту рослин здійснюється Національною академією наук України, Національною академією аграрних наук України та іншими науковими, науково-дослідними установами та організаціями.

Стаття [S4]. Матеріально-технічне забезпечення компетентного органу та державних фітосанітарних інспекторів

1. Державні фітосанітарні інспектори забезпечуються форменим одягом за рахунок коштів державного бюджету.

2. Зразки форменого одягу, а також норми та порядок забезпечення ним, затверджуються [КМУ].

3. Рівень матеріально-технічного забезпечення компетентного органу має забезпечувати належне виконання ним вимог пунктів 1, 4, 6 та 10 частини першої статті [B5].

4. Для виконання державними фітосанітарними інспекторами обов'язків, передбачених цим Законом, компетентний орган забезпечується службовими транспортними засобами.

5. У разі використання державним фітосанітарним інспектором в службових цілях свого особистого моторного транспортного засобу, йому виплачується грошова компенсація.

6. Порядок та норми забезпечення службовими транспортними засобами, а також розміри грошової компенсації за використання особистих моторних транспортних засобів у службових цілях, затверджується [КМУ].

7. Головні державні фітосанітарні інспектори Автономної Республіки Крим, а також областей мають право виплачувати державним фітосанітарним інспекторам, які не мають власного житла в районі, де вони працюють і винаймають житло на підставі договору житлового найму, компенсацію за найм у розмірі і порядку, затвердженому [КМУ].

Стаття [S5]. Соціальне забезпечення державних фітосанітарних інспекторів

1. Державні фітосанітарні інспектори підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про

загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

2. Державним фітосанітарним інспекторам гарантується безоплатне отримання у державних та комунальних закладах охорони здоров'я медичної допомоги відповідно до законодавства про охорону здоров'я.

3. Заохочення, виплата надбавок до заробітної плати за шкідливі умови праці, надурочні роботи державних фітосанітарних інспекторів здійснюються відповідно до законодавства.

4. Державні фітосанітарні інспектори, які проживають і працюють у сільській місцевості, селищах міського типу, відповідно до законодавства надається право на безоплатне користування житлом, опаленням та освітленням, пільгове кредитування на обзаведення господарством, на будівництво індивідуальних жилих будинків, придбання худоби. Це право зберігається за пенсіонерами, які не менш як 10 років проживали і працювали у сільській місцевості, селищах міського типу державним фітосанітарним інспектором і продовжують проживати там.

Пільги на безплатне користування житлом, опаленням та освітленням, передбачені абзацом першим цієї частини, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, затвердженому [КМУ].

5. На державних фітосанітарних інспекторів, які виконують роботи, пов'язані із засобами захисту рослин, поширюються пільги і компенсації, передбачені статтею 21 Закону України «Про пестициди і агрохімікати».

РОЗДІЛ XV. ФІНАНСУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ТА ІНШИХ ОФІЦІЙНИХ ЗАХОДІВ. НАДАННЯ ПОСЛУГ

Стаття [Y1]. Загальні вимоги до фінансування державного контролю [див. ст. 78 Регламенту 2017/625]

1. Фінансування діяльності компетентного органу щодо захисту рослин, у тому числі фінансування державного контролю та інших офіційних заходів, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, крім випадків, передбачених цим Законом.

2. Джерелами фінансування діяльності, зазначеної у частині першій цієї статті, можуть бути кошти, що надходять до спеціального фонду державного бюджету від надання послуг, зазначених у статті [Y8] цього Закону.

3. Фінансування заходів із розроблення та виконання загальнодержавних, регіональних, міждержавних цільових програм захисту рослин, запобіжних заходів щодо поширення, локалізації та ліквідації карантинних шкідливих організмів, а також контрольні обстеження місць виробництва об'єктів регулювання здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, а також за

рахунок коштів юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців, фізичних осіб, іноземних держав та/або міжнародних організацій в порядку, встановленому [КМУ].

4. Фінансування заходів державного контролю повинно здійснюватися в обсязі, достатньому для забезпечення наявності кадрових та інших ресурсів, необхідних компетентному органу для належного та ефективного здійснення державного контролю та інших офіційних заходів.

5. Вимоги статей [Y1] – [Y7] цього Закону також застосовуються до випадків делегування окремих завдань щодо здійснення державного контролю та інших офіційних заходів, якщо можливість такого делегування передбачена цим Законом.

Стаття [Y2]. Державний контроль та інші офіційні заходи, що фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 79, 83(1) та Annex IV Регламенту 2017/625]

1. Компетентний орган справляє плату за здійснення державного контролю щодо рослин, рослинних продуктів, інших об’єктів, для яких відповідно до цього Закону вимагається наявність сертифікатів та документів зазначених у законі, у призначених прикордонних інспекційних (фітосанітарних) постах та/або призначених пунктах пропуску на державному кордоні України:

1) або на рівні витрат, обчислених відповідно до частини першої статті [Y5] цього Закону;

2) або, щодо окремих рослин, рослинних продуктів, інших об’єктів в розмірі, затвердженому [МАП], спільно із [Мінфін], у порядку, встановленому [КМУ].

2. Компетентний орган справляє плату для відшкодування витрат, які він несе у зв’язку із:

1) державним контролем щодо товарів, зазначених у [пунктах (d), (e) і (f) статті 47(1) Регламенту 2017/625];

2) державним контролем, який здійснюється на прохання оператора ринку;

3) здійсненням позапланових заходів державного контролю, які:

стали необхідними внаслідок виявлення під час здійснення заходів державного контролю порушення оператором ринку вимог законодавства України про захист рослин;

потрібні для оцінки розміру та наслідків допущеного порушення вимог цього Закону та/або вимог іншого законодавства України про захист рослин;

4) є необхідними для перевірки того, чи було усунуто виявлені раніше порушення вимог законодавства України про захист рослин.здійснення інших

позапланових заходів державного контролю, крім позапланових заходів, що здійснюються:

за зверненням фізичної особи про порушення оператором ринку її законних прав, якщо за результатами здійснення цих заходів такі порушення не було підтверджено;

на підставі обґрунтованої підозри щодо невідповідності, якщо за результатами здійснення цих заходів така невідповідність не була підтверджена.

Стаття [Y3]. Інші витрати, пов'язані із здійсненням державного контролю та іншими офіційними заходами, які фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 80 Регламенту 2017/625]

1. Для покриття витрат, пов'язаних із здійсненням державного контролю та іншими офіційними заходами, може справлятися й інша плата, крім зазначеної у статті [Y2] цього Закону, якщо обов'язковість такої плати встановлена законом.

Стаття [Y4]. Витрати, на основі яких визначається розмір плати за здійснення державного контролю, що фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 81 Регламенту 2017/625]

1. Плата, яка справляється з операторів ринку відповідно до пункту 1 частини першої і частини другої статті [Y2] цього Закону, визначаються на основі наступних витрат, у тій мірі, на скільки вони пов'язані із здійсненням державного контролю:

1) заробітна плата співробітників, включаючи допоміжний та адміністративний персонал, задіяний у здійсненні державного контролю, витрати на сплату пов'язаних із нею податків та інших платежів, які є обов'язковими згідно із законом (включаючи внески на соціальне забезпечення, пенсійні внески та страхування);

2) витрати на утримання (експлуатацію) приміщень та обладнання, необхідних для здійснення державного контролю, включаючи витрати на технічне обслуговування, страхування та інші супутні витрати;

3) вартість витратних матеріалів, канцелярських товарів та інструментів, необхідних для здійснення державного контролю;

4) витрати на оплату послуг, що справляються з компетентного органу уповноваженими органами за здійснення державного контролю, які делеговано таким уповноваженим органам;

5) витрати на навчання співробітників, зазначених у пункті 1 цієї частини, за винятком навчання, необхідного для отримання кваліфікації, необхідної для працевлаштування у компетентному органі;

6) транспортні витрати, витрати на службові відрядження співробітників,

зазначених у пункті 1 цієї частини, і пов'язані з цим витрати на виплату добових;

7) вартість відбору зразків і лабораторних досліджень, аналізу та діагностики, які справляються офіційними лабораторіями з цією метою.

Стаття [Y5]. Визначення розміру плати за здійснення заходів державного контролю, що фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 82 Регламенту 2017/625]

1. Розмір плати, який справляються з операторів ринку відповідно до пункту 1 частини першої і частини другої статті [Y2] цього Закону, має бути визначений на основі одного із наступних методів розрахунку або на основі комбінації наступних методів розрахунку:

1) при фіксованій ставці на основі загальних витрат на здійснення державного контролю, які несе компетентний орган протягом певного періоду часу, і які застосовуються до всіх операторів ринку, незалежно від того, чи здійснювалися заходи державного контролю протягом звітного періоду по відношенню до кожного оператора, з якого справляється відповідна плата.

Під час визначення розміру плати, який справляється із кожного сектору, виду діяльності та/або категорії операторів ринку, компетентний орган повинен брати до уваги вплив, який відповідний розподіл загальних витрат стосовно державного контролю матиме на діяльність відповідного виду і розміру, а також відповідні фактори ризику;

2) на основі розрахунку фактичних витрат кожного окремого заходу державного контролю, які справляються із оператора ринку, стосовно якого здійснено відповідні заходи державного контролю.Транспортні витрати, зазначені у пункті 6 частини першої статті [Y4] цього Закону, мають враховуватися під час розрахунку розміру плати, згаданих у пункті 1 частини першої і частини другої статті [Y2] цього Закону таким чином, щоб не створювати відмінностей між операторами ринку залежно від того, на якій відстані знаходяться місце здійснення господарської діяльності від місця знаходження компетентного органу.Якщо розмір плати було розраховано відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті, то плата, яка була справлена компетентним органом не повинна перевищувати загальні витрати, понесені ним у зв'язку із здійсненням державного контролю, який було здійснено протягом відповідного періоду часу.Якщо розмір плати було розраховано відповідно до пункту 2 частини першої цієї статті, то їх розмір не повинен перевищувати фактичні витрати компетентного органу на здійснення кожного відповідного заходу державного контролю.Розмір плати має встановлюватися у недискримінаційний спосіб.

Стаття [Y6]. Справляння плати [див. ст. 83, 84 Регламенту 2017/625]

1. Плата, яка справляється відповідно до статті [Y2] цього Закону, сплачується оператором ринку, відповідальним за партію, або уповноважена ним особа.

3. Компетентний орган на прохання осіб, зазначених у частині першій цієї статті, зобов'язаний надати їм підтвердження факту оплати у випадку, якщо вони не мають доступу до такого підтвердження іншим способом. Плата, що справляється відповідно до статей [Y2] і [Y3] цього Закону, не підлягають будь-якому прямому або опосередкованому відшкодуванню, за виключенням випадку коли її було сплачено без належних на те підстав.

Стаття [Y7]. Забезпечення прозорості стосовно плати за здійснення державного контролю, що фінансуються за рахунок операторів ринку [див. ст. 85 Регламенту 2017/625]

1. [МАП] зобов'язаний забезпечити високий рівень прозорості щодо:

1) плати, яка передбачена пунктом 1 частини першої та частиною другою статті [F2], а також статтею [F3] цього Закону, в частині:

способу і даних, які використано для визначення розміру такої плати;

розміру плати, який застосовується до кожної категорії операторів ринку в розрізі кожного виду заходу державного контролю або інших офіційних заходів;

розміру сум кожного із видів витрат, зазначених у частині першій статті [F4] цього Закону;

2) інформації про найменування та інші реквізити органів, відповідальних за справляння плати.Компетентний орган зобов'язаний надавати громадськості інформацію, зазначену у частині першій цієї статті, в розрізі кожного звітного періоду, а також витрат компетентного органу, які покриваються за рахунок операторів ринку та передбачені пунктом 1 частини першої та частиною другою статті [F2], а також статтею [F3] цього Закону.[МАП] зобов'язаний проводити консультації із зацікавленими сторонами щодо загальних методів, які використовуються для визначення розміру плати, яка вказана у пункті 1 частини першої та частині другій статті [F2], а також статті [F3] цього Закону.

Стаття [Y8]. Адміністративні та інші послуги компетентного органу

1. Компетентний орган має право у сфері захисту рослин надавати адміністративні послуги та інші послуги, перелік яких визначається виключно цим Законом.

2. Адміністративними послугами у сфері захисту рослин є:

1) державна реєстрація професійних операторів, професійних користувачів, дистриб'юторів, консультантів;

2) видача документів дозвільного характеру;

3) внесення відомостей до державних реєстрів у сфері захисту рослин та видача витягів із зазначених реєстрів;

4) [послуги, які не пов'язані із здійсненням державного контролю, оскільки останні буде виведено з під сфери дії ЗУ «Про адмінпослуги»].

3. Послугами у сфері захисту рослин, які не відносяться до адміністративних, є:

1) проведення огляду, обстеження, аналізу, інспектування;

2) здійснення документальної перевірки, перевірки відповідності (ідентичності), фізичної перевірки;

3) здійснення обробки, знезараження;

4) організація та здійснення контролю за роботами із знезараження.

4. Розмір плати за надання адміністративної послуги та за надання інших послуг, порядок її справляння визначаються законом з урахуванням її соціального та економічного значення та не повинні перевищувати фактичної вартості наданих послуг.

5. Встановлення нових або скасування існуючих адміністративних послуг та інших послуг у сфері захисту рослин здійснюється тільки шляхом внесення змін до цього Закону.

РОЗДІЛ XVI. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через […] роки з дня його опублікування, крім:

1) статті […], яка набирає чинності через […] років з дня опублікування цього Закону;

2) статті […] [про вимоги до призначених прикордонних інспекційних (фітосанітарних) постів] – яка набирає чинності через […] роки з дня опублікування цього Закону;

3) статті […] [про вимоги до реклами] – яка набирає чинності через […] роки з дня опублікування цього Закону;

4) статті […] [про уповноваження та вимоги до офіційних та референс-лабораторій] – яка набирає чинності через […] роки з дня опублікування цього Закону;

5) статті […] [про інформаційно-телекомунікаційну систему компетентного органу] – яка набирає чинності через […] роки з дня опублікування цього Закону;

6) статті […] [про вимоги до забезпечення простежуваності] – яка набирає чинності стосовно операторів ринку, які відповідно до статті 55 Господарського кодексу України належать до:

1) суб’єктів великого підприємництва – через […] роки з дня опублікування цього Закону;

2) суб’єктів середнього підприємництва – через […] роки з дня опублікування цього Закону;

3) суб’єктами малого підприємництва – через […] роки з дня опублікування цього Закону;

4) суб’єктів мікропідприємництва – через […] роки з дня опублікування цього Закону;

7) статті […] [про технічний огляд обладнання, яке використовується професійними користувачами для застосування засобів захисту рослин] – яка набирає чинності через […] роки з дня опублікування цього Закону;

[…];

пунктів […], […] та 5 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що [навести перехідні положення, які будуть тимчасово діяти після набуття законом чинності – такі положення можуть стосуватися продукції, яка вже знаходиться в обігу, її маркування тощо]:

1) насіння та садивний матеріал, які було оброблено засобами захисту рослин та марковане до набуття чинності цим Законом, може знаходиться в обігу до його повного використання;

2) обладнання для застосування засобів захисту рослин, має пройти технічний огляд протягом перших трьох років після набуття чинності цим Законом. Якщо протягом зазначеного строку обладнання для застосування засобів захисту рослин не пройшло технічний огляд, використання такого обладнання заборонене починаючи з дня, який є наступним за днем спливу перших трьох років після набуття чинності цим Законом.

3) […]

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення [1984 рік – це примітка для дотримання хронології]:

[потрібні зміни опрацьовуються]

2) у Кримінальному кодексі України [2001 рік – це примітка для дотримання хронології]:

[потрібні зміни опрацьовуються]

3) у Митному кодексі України [2012 рік – це примітка для дотримання хронології]:

[потрібні зміни опрацьовуються]

4) у Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» [25 червня 1991 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):

1) у статті 52:

у назві статті слова «засобів захисту рослин, мінеральних добрив» замінити словами «пестицидів, агрохімікатів»;

у частині першій:

слова «засобів захисту рослин, стимуляторів їх росту, мінеральних добрив» замінити словами «пестицидів, агрохімікатів»;

слова «і продуктів харчування» виключити;

частину п’яту викласти в такій редакції:

«Державна реєстрація пестицидів і агрохімікатів, ведення державного реєстру пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні, у тому числі для реалізації населенню та для застосування авіаційним методом, здійснюються відповідно до Закону України «Про пестициди і агрохімікати».»;

2) у пункті «й» частини другої статті 68 слова «хімічних засобів захисту рослин, мінеральних добрив» замінити словами «пестицидів і агрохімікатів»;

5) перше речення частини четвертої статті 29 Закону України «Про охорону прав на сорти рослин» [21 квітня 1993 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 23, ст. 163 із наступними змінами) замінити двома реченнями такого змісту:

«Дослідні зразки сортів, які ввозяться в Україну для цілей експертизи заявки, не обкладаються ввізним митом і не підлягають квотуванню, ліцензуванню і сертифікації та державній санітарно-гігієнічній експертизі. Перевірка зазначених зразків на відповідність вимогам законодавства України про захист рослин здійснюється відповідно до Закону України «Про захист рослин».»;

6) у Законі України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» [24 лютого 1994 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 27, ст.218)

1) пункти «б» і «в» у частині першій статті 40 виключити;

2) у частині першій статті 42:

у пункті «в» слова «випромінювань в разі відсутності їх гігієнічної регламентації та державної реєстрації, а також якщо їх визнано шкідливими для здоров'я людей» замінити словами «випромінювань, у разі порушення вимог законодавства України про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

у пункті «є» слова «що встановлюється законодавством» замінити словами «встановленому законом»;

7) у Законі України «Про пестициди і агрохімікати» [2 березня 1995 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91 із наступними змінами):

1) статтю 1 викласти в такій редакції:

«**Стаття 1.** Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

1) агрохімікати – органічні, мінеральні і бактеріальні добрива, хімічні меліоранти та інші речовини, що застосовуються для підвищення родючості ґрунтів, урожайності сільськогосподарських культур і поліпшення якості рослинницької продукції;

2) антидоти – речовини або препарати, які додаються у засіб захисту рослин з метою усунення або зменшення фітотоксичної дії засобу захисту рослин по відношенню до деяких рослин;

3) біоцидний продукт – це:

1) будь-яка речовина або суміш, в тій формі, в якій вона постачається користувачам, яка складаються, містить або утворює одну або більше діючих речовин, призначена для знищення, стримування, знезараження, запобігання дії або регулювання іншим способом будь-якого шкідливого організму за допомогою будь-яких засобів, крім лише фізичних чи механічних дій,

2) будь-яка речовина або суміш, утворена з речовин або сумішей, які самі по собі не потрапляють під дію першого абзацу, призначена для знищення, стримування, знезараження, запобігання дії або регулювання іншим способом будь-якого шкідливого організму за допомогою будь-яких засобів, крім лише фізичних чи механічних дій.

Оброблений матеріал, що має біоцидне призначення, також вважається біоцидним продуктом;

4) діючі речовини – речовини, включаючи мікроорганізми, що мають широку або індивідуальну дію стосовно шкідливих організмів або рослин, частин рослин, а також продукції рослинного походження;

5) домішка – означає будь-який компонент, за виключенням чистої активної речовини та/або її модифікації, яка присутня в технічному матеріалі (у тому числі компоненти, які утворюються в процесі виробництва або в результаті розкладання під час зберігання);

6) допоміжні речовини – речовини або препарати, які складаються з коформулантів або препарати, які містять один або більше коформулантів, в тому вигляді, в якому вони постачаються користувачу та розміщуються на ринку для наступного їх змішування користувачем з засобом захисту рослин, які підвищують його ефективність або інші пестицидні властивості;

7) засоби захисту рослин – засоби в тій формі, в якій вони постачаються користувачам, які складаються або містять діючі речовини, антидоти або синергісти, і призначені для хоча б одного з наступних напрямків використання:

1) захисту рослин або продукції рослинного походження від шкідливих організмів або запобігання дії таких організмів на них, за винятком тих випадків, коли основним призначенням засобу є дезінфекція, відмінна від захисту рослин або продукції рослинництва;

2) вплив на життєві процеси рослин, зокрема речовини, що впливають на їх ріст, за виключенням поживних речовин;

3) зберігання продукції рослинного походження, в тій мірі, в якій такі речовини або засоби не підпадають під дію законодавства України щодо консервантів;

4) знищення небажаних рослин або частин рослин, крім водоростей, якщо засоби не застосовуються на ґрунті або у воді для захисту рослин;

5) контроль або запобігання небажаному росту рослин, крім водоростей, якщо засоби не застосовуються на ґрунті або у воді для захисту рослин;

8) коформуланти – речовини або препарати, які використовуються або призначені для використання у засобі захисту рослин або у допоміжній речовині, але які не є ані активними речовинами, ані антидотами або синергістами;

9) метаболіт – означає будь-який метаболіт або продукт розпаду діючої речовини, антидоту або синергіста, що утворюється в організмах та/або у довкіллі. Метаболіт вважається значимим, якщо є підстави вважати, що він має внутрішні властивості аналогічні з батьківською речовиною з точки зору його біологічно цільової дії, або що він створює більший або аналогічний ризик для організмів у порівнянні із батьківською речовиною, або що він має певні токсикологічні властивості, які вважаються неприйнятними. Такий метаболіт є

значимим з точки зору підсумкового рішення про схвалення або для визначення заходів щодо зменшення ризиків;

10) пестициди – засоби захисту рослин та біоцидні продукти;

11) регламенти застосування – сукупність вимог щодо застосування пестицидів і агрохімікатів;

12) речовини – хімічні елементи та їх сполуки, що утворюються природним або шляхом або шляхом промислового виробництва, включаючи будь-які домішки, які неминуче утворюються в результаті виробничого процесу;

13) синергісти – речовини або препарати, які не демонструючи жодної або демонструючи тільки слабку дію, можуть підсилити дію активних речовин, які містить засіб захисту рослин;

14) технічні засоби застосування пестицидів і агрохімікатів – будь-які пристрої, спеціально призначені для застосування (внесення) пестицидів і агрохімікатів, в тому числі й аксесуари, необхідні для ефективної роботи таких пристроїв, зокрема насадки, манометри, фільтри, сита та пристрої для очищення ємностей;

15) фальсифіковані пестициди і агрохімікати – продукція, яка не відповідає встановленим вимогам, що висуваються до пестицидів і агрохімікатів, у тому числі вимогам щодо маркування та пакування, розміщення інформації про товар на його упаковці тощо, та/або продукція, на упаковці якої зареєстрований знак для товарів та послуг використано з порушенням прав власника;

16) фумігант – пестицид, діюча речовина якого в газоподібному стані при певній температурі, тиску та концентрації знищує окремі шкідливі організми.

Термін «захист рослин» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про захист рослин».»;

2) у абзаці шостому частини першої статті 3 слова «дотримання вимог, встановлених державними стандартами, санітарними нормами, регламентами та іншими нормативними документами» замінити словами «вимог законодавства України про пестициди і агрохімікати»;

3) у статті 4:

у частині першій:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«відповідність санітарним нормам та іншим нормативно-правовим актам»;

після частини третьої доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Ввезення (пересилання) громадянами на митну територію України будь-яких пестицидів і агрохімікатів заборонене».

У зв’язку з цим абзац четвертий вважати відповідно абзацом п’ятим;

4) у статті 7:

частину восьму викласти в такій редакції:

«Введення державного реєстру пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні, у тому числі для реалізації населенню та для застосування авіаційним методом забезпечує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, в порядку, встановленому [КМУ].»;

після частини восьмої доповнити новою частиною дев'ятою такого змісту:

«Державний реєстр пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні, у тому числі для реалізації населенню та для застосування авіаційним методом оприлюднюється на офіційній інтернет-сторінці центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Доступ до зазначеного державного реєстру є відкритим та безоплатним.»;

У зв'язку з цим частину дев'яту вважати відповідно частиною десятою;

5) статтю 9 виключити;

6) у статті 10:

у частині другій:

слова «товарна одиниця повинна супроводжуватися рекомендацією щодо її застосування» замінити словами «товарна одиниця пестициду повинна супроводжуватися інструкцією щодо порядку його застосування»;

слова «зберігання, ліквідації» замінити словами «зберігання, щодо умов зберігання, ліквідації»;

частину четверту замінити трьома частинами такого змісту;

«Пестициди і агрохімікати, які можуть бути помилково прийняті за харчовий продукт, напій, лікарські засоби або корм, мають бути упаковані таким чином, щоб мінімізувати ймовірність такої помилки.

Пестициди і агрохімікати, які доступні для населення та які можуть бути помилково прийняті за харчовий продукт, напій, лікарський засіб або корм, мають містити елементи, які перешкоджають або запобігають їхньому споживанню.

У маркуванні (на етикетці) пестицидів і агрохімікатів не можуть використовуватися в якості твердження слова «Дозволений як засіб захисту рослин з низьким рівнем ризику» або аналогічні за своїм змістом, якщо відповідно до цього закону відповідні пестициди і агрохімікати не відносяться до засобів з низьким рівнем ризику.»;

7) розділ ІІІ доповнити статтею 10-1 такого змісту:

«**Стаття 10-1.** Вимоги до реклами пестицидів і агрохімікатів

Реклама пестицидів і агрохімікатів, які не пройшли державної реєстрації в Україні, заборонена, за виключенням пестицидів і агрохімікатів на які відповідно до цього Закону не поширюються вимоги щодо їх державної реєстрації та перелік яких визначено цим Законом.

Реклама пестицидів і агрохімікатів здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про рекламу».»;

8) у статті 11:

у частині першій:

слова «вимог, встановлених чинним законодавством, санітарними правилами транспортування, зберігання і застосування пестицидів і агрохімікатів та іншими нормативними актами» замінити словами «вимог законодавства України про пестициди і агрохімікати»

частини другу та третю виключити;

у частині четвертій:

слова «Господарська діяльність у сфері зберігання» замінити словами «Цивільна відповідальність суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно довкіллю або здоров'ю людей під час зберігання»;

9) статті 12 та 13 виключити;

10) статтю 14 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Ведення балансу виробництва, імпорту, експорту, споживання та потреби у пестицидах і агрохімікатах здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику.»;

11) у частині першій статті 16-3:

у абзаці третьому слова «планів державних випробувань пестицидів і агрохімікатів,» виключити;

у абзаці четвертому слова «та переліків пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» виключити;

у абзаці п'ятому слова «і регламентів», «харчових продуктах та продовольчій сировині, у тому числі імпортованих, лікарських травах,» «, у повітрі робочої зони» виключити;

абзац сьомий виключити;

12) у абзаці п'ятому частини першої статті 164 слово «переліків» виключити;

13) статті 16-6, 17 та розділ V виключити;

14) у частині другій статті 20:

у абзаці третьому слова «стандартів, санітарних норм і правил та інших нормативних документів» замінити словами «законодавства України про

пестициди і агрохімікати»;

у абзаці п’ятому після слова «регламентів» доповнити словом «застосування»;

8) у Законі України «Про рекламу» [3 липня 1996 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62, № 16, ст. 238; 2005 р., № 52, ст. 566; 2006 р., № 5-6, ст. 75, № 31, ст. 268; 2007 р., № 34, ст. 445; 2008 р., № 18, ст. 197):

1) у статті 8:

у абзаці восьмому частини першої слова «вимагає наявності спеціального дозволу, ліцензії, у разі відсутності відповідного сертифіката, дозволу, ліцензії» замінити словами «вимагає відповідно до закону наявності дозволу, ліцензії, реєстрації, включення до державного реєстру, у разі відсутності відповідного сертифіката, дозволу, ліцензії, реєстрації, включення до державного реєстру»;

у частині другій слова «реалізація вимагає наявності відповідних дозволу, ліцензії, а рекламодавець не надав розповсюджувачу реклами копії таких сертифіката, дозволу, ліцензії, засвідчених у встановленому порядку» замінити словами «реалізація вимагає відповідно до закону наявності відповідних дозволу, ліцензії, реєстрації, включення до державного реєстру, а рекламодавець не надав розповсюджувачу реклами копії таких сертифіката, дозволу, ліцензії, документів, що підтверджують реєстрацію, включення до державного реєстру, засвідчених у встановленому порядку»;

2) розділ ІІІ доповнити статтею 25-2 такого змісту:

«**Стаття 25-2.** Реклама пестицидів

1. Реклама пестицидів, які не пройшли державної реєстрації в Україні, заборонена. Виключення становлять пестициди, реклама яких дозволена без їх державній реєстрації відповідно до Закону України «Про пестициди і агрохімікати» та перелік яких визначено зазначеним законом.

2. Реклама пестицидів повинна:

супроводжуватися словами «Застосовуйте пестициди безпечним способом. Завжди читайте етикетку та інформацію про пестицид перед його застосуванням», які займають не менше 15 відсотків площі (тривалості) всієї реклами. Слово «пестицид» може бути замінене на більш точний опис типу продукту, наприклад, фунгіцид, інсектицид або гербіцид;

містити номер та дату державної реєстрації, а також найменування органу, який здійснив таку державну реєстрацію. Реклама пестицидів, якщо відповідно до Закону України «Про пестициди і агрохімікати» вона дозволена без їх державної реєстрації та перелік яких визначений зазначеним законом, повинна містити слова «Державна реєстрація не вимагається відповідно до Закону України «Про пестициди і агрохімікати».

Всі слова, номери та дати, які вказуються у рекламі відповідно до цієї частини, повинні добре читатися та чітко виділятися на фоні всієї реклами.

3. Реклама не повинна містити інформацію в текстовому, графічному або іншому вигляді, яка:

може ввести в оману щодо можливих ризиків для життя чи здоров'я людей, тварин або довкілля, зокрема таких слів, як «з низьким ризиком», «нетоксичний», «неотрутний», «нешкідливий», «безпечний» або схожих за їх змістом за виключенням випадку, передбаченого частиною четвертою цієї статті;

не відповідає умовам реєстрації пестициду, інформації, яка зазначена на його етикетці та/або в інструкції до нього.

4. У рекламі допускається використання слів «Дозволений як пестицид з низьким рівнем ризику», якщо відповідно до законодавства України відповідні пестициди відносяться до IV класу небезпечності.

5. Реклама пестицидів заборонена:

у друкованих засобах масової інформації та виданнях, призначених для дітей та юнацтва;

під час трансляції програм, передач, призначених для дітей та юнацтва;

у місцях проведення масових заходів політичного, релігійного, спортивного, розважального характеру та у місцях проведення освітніх заходів (крім спеціалізованих);

на транспорті, який є громадським;

на території та у приміщеннях закладів охорони здоров'я, навчальних закладів (у тому числі дошкільних), закладах релігійного, спортивного, розважального призначення, закладів громадського харчування, місць рекреаційного призначення.

6. Реклама пестицидів, що відносяться до І або ІІ класу небезпечності заборонена, крім випадків, коли така реклама є доступна чітко обмеженому колу осіб, які відповідно до Закону України «Про захист рослин» пройшли відповідне навчання та є зареєстрованими професійними користувачами, дистриб'юторами або консультантами.

7. Забороняється діяльність із:

реалізації або безоплатної передачі пестицидів у наборі із іншими пестицидами (крім випадку, коли це обумовлено технологічними особливостями застосування пестицидів) або у наборі із будь-якими іншими товарами;

надання права участі у лотереї, грі, конкурсі, розіграші або у інших розважальних заходах, якщо умовою надання права участі є придбання або безоплатне отримання пестицидів.

Пестициди не можуть бути предметом виграшу, призу, винагороди,

подарунку тощо у лотереї, грі, конкурсі, розіграші або у будь-якому іншому заході.

8. Всі твердження, що використовуються в рекламі пестицидів повинні бути технічно виправданими.

9. Реклама не повинна:

спонукати до будь яких дій із пестицидом, які є відмінними від тих, що зазначені на його етикетці та/або в інструкції до нього;

містити будь-яку демонстрацію потенційно небезпечних практик, у тому числі змішування пестицидів, або застосування без достатнього захисного одягу, або використання поблизу харчових продуктів, або використання дітьми чи в безпосередній близькості від дітей.

10. Реклама і рекламні матеріали повинні привертати увагу до відповідних попереджувальних написів та знаків, вказаних у маркуванні пестицидів.»;

3) частину першу статті 26 доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту рослин – щодо реклами пестицидів.»;

4) у статті 27:

у частині шостій слова «100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «двох мінімальних заробітних плат, встановленої законом на момент виявлення такого правопорушення»;

у частині сьомій слова «300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат, встановленої законом на момент виявлення такого правопорушення»;

у частині восьмій слова «300 і більше неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «п'яти і більше мінімальних заробітних плат»;

9) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» [21 травня 1997 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

1) у пункті 45 частини першої статті 26 слова «за порушення яких передбачено адміністративну відповідальність» замінити словами «рішень щодо карантинного режиму та особливого режиму захисту рослин»;

2) у статті 43:

частину першу доповнити пунктом 38 такого змісту:

«38) прийняття у межах, визначених законом, рішень з питань боротьби зі стихійним лихом, епідеміями, епізоотіями, рішень щодо карантинного режиму та особливого режиму захисту рослин.»;

пункті 2 частини третьої виключити;

10) у Законі України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» [23 грудня 1997 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України 2014 р., № 41-42, ст. 2024 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у частині першій:

у пункті 10 слова «з виробництвом» замінити словами «зі створенням»;

пункті 14 викласти в такій редакції:

«14) вода питна – харчовий продукт, який відповідає мінімальним вимогам, які висуваються законодавством України до води, призначеної для споживання людиною;»;

в абзаці шостому пункту 80 слово «карантину» замінити словом «захисту»;

частину другу доповнити першим реченням такого змісту:

«Термін «пестициди» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про пестициди і агрохімікати».».

У зв’язку з цим перше речення вважати відповідно другим реченням;

2) абзаці третьому частини другої статті 6 слово «питна» замінити словом «природна»;

3) частину другу статті 18 виключити;

4) у статті 40:

у частині третій слова «засоби захисту рослин» замінити на слово «пестициди»;

пункт 1 частини сьомої викласти в такій редакції:

«1) застосування пестицидів, обсяг записів про які має відповідати вимогам абзацу другого частини другої статті [45] Закону України «Про захист рослин»;»;

11) у Законі України «Про відходи» [5 березня 1998 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України 1998, № 36-37, ст.242 із наступними змінами):

1) статтю 1 доповнити частиною другою такого змісту:

«Терміни «пестициди», «агрохімікати», вживаються у значенні, наведеному у Законі України «Про пестициди і агрохімікати».»;

2) пункти «з» та «и» частини першої статті 23-2 викласти в такій редакції:

«з) дотримання правил знешкодження, ліквідації, захоронення пестицидів і агрохімікатів, а також правил зберігання, транспортування, знешкодження, ліквідації, захоронення інших токсичних хімічних речовин, небезпечних речовин;

и) дотримання вимог екологічної безпеки при транспортуванні, зберіганні, використанні, знешкодженні та захороненні пестицидів і агрохімікатів, токсичних речовин і відходів;»;

12) у Законі України «Про рослинний світ» [9 квітня 1999 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 198 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1 слова «Лісовим кодексом України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами» замінити словами «Про захист рослин», Лісовим кодексом України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно до них»;

2) у абзаці шостому частини першої статті 5 слова «шкідників» замінити словами «шкідливих організмів»;

3) у частині першій статті 22 слово «карантинних» замінити словами «а також тих, які відповідно до Закону України «Про захист рослин» відносяться до шкідливих організмів,»;

4) у частині першій статті 25 слово «шкідників» замінити словами «шкідливих організмів»;

5) у частині третій статті 33 слова «карантину та» виключити;

6) у частині другій статті 35 слова «сферах карантину та» замінити словом «сфері»;

13) Закон України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України» [4 листопада 1999 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 51, ст.454)

1) у частині першій статті 1 слова «заходів офіційного контролю (у тому числі у формі попереднього документального контролю)» замінити словами «попереднього документального контролю»;

2) у статті 2:

у частині четвертій слова «цим Законом» замінити словом «законом»;

у частині п’ятій:

абзац третій виключити;

у абзаці четвертому слова «заходів офіційного контролю відповідно до статті 319 Митного кодексу України у формі попереднього документального контролю» замінити словами «попереднього документального контролю відповідно до статті 319 Митного кодексу України»;

3) частину другу статті 4 виключити;

14) у Законі України «Про бджільництво» [22 лютого 2000 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 21, ст.157 із наступними змінами):

1) статтю 1 доповнити частиною другою такого змісту:

«Термін «пестициди» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про пестициди і агрохімікати».»;

2) частину першу статті 2 викласти у такій редакції «Законодавство України про бджільництво складається з Конституції України, цього Закону, законів України «Про захист рослин», «Про ветеринарну медицину», «Про племінну справу у тваринництві», «Про тваринний світ», «Про рослинний світ», «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів», «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин», «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» та інших нормативно-правових актів, виданих відповідно до них.»;

3) у статті 30:

у частині третій слова «засоби захисту рослин, стимулятори їх росту» замінити на словом «пестициди»;

у частині четвертій слова «засоби захисту рослин» замінити на словом «пестициди»;

4) статтю 31 викласти в такій редакції:

«**Стаття 31.** Охорона бджіл у разі застосування пестицидів у сільському і лісовому господарстві

Охорона бджіл у разі застосування пестицидів у сільському і лісовому господарстві здійснюється відповідно до цього Закону, Закону України «Про захист рослин» та Закону України «Про тваринний світ».

Застосування пестицидів у сільському та лісовому господарстві дозволяється в порядку та способом, встановленому Законом України «Про захист рослин», з урахуванням вимог статті 37 цього Закону.»;

5) статтю 37 викласти в такій редакції:

«**Стаття 37.** Інформування про небезпечні, стихійні гідрометеорологічні

явища та застосування пестицидів

Інформування пасічників про небезпечні, стихійні гідрометеорологічні явища та їх прогноз, а також про стан довкілля здійснює гідрометеорологічна служба в порядку, визначеному законодавством.

У разі застосування пестицидів у сільському та лісовому господарстві, особи, які їх застосовують, зобов'язані про це завчасно повідомити пасічників, пасіки яких знаходяться у межах [XX] кілометрів від зовнішнього периметру території застосування пестицидів. Таке завчасне повідомлення здійснюється у порядку та строки, встановлені Законом України «Про захист рослин».

Пасічник або уповноважена ним особа при переміщенні (кочівлі) пасіки на нове місце розташування пасіки зобов'язані не менше ніж за три доби до такого переміщення повідомити про це органи місцевого самоврядування (сільську, селищну, міську, районну у місті раду) за новим місцем розташування пасіки, надавши їм наступну інформацію:

номер та дата видачі паспорта пасіки;

кількість бджолосімей;

місцезнаходження земельної ділянки на якій буде розміщено пасіку (її адреса, та/або географічні координати, та/або кадастровий номер земельної ділянки, та/або інші відомості, які дозволяють встановити місцезнаходження земельної ділянки на якій розміщено пасіку);

дату та час, починаючи із якого пасіка буде знаходитися за вказаним місцезнаходженням;

свої контактні дані (прізвище, ім'я та по-батькові (за наявності), поштову адресу, а також номер мобільного телефону та адресу електронної пошти для отримання повідомлень через електронну систему завчасного сповіщення про застосування пестицидів).

У разі, якщо земельна ділянка, на якій планується розміщення пасіки, з урахуванням відстані у [п'ять] кілометрів від неї охоплює повністю або частково адміністративну територію двох чи більше органів місцевого самоврядування, повідомлення, зазначене у частині другій цієї статті, подається пасічником або уповноваженою ним особою до всіх таких органів місцевого самоврядування.

Пасічник або уповноважена ним особа одночасно із виконанням вимог передбачених частиною третьою цієї статті, повідомляє відповідні органи місцевого самоврядування (сільську, селищну, міську, районну у місті ради) за попереднім місцем розміщення пасіки про вибуття з такого місця.

Повідомлення, зазначене у частині другій цієї статті, подається пасічником або уповноваженою ним особою до органів, зазначених у частині другій цієї статті, у паперовому вигляді (особисто або поштою) або в електронному вигляді (через електронну систему завчасного сповіщення про застосування пестицидів).

Пасічник, який, з урахуванням вимог частини третьої цієї статті, не

повідомив органи місцевого самоврядування (сільську, селищну, міську, районну у місті раду) за новим місцем розміщення пасіки про присутність пасіки, бере на себе всі ризики завдання шкоди або загибелі пасіки внаслідок проведення небезпечних робіт (у тому числі застосування пестицидів).»;

6) частини другу та третю статті 38 виключити.

15) у Законі України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» [13 липня 2000 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 42, ст.348 із наступними змінами):

1) після абзацу восьмого частини п’ятої статті 10 доповнити новим абзацом такого змісту:

«запровадження карантинного режиму, локалізація і ліквідація небезпечних шкідливих організмів на відповідній території відповідно до Закону України «Про захист рослин».

У зв’язку з цим абзаци дев’ятий – тринадцятий вважати відповідно абзацами десятим – чотирнадцятим;

2) в абзаці третьому частини першої статті 12 слова «засоби захисту рослин» замінити словом «пестициди»;

16) частину четверту статті 32 Закону України «Про курорти» [5 жовтня 2000 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 50, ст. 435 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«Застосування пестицидів у парках, лісах та стосовно будь-яких інших зелених насаджень, розташованих на території курорту та/або лікувально-оздоровчої місцевості заборонено, за виключенням випадку, встановленого частиною другою статті [E10] Закону України «Про захист рослин».»;

17) у Законі України «Про тваринний світ» [13 грудня 2001 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 97 із наступними змінами):

1) частину третю статті 48 виключити;

2) частину першу статті 49 викласти в такій редакції:

«З метою збереження біорізноманіття, на окремих територіях застосування пестицидів може бути забороненим або обмеженим відповідно до Закону України «Про пестициди і агрохімікати» та Закону України «Про захист рослин».;

3) у абзаці восьмому частини другої статті 63 слова «засобів захисту рослин» замінити словами «пестицидів»;

18) у статті 36 Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» [10 січня 2002 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 112 із наступними змінами):

у абзаці третьому частини третьої слова «пестицидів, органічних і мінеральних добрив» замінити словами «пестицидів (крім випадків, передбачених частиною другою статті [E10] Закону України «Про захист рослин») і агрохімікатів»;

у частині четвертій:

у абзаці другому слова «пестицидів та мінеральних добрив» замінити словами «пестицидів і агрохімікатів»;

абзац п’ятий викласти в такій редакції:

«зберігання пестицидів і агрохімікатів, застосування пестицидів (крім випадків, передбачених частиною другою статті [E10] Закону України «Про захист рослин») і агрохімікатів;»;

у абзаці третьому частини п’ятої слова «пестицидів і мінеральних добрив» замінити словами «пестицидів і агрохімікатів»;

19) у Законі України «Про насіння і садивний матеріал» [26 грудня 2002 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 42, ст. 585 із наступними змінами):

1) у статті 1:

частину першу доповнити новим абзацом шістдесятим такого змісту:

«атестат про акредитацію – документ, виданий національним органом України з акредитації за результатами акредитації органів з оцінки відповідності в порядку, встановленому статтею 11 Закону України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Терміни «засоби захисту рослин», «діюча речовина», вживаються у значенні, наведеному у Законі України «Про пестициди та агрохімікати».»;

2) у частині першій статті 4 слово «карантин» замінити словом «захист»;

3) друге речення частини дев’ятнадцятої статті 20 викласти в такій редакції:

«Перевірка зазначених зразків на відповідність вимогам законодавства про

захист рослин здійснюється відповідно до Закону України «Про захист рослин».»;

4) статтю 21 доповнити частиною другою такого змісту:

«Якщо насіння або садивний матеріал було оброблено засобами захисту рослин, то маркування (етикетки) та/або супровідні документи до насіння та садивного матеріалу, з метою дотримання заходів безпеки та заходів щодо зменшення ризиків негативного впливу на життя чи здоров'я людей, тварин, рослин та довкілля, повинні містити:

назву засобу захисту рослин, яким було оброблено насіння або садивний матеріал;

назви діючих речовин, які містить засіб захисту рослин, яким було оброблено насіння або садивний матеріал.»;

20) у Законі України «Про охорону земель» [19 червня 2003 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 349 із наступними змінами):

1) абзац сьомий частини першої статті 18 виключити;

2) частину першу статті 40 викласти в такій редакції:

«Застосування пестицидів (крім засобів захисту рослин) і агрохімікатів здійснюється відповідно до Закону України «Про пестициди і агрохімікати», застосування засобів захисту рослин здійснюється відповідно до Закону України «Про захист рослин».»;

21) у Законі України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» [19 червня 2003 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 39, ст.350 із наступними змінами):

1) в абзаці п'ятому частини першої статті 2 слова «стандартів та нормативів» замінити словами «вимог нормативно-правових актів»;

2) абзац сьомий частини першої статті 8 виключити;

22) абзац третій частини третьої статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [6 вересня 2005 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 48, ст.483 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«Видача, анулювання, поновлення міжнародних ветеринарних сертифікатів (для країн СНД - ветеринарних свідоцтв форми № 1, № 2, № 3) - при переміщенні за межі України, ветеринарних свідоцтв (для України - форми № 1,

№ 2) - при переміщенні за межі території Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, районів, міст (крім харчових продуктів тваринного походження для споживання людиною), дозволу на ввезення та інші дії із шкідливим організмом, дозволу на розпилення засобів захисту рослин з повітря, фітосанітарного сертифікату, фітосанітарного сертифікату на реекспорт, передекспортного фітосанітарного сертифікату здійснюється відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Митним кодексом України, Законом України «Про ветеринарну медицину», Законом України «Про захист рослин» та без застосування принципу організаційної єдності.»;

23) у Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [5 квітня 2007 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389)

1) у статті 2:

у частині другій слово «митного» замінити словами «державного (офіційного) та митного»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, ветеринарної медицини, захисту рослин, його територіальні органи зобов’язані забезпечити дотримання з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров’я та благополуччя тварин», Законом України «Про захист рослин», виключно вимог таких положень цього Закону:

1) частин першої, четвертої, шостої, сьомої, абзацу другого частини десятої, частин дванадцятої - чотирнадцятої статті 4;

2) частини першої (крім абзацу третього, другого речення абзацу п’ятого, абзаців шостого та сьомого) та частини третьої статті 6;

3) частин першої - четвертої, шостої, восьмої - десятої статті 7;

4) частин першої та другої статті 12;

5) статей 13 та 14;

6) статті 15 (крім абзацу третього частини третьої);

7) статей 16 - 18, 20 та 21.»;

2) у частині шостій статті 4 слова «протидії корупції» замінити словами «протидії корупції, або будь-якого іншого конфлікту інтересів»;

3) абзац дев’ятий частини першої статті 6 викласти в такій редакції:

«настання аварії, наявності інформації про отруєння або завдання в інший спосіб шкоди життю чи здоров'ю людей, тварин, рослин або довкіллю, смерті потерпілого внаслідок нещасного випадку або професійного захворювання, що було пов'язано з діяльністю суб'єкта господарювання.»;

24) у Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» [19 травня 2011 року – це примітка для дотримання хронології – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами):

1) пункти 83, 134 та 135 виключити;
2) доповнити перелік пунктами 155 – 159 такого змісту:

«155.	Дозвіл на ввезення та інші дії із шкідливим організмом	Закон України «Про захист рослин»
156.	Дозвіл на розпилення засобів захисту рослин з повітря	Закон України «Про захист рослин»;
157.	Фітосанітарний сертифікат	Закон України «Про захист рослин»
158.	Фітосанітарний сертифікат на реекспорт	Закон України «Про захист рослин»
159.	Передекспортний фітосанітарний сертифікат	Закон України «Про захист рослин».

25) у частині другій статті 2 Закону України «Про особливості здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб - підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності» [23 лютого 2012 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 49, ст. 558; 2017, № 31, ст. 343) слова «благополуччя тварин» замінити словами «благополуччя тварин, а також законодавства про захист рослин»;

26) у пункті 1 частини другої статті 2 Закон України «Про адміністративні послуги» [6 вересня 2012 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 32, ст.409) слова «благополуччя тварин» замінити словами «благополуччя тварин, законодавства про захист рослин»;

27) у Законі України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин» [18 травня 2017 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 31, ст.343):

1) частину четверту статті 21 після слова «зразків» доповнити словами «та лабораторних досліджень»;

2) у частині першій статті 26 слово «березня» замінити словом «квітня»;

3) у пункті 2 частини третьої статті 48 слова «країни-експортера» виключити;

4) друге речення частини 22 статті 66 викласти в такій редакції «Постанова у справі, оскаржена в адміністративному (досудовому) порядку, набирає законної сили після закінчення одного місяця з дня прийняття рішення, зазначеного у частині двадцятій цієї статті, крім рішення про скасування постанови і закриття справи, яке набуває законної сили з моменту проголошення.»;

22. Постанова у справі, яку не було оскаржено у встановлений законом строк, набирає законної сили після закінчення строку на її оскарження. Постанова у справі, оскаржена в адміністративному (досудовому) порядку, набирає законної сили після закінчення одного місяця з дня залишення відповідної скарги без задоволення. Постанова у справі, оскаржена до суду, набирає законної сили з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

5) пункт 8 розділу X виключити.

28) у Законі України «Про безпечність та гігієну кормів» [21 грудня 2017 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2018, № 10, ст.53):

1) у частині другій статті 1 слова «Податковим кодексом України» замінити словами «Податковим кодексом України, термін «пестициди» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про пестициди і агрохімікати».»;

2) у пункті 3 частини першої статті 13 слова «засобів захисту рослин і біоцидів» замінити словом «пестицидів»;

3) у статті 36:

у пункті 1 частини третьої слова «засобів захисту рослин, біоцидів» замінити на слово «пестицидів»;

пункт 1 частини п’ятої викласти в такій редакції:

«1) застосування пестицидів, обсяг записів про які має відповідати вимогам абзацу другого частини другої статті [45] Закону України «Про захист рослин».»;

29) у частині першій статті 3 Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» [10 липня 2018 року – це примітка для дотримання хронології] (Відомості Верховної Ради України, 2018, № 36, ст. 275) слова «про карантин рослин,» виключити.

3. Визнати такими, що втратили чинність, Закони України «Про карантин рослин» [1993 рік – це примітка для дотримання хронології], «Про захист рослин» [1998 рік – це примітка для дотримання хронології].

4. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України:

1) протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

2) протягом одного року з дня опублікування цього Закону:

затвердити план заходів із створення та облаштування призначених прикордонних інспекційних (фітосанітарних) постів та призначених пунктів пропуску на державному кордоні України;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

забезпечити прийняття міністерствами нормативно-правових актів, передбачених цим Законом з урахуванням вимог законодавства Європейського Союзу, визначених Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами–членами, з іншої сторони, а також з урахуванням Міжнародних

стандартів фітосанітарних заходів;

забезпечити набрання чинності зазначеними у абзацах другому – четвертому цього пункту нормативно-правових актів не пізніше одночасно з набранням чинності цим Законом.

_____